

Nafarroa Behereko herrien izenak

Lekukotasunak eta etimologia

Patxi Salaberri Zaratiegi

Nafarroa Behereko Herrien Izenak. Lekukotasunak eta etimologia

Nafarroa Behereko Herrien Izenak. Lekukotasunak eta etimologia

Patxi Salaberri Zaratiegi

Nafarroako Gobernua
Hezkuntza Departamentua

EUSKALTZAINDIA
21.2201.1.1.1.1.1

Lan hau, zatika moldaturik, Euskaltzaindiaren Onomastika batzordearen bileretan aurkeztu zen lehenik eta Akademiaren Osoko bilkuretan ondoren. Emaitzak hurrengo arauetan bildu dira; 122.ean (Garazi, Baigorri-Ortzaize eta Arberoa euskaldeak), 128.ean (Amikuze) eta 133.ean (Agaramont).

Liburuaren izenburua: Nafarroa Behereko Herrien Izenak. Lekukotasunak eta etimologia
Egilea: Patxi Salaberri Zaratiegi

© Patxi Salaberri Zaratiegi
© Nafarroako Gobernuak
Hezkuntza Departamentua
Hizkuntza Politikarako Zuzendaritza Nagusia

Azala: Iñaki Cabodevilla / CAB

Fotokonposizioa: Página, S.L.

Inprimatzalea: Gráficas Lizarrá, S.L.

ISBN: 84-235-2715-8

L.G.: NA. 3.228/2004

Sustatzailea eta banatzailea: Nafarroako Gobernuaren Argitalpen Fondoa

Navas de Tolosa, 21

Teléfono: 848 427 121

Faxa: 848 427 123

fondo.publicaciones@cfnavarra.es

www.cfnavarra.es/publicaciones

31002 IRUÑA

Nire gurasoei, Gildo Salaberri eta Sole
Zaratiegiri, seme-alabak aurrera ateratzeko
egin dituzten ahaleginengatik, esker onez

AURKIBIDEA

SARRERA	XIII
1. GARAZI / CIZE	1
Ahatsa / Ahaxe	7
Ainhize / Ainhice	11
Aintzilla / Aincille	13
Altzieta / Alciette	17
Arnegi / Arnéguy	19
Bazkazane / Bascassan	23
Behorlegi / Béhorléguy	27
Buztintze / Bustince	31
Donazaharre / Saint-Jean-le-Vieux	33
Donibane Garazi / Saint-Jean-Pied-de-Port	37
Duzunaritze / Bussunarits	43
Eiheralarre / Saint-Michel-le-Vieux	47
Ezterenznbi / Estérençuby	51
Gamarte / Gamarthe	55
Hiriberri / Iriberry	57
Izpura / Ispoure	59
Jatsu / Jaxu	63
Lakarra / Lacarre	67
Lekuuberri / Lecumberry	71
Mendibe / Mendive	75
Monjolose / Mongelos	77
Sarasketa / Sarrasquette	79
Suhuskune / Suhescun	81

Uharte Garazi / Uhart-Cize.....	85
Zaro / Çaro.....	89
2. BAIGORRI ETA ORTZAIZE ALDEA.....	91
Aldude / Les Aldudes	91
Anhauze / Anhaux	97
Arrosa / Saint-Martin-d'Arrossa	101
Azkarate / Ascarat.....	103
Baigorri / Saint-Etienne-de-Baigorry.....	107
Banka / Banca	115
Bidarrai / Bidarray	117
Irulegi / Irouléguy	121
Lasa / Lasse	125
Ortzaize / Ossès.....	127
Urepele / Urepel	133
3. ARBEROA / PAYS D'ARBÉROUE.....	137
Aiherra / Ayherre.....	141
Armendaritze / Armendarits	145
Bastida / Labastide-Clairence	149
Donamartiri / Saint-Martin d'Arbérone	153
Donoztiri / Saint-Esteben	157
Heleta / Hélette	161
Iholdi / Iholdy	165
Irisarri / Irissarry	169
Izturitze / Isturits	173
Mehaine / Méharin	177
4. OZTIBARRE / PAYS D'OSTABARRET	181
Arhantsusi / Arhansus	185
Arroze / Arros	187

Azme / Asme	189
Bunuze / Bunus	191
Donaixti / Saint-Juste	193
Hozta / Hosta	195
Ibarre / Ibarre	197
Ibarrola / Ibarrolle	199
Izura / Ostabat	203
Jutsi / Juxue	207
Landibarre / Lantabat	211
Larzabale / Larceveau	215
Zibitze / Cibits	219
5. AMIKUZE / MIXE	221
Aiziritz / Aïcirits	225
Altzumarta / Sumberraute	227
Amendüze / Amendeuix	231
Amorotze / Amorots	235
Arberatze / Arbérats	239
Arboti / Arbouet	241
Arrueta / Arraute	243
Behaskane / Béhasque	245
Behauze / Béguios	249
Bithiriña / Beyrie-sur-Joyeuse	253
Bizkai / Biscay	257
Donapaleu / Saint-Palais	259
Gabadi / Gabat	265
Garuue / Camou	267
Garrüze / Garris	269
Ilharre / Ilharre	275
Labetze / Labets	277

Laphizketa / Lapiste	279
Larribarre / Larribar	281
Lüküze / Luxe.....	283
Martxueta / Masparraute	287
Oragarre / Orègue	291
Ostankoa / Orsanco	295
Sarrikota / Charritte.....	299
Sorhapürü / Sorhapuru.....	301
Uhartehiri / Uhart-Mixe	303
Unaso / Oneix	305
Zilhekhoa / Sillègue.....	307
Zohazti / Suhast	309
Zohota / Sussaute	311
Zokotze / Succos.....	313
6. AGARAMONT / GRAMONT.....	315
Akamarre / Carne	319
Bidaxune / Bidache	321
Burgue / Bergouey.....	325
Erango / Arancou.....	327
Erreiti / Viellenave	331
Samatze / Sames	333
7. BIBLIOGRAFIA	335
8. EUSKAL IZENAK ABC ORDENAN	347
9. ERDAL IZENAK ABC ORDENAN	351
MAPA	355

SARRERA

Liburu honetan Nafarroa Behereko herri izenen gaineko berriak bildu nahi izan ditugu. Xedea Euskaltzaindiaren Onomastika batzordeak lehenik eta euskaltzain osoek gero esku artean ahal zen materialik zehatzen eta aberatsena edukitzea zen, erabakiak hartzeko denboran pausoak oinarri sendoz egin ahal zitzaten. Izan ere, Akademiak 1979ko *Euskal Herriko Udalen Izendegia* deritzan lanean finkatu zitnen Nafarroa Behereko herrien izenak, franko aspaldi beraz, gaur egun baino datu, eskuarte eta baliabide gutxiago zituen garaian. Orain hogeita bost urte egindako arautze hora berrikusi beharra zegoen eta horretarako, erran bezala, eskualdeko berrien inguruko datuak jaso behar ziren.

Hemen agertzen direnak, hortaz, alderdika Onomastika batzordean lehenbizi eta gero Euskaltzaindiaren osoko bilkuran aurkeztutako txostenak dira. Lana bost zatitan banatu genuen: aurrena Garazi aztertu genuen, gero Baigorri-Ortzaize aldea, hirugarren tokian Arberoa, laugarrenean Oztibarre, ondoren Amikuze eta, buruenik, Agaramonteko jaunaren herriak, Orpustanek (1990: 91) "les territoires de la Seigneurie de Gramont" deitzen duen eremuan daudenak. Alderdi bakoitzean herriak hartu ditugu kontuan, ez udalak, XIX. mendearaz geroztik lehenagoko zatiketa administratibo zaharra aldatu baitzen eta artean herri heregainak zirenak batu, binaka eta are hirunaka zenbait aldiz.

Herri bakoitzaren barnean lehenik erdaraz idatzitako dokumentazioan aurkitu ditugun aldaerak sartzen ditugu, datuak autoreka eta urteka —edo mendeka, zein urtetakoa zen zehazterik ez zenean; honetan agiri bildumeu argitaratzaileen datatzea hartu dugu ontzat— autolatuz. Gero

euskal testuetan azaltzen diren herri izenaren eta herritarren izenaren lekukotasunak jasotzen ditugu, jakina denez anitzetan agiria izkiriaturik dagoen hizkuntza erabakigarria gertatzen baita toponimoaren forma bata edo bestea izan dadin. Honen ondoan hiztegigileek eta toponimiaz arduratu diren ikertzaileek biltzen dituzten euskarako aldaerak ematen ditugu, eta gero ahoz jasotakoak. Ondoren izen bakoitzaren gainean jaulki diren etimologiak aipatzen ditugu eta garbi dakusagunean geron azalpena ere agertzen dugu, gutxitan hala ere, aztertzen ditugun herri izenetako anitz guretako ilunak direlako, gehiago edo gutxiago, kasuaren arabera. Bukatzeko ohar batzuk egiten ditugu, artetan, ezagutzen ditugun Nafarroa Garaiko datuetan oinarriturik gehienbat.

Azalpen etimologikoaz den bezainbatez, uste dugu hobe dela deus ez erratea fitxa bakoitza osatu behar hutsagatik ameskerietan eta fantasiazko etimologietan abiatzea baino. Egia da, izan ere, arlo hau aski lerrakorra dela, eta hain zuzen ere horrexegatik ibili behar dugu kontu handiz, idazten dnguna papereratu baino lehen bi aldiz pentsatuz. Gertatzen da zenbaiten azalpen etimologikoak ikusirik anarkia osoan mugitzen garela irudi duela, denak balio duela, zernahi erran daitekeela izenaren nondikakoa argitzeko. Honelakoetan oroitu beharra da Mitxelenaren *Fonética Histórica Vasca* eta bestelako lanak aspalditxokoak direla eta euskal toponimia berez sistema osoa dela, ondoko eta ez hain hurbileko bestelako sistema onomatotikoekin berdintasun handiak dituena, bai, baina orobat bere barnean bide jakin batzuk ibili eta hobetsi dituena. Hots, Nafarroa Garaian normala denak, aldeak alde, beste lurralteetarako ere balioko du, eta alderantziz, erresuma zaharrean ohikoa ez dena segur aski besteetan ere ez da maiz agertuko. Horregatik ditugu, adibidez, *Azkarate*, *Hiriberri*, *Lekunberri* edo *Uharte* mugaz bi aldeetan, toponimo horiek sortu zituztenek hizkuntza bera, euskara, zerabiltelako. Egia da, bestalde, badirela Nafarroa Beherean azalpen errazik ez duten toponimoak, baina zailtasun hau, modu batera edo bestera, leku guztietan izaten dugu.

Erran dugunez, ahozko datuak ere bildu ditugu eta lanean sartu. Zernahi gisaz, uste dugu arlo hau dela etorkizunclean eterriko diratekeen lanetan aise osa eta gaindi daitezkeeneko bat, izan ere informatzaile gutxi izan baititugu mugaz haraíndiko Nafarroan: lehenik 2003. urtean zentzen Luzaideko A. Kaminondo eta honen seme P. Kamoño Kaminondok mugaz bestaldeko herri izen batzuen Luzaideko ahoskatzea jakinarazi ziguten; gero E. Larre baigorriar euskaltzainak hain ongi ezagutzen duen Nafarroa Behereko herrien inguruko datu anitz eman zizkigun eta haren bitartez hiztun on bezain pertsona goxoa den Uharte Garaziko E. Etxarren jauna ezagutu genuen. Berauduago, Amikuze alderdia Baigorri eta Garazitik urrun baita, eta oraingoan Ellande Etxarrenen bidez, Gamueko L. Xuri gizon xaloaren ezagutzak egin genituen eta harengandik alderdi

interesgarri horretako datu franko bildu. Euskal Herriko Hizkuntza Atlasak jasotzen dituen lekukotasunak ere erabili ditugu, eta, azkenik, J. Lizundiak E. Larrieta eta X. Arbelbide garaztar idazleari egindako galdeketetan, eta Txomin Peillenek M. Arbelbideri, J. L. Davanti, E. Larrieta eta M. Pagolari egindakoa ere baliatu ditugu.

1. GARAZI / CIZE

Erdal dokumentaziooko lekukotasunak:

Raymond (1863: 83): *Vallis quae dicitur Cirsia* (980), *Pors de Sizer*, *Cisre* (XI. m.), *Cycereo*, *Syzara* (XII. m.), *La porte de César* (1154), *Cizia* (1186), *Cisera*, *Cisara* (XIII. m.), *Ciza* (XIII. mendearren hastea), *Cizie* (1253), *Cisia* (1302), *Les pors de Cisaire* (XIV. m.), *Yspore de la terre de Sistie* (1472).

Raymond (1873): *Cirse*, *Arnaut Sanz de Sirsa* (1120, 7. agiria), *Bernardi Sancii de Cisa* (1167, 180. agiria).

Jaurgain (1913): *Martino Chipia tenente de manu ipsius regis terram de Cisa* (1189, 402. or.), *En Per, filh d'Arssoriz-Suson, prevender d'Elicetche d'Uhart della dicte terre de Cise* (1352, 407. or.), *en la tierra de Cissa* (1542, 407. or.).

Castro (1958): *Cisa* (1413, XXX, 80, 41. or.).

Goihenetxe (1966: 112, 146): *Cirsia* (980, 1106), *Ciser* (XI. m.), *Cycereo* (XII. m.), *Mons Ciserei* (XII. m.), *Portus Cisere* (XII. m.), *circa portus Cysareos* (XII. m.), *Portus Cisere* (XII. m.), *Sirsa* (1120), *Cirse* (1120), *Cize* (1130), *Cisera* (1150-1170), *Cisa* (1167, 1249, 1293), *Cizia* (1194, 1233, 1266 baino lehen), *Cissa* (1249), *Cisyra* (1249), *Cieysia* (1253, 1334), *Cieysia* (1253), *Cizie* (1253), *Cieysa* (1258), *Cisia* (1274, 1302, 1334), *Cise* (1389), *Cisie* (1472)...

Carrasco (1973): *Cise* (1366, 681. or.).

Lemoine (1977: 115): *Cirsia* (980), *Sizer* (XI. m.), *Cycerea* (XII. m.), *Syrara* (XII. m.), *La porte de César ou Cier* (1154), *Cizia* (1186), *Cisera* (XII. m.), *Cisia* (1302), *Cisaire* (XIV. m.).

Ostolatza (1978): *Cisa* (1208, 33, 119. or.; 1236, 88, 172. or.; 1264, 194, 261. or.; 1297, 331, 445. or.), *Cieysia* (Donibane Garazi, 1253, 227. or.), *Sant Miguel de Cixa* (1266, 203, 270. or.), *Cisia* (1272, 236, 316. or.; 1273, 246, 254, 327 eta 333. orr.; 1274, 265, 347. or.), *Çisia* (1285, 297, 381. or.).

Orpustan (1990: 108): *cirsia* (c. 980, 1106), *sicera* (XI. mendearen bukaera), *garaci* (1068), *porz de sizer* (c. 1080), *sirsa* (1120), *portus cisereos* (c. 1139), *cisera* (1150-1170), *cisa* (1167, 1264), *cizia* (1194).

Zierbide & Santano (1990): *Cissa* (1338, 4, 45. or.), *Çise* (1361, 22, 64. or.), *Cise* (1364, 34, 71. or.; 1365, 45, 78. or.; 1367, 54, 85. or.; 1380, 158, 157. or.), *Cisse* (1376, 71, 100. or.).

Arbizu (1992): ...et yermos de Alduide, y de Luzaide, clamado Valcarlos, et con los terminos de las tierras de Sisa, et de Oses, et de Baztan (1400, 338. or.).

Zierbide (1993): *Cisa* (1350-1353; 51, 53. orr.), *Çisa* (1350-1353; 54. or.), *Cise* (1412-1413; 95. or.).

Larrañaga & Tapia (1993): el balle que se dice *Çisia* (1194, 2, 3. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Guillem Bernart Garaci*, escudero; *Ossoa d'Oneys*, baile del rey en *Cisia* (1247, 354, 186. or.), *Çise* (1386, 214. 37), *Cisse* (1405, 296, 118. or.).

Zabaltza (1995): *Cisie* (1278, 115, 96. or.).

Zabaltza (1997): Et los de la tierra de *Cisa* por nos (1298, 157, 238. or.).

Carrasco (1999-1): *Cisa* (1259, 81, 101. orr.; 1266, 353. or.).

Orpustan (2000): *Cisera* (XII. m., 27. or.), (1194, 28. or.).

Euskal Testuak¹:

- “**Garacico herria**”, B. Etxepare (14, 250).
- “*O heuscara lauda ezoc garacico herria*”, B. Etxepare (15, 256).
- “*Desir hura complitu du garacico naturac*”, B. Etxepare (15, 260).
- “**Garasiren gaiza Behorleguic derossa**”, Oihenart (1935 [1657], 180). Txillardegik (1971: 53) honela azaltzen du atsotitza: “**Garazik** egindako gaitza, Behorlegik ordaintzen du; txikiiek pagatzten haundiak faltak, hitz batez. ‘Derosa’ = erosten du, sint., de-ros-a”.

1. Ikus *Donibane Garazi* sarrera, beherago.

- "Gaiz da Arradoian artzea borroca, / eror daite ehor, eta burua porroca. Arradoia da **Garasico** mendi xut, eta harrisubat", Oihenart (1935 [1657], 506).
- "Haran ceina deitzen baita Orçaiz. Haran ceina deitzen baita **Cizia**", Joanes Etxeberri Sarakoa (1907 [1712]: 78).
- "Donapaleio eta **Garaci** hiriak / Oihan artean dire aguertzen liliak", Hiribarren (1853: 74).
- "Larre **garaztar** bat da, Nafarroa goran, / Izatu aiphatua errenguen denboran", Hiribarren (1853: 76).
- "Dembora hetan, Hazparnen gaindi zohan **Garazitik Laphurdiratetako karrusa**", Arbelbide (1890: 13).
- "Horrela egin du herriki **Garaztar** laborari on batek", Arbelbide (1895: 89).
- "Artzain eta aberezain, bertze nihor ez baitzen: Oro **garaztar** karanak, hunat zirenak biltzen", Etxamendi (Lafitte, 1972: 110).
- "Zenbeit urrats erabili ere du **Garaziko** laborarien dretxoak ez nahiz galtzerat utzi", J. Hiriart-Urruti (1971: 159).
- "Michel Renaud, bere itzalekin, eskualdunago zen; **garaztarrago** ere", Hiriart-Urruti (1995: 145).
- "Fede suharrekoa ditake **Garaziko** roko hau!", J. Etxepare (1987 [1931], 45).
- "...phertsulari hautak, **Garaziko** herriean hain ezagutuak direnak", Zubiri (1990: 89).
- "Baigorri eta Alduden, **Garazin** ala Amikuzen (...)", Zubiri (1990: 100).
- "**Garazi** aldeko artzainak eskualdungo zer horietan arras trebe direlakotz", Zubiri (1990: 185).
- "**Garaziko** mendietarik lehenago ikusten nintuenak deusik ez ziren oraikoen aldean!", Barbier (1987: 57).
- "...herriko auzaphez, herriko mera egin zuten, han nonbait **Garazin**", Barbier (1987: 87).
- "Hobe dugu **Garaziko** senar dohatsu baten bozkarioa elgarrekin entzutea", Lafitte (1990: 87).
- "**Garaztarrek** nahiago badute 'Jatsukoa' deitu, arrazoinik aski badute (...)", J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 31).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Pouvreauk XVII. mendean (1892: 9) "Gauracy Cize en gascon, pays de bassenau." jasotzen du eta **Hariztoik** (1977 [1883]: 347) *Garazi, Salaberri Ibarrolakoak* (1856: 66), **Raymondek** (1863: 50), **Lacombek** (1911-17: 29, "Valcarlos Garazin bezala"), **Lhandek** (1926: 335), **Dassancek** (1966: 163), **Lemoinek** (1977: 115) eta **Orpustanek** (1990: 108) *Garazi* biltzen dute. Herritarren izena *garaztar* (**Salaberri Ibarrolakoa**), *garaztarr*, *Garaztarr* (**Lhande, Orpustan**) da.

Akademiareen azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Garazi* eta *garaztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Garázi, gáraztár (**A. Kaminondo, P. Kamo**), *Duzunáitze Sahásketá* óriè *Garáziko dá, mintzo girá Gáraziz, Garáziko bázkak, Garázin, "garáz-tarrék"* errain dú, *garáztarrà* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Hariztoik (1977 [1883]: 348) *César-ekin* (*Jules César-ekin*) lotzen du *Cize*; **Vinsonek** (1909: 354-355) aldakuntza batzuk izaten direla erraten du (hizkuntza ofizialean eta euskararen ulertu beharko dugu: *Ostabat / Izura*) eta horiek zenbait aldiz eufonikoak edo hondarki nahasketak besterik ez direla, *Arboti / Arbouet-en, Garazi / Zizer-en, Irube / Iruber-en* eta bestetan. Erabat garbi gelditzen ez dena da zein zeinen aldakuntza edo nahasketak den.

Mitzelenak (1961: 359), Hubschmiden lana iruzkintzean, *Carasa*-ren euskarazko ondorengoa egun *Garazi* datekeela erraten dū eta gehitzen zaila dela, ezinezkoa ez bada, *Garazi* eta *Cize* iturri beretik eratortzea. Orain cza-gutzen ditugun *Cirsia*, *Ciser* eta abarrekin menturaz lotura hori egitea ez dateke hain neke erreenteriarren arabera, haina, zernahi gisaz, erraza ere ez da haren nstez.

Lemoinek (1977: 115, 286), Hariztoiren bidetik, erdarazko *Cize* toponimoa *César* antroponimoarekin lotzen dn, *César Auguste-rekin* zehazkiago erran, enperadore hau beste hiri batzuetan ere izan baita choratua: *Akizen* (*Aquae Augusta*), *Zaragozan* (*Caesar Augusta*) eta *Auchen* (*Augusta*). Euskaraz *Garazi* dela gehitzen dn, haina ez du bestelako xehetasunik ematen.

Orpustanek (1990: 108-109) *Erromesaren Gida* delakoan ageri den sicerra-k "sagardoa"-rekin dukcen erlazioa haztertzen du, baita *Garazi* (*Gráce, Engráce*) emakume izenarekikoa eta Akitania beretu zuen *Crassus* jenerala-ren izenarekikoa ere. Proposatu diren azalpenen artean cz du zcharo baz-

terzen "(portus) caesareu(m)"-etik datorrela dioena, baina berak Lapurdiko *Gerezieta*-rekin (*garacieta*, 1414. urtean) eta *Garate* zabalduarekin lotu nahiago du². Ortzaiztarraren irudiko, **gara-zu* edo **gar-azu* genuke toponimoan; atzikzia ugaritasuneko dateke eta hondarreko bokalaren irekitze maila hurbil dauden *Baigorri*, *Jutsi* eta *Arantsusi*-ren alderako analogiaz aldatu dateke. Erranahia, beraz, 'gainak ugari diren lekua' litzateke, gauzak hagitz garbi ikusten ez baditu ere. Bukatzeko, erdarazko eta euskarazko izenek segur aski etorki bana duketela zehazten du.

Guk ez dakusagu azalpen agerikorik, eta Orpustanena zeharo balizkoa dela uste dugu, besteak beste **Garazu*-ren modukorik sekulan dokumentatzen ez delako.

2. *Gerezieta*-rendako "lieu d'élévation rocheuse" azalpena ematen du, nahiz "lieu de cerisiers" izan daitekeelakoa ez duen arbuiatzen.

Ahatsa / Ahaxe

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 3): *Ahaxa* (1302), *Ah(a)txe* (1703), *Sanctus Julianus d'Ahaxe* (1703).

Raymond (1873: 180): *Boneti de Hatce* (1167). Autore honek *Jatsu*-rekin lotzen du *Hatce*, ez *Ahatsa*-rekin.

Castro (1958): *Johanicot de Acxa, Ojer de Acxa* (1413, XXX, 101, 51. or.), *Arnaut Sanz de Acxa* (1414, XXXI, 286, 157. or.), *Arnaut Sanz de Ahacxa* (1414, XXXI, 425, 237. or.)

Goihenetxe (1966: 114-117): *Hatce* (1167), *Aassa* (1189, 1249, 1334), *Ahacha* (1199, 1334), *Assa* (1228, 1328), *Hacha* (1233, 1235), *Hache* (1235), *Hatsa* (1235), *Haxa* (1235, 1293, 1409), *Ahaxa* (1247, 1253, 1294, 1334, 1366, 1367, 1371), *Hatcha* (1249), *Atsa* (1249), *Hasse* (1249), *Hatche* (1249, 1257), *Hasche* (1256, 1257), *Haxe* (1258, 1259), *Aacssa* (1266), *Ahacxe* (1273, 1363, 1384), *Acx* (1293), *Ahaxe* (1293), *Ahaza* (1302, 1353), *Aexa* (1328, 1347), *Axa* (1333, 1347, 1354), *Hacxa* (1353, 1376, 1400), *Ahadsse* (1366), *Ahaessa* (1368), *Ahatsse* (1368, 1377), *Ahacxa* (1368), *Ax* (1368), *Anssa* (1368), *Ahansse* (1378), *Ahacxe* (1378?), *Aexa* (1378, 1380, 1382, 1385, 1400, 1407), *Acre* (1398), *Haexa* (1400).

Ostolatza (1978): *Garcie Arnaldi de Aacha, Sanç Arnalt de Aaça* (1213, 37, 123. or.), *Arnald de Aatssa* (1236, 88, 172. or.), *in presentia domini D. Ahaxa* (Donibane Garazi, 1253, 151, 227. or.), *A. Sanç señor de /Ajhattsza* (1260, 183, 254. or.), *Arnaud Sanz segnor d'Ahaxe, Jacob d'Ahaxe* (1261, 187, 256. or.), *B. d'Ahaxe rectore ecclesie de Bearriz* (1273, 258, 339. or.), *don Arnalt Sanç, seynnor de Assa (...) ata que el seynor de Atssa (...) don garcia d'Atssa* (1283, 288, 369. or.).

Orpustan (1990: 116): *hatce* (1167), *assa*, *aassa*, *hassa* (1249), *ahatxa* (1300), *hara* (1304), *ahaxe* (1304), *axa* (1309), *hatxa*, *axa* (1350), *hadssa* (1366).

Zierbide & Santano (1990): *Ahaxe* (1363, 32, 69. or.; 1366, 52, 84. or.), *Ahadsse* (1367, 57, 87. or.), *Ahatsse* (1378, 77, 105. or.), *Ahatse* (1380, 158, 157. or.), *Oger d'Ahadse, escuder* (1383, 182, 174. or.).

Zierbide (1993): *Hacxa* (1350-1353, 53. or.), *Haxa* (1350-1353, 16, 60. or. Ikerzaile honek, gainera, *Hacxa eche* jasotzen du, Uharte-Zihe-Ugangan; ibid., 58. or.), *Bernat d'Ahatse* (1412-1413; 95. or.), *Ahatsse* (1412-1413; 99, 104. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Ahacre* (1385, 204, 30. or.; 1416, 322, 148. or.; 323, 150. or.), *Ahaxe* (1451, 348, 178. or.).

Barragán (1997): *Arnalt Santz, seinnor de Haza* (1334, 88, 147. or.), *Arnalt Santz, seynnor de Haza; Arnalt Santz, seinnor de Axa* (1334, 88, 148. or.), *Remon d'Axa* (1336, 104, 169. or.).

Carrasco (1999-1): *A Bernart d'Assa* (1259, 83. or.), *Per lo despens don Bernart de Atxa, et de Bernart de Siuals et de Oger de Agramont, quant estaban en Sant Pelay, 108 soltz, 9 diners* (1266, 221. or.), *Bernart de Hacra* (1266, 252. or.), *Remon de Hatxa* (1266, 294. or.), *Al seynnor de Haexa, 30 libras per milicia per litteras regis* (1266, 276. or.), *Al seynnor de Hatxa, 30 libras* (1266, 282. or.), *A Remon de Attsa, a Guillem Arnalt, son freyre* (1266, 354. or.).

Orpustan (2000): *Hacha* (1235, 31. or.).

Euskal Testuak:

- "Jean-Baptiste, 1910-eko hazaroaren 3an sortua, **Ahatsarat ezkondu-eta han bizi dena**", Lafitte (1972: 15).
- "Mitra gutti berritu zen, egun hartan, **Ahatsa-Lekumerrin**", Barbier (1987: 145).
- "Eta horra non, han nonbait, **Ahatsako bidean, bertze irrintzina bat eraikitzen den samina...**", Barbier (1987: 231).
- "Bainan, erregetzeaz bertzerik bazuen gaur Nakerok gogoan, eta irrintzinaka bazoan beraz, **Ahatsako bidean...**", Barbier (1987: 232).
- "Gudukan artzeko sortua dela iduri du gure **Ahastarrak**", M. Itzaina (Etxebarne, 1989: 10).
- "Hauiek deituko dira: Houcable kolonela, **Ahatsako erriente, Ezpeletako erretora Harignordoki, eta azkenean Kanboko Tardieu medikua**", M. Itzaina (Etxebarne, 1989: 11).
- "**Ahatsan** bada elktrika uzina ttipi bat, eta barraja haren gibelean izaiten zen alimaleko osina", Etxebarne (1989: 23).
- "Arnaud, 1924-eko abendoaren 28-an sortua, **Ahatsarat ezkondu-eta han bizi dena**", Lafitte (1972: 16).
- "**Ahatsan** eta Kanbon zelarik izendatu zuketen teniente", Lafitte (1990: 198).
- "Nekazaritzaren osagarria, mendi-hegaletan topatzen dute Behorlegitarrek, eta hauen antzo, hauzokide zaizkien herriek: Mendibar, Lekunberri, Aintzila, **Ahatsa, Eiheralarre, Esterenzubi eta abar**" (EEBS, 1969-1990).
- "...Domingo Soubelet Hazparne-Pikasarrikoa (hau ere), Jean Luro **Ahatsa** Zakuteikoa (...)", Larre (2001: 262).

... „*Eiheralarren (aita Leon Aramendirekin), Ahatsan (Darritchonekin) (...)*”, Larre (2001: 268).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Ahetse* jasotzen du, Lhandedek *Ahatse*, *Ahatsa* (1926: XXXV, 15), Azkuek (1905: XXIX), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 114) eta Orpustanek (1990: 116) *Ahatsa*. Herritarren izena *ahatsarr*, *Ahatsarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *ahastar*, *ahatsar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Ahatsa-Altxieta-Bazkazane* eta *ahastar-artziatar-bazkazandar* (sic) proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Ahatsa* eta *ahatsar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

E. Etxarren uhartearrak *Ahátsa* ematen du eskuarki (*Ahátsa*, *Ahátsan dá*, *Ahátsat*, *Ahátsa-Zakutéja*, *Ahátsak batú* ‘Ahatsak baditu’, *Ahátsà*), baina artetan *Aátsa* ere ibiltzen du (*Aátsatik Lekúnberriarát*, *Dònazaáretrek Aatsát*, *Aátsan*. Cf. *Aátsaxilo* auzo izena; *Aátsaxiloke bádià?* ‘Ahatsaxilok ere ba al du?’). Herritarren izena *ahátsarrà*, *ahátsarrák* (**E. Etxarren**), *ahatsár* (**J. M. Satrustegi**), *ahatsar* (**Larre**) da.

Etimologia azalpenak:

Lemoinek (1977: 186) *arhan*, *ahan* ‘arana’-tik eratortzen du, zehazkiago erran, *a(rr)anetze* ‘pruneraie’-tik, ez erabateko segurtasunez, hala ere.

Orpustanek (1990: 116) izen honen daitekeen azalpen bakarra *aitz* ‘hai-tza’ dela dio eta hemen, *Ahetze-n* eta *Ahaiz-en* bezala (*Ahaize* edo *Ahize* da azkeneko hau autore beraren arabera), bikoizketa bokalikoa duen aldaeraren aitzinean gaudela. Kontua da *Ahaize-u* bikoizketa hori XVI. mendeko dela erraten duela (ibid., 100), baina *Ahatsa-ren* kasuan *Ahacha* 1199. urterako ageri dela. Orpustanen ustez “Ahatsako jauregiko jauna” eta “hai-tzeko (edo haitzaren) jauna” gauza bera ziren. Gero, eta *aitz(a)-tik* abiaturik, oraingo izenak aterako ziren, txistukari hizkarkaria hortz-hobietako bihurtu zelarik eta diptongoa laburtu, erdarazko erabilera.

Guri Orpustanen azalpena egiantz gutxikoa iruditzen zaigu eta onartzeko zaila, bilakaera fonetikoa oinarririk gabe gelditzen delako. Oroitu beha-

rra da, izan ere, euskal hitza *haitz* dela, aspirazioa lehen tokian duela eta -*tz*- > -*ts*- pausoa azalpen haren arabera airean gelditzen dela. Ustezko diptongoaren laburtzea ere dilindan dago, ortzaiztarrak biltzen dituen Erdi Aroko lekukoen artean diptongodun formariik ez dagoelako, besteak beste. Lehen testigantza 1167ko *hatce* da, baina autoreak berak dio kasu honetan dokumentazioko lekukoak usu zein izeni dagozkion ez dakigula, *Ahatsa-ri*, *Ahetze-ri* edo *Ahaize-ri*. Zernahi gisaz, 1249rako *assa*, *aassa*, *hassa* ageri dira. Besterik da, ordea, izen honen oinarrian zer dagoen erratea; uste dugu oraingoz galdera ikurra ezarri beharko diogula galdintza horri.

Ainhize / Ainhice

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1853: 4): *Ainza* (1513), *Añiza*, *Aniča*, *Aynice* (1621), *Ainhisse* (1665). Autore honek dio 1841az geroztik *Ainhice-Mongélos* dela (frantsesetan da eta frantseseko aldaeraaz).

Raymond (1873, 87): *Lupus de Anfiz* (1135-1136).

Goihenetxe (1966: 120): *Anfiz* (1135-1136), *Anice* (1294, 1328), *Aynnice* (1375), *Aynča* (1388), *Aniča* (1388), *Anhisse* (1395).

Lemoine (1977: 187): *Ainza* (1513), *Aniča*, *Anice* (1621).

Carrasco (1973): *Anhice* (1366, 673 eta 681. orr.).

Orpustan (1990: 110): *anfiz* (1135-36), *aniča* (1264, 1309, 1350), *anhice* (1304, 1366, 1413).

Zierbide (1993): *Anhice* (1412-1413, 96. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Anhisse* (1395, 275, 276, 102-103. orr.).

Carrasco (1999-1): *Ibi, de Aniča, de incens de la casa de Ochoa Bassaburu, 12 diners* (1266, 219. or.).

Euskal testuak:

- “*Garazi guzia han zela erran ditake, beldurrik gabe Alduda, Ainhize eta Bidarray barne*”, Zerbitzari, *Gure Herria*, 1927 (EEBS).
- “*Armendaritzeraino (...) Ainhiza, Suhuskune eta Iholdy barne, auro eskasik ez du; bizkitartean ororekin du bakaia*”, *Gure Herria*, 1933 (EEBS).
- “*Eta pixka bat laguntza horren ondorioz, Hiruak Bat taldea arrapartitzen zen, Ainiza Monjolose Lakarra herrietako 20 bat gazteen inguruan*”, *Herriz Herri*, 1968 (EEBS).
- “...*Jean Irigoyen ainiztarra, Jean Donetz uztaritzarra, J. P. Belhagorry ortzaiztarra, Jean Loustau amikuztarra, eta nor ez oraino!*”, Larre (2001: 191).
- “...*hek dira Pierre Etchegaray heletarra, Jean Hiriart-Urruty hazpandarra, Jean Irigoyen ainiztarra eta Jean-Louis Pecqits lakartarra. Jainkoak berekin dituela, gu ere haren ganatu artean!*”, Larre (2001: 214).
- “*Egin dituzte, lehenxago holakoak, bizpahiru urtez beren herrien artean Suhuskune, Ainhiza, Lakarra eta Gamartek*”, Larre (2001: 305-306).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Ainhiza* jasotzen du eta Hatanek (1895: 14) *Ainhise*, baina autore hau ez da txoil sidagarria, izenak etimologiaren arabera egokitzen baititu. Azkuek (1905: XXIX) *Ainhize-Mondolose* dakar eta Lhandek (1926: XXXV) *Ainhize-Monyolos*. Dassancek (1966: 162) eta Goihenetxek (1966: 120) *Ainhize* dute, eta Lemoinek (1977: 187) *Ainhice*. Orpustanek (1990: 110), azkenik, *Ainhiza* eta *Ainhize* biltzen ditu. Herritarren izena *ainhiztarr*, *Ainhiztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *ainhiztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Ainhize-Monjolose* eta *ainhiztiar-monjolostar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Ainhize* eta *ainhiztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Ainize-Monjolose, *Ainizá ta Monjolosé érrí berá dirá*, *Ainiza*; *Ainizane gáuza béra dá* (“Ainizan ere gauza bera da”), *Ainizán*, *Ainizaikin*, *Ainizako*, *ainiztarra(k)* (E. Etxarren), *ainhiztar* (J. Lizundiak E. Larrengandik hartua).

Etimologia azalpenak:

Luchairek dio (1873: 166, 1874: 27-28) *Ainhice* XVI. mendean *Ainza* izki-riatzen zela eta, oinarriaz argitasunik ematen ez badu ere, bukaera -za atzizki lekuzkoa dela uste du, hots, egun -tza moduan aipatu ohi dena. Hatanek (1895: 14), ikuusi dugun moduan, *Ainhise* dakar herri honen euskal izentzat eta *añ-hise* zatitzen, ‘haran txikia’ adiera emanet, egon ere haranko batean baitago, autore honen arabera betiere. Lemoinek (1977: 187) *aintzi*, *aintzika*, *aintzira*, *aintzur* ‘ohidia, lobitzea’, ‘zingira, urgunea’-tik eratortzen du. Dauzat & Rostaingen irudiko (1983 | 1963): 6) toponimoa euskarazko *ain* eta *ihize* ‘ehiza eremua’-tik atera da, edo bestela *aintzi* ‘marécage’-tik.

Orpustanek (1990: 111) izena *aintzi*-tik ezin etor daitekeela erraten du eta Dauzat eta Rostaingen *ain ihize* ‘ehiza eremua’ azalpena ez dela onartzeko modukoa, ez morfologiaren aldetik, ez semantikaren aldetik. Ortzaiztarrari oinarria ilun gertatzen zaio, baina dio *ainar* ‘isatsa’ fitonimoa izan daitekeela edo *ahun*, *aun* oronimoa (*Auñamendi-n* duguna). Hondarreko izena, dena den, honelako alderdi zelaian agertzea egiautz gu-txikoa dela gebitzen du.

Aintzila / Aincille

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 4): *Aincile* (XVIII. m.).

Goihenetxe (1966: 119, 169, 345); *Ancil* (1293-1294), *Ancill* (1293-1294), *Anciuil* (1294), *Ançibiu* (1353, 1388), *Ayncilh* (1364), *Ancilh* (1364), *Ancibiu* (1364, 1394), *Amcebiu* (1394).

Castro (1957): *Guillem Ernaut de Ancibiu* (1393, Castro, XX, 333, 143, or.).

Carrasco (1973): *Ançibiu* (1366, 677 eta 681. ort.).

Lemoine (1977: 187): *Aincile* (XVIII. m.).

Orpustan (1990: 119): *ancibiu* (1264, 1350, 1413), *ancivil* (1291), *ancil* (1304, 1344), *ançill* (1307).

Zierbide & Santano (1990): *Aucibin** (1367, 56, 87. or., 1376, 70, 98. or.; 1380, 155, 155. or.).

Zierbide (1993): *Aynçibiu* (1350-1353; 61, 62. ort.), *Ayneibiu* (1350-1353, 73. or.), *la casa de Ancile* (Eiheralarre; 1350-1353, 69. or.), *Ançibiu* (1410-1412; 106. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Ancibieu* (1405, 296, 118. or.), *Ancibiu* (1459, 352, 182. or.).

Carrasco (1999-1): *Ibi, en Ancibiu de agrero, 2 quartales* (1266, 353. or.), *Ibi, en Ancibiu* (1266, 356. or.), *En Ancibiu, de la casa de Arotz Esse, de peyta, 2 diners* (1266, 219. or.).

Euskal Testuak:

- "Jean Arrosagaray, *Aintzile*'ko pertsulari gaztea", Xalbador (1976: 56).
- "Tantakorik gorrenra, bizkitarlean, Garaziko herri xumeenetarik batean -Aintzilan- du jo, maiatzaren hogoi-ta-zortzian", J. Etxepare (1996: 93).
- "Erraguzue, *Aincille*, Arrangoitz eta Sara, / Nola hau utzi du zuen joaiterat bertzetarat?", Barbier (1967: 128).
- "Basaizteiko etxolatik goiti, Xabaño zen *Aintzila* Idiondoko borda bere etxola ttipi batekin", Etxebarne (1989: 38).
- "Egun hortan etortzen dira mendiz bertze aldekoak, Benafarroakoak, Doniane Garazikoak, Arnegikoak, Lasa, Ehiaralarre, Ispura, *Aintzile*,

3. Toponimo aurkibidean «Ancibiu» ageri da.

Donazaharre, eta beste anitz, Lurzaidekoak ahantzi gabe, erregebidez”, Zubiri (1990: 312).

- “*Nekazaritzaren osagarria, mendi-hegaletan topatzen dute Behorlegitarrek, eta hauen antzo, hauzokide zaizkien herriek: Mendibe, Lekunberri, Aintzila, Ahatsa, Eiheralarre, Esterenzubi eta abar*”, (EEBS, 1969-1990).
- “*...gure aintzineko urteetan, bi garaztar Marcel Larrañde lekunbertarra eta Pettan Maitia aintzildarra izan ginituen buruzagi eta segetario (...)*”, Larre (2001: 172).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Aincile* dakar eta **Azkuek** (1905: XXIX) *Ainzila*. **Lhandek** (1926: 20) *Ainzille-Harrieta* jasotzen du herriaren frantseseko *Aincille-Harriette*-ren euskarazko baliokidetrat. **Dassancek** (1966: 162), **Goihenetxek** (1966: 119) eta **Orpustanek** (1990: 119) *Aintzila* biltzen dute, eta **Lemoinek** (1977: 187) *Ainzile*. Herritarren izena *ainzillarr* (**Lhande**), *ahintzildar* (**Dassance**), *Aintzillarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Aintzila* eta *aintzildar* hobetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Aintzila* eta *aintzildar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Aintzile, Aintzileti Dômazaárreàt, Aintzileàt, Aintzilén, aintzildarrà (**E. Etxarren**), *aintzilar* (J. L. Lizundiak **E. Larreengandik** hartua).

Etimologia azalpenak:

Corominesek (1972: 313) ez du sakontzen berak *Ainitze* gisa aipatzen duen izenean, baina dio inguruko herrietan (*Onize, Ozaze, Zalgize, Atarratze, Bildotze...*) biziki zabaldua den -ze osagaia duela. **Lemoinek** (1977: 187) *aintzi*, *aintzira* dakuski izen honen lehen osagaian; higarrena *zilho* da autore honen iritzian. **Dauzat & Rostaingek** (1983 | 1963]: 6) oinarrrian euskarazko *aintzi* dugula diote; bukaera -la hipokoristikoa -ez daki-gu zer hizkuntzatakoa -da bi ikertzaile hauen irudiko.

Orpustanek, 1264ko *ancibiu-n* eta 1291ko *ancivil*-etik abiaturik, dio etimologia argia dela: *aintzi* ‘urgunca, lintzura, zingira’ eta multzoa -edo multzokatzea- adierazten duen *bil* ezaguna. Alabaina bigarren honek, toponimian, beharbada ‘itxura biribileko muinoa’ erranahia dukeela gehitzen du,

ez dakigu zertan oinarriturik, eta 'zingiradun muinoa' azalpena herriari arras ongi doakiola, muino heze eta oihantuetan kokaturik dagoelako.

Gure irudiz Orpustanek lehenik toponimian *bil* osagaiak 'muinoa' adiera (izaten) duela frogatu behar zukeen, eta gero proposatzen duen azalpena eman, ez alderantziz, era honetara berriz ere azalpen etimologikoa dilindan gelditzen baita.

Altzieta / Alciette

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 4): *Alsuete* (1302), *Alzueta* (1513), *Alqueta* (1621), *Alsiette* (1667).

Goihenetxe (1966: 121): *Alsueta* (1249), *Alsuete* (1302), *Alcuete* (1352), *Alquete* (1361), *Alcueta* (1368), *Alqueta* (1372, 1387, 1388), *Alchueta* (1387).

Carrasco (1973): *Alquete* (1366, 671 eta 677. orr.).

Orpustan (1990: 116): *alqueta* (1305), *alquete*, *alqueta* (1350), *alchuete* (1387).

Zierbide & Santano (1990): *Domenjon d'Alquete* (1379, 146, 147. or.), *Domenjon d'Alcuete* (1379, 148, 149. or.), *Domenjon d'Alzueta* (1380, 160, 158. or.).

Zierbide (1993): *Alquete* (1350-1353, 64. or.; 1412-1413, 95. or.), *Alqueta* (1350-1353, 66. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Azkuek (1905: XXIX) eta **Lhandek** (1926: XXXV) *Altzieta-Bazkazane* (sic) jasotzen dute, **Dassancek** (1966: 162), **Goihenetxek** (1966: 121) eta **Orpustanek** (1990: 116) *Altzieta*. Herritarren izena *alzietar* (**Dassance**), *Alzietarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren leheogo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Ahatsa-Altzieta-Bazkazane* eta *ahastar-alzietar-bazkazandar* (sic) proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Altzieta* eta *alzietar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Altzjéta, Altzita, Altzjétak (badú kapéra), Altzjétan, Altzita-Irigoinja, alzitarrà (érten al dái) (E. Etxarren), Artzieta (J. L. Lizundiak E. Larrengandik hartua).

Etimologia azalpenak:

Dassancek (1949: 206) *halz* 'hultzza'-ren eratorrien artean sartzen du *Altzieta*; **Mitxelenak** ere (AV, 37) *(h)altz-zu dakusa *Alzueta*-ren oinarrian,

baina *altzu* 'belar-meta, mukurua' ere egon daitekeela gehitzen du, eta zubererako *altsu*. *altxu* 'ardi-saldoa' ere ez du baztertzen. Atzizkia toponimian hain ezaguna den *-eta*, *-keta* da honen iritzian.

Lemoinek (1977: 187) *altz* 'aunc', *altza*, *hultz* 'aunaie' dakusa *Alciette*-ren oinarrian, *Alçay-Alçabéhéti-n*, *Aussurucq-en* eta *Sumberraute-n* bezala. **Orpustanek** (1990: 116) toponimia zaharrean maiz aspiraziorik ez zuen (*h*)*ultz* zuhaitz izena eta *-eta* dakn ski 'hultz tokia' adiera dnen honetan. Frantseseko aldaerari doakionez, *-eta* > *-ete* (gaskoitzea) > *-ette* (frantses-tea) urratsak erdarari leporatu hehar zaizkio, ortzaiztarraren irudiko.

Oharra:

Alzueta Nafarroa Garaiko deitura da egun.

Arnegi / Arnéguy

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 10): *Arranegui, Arrenéguy* (1614), *Rénéguy* (XVII. m.), *Arnéguy* (1703).

Goihenetxe (1966: 351): *Arranegui* (1333), *Arranegui de Juso* (1406).

Lemoine (1977: 188): *Arranéguï* (1614), *Arrenéguy* (1614), *Reneguy* (XVII. m.).

Orpustan (1990: 124): *arranegui* (1284).

Arbizu (1992): *en ce lieu d'Arraneguy* (1612, 260-261. ort.), ...que le lendemain vingt neuf nous nous retournerions a Arraneguy popour (sic) le continuer la revue desdientes montagnes d'Aldude (1613, 268. or.), ...hasta encontrar la regata de Chaparreco-errecca, sirviendo el mencionado río de lindero que separa a Valcarlos de Arranegui, pueblo del Valle de Cisa (...) e inclinándose hacia la parte de Arranegui (1785, 358. or.).

Luzaiden *Arranegizar* (1612az gerotzik) eta *Arnegizar* (1764tik aitzina) etxea dokumentatzen da:

- "...venta de Herdo (Hernando) de Andioquiçar a Domenja de Abinçalde En Valcarlos, en la cassa llamada **Arraneguiçar**", Iruñeko protokoloak, 32.k-III, 16.
 - "...Marn. (Martin) de Laborda vezino del valle de Valcarlos y dueño dela Cassa llamada en este Valle la de **Arneguizár** y de la otra parte Pedro de Echamaite, natural del Reyno de francia al prte. (presente) vezino de este valle", Aurizko protokoloak, 37. k., 56.
- 1893an *arneguisarecuer* 'Arnegizarrekoei' ageri da (Satrustegi, 1971: 298); egun *Àrnetzàrrja* erraten da. Cf. Luzaideko gutuneko pasarteño hau:
- "Bidondoko Antonio espos duxu **Arneizarrehuaikin**, heldu[d]en ortzeuan; ezteiak Arnei-Klementenian".

Euskal Testuak:

- "Bidachunetic hasiz higan Alduderat, / Eta **Arnequin** gaindi ethor Heletarat", Hiribarren (1853: 77).
- "**Arneico serorain condia...** 12,5", (Luzaideko arotzaren kontu liburua, 1877; Satrustegi, 1969:153).

- “*Arneico yacorriaineco tailu mailu bat alzairatu*”, (Luzaideko arotzaren kontu liburua, 1878; Satrustegi, 1969:170).
- “*Arneico marchotenequa nabarra eracachiric... 6*”, (Luzaideko arotzaren kontu liburua, 1879; Satrustegi, 1969:167).
- “*Arneico percait(n) mailu andi bat alzairaturie*”, (Luzaideko arotzaren kontu liburua, 1880; Satrustegi, 1969:171).
- “*Beras aditu dugu arneguyco nescato bat ilic arapatu dutela bordabatian*” (Garazi, 1893; Satrustegi, 1971: 298).
- “*Arnegi hortan muttiko baten berri trixtea da jakin*”, Etxamendi (Lafitte, 1972: 123).
- “*Eriotz krudel bat / Eginazia haitak eta alabak hunen senarrian / Arneguin 1864*”, J. Etxamendi “Bordel” (Satrustegi, 1965: 135).
- “*Ondarla, Arnegiko kartier bat, elizaz Luzaideko*”, Dassance (1966: 163).
- “*...herri xuri pollit bat: Arnegi, emokatua bezala bi mendi-lerroen arteko xokoari*”, J. Etxepare (1987 [1931], 44).
- “*...badituela Arnegik hamabortz apez-gei*”, J. Etxepare (1987 [1931], 45).
- “*Hortan gizonik trebeena zen, eta biphila, eta Arnegiko zubitik Gainekoletaraino (...)*”, Zubiri (1990: 41).
- “*Eta gogorat heldu zait, egun batez, (Yainkoak ez dezala nahi) phitz baladi gudu bat Espania eta Frantziaren arthean, Luzaide'koak eta Arnegi'koek behar luketela borrokatu eta sarraskitu heien arthean, auzo anaiaik direlarik...*”, Zubiri (1990: 156).
- “*Ipharraldean han, urrun, behereko erreka zolan, Luzaide, xuri xuria; eta azkenian, Pekotretako zubi-muga, Arnegirat sartzeko, Donianeko bideari lotzeko*”, Zubiri (1990: 222).
- “*Eta zubitik harateko aldian, Arnegi'n? Zortzi, eta horietarik sei eskualdun*”, Zubiri (1990: 241).
- “*Arnegin egon ginen denboran, zonbat aldiz ez dugu «Boryel» bertsolariaren izena aipatzen aditu?*”, Lafitte (1990: 187).
- “*Arnegitik ukanaak ditut eskas zirenak*”, Satrustegi (1967: 34).
- “*Horiek kadera altzuak inen omen txie bakarrik. Arneiko apeza zixien gidaria*”, Luzaideko gutun argitaragabeak.

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) **Arnegui** du, **Hatanek** (1895: 15) **Arnégis**, **Azkuek** (1905: XXIX), **Lhandek** (1926: 61), **Dassancek** (1966: 162), **Lemoinek**

(1977: 188) eta **Orpustanek** (1990: 124) *Arnegi*. Herritarren izena *arne-giarr* (**Lhande**), *arne/guitar* (**Dassance**), *arnegitar* (**Satrustegi**, 1967: 24), *Arnegitarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Arnegi* eta *arnegitar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Arnegi* eta *arnegitar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Arnéi (**A. Kaminondo**), *árneitár* (**Kamino & Salaberri**, 2001: 70), *Arnégi* eta *arnégítár* (**EHHA**), *Árnegi*, *Arnégí*, *Arnégín*, *Árnegin*, *Arnégiko kartjér bát*, *Arnégirat*, *Arnégítik...* *Ejalárréat*, *Arnéiko bidja*, *Uártetik Arnégira*, *arnéitarrák* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 15) *barne* edo *arne-hegui* aztertzen du izena eta ‘zin-tzurra, potxea’, ‘potxearen muturra’ adierak ematen; herriaren kokagunea etimologia azalpen horren alde mintzo da, autore honen irudituan. **Vinsonek** dio (1909: 352) 1614an artean *Aranegui* ebakitzen zela eta ‘aran-nondo ugaritasuna’ adiera duela. **Mitxelcoak** (AV, 69), segur aski izen honen dokumentazio zaharra ezagutzen ez zuelako, *Arnegui* izena *haran-ekin* lotzen du, Vinsoni jarraikiz 1614an artean *Aranegui* zela erraten baitu. **Lemoinek** (1977: 188) *aran*, *arhan*, *ahan* ‘arana’-tik eratortzen du; bukaera -egi, -tegi ‘etxea’ da autore honen arabera; **Dauzat & Rostaingek**, berriz, toponimoan *aran* ‘vallée’ eta -egui ‘au bord (de)’ atzizkia daudela uste dute (1983 [1963]: 28).

Orpustanen iritzian izen honen oinarrian ez dugu ez *aran* ‘harana’, ez *arhan*, *ahan* ‘arana’, ez eta *arrano* ere, *arran(tz)* ‘épineux, prunellier’ baizik, nahiz kasu honetan landare izenek ohi duten atzizki multzokariaz (tz-ez) gabeturik dagoen. Izena, beraz, ‘bord ou crête d'épineux’ da ortzaiztarraren arabera.

Gure ustean hemen berriz ere. **Orpustanen** azalpen etimologiko anitze-kin agitzen den gisan, fede handia izan behar da dioena sinesteko. Ez dea anitez ze errazagoa, 1284ko eta 1614ko *Arranegui* aldaeran oinarri hartuz, *arrano* eta -egi ‘arranotegia, arranotokia’ dagoela pentsatzea? Gure irudiz bai, partikulazki *Arnegi* herria aski goian dagoela ikusirik. **Orpustanek** etimologia hau baztertzeko dio “egantz toponimiko urria” duela, eta berak

«toponymie d'habitat» deitzen duenean txori izenak ez direla sekulan azaltzen. Hala ere, diogu guk, *arrano* izena ugaria da leku izenetan, normalean beste osagai batekin, erdarazko bere baliokidea bezala, Nafarroako *Aguilar* herri izenak frogatzen duen moduan. Bizkaiko *Txorierrri* ere hor dugu –ez dugu hemen *Usotz*-en moduko izenak aztertzen hasteko asmorik–, eta hagitz oker ez bagabiltza ongi jendeztaturik dago alderdi hori. Bestalde, ez dugu uste Mitxelonaren etimologia ontzat har daitekeenik, azalpen hori onetsiz gero –rr-dun aldaerak azaltzea ezinezkoa izanen bailitzateke.

Bazkazane / Bascassan

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 22): *Bazcacen* (1513), *Vazcazen* (1621), *Vazcaçan* (1621).

Goihenetxe (1966: 123, 164): *Bascaneen* (1253, 1334), *Bascacen* (1364, 1368, 1385, 1387, 1388, 1389), *Bazcacen* (1401, 1407).

Carrasco (1973): *Bazcaten* (1366, 672 eta 681. orr.). Irakurketa ustela izan liteke hau, baina bitan ageri da.

Ostolatza (1978): *Lop de Bazquazen* (1208, 33, 119. or.), *dominus G. de Bascacen* (1243, 119, 200. or.), *in presentia...fratris S. de Bascaucen* (Donibane Garazi, 1253, 151. or., 227. or.).

Orpustan (1990, 118): *bascaçen* (1292, 1350), *bazcacen* (1366), *basquacen* (1413).

Zierbide (1993): *Basçaçen* (1350-1353; 60. or.), *Basquacen* (*ibid.*, 73. or.), *Bazquacen* (1412-1413; 100. or.).

Orpustan (1999: 276): *bazquazen* (1208), *bascaçen* (1292), *bazcacen* (1366).

Euskal testuak:

- "Ni sortua nizan herria deitzen da Ahatsa. Bainan Ahatsak ba ditu bi kartier: Altzieta eta **Bazkazane**. Ni **Bazkazanekoa** nintzan", Etxebarne (1989: 22).
- "Biak ere biarnesak ziren eta bazuten zenbait aldiz usaia **Bazkazanera** turnadan jiteko", Etxebarne (1989: 33).
- "Handik beheitiragoño elgarretarik beheri ginен. Hura Lekunberrira eta ni **Bazkazanera**", Etxebarne (1989: 66).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Azkuek (1905: XXIX) eta **Lhandek** (1926: XXXV) *Alzieta-Barkazane* (sic) dakarte; **Goibenetxek** (1966: 123) *Bazkazene* jasotzen du, **Dassancek** (1966: 162) *Bazkazane* eta **Orpustanek** (1990: 118) *Bazkazan*. Herritarren izena *bazkazandar* (*Dassance*), *Bazkazandarr* (*Orpustan*) da.

Ahoz bildutako formak:

Bàzkazáne, *Bazkázane*, *Bàzkazán-Uáldja*, *Bazkázan-Zakutéja*, *Bazkázan-Étxeerría*, *bazkázandarrà* (E. **Etxarren**), *bazkazándaRà* (E. **Larre**).

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Ahatsa-Alzieta-Bazkarane* proposatu zuen hizkuntza ofizialeko *Ahaxe-Alciette-Bascassan-en* euskarazko kidetako. Herritarren izentzat *uhastar-artziatar-bazkazandar* (sic) eman zuen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Bazkarane eta bazkazandar* hobetsi ditu.

Etimologia azalpenak:

Lemoinek uste du (1977: 123) *Bascassan* euskararen bidez ezin azal daitekeela eta izen galiar-erromatarren artean sailkatzekoa dela, etorkiz *-anum* bukaera zutenen artean. Oinarrian dagoen antropónimoa eztabaidatzeko modukoa dela iruditzen zaio; nolanahi ere, erraten du menturaz **Bascassus*-en eratorria datekeela, eta hau *Bascus*, *Bassus*, *Baxius*-ena.

Orpustanek (1990: 118, 1999: 120) Lemoineren hipotesia arbuiatzent du, erranez beste alderdi batzuetan hau daitekeena bada ere –Zuberoako *Domezain*-en (*Domintxaine* euskaraz), konparazione–, hemen ez dela egiantzekotasun handikoa, alderdi honetara erromanizazioa iritsi ez zelako –ez du garbi-garbiki erraten, baina hau segitzen da bere hitzetatik–, nahiz *Mongelos* (*Monjolose*) hurbil dagoen. Horregatik antropónimiko ez den hipotesia nahiago du, izena gardena ez bada ere. Zernahi gisaz, bukaera “*zalantzarak gabe*” erdaldundurik dago ortzaiztarraren arabera, erromanizaturik, eta segur aski *-un*-en eratorria dateke. Hipotesi moduan **beratz-k-aitz-un* ‘lieu du rocher de la prairie’ edo ‘lieu pierreux de la prairie’ ematen du, baina *-ain* (-gain-etik, Orpustanen arabera) bukaera ere izan lezake; hondarreko kasu honetan ‘hauteur du rocher de la prairie’ litzateke. Lehen erran moduan bide antropónimikoari aukera handirik ez dio eman nahi, baina, izatekotz ere, oinarrian *basco* dukegula erraten du, alegia, “euskaldunok geure buruari eman diogun izena”, Bernart Etxeparereren olerkietan ikus daitekeen bezala. Bukaera *-ain* atzizki eza-guna dateke autore honen irudiko.

Beranduagoko beste Iñaki batean (1999: 276, 310) izen honen erroa, *Behaskane*-rena bezala, antropónimo edo “etniko” biziki zaharra izan daitekeela dio, *basko*-ren elkarketako aldaera zatekeen *bazka*- hain zuzen ere. Bukaera *-en* atzizkia da, *-ain* / *-ein*, *-enitz*, *-in* eta *-ano*-rekin batean bukaeran sudurkaria duten atzizkien multzoan sailkatzen duena.

Gure ustean euskaldunok geure burua izendatzeko *basco* erabili ote dugun frogakizun dago oraino, baina, nolanahi ere, ez da bemen argitzeko gaia. Bestalde, Orpustanek proposatzeu duen azalpena, berriz ere dilinda-

ka gelditzen da, airean, lehenik, hipotesi deskribatzaileari dago kionez, *beratz* eta *haiatz*-etik abiatzeko oinarri dokumentalik ez dagoelako, eta bigarrenik, oinarian *besco* dagoela erraten bada bukaerako *-zen* horretan zer dagoen azaldu beharko delako.

Behorlegi / Béhorléguy

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 26): *Beorlegui* (1513), *Vehorlegui* (1621), *Béhorléguy* (XVIII. m.).

Goihenetxe (1966: 124, 345): *Beorlegui* (1292-1293, 1328, 1368, 1387), *Beorleguy* (1293-1294), *Beorregui* (1364), *Beorrlegui* (1364), *Berorlegui* (1364), *Behorlegui* (1367, 1387, 1393, 1394, 1408), *Beorrleguy* (1387).

Carrasco (1973): *Behorlegui* (1366, 676 eta 681. orr.).

Lemoine (1977: 191): *Beorleguy* (1513), *Vehorleguy* (1621), *Behorleguy* (XVIII. m.).

Ostolatza (1978): *Beorlegui* (1218, 49, 136. or.).

Orpustan (1990: 113): *beorrleguy* (1264), *behorleguy* (1292), *beorrlegui* (1350).

Zierbide & Santano (1990): *Behorlegui* (1367, 54, 85. or.).

Zierbide (1993): *Beorlegui* (1350-1353; 66, 68. orr.), *Behorlegui* (1412-1413, 98, 105. or.).

Carrasco (1999-1): *Ibi, del molins de Beorlegui* (1259, 101. or.), *Ibi, per far portar la molendura dels molins de Beorrlegui, 4 soltz* (1266, 221. or.), *Ibi, dels molins de Beorlegui, 8 kafices, 2 quarteles* (1266, 353. or.).

Euskal Testuak:

- "Gauza miresgarri horien aipua heldu izan zen **Behorlegiko**, jaun gaztearen beharrietara", Duvoisin (1987 [1884-1885]: 54).
- "Hor, biharamunean **Behorlegiko** eztei batzuetara behar zelakotz, (...)", Barbier (1987: 88).
- "**Behorlegira?** Ixabelek josirik behar zinituen, baitezpada...", Barbier (1987: 89).
- "**Behorlegiko** eztei batzuetara joan beharra (...)", Barbier (1987: 92).
- "Bakarrak bazituen hola saldurik Cinqualbres Donianeko Kauter gai-zaok. Xuitotik eta **Behorlegi** arte hortan?", Barbier (1987: 219).
- "Nekazaritzaren osagarria, mendi-hegaletan topatzen dute **Behorlegitarrek**, eta hauen antzo, hauzokide zaizkien herriek: Mendibe, Lekunberri, Aintzila, Ahatsa, Eiheralarre, Esterenzubi eta abar", (Etxaide, EEBS, 1969-1990).

Oihenartek hurrengo atsotitz hau bildu zuen: *Garasiren gaiza Behorleguic derossa* (180. errefraua, 1935 [1657]: 228), **Txillardegik** (1971: 53) honela azaltzen du: "Garazik egindako gaitza, Behorlegik ordaintzen du; txikiiek pagatzen haundien faltak, hitz batez. 'Derosa' = erosten du, sint., de-ros-a".

Autoreek biltzen dituzten formak:

Euskaraz **Behorlegi** erraten da **Hatan** (1895: 15), **Azkue** (1905: XXIX; *Las mil y una...*, 40), **Lhande** (1926: XXXVI, 132), **Dassance** (1966: 162) eta **Orpustanen** arabera (1990: 113); **Goihenetxek** (1966: 124) **Beorlegi** dakar. Hiritarren izena *behorlegiarr, behorlegitarr* (**Lhande**), *behorlegitar* (**Dassance**), *Behorlegitarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Behorlegi* eta *behorlegitar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Behorlegi* eta *behorlegitar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

EHHAek *Beórlei* eta *beórleitar* dakartza. Ondarrolan bada *Bèorléja* izena duen etxea; nagusiari *bèorléi* erraten zaio **Luzaiden**, diptongoarekin. Herri honetako arotzaren kontu liburuan (1871; Satrustegi, 1969: 147) "beorleico condia" ageri da, hots, 'Beorlegia etxeko kontua'. J. L. Lizundiak *behorlegiar* jaso du **E. Larreugandik**, baina segurtasun haudirik gabe; **E. Etxarren** uhartearrak *Beórlegi*, *Beorlégi*, *Beórlegin*, *beorléitarrak* formak eman dízigu.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 15) 'behor-leku' erranahia ematen dio. **Vinsonek** ere *behor* 'jument' dakusa *Behorlegi* izeneau, *Behobia-n* bezala (1909: 354), nahiz normalean euskal toponimoetan animali izenik ez duen ikusi nahi izaten (ibid., 352); bukaera *legi* ezezaguna da, *Irulegi-n* eta *Ustelegi-n* (burdin meatzea da hau) dugun hera. Zernahi dela, horren oinarrian-edo *leg* 'coupure, passage, fente' datekeela ere badio (ibid., 351).

Mitxelenak erraten du (AV, 148, 194) oinarrian *be/hjor* dugula eta atzizkia *egi* leku atzikaren aldaera datekeen *legi* dela, Aranguren iharreko *Irurlegi* herri hustuaren izenean edo Iruñeko *Laturlegi-n* dugun bera. **Lafonek** (1954: 250) Nafarroako *Ealegui* "petite agglomération au nord de

"Pampelune" aipatzen du eta dio *Ea-n* oinarritua dagoela eta atzizkia *Beorlegi-n* dugun bera dela. Hondarreko izen honetan *behor* 'jument' dago aipatu autorearen arabera, eta, irudi duenez -egileak ez du garbiro erraten-, -egi tokizko atzizkia. Ikertzaile honen iritzian tarteko -l- hori ez da argia.

Lemoinek (1977: 190-191) *behor* eta *-legi*, *-tegi* 'abri' dakuski izen honetan; *behor-tegi* 'parc à cavales' ere aipatzen du. Txarrena da gero *behor* hitza latineko *equa*-rekin lotu nahi duela, «en admetant un *B* initial et un *r* final euphoniques». **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 67) lehen osagaia iluna dela diote eta menturaz euskarazko *behor* datekeela; bukaerako *-gui* euskal atzizki lekuzkoa da autore hauen ustean. Ez dute, halarik ere, tarteko *-le-* hori zer den zehazten.

Orpustanek (1990: 113-114, 1999: 60) ere *behor* dakusa *Behorlegi*-ren lehen elementutzat; bigarren osagaia herriaren kokalekuari erreferentzia egiten dion *-(h)egi* 'bord, crête, sommet' da ortzaiztarraren iritzian, *Behorlegi Mendibe*-ri kontrajartzen diona. Nolanahi ere, badirudi *(h)egi* hori *-egi*-rekin (gero *-tegi* bilakatu zenarekin) berdintzen duela, haren ustez 'berokia', 'babeslekua' ('abri') duen atzizkiarekin, alegia. Ildo honetatik, ez du bantzertzen *Behorlegi*-ren jatorrizko adiera 'behor berokia, behor babeslekua' izan zitekeelakoa. Bigarren osagaiaren *-l-* loturazko fonema dela uste du, trantsizioakoa, toponimian arraroa dena, *Alçaillegui*, *Ansalegui*, *Liçarlain*... bezalako ugalde izenetan azaltzen bada ere.

Beranduagoko beste lan batean (1999: 97) zalantza egon daitekeela dio, *hegi* 'crête', 'sommet' nahiz *-tegi* izan dezakegulako. Alderdi honetatik Nafarroa Garaiko *Beortegi* toponimoa Nafarroa Behereko *Behorlegi*-rekin aldera daitekeela uste du.

Buztintze / Bustince

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1963: 37-38): *Buztinz* (1513), *Buztince* (1621), *Bustince* (1686), *Bustinze* (1703). Autore honek dio *Iriberry*-rekin batu zenez geroztik *Bustince-Iriberry* dela.

Goihenetxe (1966: 128): *Bustinz* (1388).

Carrasco (1973): *Buiztinz* (1366, 672. or.).

Lemoine (1977: 192): *Bustinz* (1513), *Bustince* (1621, 1686, 1703).

Orpustan (1990: 112): *buztintz* (1307), *buztince* (1350), *butztintz* (1366).

Zierbide (1993): *Buztinçe* (1350-1353, 51. or.), *Buztince* (ibid., 72. or.), *Buztinze* (1412-1413, 95. or.).

Ruiz (1997): *Per Arnault de Buztince* (1358, 172, 207. or.).

Euskal Testuak:

- "Guhaurek ezagutu ditugu Lamarque kalonje olerkari baionesa, Mañex Etchamendy **Buztintzekoa**", Lafitte (1972: 23).
- "Ez du Zubietako debruak gure ama maiteaz burlatu behar, bertze orduz **Buztintzekeko aztia Pelo Xoriburuz hurlatu zen bezala**", Barbier (1987: 128).
- "Pelo ere joan zen, etxeko oilo guziak, xitoak barne, hiltzen ari zitzaitza-kola, zerbeit sendagailu beharrez **Buztintzekeko aztiaren ganik**", Barbier (1987: 129).
- "Gau-erditorik sei orenak artean, **Buztintzetik Oilarburura joaiteko astia izan baitzuen sorginak oilo eta oilarraren ebastera (...)**", Barbier (1987: 129).
- "Hoik oro, **Buztintzen!** Ez goaza gu **Buztintzera**, bainan bai Zubietara!", Barbier (1987: 129).
- "Bertzeak bertze, huna nola haren ilobaso Mañex Etchamendy **Buztintzekeak ber-tsutan goretsi zuen 1956eko urtarilaren** (sic) 26an (...)", Lafitte (1990: 260).
- "...**Buztintzekeo ordokian harat, jendea soroetan ari eta bazter horiek guziak nolakoak ziren xoratua**", Larre (2001: 139).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Buztince* dakar eta **Hatanek** (1895: 14) *Bustinze*, gero *bustin-tze* zatitzen badu ere; **Azkuek** (1905: XXIX) *Bustinze-Iriberrri*

du. **Lhandek Bustinze-Iriberry** (sic, 1926: XXXVI) jasotzen du lehenik, baina lan berean, aitzinago (192), *Bustintze-Iriberry* ematen du eta herri-tarren izentzat *iriberryarr* "habitant de B.I.". **Dassancek** (1966: 162) eta **Orpustanek** (1990: 112) euskalaz *Buztintze* dela erraten dute; herritarren izena *buztintziar* da lehenaren arabera eta *Buztintziarr* bigarrenaren arabera.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Buztintze-Iriberry* proposatu zituen frantseseko *Bustince-Iriberry*-ren euskarazko baliokidetzat eta *buztintziar-iribertar* herritarren izentzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Buztintze* eta *buztintzear* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

J. L. Lizundiak *buztintziar*, *buztinatar* bildu zituen **E. Larre** euskaltzainaren ahotik, baina ziurtasun handirik gabe. **E. Etxarren** jauna ere zalantzan ibili zen gentilizioa ematerakoan; ez, ordea, herriaren izena zein den erraterakoan: *Buztintze*, *hérrí béra dá Buztintze Iribérri*, *Búztintzé-Iribérri*, *Buztintze-Iriberrin*, *Buztintzeát*, *Ni Buztintzeko níz*, *Buztintzetik Dónazaárreát*, *buztintzjarrà*, *buztintzjarràk*, *buztinztarràk*.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 14) *bustin-tze* aztertzen du izena, ikusi moduan, eta 'lur buztiltsuko leku' adiera ematen. **Mitxelenaren** irudituan (AV, 178, 570) oinarrian *buztina* dago eta atzizkia *-tza*-ren baliokidea den *-tz(e)* da, baina «ez da ongi ikusten *-tza*, *-tza(h)a* eta *-tze* atzizki beraren aldaerak diren edo etorki bana duten atzizkiak».

Lemoinek (1977: 192) *bustin*, *buztin*-en eratorritako hartzen du, *Bussunarits* bezala; *-tze* bukaera atzizki multzokaria dela uste du. **Dauzat & Rostaingek** (1983 | 1963: 126) toponimoan *buztin* izena eta *-(t)ze* atzizki lokatiboa ditugula erraten dute, Gaveli jarraikiz. **Orpustanek** (1990: 112) *buztina* dakusa lehen osagaitako eta *-tz* atzizki ngaritasunezkoa bigarrentako; amaierako *-e-z* ez du deus erraten, beharbada ematen dituen 1307ko *bultintz*-en eta 1366ko *buztintz*-en oinarrizten delako.

Donazaharre / Saint-Jean-le-Vieux

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Castro (1958): *Sant Johan el Vieio* (1413, XXX, 578, 281. or.).

Carrasco (1973): *Sent Johan lo Vieyl* (1366, 675. or.).

Zierbide (1993): *Sant Johan el Vieyollo* (1350-1353, 53. or.), *Sent Miqueu lo Bieyll* (1412-1413, 107. or.).

Carrasco (1999-1): *En Sant Johan lo Vieyll* (1259, 104. or.), *En Sant Johan le Viell* (1266, 219. or.), *Dels molins de Sant Johan lo Vieyll, 13 kafices* (1266, 352. or.), *En Sanct Johan lo Vieyll* (1266, 356. or.).

Euskal Testuak:

- “*Jakintsun, kalonje handi, orai badik ohore! / Aise dituk ahantziak, Cambo, Donazaharre*”, Ch. Bécas (Lafitte & Barbier, 1967: 144).
- “*Atzo yakin dut Belloquen chaz nik erreplazatu nien istudiant-profesora hil dela Verdunen. Jan-Piarre Muchikorekin yoana zen soldado, Dona zaharreko zen*”, Orpustan (2002d: 259).
- “*Egun zortziko berantegi jakinik, laburzhi baizik ezin eman dugu Louis Etcheverry, Donazaharreko seme, auzapez eta ongi-egile handi zaren hil berria*”, J. Hiriart-Urruti (1971: 156).
- “*Agorrilaren leheneko arratsean, larunbatetik iganderako gau erditsutan, gerlarat orotako lehen zoazilarik Doniane Garazirat buruz Donazaharren barna (...)*”, J. Hiriart-Urruti (1995: 169).
- “*Zenbat yauregi diren oraino xutik Benabarra maithagarri hortan, lehengo denboretako Nafarroaren haunditasunaren lekhukotasunak! Baigorri, Donazarren, Buzunaitzen, Garron, Lakharren, Donaphaleun, eta beste leku anitzetan*”, Zubiri (1990: 156).
- “*Bazter guziak etxe eta etxez betheak, lau edo bost herrixka agerian, Izpura, Donazaharre, Azkarate, Uharte, Lasa eta beren eliza dorre xuri eta xorrotxak zerurat goititzen zirenak*”, Zubiri (1990: 240).
- “*Egun hortan etortzen dira mendiz bertze aldekoak, Benafarroakoak, Doniane Garazikoak, Arnegikoak, Lasa, Ehiaralarre, Izpura, Aintzile, Donazaharre, eta beste anitz, Luzaidekoak ahantzi gahe, erregebidez*”, Zubiri (1990: 312).
- “*Yuan den astian ukhan ginuen Luzaideko elizan Donazaharreko (Saint - Jean le Vieux) bi gazteen ezkontza. Ezkongaiak benedikatu*

- zituen Donazaharreko yaun erretorak (...). Donazaharretik Arnegiko zubiraino (...)", Zubiri (1990: 389).*
- "...eta birazka Arnegiraino, eta han beribilak harturik Donazarrerat eztei othuruntza egiterat", Zubiri (1990: 389).
 - "**Donazaharre** Garaziko herri eskualdunetarik da (...)", Zubiri (1990: 389).
 - "*Jakintsun, kalonje handi, orai badik ohore! / Aise dituk ahantziak, Cambo, Donazaharre*", Barbier & Lafitte (1967: 144).
 - "*Zer beroa! Erre nahi zuen Donazaharreko bidean*", Barbier (1987: 117).
 - "*Zer boz ozena duen hatik egun Ellandek!... Donazaharrera heltzean bizkitartean, unhatzen ere hasia (...)*", Barbier (1987: 120).
 - "*Madalena eta Harrieta ez dire herri: Donazaharreko kartier batzu dire orai*", Dassance (1966: 163).
 - "*Haatik hora etzen lagunekin pinta erdiaren edaten gelditzen. Ez Ispuran, ez eta Donazaharren*", Etxebarne (1989: 34).
 - "*Madalenan gaindi, Donazaharren, Lakarra eta Monjolosen gaindi, Lartzabale eta Donaixtin barna (...)*", Barbier (1987: 225).
 - "*Donazaharren Saltha deitu jauregia salgei gertaturik, eroi zuen eta han bildu zen*", Lafitte (1990: 225).
 - "*Hil zen girixtinoki, 1907-ko urriaren 15-ean, 54 urtetan, Donazaharreko auzapez zelarik*", Lafitte (1990: 225).
 - "*Hirugarren lagun bat bildu nuen, ni irudikoetan, Peio eta Leonen gainerat, bigarren urtekotz Uztaritzen, donazahartarra, Eñaut Elizondo, Zabaltza Sokarrokooa*", Larre (2001: 120).
 - "...*Senperekoko herria, Luhuso, Donazaharreko kominione ttipia (...)*", Larre (2001: 263).
 - "*Orduko «Eskualduna» Baionako astekariak zabaldu zuen Luis Etxeverry, donazahartar deputatuaren deia karia horretara*", Aintziburu & Etxarren (2002: 83).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Donazaharre* jasotzen du, Raymondek (1863: 149) *Don-Iban-Zahar* eta Hatanek (1895: 14) *Dona-çaharre. Azkuek (Las mil y una..., 37, 41. orr.), Lhandek (1926: XXXVI, 212), Dassancek (1966: 163) eta Orpustanek (1990: 119-120) *Donazaharre* biltzen dute,*

Lemoinek (1977: 256, 263) *Don Iban Zahar*, *Don Ibane Zahar*. Herritarren izena **donazartarr** (**Lhande**), **donazahartar** (**Dassance**), **Donazahartarr** (**Orpustan**) da.

Ahoz bildutako formak:

Dònazahárre (A. Kaminondo), *Dònazahárre*, *Donàzahárre*, *Dònazaárre*, *Donazárre*, *Dònazahárretik asté*, *Dònazaárretik landa*, *Dònazaárren*, *Dònazahárreko kartjérrak*, *Dònazaárreko*, *Aintziletik Dònazaárreàt*, *Burztintzetik Dònazaárreàt*, *dònazahártarràk (E. Etxarren)*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Donazaharre* eta *donazahartar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Donazaharre* eta *donazahartar* hobetsi ditu.

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 14) berak biltzen duen *Dona-çaharre-ren* azpian *Dona (Joane) çahar* dagoela dio, hots, ‘doue Joanes zaharra’; euskaraz ‘jaun zaharra’ erraten dela zehazten du eta *Joanes* ulertutzat ematen dela. Orpustanek (ibid., 121), irudi duenez Raymond eta Hatani jarraikiz, *Donazaharre* **Donibane-zaharr-en* laburtzearen ondore dela erraten du eta honen lehen osagaia, bere aldetik, **jaun-doni-johane-rena*. **Aintziburu & Etxarrenen** arabera ere (2002: 90) *Donazaharre* *Donibane Zaharre-tik* atera da.

Orpustanen bigarreu ideiak, *Donibane-ren* oinarrian **jaun-doni-johane* dugulakoak, oztopo larria du gainditu beharra, hain zuen ere Garaziko herriaren izeuak, dakigun neurrian, ez baitu inoiz *jaun-ik* izan aitzinean. E. Idoatek (1969: 290) oraiu hogeita hamabost urte argitara emandako 1415eko Matxin Zalbakoren eta Martin San Martingoren arteko gutunean “Et[al] jaquiçu done Johane garacicoec dute[la] gracia...” dugu, hots. aposiñorik edo *praenomen-ik* gabeko aldaera. Gai honetaz ari dela honela dio Irigoienek (1992-b: 204):

“...zeren, itxura guztien araura, euskaraz toponymian agertzen diren *Donibane*, *Donostia*, *Doneztebe*, eta abar, oso zaharrak baitira, *San Juan / Saint-Jean*, *San Sebastián*, *Santesteban*, eta abar, formak gure artean erdaraz finka zitezen baino zaharragoak, eta agian geminatu semanti-kozko *praenomen-a* daramatenak baino ere bai, hau da, *Jaun + done*

daramatenak baino zaharragoak. Gertatzen dena da neurri handi baten, konparazio baterako, *Donibane* toponymian batez ere agertzen den denbora berean euskaldunek sainduari *Iondone Ioannes* (Axular), *Iandoneanez* (Betolatza 1596, Kapanaga 1656, VJ, XVIII mendea) deitu izan diotela".

Hortaz, *Donazaharre*-ren azpian *Done Johane zahar* edo *Done Joane zahar* →*Johane*-ren tarteko <h> hori kontu grafiko hutsa izan daiteke – ikusi beharko dugu, izatekotz. Nolanahi ere, eta bestelako frogarik ez dagoen bitartean, seguruago iruditzen zaigu oinarrian *done zahar* edo *Done zahar* besterik ez dagoela kontu egitea.

Bestalde, eta segurua ez bada ere, baliteke Nafarroa Garaiko *Donazar* deitura Nafarroa Behereko *Saint-Jean-le-Vieux*-en euskarazko izenetik ate-raia izatea.

Donibane Garazi / Saint-Jean-Pied-de-Port

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 149): *Sancti-Johannis* (c. 1168), *Sanctus Johannes-de-Cisera* (XII. m.), *Sanctus-Johannes-sub-Pede-Portus* (1234), *San-Juan-del-Pie-de-Puertos* (1253), *Sant-Johan-deu-Pe-deu-Port* (1268), *Sant-Johan-del-Pie-de-Puerto* (1274), *Sant-Johan*, *Sant-Johans* (c. 1277), *Sanctus-Johannes-de-Pede-Portus* (1302), *Saint-Jean-du-Pied-des-Ports*, *Saint-Jean-du-Pied-pres-des-Ports*, *Jean-Pied-de-Port* (1794).

Goihenetxe (1966: 317): *Sancti Johannis de Cisera* (1150, 1170), *Sanctus Johannis sub pede portus* (1234), *Sant Johan do Pe de Puerto* (1249), *Sant Johan del Pie de Puerto* (1253), *Sant Johan deu Pe deu Port* (1268), *Sant Johan* (1294), *Sant Johan dou peu dou port* (1305), *Sent Johan dou Pey dou Port* (1319), *Sent Johan do Pe do Port* (1351), *Sen Yohan*, *Sen Johan* (1351), *Sant Johan del Pie del Puerto* (1368, 1774), *Saint Jehan de Pe des Portz* (1417).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Johan de Ysarn, castellan de Sent Johan* (1305, 133, 590. or.).

Ostolatza (1978): *apud Sanctum Johanem de Cisa: don [Peite Artus] de Sancto Johane; Sancho Ossoaiç de Sancto Johanne* (1213, 37, 123. or. Donibane Garazi?), *apud Sanctum Johanem de Pede Portus* (1253, 151, 227. or.), *Guillelmo d'Argaua de sancto Johane de pede Portus* (1273, 250, 330. or.).

Orpustan (1990): *sanctum johannem de pede portus* (1249), *sant johan del pie del puerto* (1350).

Zierbide & Santano (1990): *Martin d'Ivarrole, peager de la biele de Sent Johan dou Pe dou Port* (1361, 22, 64. or.), *Feyte a Sent Johan dou Pe dou Port* (1367, 55, 86. or.), *en la biele de Sant Johan dou Pe dou Port; bezins de la dite biele de Sent Johan* (1373, 66, 95. or.), *a los jurados et conceylo de nostra villa de Sant Johan de Pie del Puerto* (1376, 70, 98. or.), *Per Arnaut de Sent Martin, bezin de Sent Johan* (1378, 84, 109. or.), *au castet de Sent Johan deu Pee deus Portz* (1379, 144, 146. or.).

Zierbide (1993): *Sant Johan del Pie del Puerto* (1350-1353, 49. or.).

Zierbide & Santano (1995): *la dite hielle de Sent Johan dou Pe dou Port* (1385, 203, 29. or.), *Ço fo seit en la biele de Sent Johan dou Pe dou Port* (1387, 219, 43. or.), *Miguel de Sant Johan del Pie del Puerto, notario* (1393, 249, 73. or.), *Bernat d'Arrantegui, porter, bezin de Sent Johan* (1395, 265, 95. or.), *Ço fo seit en le bielhe de Sent Johan de Pee deus Portz* (1395, 274, 101-102. orr.), *nuestra billa de Sant Johan del Piet (sic) del Puerto* (1421, 326, 155. or.), *Johan Ruyz d'Ochagabi, cabaler, castelan de Sent Johan do*

Pe do Port en lo merintat de Garris (1372, 354, 200. or.), *Johan Ruyz d'Ayar, castelan de Sant Johan* (1372, 354, 201. or.), *Sant Joan deu Pe deu Port, Sant Joan del Pie del Puerto, la dicha bila de Sant Joan* (1406, 354, 208 eta 209. orr.).

Zabaltza (1995): *Sant Iohan de Pie de Puertos* (c. 1308, 257, 244. or.).

Barragán (1997): *Sent Iohan de Pie del Puerto* (1337, 114, 195. or.), *Sant Johan de Pie del Puerto* (1329, 44, 67. or.), *Sent Iohan de Pe de Port* (1329, 51, 77. or.; 1329, 52, 85. or.), *Saint Iohan du Pie de Pors* (1340, 135, 234. or.), *Sancti Iohannis de Pede Portus* (1329, 50, 76. or.; 1341, 142, 247. or.), *Sancti Iohannis de Pede Portum* (1342, 148, 257. or.).

Zabaltza (1997): *conceyo de San Iohan del Pie del Puerto* (1276, 15, 27. or.), *Sant Iohan del Pie del Puerto* (1277, 64, 78. or.; 1291, 131, 192. or.; 1293, 141, 207. or.; 1319, 292, 502. or.), *Sancti Iohannis de Pede Portus* (1294, 145, 213. or.), *Sant Iohan de Pie del Puerto* (1298, 157, 238. or.; 1317, 267, 460. or.; 1321, 316, 537. or.), *dompno Egidio d'Ayeta, vecino Sancti Iohannis de Pede Portus* (1303, 178, 286. or.), *Sent Iohan, Sent Iohan de Pe do Port* (1305, 184, 331-332. orr.).

Ruiz (1997): *Sancto Iohane de Pe de Portus* (1350, 3, 4. or.), *en la nuestra villa de Sant Iohan de Pie del Puerto en el barrio clamado de Sant Miguel* (1351, 88, 116. or.).

Carrasco (1999-1): *Dels molins de Sant Johan* (1259, 101. or., 1266, 352. or.), *Castel de Sant Johan* (1259, 102. or.), *A 4 omes de Sant [...] del Pie de Portz* (1259, 136. or.), *Per liuraçon del omes de pie que estauan en Vilanova et en Ostauayles et en Mongelos et en Sant Johan et en Arbeloa. 599 hafices, 3 arrobas, 2 quartales* (1266, 355. or.).

Euskal Testuak:

"*Et/ai jaquię done Johane garacicoec dute/la) gracia...*", 1415. F. Idoate (1969: 290).

- "**Done Juane Garaci**" (Pouvreau; Agud & Mitxelena, 1958: 12).
- "**Mauleric Donaioanera sei lecua Orriagara - lau Trinitatera - sei**", J. Haritzelharrek argitaratu eta A. Irigaraik bildutako XVIII. mendeko Zuberoako testua (1971: 54-55).
- "*Zazpigarren mendera hamasei urthetan, / Garcis erreguetzean eskal-herrietan;/ Donibane Garacic ala Nafarroac,/ Biec nahi ohore emana khoroac*", Hiribarren (1853: 51).
- "*Paispuntac donibanetic paqueta bat*", (Luzaideko arotzaren kontu liburua, 1879. Satrustegi, 1969:170).

- "Pantalon pare bat bi atorra **donibanetic**", (Luzaideko arotzaren kontu liburua, 1881; Satrustegi, 1969:184).
- "Erraten dute oraino, **Donibane**ko karrosak urdain bati lehertu diola urderik ederrena", Duvoisin (1987 [1884-1885]: 76).
- "Baygorriko hegalian, / Ez urrun **Donibanetik** (...)", J. Etxamendi "Bordel" (Satrustegi, 1965: 93).
- "Jaun Belzagay **Doniane-Garaziko** aphez-nausiaren baimena", Arbelbide (1890: XI).
- "**Doniane-Garazin**, martchoaren 25an, 1890an", Arbelbide (1890: XI).
- "Bi gizon gazte, biak **garaztarrok**, bazoazin **Doniane-garazitik** Urruñara, pilota partida baten ikhusteko ariaz", Arbelbide (1890: 13).
- "...ez nahiz **Donibane**ko konkurra huts egin", J. Hiriart-Urruti (1971: 159).
- "Hilabete hunen hamarrean, etzi zortzi, **Donibane-Garazin** pesta baten egitera doazi Eskual-Herriko ta inguruetako framazonak", J. Hiriart-Urruti (1971: 171).
- "**Donianen** sortua zen, bainan ez delarik hain aspaldi hila, nor ote da **Donianen** orroit (...)?", J. Hiriart-Urruti (1971: 172).
- "Bainan hauk ere ez **Doniane Garazin**. Aipatzen ere ez zuen **Donianen** sortua zelakorik (...)", J. Hiriart-Urruti (1971: 172).
- "Agorrilaren leheneko arratsean, larunbatetik iganderako gau erditsutan, gerlarat orotako lehen zoazilarik **Doniane Garazirat** buruz Donazaharren barna (...)", J. Hiriart-Urruti (1995: 169).
- "Luhusoko haran gixenak apur bat lilluraturik: jakinaren oldez eskuin gira motz-zeiharkatu, **Doniane-Garazirat** buruz", J. Etxepare (1987 [1931], 37).
- "Bainan **Donianeko** zelai ederraren ikustea begiak zurituak igurikitu ondoan (...)", J. Etxepare (1987 [1931], 43).
- "Bihurtzen nitzaie bizi-bizia. Diotet **Doniane-Garaziz** gozatu nahi duenak ez duela (...)", J. Etxepare (1987 [1931], 43).
- "**Donianeko** merkatian", Zubiri (1990: 32).
- "**Donianeat**", Zubiri (1990: 32).
- "Garura, **Doniane Garazirat** heldu bezain sarri yartzen da egarritua", Zubiri (1990: 32).
- "Ehiaralarre (frantseset Saint Michel), **Doniane Garazitik** hiru kilometra urrundua da (...)", Zubiri (1990: 104).

- "Detxepare (edo berak eskualdunki erraiten duen bezala *Ettxeparekoak*) ageri da **Doniane Garaziko** khasik auzokoa dela", Zubiri (1990: 106).
- "Baxenabartar yakhintsu hau **Doniane Garazin** sorthua zen 1530-an", Zubiri (1990: 108).
- "Duque de Alba, Spainiako gudularien buruzagia ibili zen ere eremu hetan, Garaziko aldean, eta **Donianen** eta Monyolosen (...)", Zubiri (1990: 155).
- "Pello, Zaroko zapataina, bazoan **Donianeko** goiz-mezarat, bere boneta begietaraino sartua, zapatez mukurru alphotxak", Barbier (1987: 75).
- "...**Donianeko** ihiztari batek aintzineko astean huts egin erbi bat", Barbier (1987: 75).
- "Erran eguneko, seiak eta erdietetan tank, hantxet zen Piarres, **Doniane Garaziko** garan", Barbier (1987: 92).
- "Batixtak hain nahiagoko zukeen bere moltsarekin, bakar bakarrik sartu Frantzian, **Donibane Garaziko** karrikan, Manjelainean", Barbier (1987: 185).
- "Oihenartek dio, hamaseigarren mende erditsutan Etchegaray delako batek **Donibane Garazin** Artzain Gorria agerrerazi zuela", Lafitte (1990: 45).
- "Ez zabilan jendetzeari ihesi: **Donibaneko** merkatua ez zuen deusetan huts eginen", Lafitte (1990: 258).
- "Anita Ferran operatia uxu **Donianeko** Fundazionian apendizetik; poliki omen duxu", Luzaideko gutun argitaragabeak.
- "Baionatik zortzitan partitu eta **Donianen** bederatzitako", Luzaideko gutun argitaragabeak.
- "Irakoitzian, 24an, izan gineng oseba Manex Haurra eta ni, hamarrak eterditako mezan **Donibanen**, mundia hantzen bainan atzeman gintin jarrik egoiteko lekiak; gauerditako kanpuan gineng", Uharte Garaziko gutun argitaragabeak.
- "Hehekin (sic) izan duxu astelehen batez ostatian bazkaiten eta ondotik pilota partidan **Donibanen**", Uharte Garaziko gutun argitaragabeak.
- "**Donibane Garazi** hor naukan beste alderat, Baigorriaren ouzo herrietan gotorrena eta hemen beti **Donibane** deituko duguna egundainotik egin dugun bezala", Larre (2001: 88).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Salaberri Ibarrolakoak (1856: 44) *Doni Yoane* dakar, *Dona Phaleu* 'Saint-Palais'-en ondotik eta *Don Pedro* 'Saint-Pierre'-ren aitzinetik, baina

ez dakigu Garaziko hiriburuaz ari denez. **Raymondek** (1863: 149) *Don-Iban-Garaci* jasotzen du, **Hatanek** (1895:14) *Dona Jouane*, **Azkuek** (1905: XXIX; *Las mil y una...*, 29, 41) *Donibane-Garazi*, *Donibane Garazi* eta **Lacombek** (1911-17: 17, 29) *Doniane Garazi*, *Doniane* ("Valcarlos xuka ari dira (sic) Doniane Garazin bezala", "Xuka ardi (sic) dira Donianen"). **Lhandek** (1926: 2111, 212) *Donajuanne*, *Donibane-Garazi* dakartza, **Dassancek** (1966: 163) *Donibane-Garazi*, **Goihenetxek** (1966: 317) *Donibane Garazi* eta **Barandiaranek** (1974: 79) *Donibane-garazi*. **Lemoinek** dio *Donibane Saint Jean-en* euskal izena dela (1977: 193), zeinez ari den zehaztu gabe, ordea; aitzinago (ibid., 256) *Don Iban Garazi* dakar. **Orpustanek** (1990: 123), azkenik, *Donibane-Garazi* du.

Herritarren izena, pluralean, *Donabartarrak* da **E. Zubiriren** arabera (290), baina uste dugu badela tartean huts zenbait; **Lhandek** *donajuanetarr* du, **Dassancek** eta **Barbierrek** (1987: 77, 185, 187, 201, 227) *doniandar*, **Lafittek** *Donibane-Garaztarra* (Hiriart-Urruti, 1971: 171) eta **Orpustanek** *Donibandarr*.

Euskaltzaindiaren lebengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Donibane-Garazi* eta *doniandar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Donibane Garazi* eta *donibandar*, *donibane-garaztar* hobetsi ditu. Bigarren gentilizioa Garazikoak Euskal Herriko beste *donibandar* batzuetatik bereizteko erabil daiteke.

Ahoz bildutako formak:

Luzaiden *Donjáne* erraten da; herritarren izena *dönjandár* da hemen (Kamino & Salaberri, 2001: 70). **E. Etxarrenengandik** forma hauek bildu genituen: *Donjáne Garázi*, *Donjánen*, *Donjáneko etré bát*, *Donjánetik Uárterà*, *Izpúratik Donjáneat*, *donjándarrá*, *donjánegaráztarrá*.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 14) *Dona Johane* zatitzen du herri honen euskarazko izena eta 'Jaun Joanes', 'Joan sautua' –partokiak duen zaindariaren izena– adiera ematen dio. **Lemoinek** erraten du (1977: 193) *Donibane-reu cinaarrrian done*, *dona* 'saint' dagoela, baina ez du zehazten bukaera zer den. **Orpustanek** izen honetaz pentsatzen duena jakiteko ikus *Donazaharre* sarrera. **Irigoienek** (1986: 150 eta 251, 1990: 10) *Done-dun* toponimoak *Saint* dutenak baino zaharragoak direla azaltzen du.

Duzunaritze / Bussunarits

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 37): *Buzunariz* (1513), *Buçunariz* (1621), *Busunarits* (1665), *Buznaritz* (sic) (1703). Autore honek dioenez herriaren izena *Bussunarits-Sarrasquette* da biak 1841ean batu zirenez geroztik.

Goihenetxe (1966: 126-127): *Bucinaritz* (1189, 1334), *Buçunariz* (1293-1294, 1497), *Butçunaritz* (1328), *Butçunariz* (1328), *Buçunaritz* (1358, 1388), *Buncuaritz* (1364), *Buccunaritz* (1364).

Carrasco (1973): *Buçungritz* (1366, 672. or. Hemen dudarik gabe *Buçunaritz-en* irakurketa ustel baten aitzinean gara), *Buçunaritz*, *Buçunariz* (ibid., 677 eta 681. orr., hurrenez hurren).

Lemoiue (1977: 192): *Buzunaritz* (1513), *Buçunaritz* (1621), *Busunaritz* (1665), *Busnaritz* (1703).

Orpustan (1990: 113): *buçunariz* (1264, 1291, 1309), *bucinariz* (1304).

Zierbide (1993): *Buçunariz* (1350-1353, 59. or.), *Bucunaritz* (1410-1412, 100. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Bucunaritz* (1415, 319, 146. or.).

Zierbide & Ramos (1997): *Pero Periz de Bucunariz* (1440, III.18, 92. or.).

Carrasco (1999-1): *En Buçunariç* (1266, 219. or.), *Arnalt de Buçunariz* (1266, 223. or.).

Euskal Testuak:

- "Zenbat yauregi diren oraino xutik Benabarra maithagarri hortan, lehengo denboretako Nafarroaren haunditasunaren lekhukotasunah! Baigorrin, Donazarren, **Buzunaitzen**, Garron, Lakharren, Donaphaleun, eta beste leku anitzetan", Zubiri (1990: 156).
- "Aitak berak irakatsi zion makila hartaz baliatzen. Frantxoa zenak, **Duzunaitze**ko erretor sainduak ez ziozkan hiru mixterio printzipialak buruan oraino sarrarazten ahal", Barbier (1987: 231).
- "Garazin badugu kasik sortu berri. Donianetik hamar kilometretan, **Duzunaritze-n**, ETXARTIA", Otoizlari, 1985 (EEBS).
- "Ez haundiak parteak, hau Xemartin Pebet **duzunariztar** apez pilotari bipilaren eskuetan ezarria baitzen (...)", Larre (2001: 140)

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek *Buzunaitce* dakar, Hatanek (1895: 14) *Bussunaritz* eta Azkuek (1905: XXIX) *Buzunarizte*⁴. Lhandek euskaraz *Buzunarizte-Sarrasketa* dela erraten du (1926: XXXVI); lan berean, aurrerago (193. or.), *Bussunaritz* (of.) / *Buzunaritze* (eusk.) aipatzen du herriaren izentzat. **Caro Barojak** – **Hariztoik** (1945: 110) *Buzunaritze* dute⁵, Dassancek (1966: 162) *Duzunaritzeta* eta **Goihenetxek** (1966: 126) *Busunaritze*. Lemoinek dio (1977: 192) euskaraz *Busunaritze* erraten dela; **Orpustanen** arabera (1990: 113) *Buzunaritze* edo *Duzunaritze* da.

Herritarren izentako Lhandek *buzunariztarr* jasotzen du, Dassancek *duzunariztar* eta **Orpustanek** *Duzunariztarr*.

Ahoz bildutako formak:

Duzunáitze, *Duzúnaitzè*, *Duzundáitze* Sahásketà órirè Garáziko dá, bagatzí *Dúzunaitzeat*, *Duzunáitzeat*, *Duzunáitzetik*, *duzunáiztarrak* (**Etxarren**).

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Duzunarizte-Sarrasheta* eta *duzunariztar-sarasketar* (sic) proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Duzunaritze* eta *duzunariztar* hobetsi ditu.

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek dio (1895: 14) toponimoaren adiera 'makal zuria', 'makal zuriak dauden tokia' dela, izan ere zuhaitz horretarik ausarkian haitago herrian, gazteluaren inguruaren partikulazki. **Caro Barojak** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Buzunaritze* biltzen du, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzikzia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela.

Lemoinek (1977: 192) *bustin*, *buztin*-en eratorritzat jotzen du, eta hau goi-aleman zaharreko *buzzi* 'lochia'-rekin lotzen. Tarteko dardarkaria eufo-

4. Autore honek berak *Buzunaritz* dakar bere *Las mil y una canciones...*, 34, 40. orr.

5. Bibliografian ageri den Caro Barojaren urte horrelako lanean biltzen da datua. Berako ikertzaileak dioenez, Iparraldeko herrien euskarazko aldaerak Hariztoi abadearen lanetik harria dira.

nikoa dela dio eta bukaeran -*ze* atzizki multzokaria dagoela. **Dauzat & Rostaingen** irudiko (1983 [1963]: 125) izen honek segur aski 'makaldia', 'txipudia' adierazten du; osagaiak *buzun-* (hain segur ere *buzuntz-* 'makala' dendronimoaren erroa) eta leku balioa dueu *aritz(e)* atzizkia (<-*ari*, gaskoi etorkikoa, eta -*tze*) dira.

Orpustanek (1990: 113) *Duzunaritze* aldaeraren horzkaria berria dela erraten du, eta segur aski bertakoei zor zaiela, toponimoak tokiaren gainean «lasterrago erabiltzen direlako». Ortzaiztar irakaslearen ustean bi fitonimo ditugu izen honetan: *buzun* (sic) edo *buzuntz* lehenik (*buzun(tz)* 'peuplier tremble', 1999: 314), non -*tz* multzokaria baita, eta *haritz* gero. Adiera 'ertxunen haritzak edo hariztia' da autore honen iritzian.

Nafarroa Garaian *Buzunáriz* deitura dugu, bai eta honekin loturik dagokeen *Usunáriz* ere. Hau Manezaundik ikusia zuen, 1934an (Zubiri, 156). *Butçunaritz* (1328), *Butçunariz* (1328) aldaerak *butzu* ikustearren alde mintzo direla dirudi (Luzaiden *pútzu* erraten da egun, hala ere), baina gaskoiz izkiriaturako agirietan edo hizkuntza honek eragindakoetan, zenbait aldiz, <*tz*> itxuraz ez dagokion tokian ere kausitzen dugu. Cf. *Vitzcay lo mayor*, *Vitzeay lo menor* (Zaro, 1366; LPN, 678), *Ytzuritz* (ibid., 680), *Ytzuriz* (ibid., 682).

Eiheralarre / Saint-Michel-le-Vieux

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863): *San-Miguel-el-Viejo en Ultra Puertos* (1500), *Sant-Miguel* (1513).

Castro (1958): *Michelco de San Miguel el viejo* (1413, XXX, 76, 39. or.).

Goihenetxe (1966: 157-161): *Sancti Michaelis* (XII. m., 1189, 1243, 1334), *Sancto Michaelis* (XII. m., 1189, 1334), *Sancti Michaelis Veteris* (1251, 1253, 1285, 1334), *Sant Miguel le Vieill* (1350), *Sant Miguel el Biella* (1361), *Sant Miguel el Vieio* (1364), *Sent Miqueu lo Bieyl* (1378), *Sant Miqueu lo Vieyli* (1388), *Sant Miguel* (1389), *Sent Miqueu lo Bieylh* (1393), *Menaut de Saint Miqueu* (1393), *Sent Miqueu lou Bieyli* (1422).

Carrasco (1973): *Sen Miguel lo Vieyl* (1366, 677. or.).

Ostolatza (1978): *Sancho Ossoaiç de Sancto Michaelis* (1213, 37, 123. or.), *et ecclesiam Sancte Marie Magdalene Sancti Michaelis Veteris* (1251, 139, 217. or.), *Sant Miguel de Cixa* (1266, 203, 270. or.), *ad ecclesias (...) de Sancto Michaelis Veteri, et Sancti Martini de Çaro* (1285, 297, 381. or.).

Orpustan (1990): *villa sancti michaelis* (1140), *sant miguel lo vieyl* (1350), *eiheralarre* (XVI. m., 1657).

Zierbide (1993): *Sant Miguel el Vieylo* (1350-1353, 68, 73. orr.), *Sant Miguel lo Vieyl* (1350-1353, 71. or.), *Sent Miqueu lo Bieyll* (1412, 107. or.)

Euskal Testuak:

- “*Aita Hiriart Eiheralarrekoa, aita Hirigoyen eta aita Kurutchet (...)*”, Arbelbide (1890: 272).
- “*Eiheralarreko gizon bat da, xamarduna, begitarte on hezur larriko batekin*”, J. Etxepare (1980 [1910]: 141).
- “*Bainan Eiheralartarrak zakon emaitekoa azken uztarra, eta gaixtoena, kantuz, neurtuz hitzak*”, J. Etxepare (1980 [1910]: 142).
- “*...gerlariak han-gaindi ere sartzen ohi baitziren Nabar-Goitin, Eiberalarreko mazeler gora*”, J. Etxepare (1987 [1931], 47).
- “*Ehiaralarren sortua zen. Luzaideetik hurbil, eskuaraz lehenbiziko liburua idatzi zuenak (...)*”, Zubiri (1990: 104).
- “*Ehiaralarre (frantsesez Saint Michel), Doniane Garazitik hiru kilometra urrundua da (...)*”, Zubiri (1990: 104).

- "Bigarren saria Baigorriar batentzat. Hirugarren saritua Ezterenzubi-koia. Laugarrena, berriz, Erramouspe Bankarrarentzat. Bostgarrena, Irulegi-koia; eta seigarrena **Eihalarre-koia**", Zubiri (1990: 289).
- "**Eihalarre**, Banka eta Ezterenzubiko erreka xoko hohietarat (sic)", Zubiri (1990: 289).
- "Besteak mendiz gaindi, Orreaga, **Eihalarre** eta Doniane Garazi artean diren bideak harturik", Zubiri (1990: 303).
- "Garaztarra zen (**Ehialarrekoa**) Detxepare, eskuarazko lehen liburuan egilea. Garazin (Donazaharren) sorthua da 'Eskualduna' astekaria (...)", Zubiri (1990: 381).
- "Zazpi urteko haurra eraman zuten **Ehialarrera** (...)", Satrustegi (1965: 25).
- "Lenbiziko senarra, Arrosagaraytarra, **Ehialarko** semea (...)", Satrustegi (1965: 25).
- "**Eihalarreko** erretor batek egina zuen", Lafitte (1990: 103).
- "Bainan **Eihalarren** hizi zen eta hortik gidatzen zuen Garaziko eskualdea, elizako ekaietan", Lafitte (1990: 103).
- "Segur Mossen Bernard d'Etchepare **Eihalarrekoia** irakurria du", Lafitte (1990: 122).
- "Ana Josefa etxen ezkondu zen behin **Eihalarreko** Arrosagaray batekin", Lafitte (1990: 187).
- "Garazin, **Eihalarreko** ibar zolan bada herri pollit bat: Ezterenzubi", Lafitte (1990: 252).
- "Arken aldikotz kusi ginuen iragan Salbatoretan, / **Eiaralarre** herri maitean kantatu ginuen betan", Xalbador (1976: 143).
- "Nekazaritzaren osagarria, mendi-hegaletan topatzen dute Behorlegitarrek, eta hauen antzo, hauzokide zaizkien herriek: Mendibide, Lekunberri, Aintzila, Ahatsa, **Eihalarre**, Esterenzubi eta abar" (EEBS, 1969-1990).
- "Irulegi-Agerrean egon zen mutil gazte bat bertsularitzako dohaina zuena: Larramendy, **Eihalarre-Gohanetx** izanen dena", E. Larre (1969-1989, EEBS).
- "**Eihalarreko** toberak pasatu berriak dira eta arrakasta haundia ukantute", Herriz Herri, 1988 (EEBS).
- "**Eihalarreko** Frantxix, / Zaldiakezin heziz, / Putar eta jauziz, / Untzi guziak hautsiz", Duny-Pétre (1996: 60).

- "Detxepare *Eiheralarrekoak* nola ez zuen hori deitoratzen bere kantuetan!", Larre (2001: 135).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Eihealarre* du, Raymondek (1863: 151) *Eyheralarre* eta Lhandek (1926: XXXVI, 230) *Eihalarre*, *Eiharalarre*. Dassancek (1966: 163) *Eihalarre* jasotzen du, baina *Eiheralarre* aldaera osoa ere aipatzen du, parentesi artean besterik ez bada ere. Goihenetzek (1966: 157) *Eyheralarre*, *Eihalarre* biltzen ditu eta Orpustanek (1990: 125-1216) *Eiheralarre*. Herritarren izena *eiheraltarr* (**Lhande**), *eihalartar* (**Dassance**), *eiheralartarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Eiheralarre* eta *eiheralartar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Eiheralarre* eta *eiheralartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Ihalárre (**A. Kaminondo**), *Ejélarrè*, *Ejalárrre*, *Eihelárrren*, *Ejálarrèn*, *Ejalárrreàt*, *Ejalárrretik* *Ézterentzúbira*, *eiheraltarrak*, *ejetártarrak* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Orpustanek (1990: 125-1216), ikusi bezala, *Eiheralarre* eta *eiheralartarr* biltzen ditu, eta toponimoari 'lande du moulin' adiera ematen; autore honen irudikoz Saint Michel XIII. mendean bihurtuko da "le Vieux", erro-mesak Luzaiden gaindi igarotzen hasten direnean.

Oharra:

Nafarroa Garaian *Eyaralar* deitura dugu Garesen eta *San Miguel* leku anitzetan. Halarik ere, azken hau frantsesezko *Saint-Michel-le-Vieux-en-gaztelaniako* itzulpena ote den ez dakigu.

Ezterenzubi / Estérençuby

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Ez dugu testigantzariak aurkitu.

Euskal Testuak:

- “...borzgarren bat **Ezterenzubian**, seigarren bat (...”, Etxepare (1984: 333).
- “*Garazin, Eihalarreko ibar zolan bada herri pollit bat: Ezterenzubi*” (Lafitte, 1972: 11).
- “*Hango oihanetan lanean eman zen anaia batekin. Bertze lagun bat ere bazuen Ezterenzubiarra, geroxeago haren koinata beharra*” (Lafitte, 1972: 14).
- “*Legez egina izan da / herri... Ezterenzubi / Ondoko urtean aldiz / azkenean parropi (...)*”, Etxamendi (Lafitte, 1972: 111).
- “*Ezterenzubitik ala Urepelletik Baionaraino, noiz zabal, noiz hertsi (...)*”, J. Etxepare (1987 [1931], 41).
- “*Sortzez Ezterenzubiko zen, Baxenabartarra*”, Zubiri (1990: 76).
- “*Bigarren saria Baigorriar batentzat. Hirugarren saritua Ezterenzubi-koa*”, Zubiri (1990: 289).
- “*Baigorri, Banka, Irulegi, Eihalarre, Ezterenzubi!*”, Zubiri (1990: 289).
- “*Eihalarre, Banka eta Ezterenzubiko erreka xoko hohietarat (sic)*”, Zubiri (1990: 289).
- “*Tó, banindiokan, ba, hori etzela Ezterenzubiko...*”, Zubiri (1990: 387).
- “*Bankarrak, Baigorriarrak, Urepeldarrak, Aldudarrak, Ezterenzubiárrak, mendiz gaindi, eta denak, yakina, barurik, Yaunahartzeko Orriagan*”, Zubiri (Irigarai, 1958: 78).
- “*Paulo Ezterenzubikoari galdegizok, ez denez hori egia?*”, Barbier (1987: 232).
- “*Mañex Etchamendi, Esterenzuby'arra*”, Etxamendi (Lafitte, 1972: 41).
- “*Hitarik bat izan zen Ezterenzubitar bat Kalifornian bizi zena, oraino ere han baita Mañech Etchamendy*”, Lafitte (1972: 86).

- "Gure lanaren bururatzeko laguntra beharretan bait-ginen, Luis Ehuletche Ezterenzubiko Jaun ertorari dei egin ginton", Lafitte (1990: 252).
- "...baliteke haren kantu zenbait etare Frantzi aldeko herri horietan nimbait, asi Arneguy, **Ezterenzubi...** eta Aldude, Banka, Baygorri (...)", J. C. Arrosagarai (Satrustegi, 1965: 101)
- "**Ezterenzubi**'ko alaba da berez", Satrustegi (1965: 101).
- "Ez naiz Lille-koa, ez. **Ezterenzubikoa**", X. Arbelbide (1986: 16).
- "Azkenik Baxenabarren guk ezagutu edo ezagutzen ditugunak izenda ditzagula: horra Meltxor hegoaldetik eterria zena, Zubikoa-Ibarra Bankako bantzuarra, dena izpiritua eta zirto. Manex Hiriart **Ezterentzubitarrar** eta Xalbador haundia zenduetan, azken honen obrak eta "Odola" beti mintzo bait dira oraino, bai eta ere Jean B. Bide bertsuzale eta egile ere zena", E. Larre (1969-1990, EEBS).
- "Nekazaritzaren osagarria, mendi-hegaletan topatzen dute Behorlegitarrek, eta hauen antzo, hauzokide zaizkien herriek: Mendibe, Lekunberri, Aintzila, Ahatsa, Eiheralarre, **Esterenzubi** eta abar" (EEBS, 1969-1990).
- "Bazkari on baten inguruuan bildu dira denak **Ezterenzubiko Andreinea ostatuan**", Herria, 1992 (EEBS).
- "Hau zen Joanes Goyhenetche **Ezterenzubi Intzabikoa**", Larre (2001: 231).
- "...eta haren ondotik Uhart apeza, **Ezterenzubi Xauxarrekoa**", Larre (2001: 255).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 15) *Esterençubi* dakar, Azkuek (1905: XXIX) eta Lhandek (1926: XXXVI, 285) *Esterenzubi*, Goiherenetzek (1966: 133), Dassancek (1966: 162) eta Orpustanek (1990: 126) *Ezterenzubi*. Herritarren izena *esterenzubiarr* (Lhande), *ezterenzubiar* (Dassance; Lafitte, 1990: 258), *Esterenzubitarr* (Orpustan) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Ezterenzubi* eta *ezterenzubitar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Ezterenzubi* eta *ezterenzubitar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Èzten(t)zubi (**P. Kaino**), *Ezteréntzubi*, *Ezteéntzubi*, *ézterentzubitár* (**EHHA**). J. L. Lizundiak *ezterentzubiar* bildu du **E. Larrerengandik** eta *eztentzubitar* **Xipri Arbelbiderengandik**. **E. Etxarren** uhartearrak forma hauek erabili zituen gerok egindako grabaketan: *Eztérentzúbi*, *Ezteréntzubín*, *Èzterentzúbin*, *Èzteentzúbitik Aintzileàt*, *Ejalárrretik Èzterentzubira*, *ezterentzubitarrák*, *ezterentzúbitarrák*.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 15) ‘baserrekaren (edo baserrekkako) zubia’ adiera duela uste du; dioenez ubide azkar eta sakon batek bitan zatitzen du *Èzterenzubiko «burgua»* eta erreka zeharkatzeko herriari izena ematen dion zubia dago. **Coromioesek** (1972: 304) tarteko *-en-* osagai hori (*Ester-en-zubi*) lokarritzat hartzen du, izan dadin genitiboaren marka, izan dadin beste zeruahi (*Leku-n-berri* ere aipatzen du).

Lemoinek (1977: 200) *istil*, *ixtil* dakusa lehen osagaian; bigarrena *zubi* dahoneu iritzian. **Orpustanen** irudiko (1990: 126), berriz, lehen osagaitzat *eztari* (sic) ‘eztarria, zintzurra’ izena *eztera* ‘geztera’ eta ‘itsaso ondoko kana-la’ baino egokiagoa da. Bigarren osagaia *zubia* da ortzaiztar irakaslearen arabera, eta erdiko *-en* hori genitibo plurala. Toponimoak, beraz, ‘zintzurren zubia’ adiera du.

Aintziburu & Etxarrenek (2002: 74) beste azalpen hau ematen dute: ‘Zer erran beste izen batez, Ezterenzubi? Iduri luke, lehen begi kolpean, erran nahi duela herri bat Zubirik gabekoa... Egia besterik da: gisa hala, bazen artzain bat, Estebc izenekoa. Zubi bat egin omen zuen, zeina izendatu baitzuten: Esteren zuhi; euskarak laket baitu hitzen lahurtzea, hizkiak janez, horrek eman zuen Eztereuzubi, herri guziari ezarri zitzaina».

Gure irudikoa Orpustanen etimologian bi ahulgune daude: lehenik euskaraz *eztarri* da hitza, ez *eztari*; bigarrenik, izenaren etimologia ‘pont de gorges’ balitz euskaraz ‘Eztarrietako zubia’-edo izanen genuke segur aski, ez ‘Eztarrien zubia’.

Gamarte / Gamarthe

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 66): *Gamoart* (1513), *Gamarte* (1767).

Goihenetxe (1966: 134): *Camarz* (1189, 1334), *Gamoart* (1293, 1328, 1364, 1369, 1388).

Lemoine (1977: 201): *Gamoart* (1513), *Gamarte* (1767).

Orpustan (1990: 189): *amoart* (1292), *gamoart* (1304, 1309, 1350, 1366).

Zierbide (1993): *Gamoart* (1350-1353, 51. or.), *Gamoart* (1412-1413, 96. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 14) *Gamarta* dakar, **Lhandek** (1926: XXVI, 331), **Dassancek** (1966: 162), **Goihenetzek** (1966: 134) eta **Orpustanek** (1990: 109) *Gamarte*, eta **Lemoinek** (1977: 201) *Gamarthe*. Herritarren izena *gamartarr*⁶ (**Lhande**), *gamartiar* (**Dassance**), *Gamartiarr* (**Orpustan**) da.

Euskal Testuak:

– “*Arantxa Oxandabaratz Gamartiarra, Garaziko ikastolakoa*”, *Herria*, 1987 (EEBS).

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak *Gamarte* eta *gamartiar* proposatu zituen (1979: 101).

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Gamarte* eta *gamartear* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Gamárthe / gamartiár (**EHHA**), *Gamárte*, *Gámartén*, *gamiártjarrák* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 14) *Gamarta* dakar, ikusi bezala, eta *gan·arte* zatitzen. Autore honen ustean ‘erdiko, arteko gaina’, ‘gainen arteko’ da izen honen

6. Lan berean (25. or.) *Akamarre* ematen du *Gamarthe*-ren euskal izentzat, eta *akamar-tarr* herritarren izentzat, oxer bistean denez. Hor berean *Akhamarre* *Cames* herriaren zuberrazko izena dela zehazten du.

etorkizko erranahia. Izen ere, eta betiere Hatanen arabera, Gamarte mendi goren artean kokaturik dago. **Mitxelenak** (AV, 255) *ganbo erroa dakusa *Gambarte*, *Gamboa*, *Camboa* eta bestetan, eta dio latineko *campus*-en ordezkaria izan daitekeela. Jarraian gehitzen du eskualde batean (Nafarroako iparraldean, eta hein txikiagoan Gipuzkoan eta Lapurdin) sendatzen laguntzen duten zenbait iturbururen izena dela. **Lemoinek** (1977: 201) *kamino* dakusa toponimo honen oinarrian; bukaera *arte* 'à côté de' da autore honen arabera. Hemen garbi ikusten da Lemoine jaunak zenbate-raino menderatzen zuen gure bizkuntza.

Orpustanek, Erdi Aroko *gamoart* aldaeran oinarriturik, erraten du (1990: 39, 58, 109, 168) izen horretan *gamo-arte* dugula; *gamo* (edo *gamu*) Nafarroa Behereko herri horretan ez ezik, Amikuze-n (*Camou* frantseset) eta Zuberoako *Gamere-n* (*Camou* frantseset) ere ageri da, bai eta, segur aski, Lapurdiko *Kanbo-n* ere (*Cambo-les-Bains* frantseset). Adiera hidronimikoa du; *Kanbo-ren* kasuan 'ugalde bihurguneca' erranabia topografiarekin bat heldu da autore honen arabera, baina Amikuze-n *Gamue-n* ez dago bihurgunerik, ubide baten ondoan badago ere. Hondarrekoan, *Gamarte-n* eta *Gamere-n* bezala, 'ur sendagarriak' adiera izan lezake, ikertzaile honen irudiko; Lapurdiko herriaren izenaren kasuan, gainera, latineko *campu(m)* maileguan ere pentsa daiteke. Beranduagoko beste lan batean (1999: 100, 319) erraten du *Gamarte*-ren 1304 eta 1309ko *gamoart* aldaeran Pirinioez iparraldean obikoa den *gamo*, *gama*- "peut-être 'point d'cau'" oinarria dugula.

Oharrak:

Nafarroa Garaiko *Gambarte*, *Gambart* deiturak aztergai dugun izenarekin loturik egon daitezke; deitura hauetik, ikusten denez, herskari ahostuna dute hasieran, eta -mb- taldea barnean. Nabarmendu nahi dugu Iruñean den dokumentazioan segur aski Lapurdiko *Kanbo* herria izendatzen dukeen *Gambo* aldaera kausitu dugula:

"*Franco, de Echeverría vezº del Lugar de Arizcun del Valle de Baztan, y dijo que en la feria de la Villa de Lumbier ultima, há comprado à Pedro de Lorda vezº del Lugar de Gambo Reyno de Francia, un par de Bueyes...*" (Eloko protokoloak, 50, 86, 1801).

Hiriberri / Iriberry

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Goihenetxe (1966: 135): *Yriuerry* (1292, 1395), *Iriberry* (1354, 1364), *Iriberry* (1395).

Ostolatza (1978): *dona Nauarra dueyna de Villanova e Cisa* (Hiriberri?, 1260, 183, 254. or.).

Zierbide (1993): *Villanova* (1350-1353, 53. or.).

Carrasco (1999-1): *Per liuraçon del omes de pie que estauan en Vilanova et en Ostauayles et en Mongelos et en Sant Johan et en Arbeloa, 599 kafices, 3 arrobas, 2 quartales* (1266, 355. or.), *Per lo despens del senescal en Sant Johan et en Vilanova et en Ostauayles et en Ronçasuals* (1266, 357. or.).

Euskal Testuak:

- “Bere aldian mintzatzera doha Geraxane **Iriberriko**, neskatxa gazte pinpurrina”, Duvoisin (1987 [1884-1885]: 29. Herriaz beste zerbait –Baigorriko etxea? – dateke hemen *Iriberry*, alabaina!.

Autoreek biltzen dituzten formak (ikus Buztintze sarrera):

Hatanek (1895: 15) *Irriberry* dakar *Irriberry*-ren euskarako aldaeratzat eta **Azkuek** (1905: XXIX) *Bustinze-Iriberry*. **Lhandek** *Bustinze-Iriberry* (sic, 1926: XXXVI) jasotzen du lehenik, baina lan berean, aitzinago (192), *Bustinze-Iriberry* ematen du; **Dassancek** (1966: 162) *Iriberry* biltzen du. Herriaren izena *iriberriar* (**Lhande**), *iribertar* (**Dassance**), *Iribertarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Buztintze-Iriberry* eta *buztintziar-iribertar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erahakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Hiriberri* eta *hiriberritar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Hiriberri (**E. Larre**), *Iriberry*, *Iriberry*, *Iriberry-Pekótxja*, óri *Iribérri* dák, *Buztintze Iriberry*, *Buztintze-Iriberry*, *Buztintze ta Iriberry* (**E. Etxarreu**).

Etimologia azalpenak:

Luchairek dio (1874-75) euskal *Iriberry* frantseseko *Villeneuve*-ren kidea dela; Bizkai, Gipuzkoa eta Nafarroako *Uribarri*-ak eta Iparaldeko *Hiriberri*-ak gauza bera dira autore honen arabera, etimologiaren aldetik, jakina. **Hatanek** (1895: 14) *Irriberry* biltzen du, erran bezala, eta *Irri-berri* ‘herri berria’ azaltzen; gaineratzen du honi “berri” erraten zaiola inguruko herriak baino anitzetx berantago craiki zelako.

Iri-ren adiera dela eta, **Gavelek** erraten du (1931:45) egun edozein etxe metaketa adierazten duela, “burgu” (‘partie groupée d’un village’) hutsetik hiririk handienera, baina hasmentan nolabaiteko garrantzia zuen basernia adierazten zukeela, gero inguruan etxe berriak eraiki baziren ere. Hau da, autore honek zehazten duenez, latineko *villa*-k izan duen bilakaera. Honen ondorio dirateke *Irube* ‘villa-ren oinetan’, *Iriarte* ‘villa-en artean’, *Irisarri* ‘villa-ren edo villa-ko muinoa’ toponimoak, bai eta *Iruriri* ere, frantsesetx hitzez hitz *Trois-Villes* itzuli dena.

Lafonek dio (1954: 249) zenbaitetan aldaeretako batek –izenak aldaera bat baino gehiago dituenean, jakina– aldakuntza fonetiko ezaguna jasan duela, eta *Ullibarri* / *Iriberry* “ville (ou agglomération) neuve” bikotea aipatzen du. Ez du zehazten bietarik zeinek nozitu duen aldakuntza, baina uste izateko da lehena zuela gogoan, segidan *Elneren* (Ekiialdeko Pirinioak) eta Granadaren izen zaharra zen *Ilberri* euskararen bidez azaldu behar dela eta «ville neuve» adiera duela erraten baitu. **Lemoinek** (1977: 199) toponimo honetan *Iri* ‘ville, domaine’ eta *berri* daudela dio.

Mitxelenaren arabera (1956: 174) euskalki batetik bestera bokal desberdina duten hitzak franko dira, eta adibidetzat *Huribarri* (A) / *Iriberry*, *Iriverri* (NG) eta *Essavarri* (A) ematen ditu. Gehitzen du *berri* / *barri* parearen –e-dun aldaera *Ilberri* toponimoan ageri dela eta menturaz Akitaniako *Ilurberri*xo, *Ilurberrixon/i* (datiboau hau) jainko izenean ere bazegokeela.

Orpustanek (1990: 112-113) toponimoa testuetan beti erdarara itzulirik agertzen dela errateu du eta honako hau gaineratzen: «Il n'est pas besoin de rappeler l'ancienneté de ce toponyme dans l'aire basco-iberique».

Izpura / Ispoure

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 83-84): *Yspore de la terre de Sisie* (1472), *Izpura* (1513), *Yzpura* (1621), *Sanctus Laurentius d'Ispoure* (1685).

Goihenetxe (1966: 137): *Yzpura* (1189, 1328, 1334, 1388), *Izpura* (1293, 1294, 1396, 1428), *Ezpure* (1354), *Izpure* (1388, 1405), *Yzpure* (1394), *Izpuru* (1401), *Yspore* (1472).

Carrasco (1973): *Yzpure* (1366, 673 eta 678. orr.), *Izpure* (1366, 681. or.).

Lemoine (1977: 196): *Ispure* (1472), *Izpura* (1621), *Ispoure* (1684).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 362): *Yspore* (1478).

Orpustan (1990: 121): *yzpura* (1264, 1304, 1350), *yzpure* (1366).

Zierbide & Santano (1990): *Izpure* (1376, 70, 98. or.; 1381, 166, 163. or.).

Zierbide (1993: 51): *Yzpura* (1350-1353; 54, 74. or.), *Izpure* (1410-1412, 102. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Izpure* (1405, 296, 118. or.).

Carrasco (1999-1): *En Yzpura, de pomas vendidas, 7 soltz* (1266, 219. or.).

Euskal Testuak:

- "Barkoize, Domiziñe, Lohitzune, Mitiñña, Amendüze, **Ispura**, Larzebale (...)", Tartas (1975 [1666]: 3).
- "...eta garatat jautsi orduko, **Izpurako** eliz'ondorat igaitea duela hoberenik", J. Etxepare (1987 [1931], 43).
- "...nahi bezala handik ditzazkezu ihus hiru herri elgarri josiak, bat beretza bezain xoragarri, beren aldapa eta ordokiekin: **Izpure**, Doniane eta Uharte", J. Etxepare (1987 [1931], 44).
- "Bazter guziak etxe eta etxez betheak, lau edo bost herrixka agerian, **Izpure**, Donazaharre, Azkarate, Uharte, Lasa eta beren eliza dorre xuri eta zorrotxak zerurat goititzen zirenak", Zubiri (1990: 240).
- "Doniane-Garazitik, Arnegitik, Uhartetik, Lasatik eta **Izpuratik** yendea trumilka doa Luzaiderat, karakotretarat, erran bezala, hain aipatuak direlakotz Garazi guzian", Zubiri (1990: 328).
- "**Izpure** eta Arradoiko alderdira eskuin behaturik, ezker gero Uharte eta Izpegiko lephoari, abiatu zen pipa bat erre behar zuela hantxet, goxo goxoan", Barbier (1987: 93).

- "Eta treina, fiu, fiu, fiu, firurikan joan bethi joan; huna **Izpura Agerrea**, huna Baigorrirateko zubi burdinazkoa!", Barbier (1987: 94).
- "...Lexakaren etxearen gero **Izpuran**, Madalenan berantxago, Donazaharre-Maiderrrenean azkenik bost baso arno edanik (...)", Barbier (1987: 230).
- "**Izpura**, Donibane-Garazitik 1844eko martxoaren 31-n berexia izan zen", Lafitte (1972: 112).
- "Kataline juaiten duxu **Izpurako fundazioneat**", Luzaideko gutun argitaragabeak.
- "Ordian operatia dixi zangua. Egon duxu seriokara **Izpurako klinikan** 48 egun", Uharte Garaziko gutun argitaragabeak.
- "Hazparneko San Josep ikastetxeen ezartzen zitzuzten bestela buraso ainitzek holakoak, etxe horrek Gastellu **izpurar** apez famatuarekin bildua zuen fama berme", Larre (2001: 127).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 15) *Ispoura* biltzen du euskalrazko aldaeratzat, izena bere nahierara makurtuaz, berak proposatzen duen etimologiaren mesedetan. Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1936: 572), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 137), Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 362) eta Orpustanek (1990: 121) *Izpura* jasotzen dute. Lemoinek (1977: 196) ere aldaera hori bera du, baina frantses grafiarekin idatzia (*Ispoura*). Herritarren izena *izpuriarr* (Lhande), *izpurar* (Dassance), *Izpurarr* (Orpustan) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Izpura* eta *izpurar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Izpura* eta *izpurar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Izpúra (A. Kaminondo, P. Kamino), *Izpurá*, *Izpúra* (*Jatsutik Izpúra* 'Jatsutik Izpurara', *Izpúratik Donjáneát*, *Izpurán*), *izpúrarrák* (hiru aldiz), *izpúraarrák* (behin) (E. Etxarren), *izpúraRak* (E. Larre).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 15) *aís-poura* azaltzen du izena, alegia, 'haritz purra' edo 'baritz purra', baina *aís-pouru* 'baritz basoa', 'haritz basoaren

muturra' ere izan daitekeela gehitzen du. Honen lagungarri edo argigarri dio Izpurako elizaren aldamenean haritzez besterik ez dagoen basoa bade-la. **Gavelek** (1934: 493) etimologia iluneko izenen artean sartzen du *Ispoure*, *Garris*, *Ossès* eta beste batzuekin batean. **Lemoinek** (1977: 196) izenean *aitz* eta *buru* ('à l'extrême de la montagne [rocheuse]') daudela uste du eta **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 362) adiera 'ubidea' dela. **Orpustanen** irudiko (1990: 121-122) izena «zalantzarak gabe» hidronimia-rekin loturik dago, baina aztertzen zaila da.

Jatsu / Jaxu

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 85); *Jaxou* (1703).

Goiheretxe (1966: 139); *Saxo* (1249), *Jatssu* (1293), *Jadssu* (1332-1334), *Yatsu* (1350-1358), *Yacsu* (1354), *Jatsu* (1354), *Jasu* (1358, 1399), *Iatssu* (1364), *Jascu* (1384), *Jadsu* (1386), *Jaçu* (1393), *Jaessu* (1393), *Jacsu* (1396), *Iassu* (1399), *Jasso* (1432?).

Carrasco (1973): *Jatssu* (1366, LPN, 671), *Jadssu* (*ibid.*, 677), *Jatsu* (*ibid.*, 681). Eiheralarren *Jatssutegui* etxea ageri da urte berean (*ibid.*, 672).

Lemoine (1977: 200); *Jaxou* (1713).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 367); *Jaxou* (1703).

Orpustan (1990: 112); *jacsu*, *jassu* (1249), *jadssu* (1347, 1350, 1366).

Zierbide (1993): *Jadssu* (1350-1353, 69. or.; 1412-1413, 97. or.), *Jadsu* (*ibid.*, 71. or.), *Jatssu* (*ibid.*, 73. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Jatsu* (1415, 319, 146. or.; 1422, 329, 158. or.; 1423, 331, 160. or.; 1451, 348, 178. or.; 1454, 349, 179. or.), *Jacru* (1454, 350, 180. or.).

Zierbide & Ramos (1996): *Remon Erdara, oydor de los comptos reales, e Ynes de Jassu, su muger, vecinos de la ciudat d'Estella* (1488, 64, 244. or.).

Euskal Testuak:

- “Franzisko Zabiereko aitaren aldetik Garaztarra zen, amaren aldetik Bartzandarra. *Jatsuko Jauna* zuen aita, Azpilcuetako andrea ama. Zabiereko jauregian sorthu zen, Aphirilaren 17an 1506an. Zabierekoa deitzen dugu, Zabiereko jauregia bere erorkia (sic) zuelakotz; *Jatsuarrar* deithuko ginuen bertzenaz”, Laphitz (1986 [1867]: 117).
- “Zure eskua galdu duten guzien artean, Korbaran *Jatsu* Laskorrekoak izan du zure hautamena”, Duvoisin (1987 [1884-1885]: 77).
- “Eskual-Herrrian ere baditugu zombait abiaturik, hala-nola Bidarteko Ama-Birjina eta guziz *Garazi* *Jatsuko* San Frantsesen bederatzurruna”, Arbelbide (1890: 65).
- “San Frantsesen Aita Garaztarra zen, *Jatsu* Jauregiko Jauna, eta Ama Bartzandarra; eta hortik San Frantses gure egiazko herritarra dugu. Eskualduna do, ez choilki odolez eta sortzez, bainan oraino *Jatsun* ira-

gan duelakotz bere haur demborako zathirik gehienetan”, Arbelbide (1890: 65).

- “*Bederatzi egun hetan, Jatsuko jendea bezala, auzo herriak ere baliatzent dire (...)*”, Arbelbide (1890: 66).
- “**JATSUARRAK**: - *Erlisionea ere, bertze asko gauza bezala, maiz aiphatzen dugu, zer den jakin gabe*”, Arbelbide (1890: 67).
- “*San Frantses Jatsukoari. Othoitza*”, Arbelbide (1890: 84).
- “*Ustariz, Etxaleku, Etxepare, Irigoyen, Yatsu (Jaso) (...)*”, Zubiri (1990: 156).
- “*Bainan herritik kanpo, Jatsuko lurren jahe lehena zitakelakotz, deitzten zuten Jatsu, edo Jassu*”, Narbaitz (1966: 34).
- “*Jatsu utzirik Lascorreko nausiak finkatuak zirela Donibane Garazin*”, Narbaitz (1966: 34).
- “*Gaitzeko gizona zen Lohilakat. Orai ehun bat urthe, iguzkiari zagon elxe batean, Jatsu-Lohilakatean sortua zen, Garaziko herri politenetik batean, Suhuskuneko muga mugan*”, Barbier (1987: 200).
- “*Hor, orai duela ainixka urthe, Suhuskuneri hurbileko Jatsuar batek erosia zion bertz bat, pandero bat... gero pagatzekotan*”, Barbier (1987: 219).
- “*Eta, hain xuxen, hantxet, alhor mehe batean, bi behi txarren ondotik iraulden ari, ikusten du... bere Jatsuar zorduna, hiru edo laur urthe hartan bertz hat, pandero bat zor diona. Jatsuar maltzurrak ere iku-sia zuen Bezkin kalamanka (...)*”, Barbier (1987: 220).
- “*Urte guziez, martxoko bigarren igandean, zernahi jende bildu da Garazi Jatsurat*”, J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 30).
- “*Biak zenuak dira, damurik, lehena Heletako erretor eta bestea Garazi-Jatsuko*”, Larre (2001: 172).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Yatsu du, Hatanek* (1895: 14) *Jaxu, Azkuek* (1905: XXIX), *Dassancek* (1966: 162) eta *Orpustanek* (1990: 112) *Jatsu; Lhandek* (1926: XXXVI) *Jatsu, Jatsu* (*ibid.*, 474) dakar eta *Goihenetxek* (1966: 139) *Jatsu*. Herritarren izentako *Barbierrek* (1987: 219, 220, 222) *Jatsuar* darabil, *Lhandek jatsuarr* biltzen du, *Dassancek jatsiar* eta *Orpustanek Jatsiar*.

Akademiacaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) (*Garazi-*) *Jatsu* eta *jatsiar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Jatsu Garazi* eta *jatsuar* hobetsi ditu. Hemen ez da *jatsugaraztar* proposatu, beharrezkoa ez delako. Izan ere, Lapurdiko *Jatsu* herrikoen gentilizioa *jatsuiar* da, eta, beraz, ez dago nahasteko arriskurik.

Ahoz bildutako formak:

Luzaiden *Játsu* erraten da; J. L. Lizundiak *jatsiar* bildu du E. Larrerengandik, baina ez da arrunt segurua, dirudienez. **E. Etxarrenek** forma hauek eman dizkigu: *Játsu*, *Játsun*; *bagatzi Játsura*; *Játsutik Izpúra* (sic); *játsjarrák*.

Etimologia azalpenak:

Izenaren etimologiaz den bezain batean, **Hatanek** (1895: 14) *Jaxu*-ren azpian *iaka* dagoela uste du, «sorgho et jaxu» bere hitzetan, isatsak, erratzak egiteko ibiltzen den “sorgoa” ugari dagoen alderdia adierazten duela alegia; *jaxa* izeneko belarra ere badela gaineratzen du. **Dassancek** (1949: 207) *jats* ‘isatsa’ dakusa toponimo honen oinarrian; **Mitxelenaren** arabera (*FHV*, 543) Garaziko *Jatsu* herri izena *i(s)ats* fitonimoaz eta *-zu* atzizkiaz osaturik dago; oinarriko lehen txistukaria disimilazioz lekutu dateke. **Lemoinek** (1977: 200), berriz, izenaren osagaiak *itsas*, *jats* ‘isatsa, erratza’ eta *-tzu* atzizki multzokaria direla uste du. **Dauzat & Rostaingek** ere (1983 [1963]: 367) *jax* ‘genêt’-etik eratortzen dute; Lapurdiko *Jatsu*, berriz, *jatze* ‘ira emea’ izenetik eta *-zu* ugaritasunezko atzizkitik heldu da, ikertzaile hauen irudiko.

Orpustanek dioenez (1990: 112) Lapurdiko *Jatsu* bera da, baina ez dago hau bezain erromanzatua, Lapurdikoa *Jatrou* baita frantsesetxe eta Garazikoa *Jaxu*. Guk ez dakigu, euskaraz biak berdin ebakitzenten badira, zer dela-eta erraten duen hori Ortzaizeko irakasleak. Gentilizioa, nolanahi ere, bana dute: *jatsiar(r)* da, erran bezala, Nafarroa Behereko herriarena, eta *jatsuiar* (**Dassance**, 1966: 160) edo *Jatsuar* (**Orpustan**, 1990: 38; -r bakunarekin oraingoan) Lapurdikoarena. Etimologia *jats* ‘isatsa’ eta *-tsu* ugariatasunezko atzizkia (-*tzu* edo -*zu* zenbaitetan) da **Orpustanen** iritzian, eta adiera ‘isatsa ugari dagoen tokia’.

Oharra:

Jaso deitura usua da Nafarroan, aspaldidanik gainera, Xabierko Frantzisko santuaren deitura ere horixe baitzen, ezaguna denez. **Manezaundik** (1990: 156) *Yatsu* (*Jaso*) dakar deituratako.

Lakarra / Lacarre

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 88): *Lecarre* (XII. m.), *Lekarre* (1168), *Lacarra* (XIV. m.), *Sanctus Martinus de Lacarre* (1767).

Raymond (1873): *Arnaldi de Lacarra* (1119-1136; 1873, 85), *Bernardi de Lacarre* (1167; 1873, 180).

Castro (1957): *Martin de Lacarra* (1393, XX, 22, 14. or.).

Goihenetxe (1966: 145): *Lacarre* (1119-1136, 1167, 1391, 1393, 1402), *Lacarra* (1134, 1353, 1379, 1380, 1385, 1387, 1393, 1396, 1398, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405), *Lecarre* (1150-1170), *Lekarre* (1168), *Lecarra* (1249, 1396), *La Carrera* (1293-1294, 1369, 1380), *Laquarre* (1361), *La Carr* (1368), *La Carre* (1387).

Carrasco (1973): *Lacarra* (1366, 672 eta 677. orr.), *Lacarre* (1366, 681. or.).

Lemoine (1977: 202): *Lecarre* (XII. m.), *Lekarra* (1168), *Lacarra* (XIV. m. eta 1767).

Ostolatza (1978): *don Centol de Lacarr[a]* (1213, 37, 123. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 376): *Lecarre* (XII. m.).

Orpustan (1990: 111): *lacarra* (1119-36, 1264, 1366), *lekarre* (1168), *lacarre* (1413).

Zierbide (1993: 51): *Lacarra* (1350-1353, 57, 59. orr.), *Lacarre* (1412-1413, 96. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Lacarre* (1387, 223, 46. or.; 1390, 228, 51. or.).

Ruiz (1998): *mosser Martin Henrriquiz, seynor de Lacarra, alferiz de Nauarra* (1362, Ruiz, 1998, 402, 93. or.).

Carrasco (1999-1): *Ibi, de agreros en Lacarra, 2 cuarteles* (1266, 353. or.).

Euskal Testuak:

- "Zenbat yauregi diren oraino xutik Benabarra maithagarri hortan, lehengo denboretako Nafarroaren haunditasunaren lekhukotasunak! Baigorrin, Donazarren, Buzunaitzen, Garron, **Lakharren**, Donaphaleun, eta beste leku anitzetan", Zubiri (1990: 156).

- "Eta badoazi berri, **Lakharra buruz**", Barbier (1987: 121).

- "Madalenan gaindi, Donazaharren, *Lakarran eta Monjolosen gaindi, Lartzahale eta Domaixtin barna (...)*", Barbier (1987: 225).
- "Lakarran barna, Garaziko bortu goreri buruz nindohala (...)", Etxamendi (1988: 105).
- "Eta pixka bat laguntza horren ondorioz, Hiruak Bat taldea arrapartitu zen, Ainiza Monjolose *Lakarra* herrietako 20 bat gazteen inguruau", Herriz Herri, 1988 (EEBS).
- "Aldi hontan ez ote zen *lakartarraren adin hobea zaroarraren jakitarteari nausituko*", Herria, 1989 (EEBS).
- "...hek dira Pierre Etchegaray heletarra, Jean Hiriart-Urruty hazpandarra, Jean Irigoyen ainistarria eta Jean-Louis Pocoits *lakartarra*. Jainkoak berekin dituela, gu ere haren ganatu artean!", Larre (2001: 214).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Garaziko herri honen euskarazko izena *Lakharra* (Lécluse, 1826: 170; Dassance, 1966: 163; Orpustan, 1990: 111), *Lacarra* (Hatan, 1895: 14), *Lakarre* (Azkue, 1905: XXIX), *Lakharre*, *Lakarre* (Lhande, 1926: XXXVI, 645), *Lakarra* (Goihenetxe (1966: 143) da. Lemoinek (1977: 202) *Lakkarra* ematen du euskal izentzat, baina menturaz huts zenbait badagoke hemen, *Lakharra* normalagoa bailitzateke. Herritarren izena *lakartar*, *lakarrar* (Lhande), *lakhartar* (Dassance), *Lakartarr* (Orpustan) da.

Akademien lehengo proposamena:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Lakarra* eta *lakartar* proposatu zituen.

Akademien azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Lakarra* eta *lakartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

J. L. Lizundiak *lakarratar* jaso zuen E. Larrerengandik, baina irudi duenez, baigorriar euskaltzaina ez zegoen hagitz seguru aldaera horretaz. E. Etxarreniek forma hauek erabili zituen guk egindako grabaketan *Lákarrá*, *Lakárra*, *Lákarrán*, *Lakárraihin*, *Duzunáitzetik Lákarrát*, *Lakarratik Buztintzeát*, *lakártarrák*.

Etimologia azalpenak:

Hatanek XIX. mendearen bukaeran (1895: 14) *lacu-ar* zatitzen du, eta 'kareharria' adiera ematen; gaztelua eta burgua ordoki harrizu eta karez-

koan dagoela ere badio, bere azalpen etimologikoaren lagungarri. **Mitxelenaren** arabera (AV, 385) *Lacarra, *Lacarre* bizkaierazko *lakar* 'harri koskorra', 'hartxintxarra'-rekin erlazionatu behar da, eta gipnzkerazko *lakar* 'latza'-rekin (*zumalakar*); Nafarroa Behereko herriaren izenaz ez du deus erraten. Enskaltzaindiaren *Hiztegi Batua*-k «*Lakar batez ere Bizk.* 'zakarra' dakar, eta Sarasolaren *Euskal Hiztegia*-k 'latza, leuntasunik gabekoa'. Izen honek duen aspirazioa azentuaren lekunearekin loturik dagoela dirudi (ikus *FHV*, 216, 219 eta 409. Ikus, orobat, *Mitxelena*, 1988 [1951]: 218-219 eta 1988 [1957-58]: 235).*

Lemoinek (1977: 202) *legar* 'gravier, caillou, pierraille'-rekin lotzen dn izena; **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 376) Bizkaiko euskarakoia den *lakar* 'cailloutis, aspérité de terrain' dakusate oinarrian. **Orpustanek** dio (1990: 111) 'legardia, hartxintxardia' dela, 'legar, hartxintxar tokia' alegia, eta hau gehitzet: «le toponyme doit être pris avec la valeur oronymique conforme au site un peu surélevé du château et de la paroisse».

Oharra:

Nafarroa Garaiau ezaguna den *Lacarra* deitura euskarako aldaeratik atera izanen da; gogoratu beharra da, bidenahar, Deierrin *Lakar* herria dugula.

Lekunberri / Lecumberry

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 98): *Saint-Martin de Lecumberry* (1703), *Sanctus Martinus de Janits vulgò de Lecumberry* (1763).

Goihenetxe (1966: 146): *Lecumberry* (1387), *Lecumberry* (1397, 1402).

Lemoine (1977: 203): *Lecumberry* (1703, 1763).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 394): *Lecumberri* (1402).

Orpustan (1990: 114): *lecomberry* (1703).

Euskal Testuak:

- “Astotra bat, pago egurra, saltzen zuten hamar libera **Lekunberrin**”, Etxebarne (1989: 66).
- “Handik beheitixagoño elgarretarik behexi ginen. Hura **Lekunberrira** eta ni Bazkazanera”, Etxebarne (1989: 66).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Azkuek (1905: XXIX) eta **Dassancek** (1966: 163) *Lekunberri* dakarte, **Lhandek** (1926: 672), **Léclusek** (1826: 170), **Gavelek** (1931: 46), **Lafonek** (1954: 249), eta **Lemoinek** (1977: 203) *Lekhunberri*, **Orpustanek** *Lekhunberri* (1990: 114), *Lekumerri* (1999: 105) biltzen ditu. Herritarren izena *lekhunberriarr*, *lekhunberritarr* (**Lhande**), *lekunbertar* (**Dassance**), *Lekunberriarr*, *Lekunberritarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) (*Garazi-*) *Lekunberri* eta *lekunbertar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Lekunberri* eta *lekunberritar* hobetsi ditu. Irudi iuke Nafarroa Behereko herri hau Nafarroa Garaikotik bereizi beharra denean *Lekunberri Garazi* erabili behar genukeela, Akademiak horretaz deus erraten ez badu ere. Herritarren izenei dago-kienet, aldiz, ez dago arazorik, ez behintzat arazo larririk, Larraungoen gentilizioa *lekunberriar* delako (*NHI*, 74), garaztarrena, ikusi bezala, *lekunberritar* den bitartean.

Ahoz bildutako formak:

Lekunberri (A. Kaminondo, P. Kamo), *Lekünberri*, *Lekúnberri*, *Lekúnberrin*, *Lekúnberrittik*, *Lekúnberrikò* (*Janise Lekúnberrikò kartjér batá*), *heméngó Lekúnberrikoah*, *Aátsatik Lekúnberrirát*, *lekúnberritarrák* (**E. Etxarren**).

Etimología azalpenak:

Luchairek (1874: 24) *Lecu-m-berri* zatitzen du Nafarroa Behereko herriaren izena eta ‘leku berria’ interpretatzen, tarteko *-m-* hori gehigarri hutsa baita ikertzaile honen arabera, Arabako *Larri-m-be-k* duena hezala. **Hatanek** ere (1895: 15) *Lecumberry lecu-herri* ‘toki berria’ ulertzen du eta, segur aski aitzinekoari jarraikiz, errateu du tarteko *-m-* hori izenari eufoniaz gehitu zaiola. **Vinsonek** (1909: 351), orobat, Nafarroa Behereko herriaren izenaren adiera “nouveau lieu” dela uste du.

Menéndez Pidalek (1962 [1918]: 76) Bizkaiko *Lecumbarri* mikrotoponimoa aipatu aipatzen du, baina ez du azlertzen. **Gavelek** (1931: 46) *Irumberri-u Iru-on-berri* dugula dio, ‘nouvelle bonne villa’ edo ‘nouvelle bonne villa’, *Lekumberri-n* (NG) eta *Lekhumberri-n* (NB) bezala, hau *lek(h)u on berri* besterik ez baita, hots, eta Gavelen hitzetan, ‘nouveau Bonloc’. **Lafonek** ere (1954: 249) Nafarroa Behereko *Lekhumberri* toponimoa *leku on berri-tik* atera dela dio, laburtzez (kontrakzin), *Zubiburu-tik Ziburu* atera den bezala; «nouveau bon lieu» adiera ematen dio.

Mitxelenak (AV, 407, 488) *Lecumberri* ‘leku-on-berri’ interpretatu ohi dela dio, eta badirudi bera ados dagoela iritzi horrekin. *Lekuona-ren eratorrizzat bartzen baitu*. Beranduago, *FHV-n* (149. or.) *Lekhuine*, *Lecu(o)na* toponimoekin lotzen du eta ninohar batean erraten Ibarguen-Cachopien kronikan «Lecumbarri es bocablo bascongado: quiere decir lugar nuevo y bueno» ageri dela. **Corominesek** (1972: 304) tarteko *-n-* osagai hori (*Leku-n-berri*) lokarritzat hartzen du, izan dadin genitiboaren marka, izan dadin beste zernahi (*Ester-en-zubi* ere aipatzen du).

Lemoinek (1977: 180) *leku-berri* «le coin neuf»-etik eratortzen du eta erraten euskaraz knntsonante eufonikoak ez direla nriak, *Lecumberry-k* duen tarteko sudurkaria horietakoa dela adierazi nahian, jakina. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 394) *lekuu*, *on* eta *berri* dakuskite toponimo honen oinarrian. **Orpustanek** (1990: 114-115, 1999: 104) ohiko etimología hori biltzen du, baina Lemoineri jarraikiz erraten du tarteko “-n(b)- edo -m(b)- sudurkaria” fonetiko hutsa dela edo eufonikoa bestela, -b- ezañibikoia «iragartzen» baitu, euskal onomastika zaharrean ohikoa den moduan. Beraz, ortzaiztar irakaslearen arabera, **leku-berri* ‘leku berria’ da etimoa, frantsesez erranik ‘nouvelline, défrichement nouveau’, hau da, ‘berro berria’, ‘luberria’.

Oharra:

Ez dakigu Nafarroa Garaiko egungo *Lecumberri* deitura Baxenabarretik etorria den, Larrauneko hiriburutik edo bietatik.

Mendibe / Mendive

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 111): *Mendibe* (1513).

Goihenetxe (1966: 147): *Mendibe* (1396), *Mendiue* (1397).

Carrasco (1973): *Mendive*, *Mendibe* (1366, 671, 676. orr.).

Dauzat & Rostaing (1983 | 1963): 447): *mendihe* (1513).

Orpustan (1990: 114): *mendive* (1350), *mendibe* (1366).

Zierbide (1993): *Mendive* (1350-1353, 60, 62. orr.), *Mendibe* (1412-1413, 98. or.).

Euskal Testuak:

“*Bertzea, mutila, Mendibeko, Gilentoinekooa*”, Etxebarne (1989: 57).

- “*Eta ereman zuten mandoan bere etxera, Mendibera*”, Etxebarne (1989: 57).

- “*Manez Etchemendi hor sortu zen. Ama etxeko alaba zen, Maria Josefa Larralde. Aita Pedro Etchamendi, Reklusako semea; hunen aita Mendibekoa*”, Lafitte (1990: 187).

- “*Beharbada daunatugotik, barbegotik jin zitzaioten izen hori. Officialdeguytarrak aldiz Mendibetik jalgiak ziren berriago*”, Lafitte (1990: 287).

- “*Mendibiarrek nahi izan zuten orduan herrirat ereman*”, Barbier (*Ipuinak*, 115).

- “*Nekazaritzaren osagarria, mendi-hegaletan topatzen dute Behorlegitarrek, eta hauen antzo, hauzokide zaizkien herriek; Mendibe, Lekunberri, Aintzila, Ahatsa, Eiheralarre, Esterenzubi eta abar*” (EEBS, 1969-1990).

- “*Irisarri, Suhuskune, Donibane Zahar, Mendibetik sartu gira Iratiko oihanerat*”, SoEg (EEBS, 1969-1990).

- “*Oroitarri hau handizki desegina da eta Mendibetik Ahuzkira doan bide bazterrean aurkitzen da, guti gorabehera lehenagoko trazaketa bera jarraitzen duelarik bide honek*”, Lantziri, 1991 (EEBS).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), **Hatanek** (1895: 15), **Azkuek** (1905: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI), **Dassancek** (1966: 163), **Goihenetxek** (1966:

147) eta **Orpustanek** (1990: 114) *Mendibe* dute. Herritarren izena *mendi-betarr* (**Lhande**), *mendibar* (**Dassance**), *Mendibetarr* (**Orpustan**, "selon Lhande") da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Mendibe* eta *mendibar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Mendibe* eta *mendibetar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

J. L. Lizundiak *mendibar* bildu du **E. Larrearen** ahotik eta *mendibear* **X. Alberbideren**etik, baina bi informatzaileok ez ziren biziki segur. **E. Etxarren**ek forma hauek erabili ditu gerok egindako grabaketan: *Mèndive* (frantses eran ebakia), *Méndibè*, *Mendibeeré* ('Mendibe ere'), *Méndibén*, *mendibetarrà*.

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 15) *Men-dibe* zatitzentzu du ('mendiaren beheko aldea') baina gaineratzen du beste zenbait autoreren arabera *Mendi-bide* dela, 'mendiko bidea', bistan denez; herriareu kokagunea bi azalpenen alde mintzo da, gainera, autore honen irudiko. **Mitxelenak** AV-en, aski harrigarriro, ez du aipatzen; **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 447) *mendi* izena eta -*be*, -*pe* 'au bas de' atzikzia dakusate toponimo honetan. **Orpustanek** (1990: 114) «en bas de la montagne» itzultzen du.

Nafarroa Garaian deitura deu *Mendive* edozein tokitakoa izan liteke, baina ezin da baztertu mugaz harainditik heldu delakoa. Adiera garbia da: *mendi* izen arrunta eta normalean 'azpia' erranahia duen -*be* postposizioa, bonek 'lurra' ere adieraz dezakeen arren, *Altube-n* adibidez.

Monjolose / Mongelos

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 115): *Monjelos* (1321), *Monjelos en Cize* (1477), *Saint-jean de Mongelos* (1703).

Castro (1958): *Martin de Montgelos* (1414, XXXI, 275, 151. or.).

Goihenetxe (1966: 148): *Mongelos* (1249, 1328, 1350, 1351, 1354, 1361, 1364, 1378, 1396, 1407), *Monjelos* (1321), *Monyelos* (1351), *Mongellos* (1406, 1407), *Mongelox* (1294), *Mongelous* (1293-1294), *Mont Gelos* (1293-1294), *Mont Gellos* (1406, 1407), *Mongeloux* (1294), *Mongelou* (1293-1294).

Orpustan (1990: 110): *mongelos* (1249, 1264, 1280, 1309, 1413), *mont gelos* (1292, 1307, 1350), *montis gelosi* (1304).

Zierbide & Santano (1990): *Mongelos* (1366, 50, 82. or.).

Zierbide (1993): *Mont Gelos* (1350-1353, 63, 65. orr.), *Montgelos* (ibid., 65. or. Cf., gainera, *la casa de Gelos*, Jatsu, ibid., 69. or.), *Mongelos* (1412-1413, 95. or.).

Zierbide & Ramos (1997): *Veltran de Montgelos* (1531, III.31, 168. or.).

Barragán (1341, 142, 247): *illi de Mongelos, de Ostasualles* (1341, 142, 247. or.).

Zabaltza (1997): “...eta Bernart Arremón de Puy, et Pes de Montgelos Coçols de la dicha bastida de Clarença” (1321, 316, 535. or.).

Carrasco (1999-1): *En Mongelos, d'agreros, 3 quartals* (1259, 103. or.); *En Mongelos, de agreros, 2 arrobas* (1266, 353. or.), *Per liuraçon del omes de pie que estauan en Vilanova et en Ostauayles et en Mongelos et en Sant Johan et en Arbeloa, 599 kafices, 3 arrobas, 2 quartales* (1266, 355. or.), *En Mongelos, de agreros, 1 kafiz* (1266, 356. or.).

Euskal Testuak:

- “Duque de Alba, Espainiako gudularien buruzagia ibili zen ere eremu hetan, Garaziko aldean, eta Donianen eta **Monyolosen** (...”, Zubiri (1990: 155).
- “Madalenan gaindi, Donazaharren, Lakarran eta **Monjolosen** gaindi, Lartzabale eta Donaixtin barna (...”, Barbier (1987: 225).
- “Eta pixka bat laguntha horren ondorioz, Hiruak Bat taldea arrapartitutu zen, Ainiiza **Monjolose** Lakarra herrietako 20 bat gazteen inguruan”, Herriz Herri (EEBS, 1988).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Monyolose* biltzen du, **Hatanek** (1895: 14) *Mondolos* eta **Azkuek** (1905: XXIX) *Ainhize-Mondolose*. **Lhandek** (1926: XXXV) *Monyolos* du *Ainhize-Monyolos* deizioan, baina lan berean *Monyolose* ere biltzen du (*Ainhize-Monyolose*, ibid., 20). **Dassancek** (1966: 163), **Goihenetxek** (1966: 148) eta **Orpustanek** (1990: 110) *Monjolose* dute. Herritarren izena *munjulustar* (**Dassance**), *Monjolostarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Ainhize-Monjolose* eta *ainhiztiar-monjolostar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Monjolose* eta *monjolostar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Monjelostar (**E. Larre**⁷), *Monjolosè*, *Monjolosèn*, *Mönjolöse-Kasérna*, *Monjolósekó úk*, *mönjolostarrà* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 14) *Mondolos* dakar *Mongelos*-en euskal izentzat, ikusi gisan, eta *Mondol* 'mendikoa' eta *os* 'tokia' zatitzent; osotasunak 'mendiko tokia' erran nahi du autore honen irudiko. Azalpen honen bermetakoz herriaren kokagunea aipatzen du, mendiko batean baitago. **Lemoinek** dio (1977: 223, 244) toponimo honen bigarren zatian *gelos* 'jaloux' dugula; leben osagai latineko *mons*, *montis*-en ondorengoa besterik ez da. **Orpustanek** (1990: 110), Lemoineri jarraikiz, betidanik gaskoi izan diren Euskal Herriko toki izen zahar bakanetakoa dela erraten du, eta jatorrizko formak "mont jaloux" adiera zuela.

Oharra:

Ez dakigu deitura oraindik bizirik dagoen, baina XVI-XVII. mendeetan *P. Mongelos* izeneko notaria bizi izan zen Nafarroa Garaian. Manczaundik (Zubiri, 1990: 156) hi Nafarroetan ohikoak diren deituren artean aipatzen du *Mongelos*.

7. J. I. Lizundiak bildutako datua.

Sarasketa / Sarrasquette

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 156): *Sarasqueta* (1513). Autore honek dioenez, 1841ean batu zen Duzunaritzerekin.

Goihenetxe (1966: 162): *Sarasqueta* (1243, 1334, 1388), *Sarasquete* (1293, 1353), *Sagasqueta* (1378), *Saraquete* (1293), *Sarassesque* (1378).

Lemoine (1977: 207): *Sarasqueta* (1513).

Ostolatza (1978): *C. de Sarasqueta* (1243, 119, 200. or.).

Orpustan (1990: 113): *sarasqueta* (1264, 1306, 1307, 1309, 1350), *sarasquete* (1413).

Zierbide (1993): *Sarasqueta* (1350-1353, 63, 65. orr.), *Sarasquete* (1410-1412, 100-101. orr.).

Carrasco (1999-1): *Ibi, de Santz de Sarasqueta, de agrer de 1 plaça del rey, 1 diner* (1266, 219. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Dassancek (1966: 163), **Goihenetxek** (1966: 162) eta **Orpustanek** (1990: 113) *Sarrasketa* dute; **Lemoinek**, berriz, *Sarasketa* ematen du euskalazko aldaeratzat (1977: 207). Herritarren izena *sarrasketar* (**Dassance**), *Sarrasketarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak *Duzunaritze-Sarrasketa* eman zuen *Bussunarits-Sarrasquette* ofizialaren ordaintzat (1979: 100); herritarren izena *duzunariztar-sarasketar* (sic) zen Akademiaren arabera.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Sarasketa* eta *sarasketar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

J. L. Lizundiak **E. Larre** euskaltzainaren ahotik *sarrasketar* bildu zuen. Guk *Saásketá*, *Sarásketá*, *Sahásketá* (*Duzunáitze Sahásketá óriè Garáziko dá*), *Saásketa baitá*, *Saashétan duk ori*, *Sarásketán*, *Saásketakò*, *saáske-tarrá* formak jaso genituen **E. Etxarren** jaunagandik.

Etimologia azalpenak:

Dassancek (1949: 207) *Sarasquette* toponimoaren oinarrian –ez dakigu xeheki aztergai dugun herri izenaz ari den– *sarats* ‘sahatsa’ dagoela uste du. Mitxelenak (AV, 538) *Sarasqueta* deitura biltzen du eta *sarats* ‘sahatsa’-tik eratortzen. Lemoineren iritzian (1977: 207) oinarria *saro*, *sari*, *tcharra*, *çaro* ‘basoa, artzainek zuhaitzez inguratu duten etxola’ da; bukaera, autore honen ustean, *-keta* atzizki multzokaria da. Orpustanek (1990: 113), dokumentazioko *-r*-dun aldaeretatik abiaturik, oinarrian *sarats*, *sahats* dugula uste du eta bukaera lekuzko *-eta* atzizkia dela; tarteko *-k* hori loturazko fonematzat ematen du. Egungo *-rr-* berria dela dio, administrazio frantsezen kontua.

Suhuskune / Suhescun

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 165): *Suescun* (1397), *Sanctus-Laurentius de Suescun* (1755).

Castro (1957): *Arnalt de Suhuscun* (1393, XX, 285, 122. or.).

Goihenetxe (1966: 163): *Suescun* (1353, 1358, 1388, 1396, 1404, 1407), *Suscun* (1353), *Suhescun* (1366, 1393), *Suhusqun* (1393), *Suhuscun* (1393), *Suascun* (1400).

Carrasco (1973): *Suescun* (1366, 671), *Suhescun* (1366, 672, 677, 681).

Lemoine (1977: 196): *Suescun* (1397, 1755).

Orpustan (1990: 111): *suescun* (1305, 1316, 1350), *suhescun* (1366).

Zierbide (1993): *Suescun* (1350-1353, 70. or.), *Suesqun* (ibid., 74. or.), *Suescun* (1412-1413, 97. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Suescun* (1405, 295, 117. or.), *Suhesqun* (1434, 339, 168. or.), *Suhuscun* (1393, 249, 72. or.).

Euskal Testuak:

- “Ilundiriko heldu ziren **Suhuskune** Jelosera. Etxeko andrea ateau zagon”, Duvoisin (1987 [1884-1885]: 66).
- “Duela zonbait aste, **Suhuskundarrek** bazaukuten igorria sista bat, Bordalen gaindi: heien ihiziko tokia ez gurea bezain apaindua izanikan ere, guk baino urzo gehiagoren hatzemaitera zoala aurten. Gerotzik, Sararen ondotik, lehen behar zela jarri **Suhuskune**, Aldude behin betikotz azpirat emanez”. J. Etxepare (1992: 341).
- “Armendaritzeraino, Ostagoa, Izura, Larzabale, Ainhiza, **Suhuskune** eta Iholdy barne, auzo eskasik ez du; bizkitartean ororekin du bakaera”, S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1933, EEBS).
- “Ozkiren gaindi ala **Suhuskunetik**, / Sarako mugaz edo Lephederretik (...)”, Otsobi (1992: 294).
- “Gaitzeko gizona zen Lohilakat. Orai ehun bat urthe, iguzkiari zagon etxe batean, Jatsu-Lohilakatean sortua zen, Garaziko herri pollitenetarik batean, **Suhuskuneko muga mugan**”, Barbier (1987: 200).
- “Hor, orai duela ainikiko urthe, **Suhuskunerি** hurbileko Jatsuar hatek erosia zion bertz bat, pandero bat... gero pagatzekotan”, Barbier (1987: 219).

- "...bazoan gure Bezkien Kautera, **Suhuskuneri buruz**", Barbier (1987: 220).
- "...alta ez naki larik ere orduan, Paxkalen herriko apez izanen nintzala 15 urtez hunen lehengo Iholditik eta geroko **Suhuskunerainokoan, Irisarrin eta Suhuskunen** nihaur ere!", Larre (2001: 181).
- "...edo Gaxte, hazpandar baratzearina, edo Xarlex **suhuskundar** mutila jatsarekin (...)", Larre (2001: 200).
- "Bat zen Dominique Irigoin herriko semea (Donibane Erroineko apera) eta bestea Domingo Eyherabide **Suhuskundarra** eta guk Donibanen apez-lagun gihuena", Larre (2001: 351).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) eta Hatanek (1895: 13) *Suhescune* dakarte euskarazko aldaeratako. Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 945), Goihenetxek (1966: 163), eta Dassancek (1966: 163) *Suhuskune* dute; Orputanek lehenik *Suhuskune* biltzen du (1990: 111), eta gero *Suhuskun(e)* (1999: 276). Herritarren izena *suhuskundarr*, *Suhuskundarr* (**Lhande, Orputan**), *suhuskundar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Suhuskune* eta *suhuskundar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Suhuskune* eta *suhuskundar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

Suuskúne (**P. Kamino**), *Suuskunè bárne dá*, *Suuskúne bárne dugú*, *Suuskunékilán*, *Suuskúnén, suuskúndarrák* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Etimologiari doakionez, Hatanek dio (1895: 13-14) herri izen honetan *su-hescune* 'bois à droite' dugula (*Suhescune* dakar herriaren euskarazko izentzat, ikusi gisan). Azalpen hau oinarrizko edo zuritzeko Irisarri eta Suhuskuneren artean basoa badela azaltzen du, antzina handi xamarra zena. Oihan honen mendebaldeko edo ezkerreko alderdia Irisarrikoa zen eta ekialdeko edo eskuineko, aldiz, Suhuskunekoa. Hemendik herriaren

izena. **Mitxelenak** (AV, 377) bukaeran *-gu(n)e*-ren aldaera den *-kun*, *-ku(n)e* dagoela erraten du, baina ez du zehazten oinarrian zer dugun.

Lemoinek (1977: 196, 211) izen honetan *suhaitz* 'zuhaitzak', 'basoa' eta *-gune*, *-cune* 'lekuia' daudela uste du. **Orpustanen** arabera (1990: 111, 1999: 120) bukaera *-kun* tokizkoa da, eta oinarria *zuha(i)tz*-en laburtzearen ondorena. Proposatzen duen etimoan oinarriturik, nahiz frogarik ez duen, *-a(i)*->*-e-* pausoa XII. mendean burutu zatekeela uste du, *Orzaize* > *Ossès*-en kasuan bezalatsu (honendako XIII. mendera ematen du), eta ateratzen duen ondorioa da izena tradizio erromantzetik hartua dela (*La langue basque-n* |1999: 2253|, berriz, jatorrizko *zuhatz*-etik *sues(cun)* ateratzea, hots, bokal hersketa, asimilazioari zor zaiola dio). Gero, izena berreuskarakatu edo berreuskaldundi zela uste du –hau ez dugu ulertzten– mihi-puntako txistukariak sartuaz, etorkizko bizkarkarien ordainez. *-E-* > *-u-* asimilazioa geroagokoa dela dio, eta lekuko zaharretan bukaerako *-e* analogikoaren aztarnarik ez dagoela.

Oharrak:

Nafarroa Garaian ohikoa den *Suescun* deitura, bistan denez, aldaera ofizialetik hurbilago dago euskarazkotik baino, segur aski izena mugaz alde honetara eterri zenean bi hizkuntzetako aldaerak elkarrengandik gertuago zeudelako. **Manezaundik** (1990: 156) *Sueskun* dakar deituratako.

Uharte Garazi / Uhart-Cize

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 170): *Uhart* (1193), *Huart* (1513), *Uharte* (1621).

Raymond (1873, 87): *Petrus de Ufart* (1135-1136).

Jaurgain (1913): *Elicetche d'Uhart della dicte terre de Cise* (1352, 407. or.).

Goihenetxe (1966: 166): *Ufart* (1150-1167), *Uhart* (1243, 1334, 1362, 1364, 1378, 1393, 1396, 1407), *Huart* (1292, 1293, 1364, 1388, 1399), *Uart* (1293, 1328, 1355, 1368).

Carrasco (1973): *Vhart, Uhart* (1366, 673, 678 eta 681. orr.).

Lemoine (1977: 209): *Uhart* (1193), *Huart* (1513), *Uharte* (1621).

Ostolatza (1978): */Remon/ Gassia de Vart* (1213, 37, 123. or.), *nos don Beltran, senyor d'Uart* (1283, 288, 369. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 689): *Uhart* (1193).

Orpustan (1990: 123): *uhart* (1193, 1366, 1413), *huart* (1350).

Zierbide & Santano (1990): *Uhart* (1367, 56, 87. or.; 1378, 79, 106. or.; 1378, 119, 130. or.).

Zierbide (1993): *Huart* (1350-1353, 55. or.), *Uhart* (1410-1412, 102. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Uhart* (Garazi?, 1393, 249, 80. or.).

Ruiz (1997): *Miqueu d'Uhart, Martin d'Ibarrole, peager, vezins de la dite viele de Sent Iohan* (1352, 102, 132. or.).

Ruiz (1998): *Nauarre d'Uhart, moulhier de Ferrando Henrriquis* (1362, 564, 232. or. Garaziko herria?).

Euskal Testuak:

- “*Berehala Uharte. Hunen karrika-buruan (...)*”, J. Etxepare (1987 [1931], 37).
- “*...nahi bezala handik ditzazkezu ihus hiru herri elgarri josiak, bat ber-tzea bezain xoragarri, beren aldapa eta ordokiekin: Izpura, Doniane eta Uharte*”, J. Etxepare (1987 [1931], 34).
- “*Holakoak dira mendiez beste alderdian, Luzaide, Arnegi, Lasa, Uharte, Garazin (...)*”, Zubiri (1990, 203).
- “*Ezkerretik, Arnegiko erreka, eta haratago Uharte Garaziho bazterre-txiak*”, Zubiri (1990: 240).

- "Yuan den egunian izan ginen **Uharte** ondoko bixkar batian, handik ikhusteko Doniane Garaziko ibarra edo harana", Zubiri (1990: 240).
- "Bazter guziak etxe eta etxez betheak, lau edo bost herrixka agerian, Izpura, Donazaharre, Azkarate, **Uharte**, Lasa eta beren eliza dorre xuri eta xorrotxak zerurat goititzen zirenak", Zubiri (1990: 240).
- "Doniane-garazitik, Arnegitik, **Uhartetik**, Lasatik eta Izpuratik yendea trumilka doa Luzaiderat, karakotxetarat, erran bezala, hain aiphatuak direlakotz Garazi guzian", Zubiri (1990: 328).
- "Martin, behar ote zaitut anpallatu, **Uharte** Ibarnegaraiko arrano alegia bizi hek bezala?", Barbier (1987: 54).
- "Izpura eta Arradoiko alderdira eskuin behaturik, ezker gero **Uharte** eta Izpegiko lephoari, abiatu zen pipa bat erre behar zuela hantxet, goxo goxoan", Barbier (1987: 93).
- "**Huarte**ko Goyenetxe izan behar zuen bertsu auen egilea", Satrustegi (1967: 45).
- "Irisarriko Larre, mediku xaharra deitzen ginuen. Sortzez **Uharte Garazikoa** zen, euskaldun garbia, Irisarriko auzapeza eta kantonamenduko kontseilu orokorra", Karrika (1990: 139).
- "Batzu **Uhartarat**, bestiak *Iholdirat*", Etxamendi (EEBS, 1969-1990).
- "Urte guziz **Donibane ta Uharten** den beno geihago jende badoha", Etxamendi (EEBS, 1969-1990).
- "Angeliquek 22 urte tixi; jockey batekin esposatu duxu **Uharteko elizan**. Pariseko ondo hortan bizi tuxu eta bizitzekuake Jinkuak nahi badu segurik", Uharte Garaziko gutun argitaragabeak.
- "Hau Ybarnegaray jaunak sortua zuen eta bera minixtro izanik **Uharteko** deputatu zelarik, eskuinekoa, eta bera zen beti Pilotako Erakunde horren buru", Larre (2001: 172).
- "**Uharte-Garazin** bada kartier edo auzo bat (...)", Aintziburu & Etxarren (2002: 16).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) **Uharte** du, Hatanek (1895: 15) **Uhart** eta Azkuek (1905: XXIX) **Uhartehiri** (sic; Uharte Amikuze euskaraz **Uharte** dela dio, ibid.), Lhandek (1926: 999) **Uharte-garazi** dakar, Dassaneek (1966: 163), Goihenetxek (1966: 166) eta Orpustanek (1990: 123) **Uharte-Garazi**, Lemoinek (1977: 209) **Uharte Garazi**. Herritarren izena **uhartiarr** (**Lhande**; toki berean Uhartehirikoen gentiliziotzat **uhartarr** dakar autore honek), **uhartiar** (**Dassance**), **Uhartiarr** (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Uharte-Garazi* eta *uhartiar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Uharte Garazi* eta *uhartear, uhartegaraztar* hobetsi ditu. Bigarren gentilizioa Garaziko herriko jendeak Euskal Herriko beste *Uharte*-ren batekoetarik bereizteko erabil daiteke.

Ahoz bildutako formak:

Luzaiden Wárte eta *wartjár* erraten da (Kamino & Salaberri, 2001: 70); **EHHAck** uárte eta *uártiar* jaso zituen. J. Lizundiak *uhartiar* hartu zuen **E. Larrengandik**; guk **E. Etxarrenen** ahotik forma hauek bildu genituen: Uárte, Wárte, Uárte Garázi, Uárte Garázi, Uártetik, Uárterá, Uárteko, Uártekwák, Uárten, Uárte Garázikoà, uártjarrák.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 15) *u-harte* 'uren artean' ulertzen du izen hau eta dio herria alderdi guzietarik urez inguraturik dagoela. **Vinsonek** (1909: 354) *ur* izenaren eratorriean sartzen du, *Uhalde, Ugalde, Urdazubi* eta besterekin; **Jaurgainek** (1912: 162-163) 'bi ubidereu artekoa' adiera ematen dio. **Mitxelenak** (AV, 572, 96) lehen osagaitzat bokal aurrean (*h*)ur-en aldaera den *u(h)-* dugula azaltzen du eta bigarrena *arte* 'tartea, bitartea' dela.

Lemoineren arabera (1977: 209) *ur* izenaren aldaera den *uh-* eta *arte* 'au bord de (la Nive)' ditugu hemen; **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 689) *ur-en* *uh* aldaera eta *arte* 'entre' ditugula uste dute eta adiera 'confluent' dela, bi uren bat egitea, alegia. **Orpustanen** irudiko (1990: 123) *Uharte* 'entre les eaux' izena Arnegiko errekkaren eta Beherobiako erreken artean egoteari zor zaio.

Zaro / Çaro

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 41-42): *Sanctus Vincentius et Sanctus Martinus de Çaro* (1335), *Charo* (1525), *Saro* (1703).

Goihenetxe (1966: 131, 276): *Çaro* (1119, 1243, 1253, 1332, 1334, 1335, 1351, 1358, 1372, 1390, 1394, 1396, 1397, 1400), *Caro* (1189, 1334, 1353, 1378, 1388), *Zaro* (1189), *Saro* (1251, 1334), *Açaro* (1293-1294), *Çarro* (1328).

Carrasco (1973): *Çaro* (1366, 673, 678 eta 681. orr.). Eiheralarren *Anto Çaro* ageri da urte berean (*ibid.*, 677. or.).

Ostolatza (1978): *Zaro* (1208, 33, 119. or.), *Arnaldus de Çaro. dominus de Çaro Jauregia* (1243, 119, 200. or.), *ecclesiam beati Martini de Çaro* (1251, 139, 217. or.), *ecclesiam Sancti Martini de Caro* (1253, 151, 227. or.), *ad ecclesias (...) de Sancto Michaeli Veteri, et Sancti Martini de Çaro* (1285, 297, 381. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Caro* (1365, 45, 78. or.).

Orpustan (1990: 125): *çaro* (1292, 1350, 1366).

Zierbide (1993): *Çaro* (1410-1412, 107. or.).

Euskal Testuak:

- “*Zaro Ithurbideko seme eta Hazparneko jaun Erretor horrek izena zuen Martin Etcheberry. Frantziako erreboluzione edo nahasmendu handiaren demboran ez zen Spainiarat agertu beizik; bere sor-herrian, Zaron, iragan zituen egun lotsagarri hek*”, Arbelbide (1890: 264).
- “*Ez daiteke erran lau aphez khartsu horiek zer ongia egin zuten Zaroko herri ttikiari*”, Arbelbide (1890: 264).
- “*Eyheralarre-Zaron sortua zen*”, Hiriart-Urruti (1971: 149. Eskualduna, 1905).
- “*Pello, Zaroko zapataina, bazoan Donianeko goiz-mezarat, bere boneta begietaraino sartua, zapatez mukurru alphotxak*”, Barbier (1987: 75).
- “*Aldi hontan ez ote zen lakartarraren adin hobea zaroarraren jakitareti nausituko*”, Herria (1989, EEBS).
- “*Baina 1200 urtekotz jadanik, Zaroko S. Bixintxo eta S. Martinen parropiak Orriak bere eskuko zituen*”, Aintziburu & Etxarren (2002: 215).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Azkuek (1906: XXIX), Lhandek (1926: 1074), Dassanceek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 131) eta Orpustanek (1990: 125) Zaro dute. Herritarren izena *zarotarr* (Lhande), *zaroar* (Dassance), *Zarotarr* (Orpustan, "selon Lhande") da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Zaro eta zaroar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Zaro eta zaroar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

J. L. Lizundiak *zaroar* bildu zuen E. Larrengandik; E. Etxarrenek *Záro, Záron, zaróarrà(k)* formak eman zizkigun.

Etimologia azalpenak:

E. Etxalarrek dio (1911-1925: 1081) *Zaro-k* toponimian 'lur puska' adiera duela, adibidez *Zarate*, *Zaragueta*, *Zarijeta* eta *Zaro-n*. Mitxelenak (AV, 607) Azkuek hiztegian biltzen duen *zar(h)o* 'belagia, belatsoroa' bitzetik eratortzen du *Zaro*. Orpustanen iritzian, berriz, egungo *xara* 'basotxo, sastraka' izena dugu oinarritzat, Lapurdiko *Sara-n* bezala, eta *-o* atzizki toponimikoa. Alegia, **zara-o* dateke *Zaro-ren* iturburua, eta adiera 'lien de taillis' edo 'basotxo, sastraka tokia'.

Oharrak:

Beste zenbait aldiz gertatzen den moduan Nafarroa Garaiko toponimia txikian ere ageri da izen hau, inoiz apelatiboa izan zelako seinale; guk Gautzan kausitu dugu, Estellerrian beraz, 1703. urtean:

"otra pieza...en el tterno del dho lugar de Ganoza llamado Zaro" (Jaizko protokoloak, 155)

Oroitn beharra da, gainera, Oibar haranean *Zare* herria dugula, erdaraz *Sada* deitzen dena. Nafarroa Garaian *Zaro* deitura Iruñean ageri da, gutxieneko kontuan.

2. BAIGORRI ETA ORTZAIZE ALDEA

Aldude / Les Aldudes

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 4): *Alduide* (1614).

Castro (1958): *los Alduides* (1413, XXX, 80, 41. or.).

Goihenetxe (1966: 181): *Alduyde* (1353, 1374, 1381, 1382, 1392).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Alduyde* (117. agiria, 562. or., 1302).

Ostolatza (1978): *sobre la bustaliça que es clamada por nomne Bagaadar Varte, la qual se tiene con la carrera por qual ua homne de Erro a Alduide* (1243, 116, 197. or.), *Alduyde* (1284, 290, 371. or.) *les autres bustalizes que us aviem en Alduide en Erro d'Alduide* (1300, 343, 458. or.).

Orpustan (1990: 137): *montes de alduides* (1237), *alduyde* (1374, 1381, 1392), *alduide* (1614).

Arbizu (1992): *...et yermos de Alduide, y de Luzaide, clamado Valcarlos, et con los terminos de las tierras de Sisa, et de Oses, et de*

8. Guretako ez dago arrunt garbi *Aldude* den ala *Alduyde*, lehenena dela irudi badu ere. Geriatzen dena da hondarreko letra zirriborratua dagoela eta gainean *de idatzi dutela* (Goihenetzek berak, antza). Hondarraitzeneko letra y dela ematen du, baina bukaerako zirriborrotik sobera hurbil dago gauzak garbi ikus eta erran ahal ditzagun.

Baztan (1400, 338. or.), *Les differends d'Aldudes, nostre betail d'Aldude, les monts d'Aldude* (1612, 256. or.), *pour raison des bois et montagnes d'Aldude* (1612, 263. or.).

Euskal Testuak:

- "Çu içan çara Echaus, mendi Pyrinioetan, **Alduideco** hegaletan, be-thiere centinela, eta beguiraille beçala, iratçarriric dagoen iauregui eta gaztelu handi, eder, noble hartaco seme", Axular (*Gvero*, 1643: 6)
- "Bidachunetic hasiz higan **Alduderat**, / Eta Arneguin gaindi ethor Heletarat", Hiribarren (1853: 77)
- "Michel Dibildox, erretor egon denak **Alduden**, / Du egun gogotik har-tzen Iriburu, dena den (...)", Bécas (Lafitte & Barbier, 1967: 139).
- "Baigorriac, **Aldudec**, Garacico herriec urrun dituzte burdin bideac", Adéma (1877: 89).
- "Baigorriar, **Aldudar**, garaztar eta Zuberotar gutiz gehienec, beren oinez egin cituzten beren 60, 70, 80 kilometrac", Adéma (1877: 89).
- "Pesta ederra, aurten, **Alduden**. Elektrika-argiak edertzen ere baitzuen (...)", J. Etxepare (1988: 45).
- "**Alduden** abere merkatu puska bat egiten baita, guziz neguan, baluke bertzalde tresna harek zer egin", J. Etxepare (1988: 66).
- "Bertze zerbeit, orai. Eskualdunak ez du **Aldudan** berri heltzale harturik nehor", J. Etxepare (1988: 68).
- "Egun, betan, eskualde beretat, badoatzi **Aldudetik** hamar mutiko eta neskato bat", J. Etxepare (1988: 70).
- "1856an, Napoleon hirugarrena zelarik Frantziako buruzagi, etorri zen **Alduderat** haren ministroetarik bat", J. Etxepare (1988: 7).
- "Elizondotik, Auritzeraino ohi den harat hunata urrirrik eginen dute, **Aldudan** gaindi, Baztaneko kabalek, bidean jaten gelditzea ez zeielarik bizkitartean sori", J. Etxepare (1988: 71).
- "Bainan hortakotz nahi lituzke lehenik bildu zortzi edo bederatzi mila libera, Banka, **Alduda**, eta Urepel hiru herrien artean", J. Etxepare (1988: 73-74).
- "Iturri maiteñoaren galtzea nahigabe zitaken **Aldudar** guzientzat", J. Etxepare (1988: 81).
- "Goizeko bederatzietan, bleka partida esku huts; hiru **Aldudar** hiru Bankarren kontra", J. Etxepare (1988: 109).

- “*Aldude eta Banka (...) Alduden gizonik ez*”, Azkue (*Las mil y una...*, 5).
- “*Alta, badakiteneh diote bidia aise egin ditaihela, Iruñetik Aldudetako mendi azpiraino, dena erreka sahetsetik goiti*”, Zubiri (1990: 398).
- “*Gure alkatia (mera) Madrid-en arizan da lanian Ministroarekin nahiz Iruñetik Alduderako erregebidea egin dadien. Badakizie Aldudeko eskualdeak bere muga sartzen duela Iruñeko alderat eta arras hurbilten direla*”, Zubiri (1990: 407).
- “*Eskualdun zonbeit plazer handirekin ikusi ditugu saristatutak, hala nola, Durquet bastidar liotinaintz apheza bigarren aldikotz eta harekin batean bertze bi eskualdun, bi sarjant, Erreka Aldudakoa, eta Gey Uztaritzekoa*”, Saint-Pierre (1998: 144).
- “*Zaldubi zela -diote berriz- urez Alduden arrailtzen, / Han zituela koplak mendian aingirak bezala biltzen (...)*”, Otsobi (1992: 256).
- “*Irakur hortako zer duen kantatzen Baigorri, Aldude, Urepele, Hazparne herrieri, bai-eta Nafarroa eta Gipuzkoari. Baino erkila bakoitzak bere danga mota izaki, eta Xalbadorren, egia errateko, berezia da, berak dioen bezala (...)*”, E. Larre, Xalbador (1976: 16).
- “*Gure hauzoan bazen, orai hemen bizi ez bada ere, gizon bat Aldude'tik hunarat ezkontzaz jina*”, Xalbador (1976: 32).
- “*Kantatu izan nuen ere Aldude'ko Harriet edo Premundo zenarekin*”, Xalbador (1976: 43).
- “*Aldudarreri ez omen zitzaioten ontsa iduritu gauza hori, eta urepel-dar gizon heiek, Mehroztegi'n barna Banka'rat, aldudarrek etzitzaten ikus zertan zabiltzan, joaiten omen ziren aperzikutegirat*”, Xalbador (1976: 89).
- “*Lekorneñ iragan zituen lau urtbe eta Elosu mirikuak Alduderat joan-arazi zuen*”, Lafitte (1990: 276).
- “*Nun nor zitakeen ez zuten aise xilatu; bainan, azkenean jakiten ez denik ez baita, aho-mihitan kurritu zuen Aldudako Jaun mirikuaren famak*”, Lafitte (1990: 277).
- “*...ohartzen zenean eri bat diru-beharretan zela, bazakien nola alha, alegia deus-ez, osagarriarekin, haren moltsa! Aldudan bezala Kanbon ere hainitzek frogatu dute miriku gixako horren arrabots gabeko urrikalmendua*”, Lafitte (1990: 284).
- “*Ezagutzen ginuen elgar guti-aski Aldudeko Marcel Monlong (...), eta Kanboko enpresa-buru izanen zen Aleman (...)*”, Larre (2001: 110).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 16) *Alduda* du, Léclusek (1826: 170), Azkuek (1905: XXIX; *Las mil y una...*, 39), Lacombe (1911-17), Lhandek (1926: XXXV, 31), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 181) eta Orpustanek (1990: 137) *Aldude*. Herritarren izena *aldudarr*, *aldudetarr*, *Aldudarr*, *Aldudetarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *aldudar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Aldude* eta *aldudar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Aldude* eta *aldudar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Aldudé, áldudar (**EHHA**), *Aldude, áldudárra* (**A. Kaminondo, P. Kaminondo**), (*etxé hori*) óro hár *Aldüden dá* (**E. Etxarren**), *Áldudé, aldúdaRá, Áldudén* (**E. Larre**).

Etimología azalpenak:

Hatanek (1895: 16) euskarazko *Alduda* izena *Altuda* 'gaina'-tik atera dela uste du, Aldude hagitz toki gora baita, autore honen irudiko soinuez kesteione, dio adibidez *Trinidadia* eta *Trinitatia* bi moduotara erraten dela.

Gavelek azaltzen du (1938) J. Etxepare medikuak zenbaitetan *Alduda* aldaera erabili zuela, baina hau, Lacombe aitortu zionez, idazleak berak *aldudar(r)* herritarren izenetik abiatuta asmatu forma besterik ez zela. Erraten du espainoleko *Los Alduides* izenean oinarriturik –ez bide zen ohartu Axularrek *Alduideco* erabili zuela— *Alduide* forma zaharra goordeztako *altu-ren aldu* aldaera eta *bide* ezaguna dituzkegu; alegría, 'chemin du haut' edo 'chemin de la hauteur' besterik ez dateke *Aldude*. Frantsesez eta espainolez erabiltzen diren pluraleko formak azaltzeko Lacomberen proposamena onartzen du, hau da, herriak behiala gutxienez bi zati zituela dioena, Urepele berandu arte Aldudeko auzoa baizik ez baita izan.

Lacombe (1938) Gavelen lantxoa osatzeko egin gehigarri ttipian akort da honek proposatzen duen etimologiarekin eta oroitarazten du 1610eko *Alduide* forma Raymondek aipatzen duela, Yanguas y Mirandaren *Antigüedades del reino de Navarra* lanetik hartuta. Urte gutxi batzuk

beranduago idatzi artikuluxkan (1942) Gavelen teoriarekiko adostasuna azaltzen du berriz eta gogorarazten *Alduda* aldaera J. Etxeparek *aldudar* herriaren izenetik ateratako forma asmatua baizik ez zela. Nolanahi ere, gehitzen dugu guk, J. Saint-Pierre "Anxuberro"-k eta Lafittek ere erabili dute aldaera hori.

Lemoinek (1977: 115-116), izen hau euskararen bitartez ezin azal dai-tekeenez gero, latineko *altitudinem* proposatzen du etimotzat. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 9) mendi baten izenetik atera dela uste dute.

Orpustanek zehazten du (1990: 137-138) herri honen populatze iraunkorra XVII. mendeko baizik ez dela eta lehenago mendiko belagi aldea adierazten zuela, Kintoa alegia. Honen iritzian erdarazko izenaren bukac-rako –s analogikoa edo komunztadurakoa da, *montes de alduides* sintagman. Jatorriari doakionez, *Luzaide*-ren ahaidea dela uste du eta hemen ere bigarren osagaia *bide* datekeela; leben osagaiaren nondikakoa, ordea, ez da hain argia: *olde* –*alda*- elkarketan– izan liteke, baina ez du –a- > -u- alda-ketaren zergatikoa garbi ikusten, ez eta balio semantikoa ere. Bukatzeko dio espainoleko *alto* mailegua egokiagoa izan daitekcela, Lemoinek proposatzen duen latineko *altitudinem* baino. **Mitxelenak** (AV, 34) **aldu*, *altu*-z dioena ere ikus daiteke.

Anhauze / Anhaux

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 6): *Anauz* (1513), *Hanauz* (1621), *Anhausse* (1686).

Raymond (1873): *Nodz*, *Onoz* (XI. m., 11. agiria). Autoreak «le lieu qui semble correspondre à ce nom est Anhaux» dio, eta, beraz, badirudi bien arteko lotura ez dela erabat segurua. Erdi Aroan eta egun *Anos* ebakitzen zela ere badio Raymondek), *Guilhem du Notz*, *Onodz*, *Onoz* (XI. m., 27. agiria).

Goihenetxe (1966: 181): *Notz* (1068-1072), *Nodz* (1105-1119), *Onoz* (1105-1119; 1068-1072), *Anhaur* (1332), *Anhautz* (1332, 1372, 1381), *Anauç* (1353), *Hauxe* (1353), *Hauze* (1354), *Anauz* (1354), *Hanch* (1359), *Anuauz⁹* (1378, 1388), *Anhauz* (1405).

Carrasco (1973): *Anhautz* (1366; 676. or.).

Lemoine (1977: 187): *Anauz* (1513), *Hanauz* (1621), *Anhausse* (1686).

Orpustan (1990: 129): *onodz* (1068-72), *nodz* (1105), *naoz* (1264), *hanauz* (1350), *anhautz* (1366, 1413).

Arbizu (1992): *d'Inchauspe jurat de Lasse, Uhalde jurat d'Anhaux, Irongaray jurat d'Iruleguy* (1704, 295. or.).

Zierbide (1993): *Hanauz* (1350-1353, 19. or.), *Anhautz* (1412-1413, 109. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Anhauz* (1416, 322, 148. or.).

Euskal Testuak:

- “*Germietatik, Urdosetik, Haritzaldetik, Banka eta Aldudetik, Anhauze, Lasa eta Azkaratetik, gizon gazteak mairu dantzan heldu ziren, tanburin, xirola eta atabalak aintzinean*”, Duvoisin (1987: 78).
- “*Anhauzarrena da ederra (...) Ama Birjinaren letaniac errepicatuz heltzen ari ciren Anhauzeco plazara*”, Adéma (1877: 90).
- “*Gaineral-eta, horra Anhauze eta Irulegikoak, Menta, Irungaraia, Uhaldea haratxago eta Garazi guzia han beheiti...*”, Larre (2001: 89).
- “*Darraidou haundiaren lagun pilotari ohia, Anhauzko Albandoz jaun erretora (...)*”, Larre (2001: 255).

9. Ez dakigu ez ote den *Anhauz* irakurti behar, izena guk dugun fotokopian ez baita txoil garbi ageri.

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Anhauze* jasotzen du, **Hatanek** (1895: 16) *Anhaux* eta **Orpustanek** (1990: 129) *Anhouse*. **Azkuck** (1905: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 44), **Caro Barojak – Hariztoik** (1945: 110), **Dassancek** (1966: 162), **Goihenetxek** (1966: 181) eta **Lemoinek** (1977: 187) *Anhauze* biltzen dute. Herritarren izena *anhauztarr*, *Anhauztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *anhauztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Anhauze* eta *anhauztar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Anhauze* eta *anhauztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Anáuze, anáuztarà, Anáuzén (**E. Larre**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 16) *An-haux* zatitzen du izena eta 'haran ebakia' dela gehiuten. Etimologia honen lagun garri, *Anhauze* errekatxo batek zeharreta erdibitzen duen ibar ttikia dela zehazten du. **Caro Barojak** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Anhauze* biltzen du eta errateu hau latineko *-icus*-etik ateratako *iz* atzikia duten Hegaoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagocela. **Lemoinek** (1977: 187) *aintzi*, *aintzika*, *aintzira*, *aintzur* 'bourbier, marécage', hots, 'lohidia, urgunea, inta'-ren eratorrijetan sartzen du.

Orpustaneudako (1990: 129-130) izen iluna da hau, baina hipotesi bat baino gehiago jaulki daitezkeela iruditzen zaio. Inguruetaiko zenbait mendi eta etxe izendatzen dituen (*hauz* erro toponimikoarekin lot daiteke (*Hauza*, *Etxauz...*); lehen osagaia, gainera, Amikuzeko eta Zuberoako *hano* Erdi Aroko etxe izenarekin erlaziona daitcke, menturaz latineko *fanum* 'tenplua'-tik datorkeenarekin. Bestalde, atzikzia *-os* akitaniarra (*-oz* euskal-akitaniarra edo *-auz*) izan daiteke. Osotasunak, hortaz, 'tenpluaren gaina' edo 'tenpluaren lekua' balioa dukeela uste du. Aurreneko osagaia *ona* «elementu gaizki identifikatua» ere izan daiteke Ortaizeko irakaslearen irudiko etimologia **ona-oz* 'muino tokia' litzateke orduan; *a-* asimilazioaren fruitu litzateke-, baina antzinako **a(h)un-autz* 'ahuntzen gaina' ere ezin dela baztertu erantzu du. Bukatzeko erraten du izen hau Biarnoko *Anos*-ekin aldera daitekeela, baina fonetikak *aintzi* 'inta, urgunea' zeharo debekatzen duela.

Beranduagoko beste lan batean (1999: 58) ez du garbi ikusten toponimo honen bukaeran -oz dagoen -gero itxi eta -uz bihurtu zatekeena- edo dokumentazioko -oz-dun aldaera diptongoa monoptongatzearen ondorio den. Orain gutxiko beste lan batean (2002f: 72) erraten du ia ezinezkoa dela zenbait toponimo (*Okoz, Otikoren, Germieta, Anhauz*) aztertzea, akitaniar edo euskal itxura izanagatik ere.

Azalpeu ugaritasuna ikusirik pentsa daitekeenez, topouimoaren nondikakoa ez dago garbi; gu segurik ez gaitu hipotesi bakar batek ere asebetzen eta ez gara gai bestelakorik eskaintzeko. Zernahi gisaz, erran dezakegu irudiz sobera fidagarriak ez diren lehen lekuoaak alde bat utzirik *Anhau(t)z* dela XIV. mendearen lehen erditik sinkatu den aldaera, egungo *Anhauze-en* oinarrian dagoena.

Arrosa / Saint-Martin-d'Arrossa

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 150): *Sanctus Martinus d'Ouses* (1302), *Saint-martin de Osses* (1529), *Grand Pont* (1783).

Lemoine (1977: 264): *S. Martinus d'Ouses* (1302), *Saint Martin de Osses* (1529).

Orpustan (1990: 104): *erlausse* (1249), *de rause* (1249), *s. martinus dous'es* (1302), *herlausa* (1347), *arlausse* (1347), *erlausse* (1366, 1413).

Orpustan (2002c: 94): *Rosa* (1632).

Zierbide & Santano (1995): *Joan d'Arrose, Johan d'Arrosa* (1406, 354, 208. or.).

Euskal Testuak:

- "Bizi gireno, agian, nahiko dugun aldi bakotx edo berdin uste gabetarik erakutsiko dauzkigu, harek, **Arrosako** ibarra bere bizitegi apainekin, **Arrosako** mendia, aztaparkatzen zaizkon laborari-etre xuriekin, **Arrosako** eliza (...)", J. Etxepare (1987: 42).
- "Nahi dut **Arrosan**, urak derabiltzan mekanika batzuetan gaztenakia porroskaturik tinkatuz, egin dezaten acide tannique deitzen den jusetik behar dena", J. Etxepare (1988: 32).
- "Hogoi-ta-bian bazen hotz bat, saminenetarik. Termometrak markatzen zuen, gauaz, -8º. Luhosoko erreka, **Arrosako** harana eta Doniane-Garazikoa baitira gure eskualdetan hotzenak, baditake han airea o-raino meheago zen, bipilago", J. Etxepare (1996: 45).
- "Pazko astelehenean besta bat gaitza baginuen **Arrosako** herri politean, tobera-mustra bati esker", J. Etxepare (1996: 54).
- "Bidarrai, Ortzaize, **Arrosa**, / Nora nahi jo dezan, lotsa, / Ezin ez pauza, / Ikaran, daldaran kokotsa", Otsobi (1992: 102).
- "Galtzak eskuetarik joan zaizkit treinean eta Piarreño **Arrosakoaren** ganat noa, bere galtza pare bat prestuz emanen dautalahoan...", Barbier (1987: 96).
- "**Arrosako** garatik Donapaleukorat egun guziez ibiliz, Iholditik Armendaritzeko itzulia behar zuen egin", Karrika (1990: 105).
- "Auzo herriean, hurbil hurbilenak aipatz, banuke ere nik **Arrosa**", Larre (2001; 90).

- "Horra zer eginen dukan, ni berme; hartuene bizikleta gibeleko bortatik, eta kurri **Arrosarat** harten, eztei-bazkarirat, gu bazkaiten sartzearekin", Larre (2001: 91).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 76) eta Dassancek (1966: 163) Arrosa dute, eta Orpustanek (1990: 104, 1999: 46) Arrossa, Arrosa. Herritarren izena arrostarr, Arrostarr (**Lhande**, **Orpustan**), arrosatar (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) Arrosa eta arrosatar proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) Arrosa eta arrosatar hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Àrrósá, Àrrósán, arrósatarrá (**E. Etxarren**), Arrósá (**A. Kaminondo, P. Kamo**), ARÓSA, aRósataRÁ, ARósán (**E. Larre**).

Etimologia azalpenak:

Mitxelenak (4V, 93) Arrosa eta Arrossagaray deiturak arrosa lore ize- netik eratortzen ditu; Lemoinek (1977: 188) arotz-ekin lotzen du izen hau, eta burdin meatzeekin.

Orpustanek (1990: 104-105) egungo herria XX. mendearren hastapenean baizik ez zela eratu erraten du. Autore honen arabera, toponimoa patroia- ren izenari Eihartz auzoko bi etxerenak -Erlausa edo Arlausa; Arrossa eta Arrossagarai egun- itxekitzetik atera da. Geroko bilakaera fonetikoa Ortzaize-renaren parekoa da: hasierako bokala *a-* bihurtu da (nahiz hokal irrekia etimologikoa ere izan daitekeen), *-rl-* berriz *-rr-* bilakatu da eta *-au-* diptongoak *-o-* eman du. Ikertzaile honen irudiko, *harri*-ren aspaldiko elkarto baten aitzinean gaudeke hemen, izan dadin hau *harlauza*, izan dadin lapurterazko *erlax* 'horma', 'lauza'. *Erle*-ren eratorria ere izan liteke Orpustanen arabera, baina hau egiazagokoa iruditzen zaio. Autore berak, heranduagoko beste bi lanetan (2002: 9, 2002b: 39), Arrossa, Arrosa izena Arlausa edo (*H*erlausa)-ren bilakaeraren emaitza dela dio. Iku, orobat, autore honen 1999ko lana (46 eta 53. ort.).

Laborde-Salak (2002: 20) erraten du bertako errekkak agerian uzten dituen harlauzek (*arlauza* aipatzen du) Eihartzeko kartierreko Erdi Aroko bi etxeri izena eman dietela, eta azkenean *arlauza* izen horrek Arrossa eman duela.

Azkarate / Ascarat

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 15): *Azcarat* (1513), *Azcarate* (1621), *Sanctus Julianus d'Ascarat* (1763).

Goihenetxe (1966: 182): *Escarat* (1256, 1332, 1368), *Ascarat* (1274), *Azcarat* (1358, 1372, 1378, 1388), *Azquarat* (1372), *Oscarate* (1400), *Ezcarat* (1403).

Carrasco (1973): *Aizcarat* (676; 1366). Iholdin *Aizcarat* izeneko etxea zegoen urte berean (681).

Lemoine (1977: 195): *Azcarat* (1513), *Azcarate* (1621), *Ascarat* (1763).

Ostolatza (1978): *Johanne d'Açcarat* (1274, 265, 347. or.), *frayre Arnalt Gassia d'Ascarat* (1284, 290, 370. or.).

Zierbide & Santano (1990, 84, 109. or.): *Azcarat* (1378).

Orpustan (1990: 161): *azcarat* (1350), *atzcarat* (1366), *asquarat* (1413).

Arbizu (1992): *Aguerre d'Iruleguy, Goyhenecche d'Anhaux, Borda d'Ascarat, Chanko de Lasse et Arreguy de Sorhouette* (1716, 297. or.).

Zierbide (1993): *Azcarat* (1350-1353, 21. or.), *Azquarat* (1412-1413, 108. or.).

Euskal Testuak:

- "Germietatik, Urdosetik, Haritzaldetik, Banka eta Aldudetik, Anhauze, Lasa eta **Azkaratetik**, gizon gazteak mairu dantzan heldu ziren, tanburin, xirola eta atabalak aintzinean", Duvoisin (1987: 78).
- "...eta jarri zen bertze Garaztar aphez batekin; eta hau zen jaun Eyarabide, **Azkaraten** sorthua eta orduan Donaitistiko erretor eta Akizeko Bikario-Jeneral zena", Arbelbide (1890: 264).
- "Han baziren orduan hospasei aphez eskualdun, batzu bertzeak baino maitagarriago: etzakiten zer egin guretzat. Bat **Azkaraten** erretor da egungo egunean: bertze bat irakasle edo holako zerbeit Miarritzen", Elizalde (1995 [1914-18]: 31).
- "Errekatik landa, **Azkarateko** herriaren hegitik aitzinat goazelarik (...)", J. Etxepare (1987: 42).
- "Alduden zen, igandeau, Louis Etcheverry, Larratepe **Azkaratekoarekin**, Heguy Ortzaizekoarekin", J. Etxepare (1988: 102).

- “*Nun ari haiz lanean? / -Tb, mementoan Azkaraten*”, Etxebarne (1989: 90).
- “*Agian ba! Azkaraten, 1955eko Urtatsez P Arradoy*”, P. Narbaitz (1999: 14).
- “*Migel Ondarla Axinean bizi izan da ezhonduta, Francisco Azkarate Ferranyoinean, Ana Josefa etxen ezkondu zen behin Eiheralareko Arrosagaray batehin, gero Gortari batekin*”, Lafitte (1990: 187).
- “*Girixtinoek ere ara berriak ari dituzte hartzean: laboraria Ezterentzubitik Donibanera bere bankoaren dako jinen den bezala, edo Azkarateko Izpurako Laborarien Etxerat bere onkailu edo tresnen erosteko (...)*”, Larre (2001: 320).
- “*Hemen zuxun l'abbé Narbaitz, harek in dixi, kasik oro eskuaraz. Anitz jende bazuxun; atsaldian juan behar homen zixin Azkaateat bere ilobain bataiatzea*”, Luzaideko gutun argitaragabeak.
- “*Batzu xuxen, besteatzu makur, ez diakixut konpreintuko duxun eta ohono Claudine Eguerriko Azkaateat juan eta ez baita jin, ez dela untsa*”, Luzaideko gutun argitaragabeak.

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 16) *Azkate* dakar, Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 94), Dassancek (1966: 162), Goihenetzek (1966: 182) eta Orputanek (1990: 128) *Azkarate*, eta Lemoinek (1977: 195) *Asharate*. Herritarren izena *azkaratarr* (**Lhande**), *azkaratiar* (**Dassance**), *Azkaratiarr* (**Orputan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Azkarate* eta *azkaratiar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Azkarate* eta *azkaratecar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukutasunak:

Azkáate (A. Kaminondo, P. Kamino), *Azkáate*, *azkáatjaRá*, *Azkáatén* (E. Larre).

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1873: 183) Nafarroako *Azcarate* *Az-gara-te* zatitzen du eta errotzat *gar* duen *garai* ‘haut, supérieur’ hitzaren eratorrietan sartzen du,

Garai, Garayoa eta besterekin batean. **Hatanek** (1895: 16) ‘arro tokia’ dela dio eta karrikaren itxura arro baten antzekoa dela; gehitzen du beste batzuen arabera *As-garate* ‘gainaren oina’ dela. **Gavelek** (1931: 42) *aitz*-etik atera den *az* ‘harria, haitza’ eta *garate*-z osaturik dagoela uste du; bigarrenaren lehen ahostuna ahoskabetu egin da, euskaraz ohikoa den bezala, -*z*-ren ondoan. Toponimoaren adiera “lieu de la roche haute” da autore honen arabera.

Mitxelenak (AV, 21, 107, 257) *haitz* dakusa lehen osagarritzat eta *garate* bigarrentzat; hondarreko honen barrenean, bestalde, *gara* ‘gaina’ eta *ate* ‘atea, zintzurra, potxea’ daude erreenteriarren iritzian. Nolanahi ere, lan berean (AV, 256) *gara*-ren izaera zalantzan jartzen du:

“En cuanto a *gara* ‘elevación, altura’, sigue siendo para mí un enigma lexicográfico: lo único de cuya realidad no se puede dudar es *garat10*

Lemoinek (1977: 195) beste hanka-sartze handi bat egiten du oraingoan, *ezkaratz* baitakusa bai Baxenabarreko *Ascarat*-en eta bai Nafarroa Garaiko *Azkarate*-n ere. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 31) lehen osagai euskarako *as*, *aitz* ‘pointe rocheuse’ dela uste dute, eta bigarrena latineko *quadratus* ‘karratua’-tik atera dela. **Orpustanek** (1990: 128-129) bi bide dakuski izen honen nondikakoa azaltzeko: *azkar* fitonimoa + *ate* Ichenik, hau da, ‘lieu d’érables’ edo ‘porte des érables’, edo bestela, egiantz han-diagokoa iruditzen zaiona, **aitz-garate*. Beranduagoko beste lan batean (2002f: 71-72) *Azkarate* euskal toponimian ohikoa dela dio eta honen adiera ‘hauteur rocheuse’ datekeela.

10. Ikus Gavel (1929: 194).

Baigorri / Saint-Etienne-de-Baïgorry

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Oihenart (1992: 765 [1656: 248]): “Sed mihi otioſum videtur in *Bigorria* ſitu quærendo longius errare & vagari, cum in propinquo ſit quo Roderico & aliis, qui Eneconis gētem hinc arcessunt, ſatisfacere poſimus. Et in Vasconiaꝝ Aquitanicaꝝ regione montana, quæ Nauarræ ceterioris fines attingit (quamque inhabitant Vascones iij qui vulgo *Valei* dicuntur) in eo nimirum tractu, qui eò quod Nauarræ Regibus paruerit *inferioris* seu *ulterioris* Nauarræ adhuc nomen jeruat, pagus *Baigorria* dictus, decem tantum leucis Vasconicis Pompelonē diſtans: Hunc priſcis temporibus *Biguriæ* etiam nomi- ne nuncupatum fuisse, || pluribus veteribus monumentis patet, quæ in Cartulario Eccleſie primariæ Bajonensis & alibi habentur, pro qua voce ali- quando etiam *Beygur*, laepius *Baigoer* ſcriptum reperitur”.

Raymond (1863: 19, 148): *Vallis quæ dicitur Bigur* (c. 980), *Beygur* (1168), *Baigur* (1186), *Baigueir* (1302), *Baiguier*, *Bayguer* (1328, 1402), *Sanctus-Stephanus de Bayguerr* (1335), *Beygorri* (1397), *Sierra de Vaygurra* (1446), *Sant-Esteban* (1513).

Raymond (1873): *Beguer* (1120, 7. agiria), *Beygur*, *Beigur* (1167, 180. agiria).

Jaurgain (1912: 167): *Baigorri* (1057), *Bigur* (c. 1106), *Beguer* (c. 1120), *Beigur* (1167), *Begur* (1170), *Baigur* (1194, 1249), *Baiguerr* (1276), *Vayguerr*, *Bayguerr*, *Bayguer* (XV. m.).

Goihenetxe (1966: 175-177, 180): *Bigur* (980, 1106), *Beguer* (1120), *Beigur*, *Beygur* (1167, 1168), *Baigur*, *Baygur*, *Baygurr* (1194, 1249, 1332, 1335, 1356), *Begur* (1249), *Baiguerr*, *Bayguer*, *Vayguerr*, *Bayguerr* (1253, 1327, 1328, 1329, 1350, 1353, 1368, 1378, 1387, 1388, 1393, 1398), *Baygor*, *Baygorr* (1258, 1354, 1358, 1378, 1385), *Baygnerr* (sic)¹¹ (1293, 1294, 1327, 1328, 1357, 1328, 1329, 1335, 1350, 1353, 1354, 1368, 1388, 1393), *Baygorry*, *Baygorri*, *Vaygorri* (1249, 1358, 1376, 1378, 1381, 1385, 1387), *Bayguorr* (1368), *Beygorri* (1397), *Baigori* (1401), *Vaygurra* (1446).

Carrasco (1973): *Baiguier*, *Bayguerr* (1366, 676 eta 681. orr.), *Baygorritegui* (Eiheralarreko etxea, 1366, 677. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Baygorri vizcaya* (117. agiria, 562. or., 1302), *Aznar Larrea de Baiguerr*, *Aznar Andia de Bayguerr* (121. agiria, 571. or., 1302), *Sancho Baygorri, escudes d'Ureta* (156. agiria, 630. or., 1313).

11. Hain segur ere *Bayguerr*-en tokian dagoke *Baygnerr* bitxi hau.

Lemoine (1977: 198 eta 262): *Baigur* (X. m.), *Bayguerr* (1335).

Ostolatza (1978): *in medietate ecclesiarum Sancti Stephani de Baigorrie* (1236, 90, 173. or.), *en las eglesias de Sant Esteuan de Bayguer e de Sant Pedro e de Sant Eulalia de Arberoa* (1264, 195, 262. or.), *Sancio de Hequeta presbitero ecclesie Sancti Stephani de Bayguerr* (1274, 265, 346. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Baygur* (1356, 9, 52. or.), *Bayguer* (1371, 62, 91. or.; 1378, 100, 118. or.; 1384, 193, 181. or.; 1384, 195, 183. or.), *Bayguerr* (1371, 63, 92. or.).

Orpustan (1990: 127): *uaigorri* (1072), *bigur* (1106), *beguer* (1120), *beigur*, *beygur* (1167, 1249), *baigur* (1167, 1249), *haigor* (1258, 1309), *beyguerr* (1264), *biguer* (1292), *bayguerr* (1366), *baygorriteguy* (1366), *bayguherr* (XIV. m.).

Arbizu (1992): *la bustalia* (sic) *clamada Yaima, que es de la parte de Coarreta et Hunciguiharana de el agua enta Baiguer Bizcaia en el qual Baiguer Bizcaia son nuestras bustalizas* (1400, 338. or.).

Zierbide (1993): *Sancho Baygorri* (Ahaizeko artzaina, 1350-1353, 7. or.), *Bayguer* (1350-1353, 13. or.), *Baygorre* (1412-1413, 108. or.).

Larrañaga & Tapia (1993): *el balle que se dice Baigur* (1194, 2, 3. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Bayguer* (1388, 224, 47; 1393, 244, 67. or.; 1397, 289, 112. or.; 1454, 349, 179. or.), *Baygor, Baigorr* (1414, 317, 137. or.; 1423, 332, 162. or.), *Baygore* (1434, 342, 174. or.).

Martínez (1995: 98): *Johan d'Echauz, vizconde de Bayguer* (1423).

Zabaltza (1995): *vicecomitatus de Baygueirs, vicecomitatus de Baiguerr* (1294, 193, 177 eta 178. orr.).

Barragán (1997): *la villa nuestra de Baygorre, la dicha nuestra villa de Baygorri* (1331, 67, 105. or.).

Zabaltza (1997, 157, 238. or.): *Et los de la tierra de Luyguerr* (1298).

Ruiz (1997): *don Semen Garcia, vizconde de Bayguerr que fue* (1350, 6, 8. or.), *filz de l'abbat de Baygorri* (1355, 124, 156. or.).

Carrasco (1999-1): *En Bayguer, d'agreros en Yrurlegui, 2 quartals* (1259, 102. or.), *En Bayguerr et en Sant Esteuen* (1266, 353. or.).

Euskal Testuak:

- “*Baigorrico Biscondea, Beldurrac diacar quec ahalguea*”, (Oihenart, 1935 [1657]: 65).
- “*Baigorrin baxera lurren, nic haraguel nüeneam vrres*”, (Oihenart, 1935 [1657]: 66).

- "Hedaduraz **Baigorry** herri handiena; / Sudun arnoz Larzabal naski yoriena", Hiribarren (1853: 74).
- "Hoic bezala **Baigorrin** Echauz cen sorthua", Hiribarren (1853: 76).
- "Beihalako egunetan, behin batez, **Baigorriko** jauregi zaharrean ziren arto-xuritzreak (...). Halako solasak **Baigorriko** herjaunaren gogoko ziren (...)", Duvoisin (1987: 17).
- "Jaunak eta andreak, zuetarik norbait lehiatsu balitz jakitera noiz ger-tatuak diren sendagaila horiek, lehenik berak erran beza zenbat ur ehun urtez goaten den **Baigorriko** zubiaren azpitik, zenbat hosto duen oihanak, zenbat xori dabilan airetan", Duvoisin (1987: 34).
- "Maréchal Harispe **Baigorry-ar-da** hastapenez", Salaberri Ibarrolakoa (1856: 184).
- "Haux-kor dira hanitz lekhutako burdinak bera **Baigorriko-a ezda hala**", Salaberri Ibarrolakoa (1856: 192).
- "Ohoreetan urriko holabethe-an, 1856-an, khaussitzen zelarik Morde d'Abbadia-ren etchi-an, Echauz-ko yaurei-an, **Baigorrin**, Bassa-Nabarren, estudiatzen ziela heskuara, Iberanoen mintzaye zaharra, begiratia Pyrénéetako mendietan", Salaberri Ibarrolakoa (1856: 203).
- "Eskual-herriko seme hobeenetarik bat ehortzi da **Baygorri**", Hiriart-Urruti (1971: 178. Eskualduna, 1910).
- "Lekornen maipulis beltza derabilate; poneta, lorenz landaturik. **Baigorrin** aldiz maipulis gorria (...)", J. Etxepare (1988: 62).
- "Gogoan erabilia du jaun horrek karrosa baten astean bietan ezartzea Aldudentik **Baigorrirat**; bereziki astelehen guziez. Donianeko merkatauren gatik", J. Etxepare (1988: 73).
- "Hitz batez, edozoin eskualdetarat itzul giten, ez zauku iduri otobusak ezarririk dauzkala erran dugun bilkuak, hainitz eta hainitz hilabetez, Aldudaren eta **Baigorriren** artean", J. Etxepare (1988: 75).
- "...badakigu ahaide-adixkide guziek Piarres erraiten ziotela bai Jatsun, bai **Baigorrin**, Izengoitiz haatik Bettiri", Lafitte & Barbier (1967: 14).
- "Lau herriko aritzea, lau arrotzi pilotan; / Han ginela aurkhituren **Baigorriko** bestetan", Ibarra (Lafitte & Barbier, 1967: 77).
- "Ordenatu'ta laster fama zen ethorri, / Enetzat hautatua zutela **Baigorry** (...)", Bécas (Lafitte & Barbier, 1967: 109).

- “*Baigorri, utz nezazu zutaz mintzatzena, / oraiko gudua da hortik atera; / moldatu baituzue Oilandoi'n kapera, / suiet berri bat da jin hortik gutartera*”, Xalbador (1976: 91).
- “*Aldude, Urepele, Banka ta Baigorri, / zuentzat ditut egin zonbait pertsu berri*”, Xalbador (1976: 94).
- “*Duela mende laurden bat, Martxoko egun batez, / jauna, egin izan zira baigorriaren apez*”, Xalbador (1976: 157).
- “*Agerrean, Aita, Pierre Babaguy zuen, etxekoa. Ama, aldiz, Graziana Arrambide, Baigorriar*”, Lafitte (1990: 245).
- “*Beti erraiten ginuen: 'Baigorrirat', edo 'Baigorrin izana', 'Baigorrin erosia', beste herri bat, kasik auzokoa bezala, ginaukan Baigorri*”, Larre (2001: 17).
- “*...gure ait'amek elgar konprenitzen zuten ederki baigorriar apez eta erakasleekin, gutiago aldiz baiones andere gazte diplomatu frantzi-mentarekin*”, Larre (2001: 24).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 15) *Baigorry* dakar eta Azkuek (1905: XXIX) *Baigorri*. Lacombek (1911-17: 8, 17, 27, 29) *Baigorri*, *Baigorriko borda*, *Baigorrin gerthatia*, *Baigorrirat juain niz*, *Ernaut notaria Baigorrin egoiten dena jasotzen ditu*. Lhandek (1926: XXXVI, 101) *Baigorri* biltzen du herriaren izen-tzat eta *baigorriarr* ‘Baigorriko biztanle’-tzat; beste lan batetik hartutako erranairu hau ere aipatzen du: *Baigorriarrak, kaputxa txarr* ‘les gens de Baigorry: mauvais capuchons’. Dassancek (1966: 162) *Baigorri* eta *baigorriar* ditu, Goihenetxek (1966: 175) *Baigorri* eta Orpustanek (1990: 127) *Baigorri*, *Baigorriarr*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak 1979an (103) *Baigorri* eta *baigorriar* proposatu zituen.

Akademiren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Baigorri* eta *baigorriar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotaunak:

BàigoRí, *BaigóRjaRá*, *BáigoRín*, *BaigóRirà jwaiten...* *BaigóRitik hunat éldu nintzálaiak*, *BaigóRriko auzuak*, *Beléxi BaigóRikoà*, óri *BaigóRin dà* (E. Larre), *Baigorri, baigorriar* (EHHA), *Bàigorrí*,

Bàigorrín, bàigorrjárra (E. Etxarren), *Baigorri, bàigorrjárra* (A. Kaminondo, P. Kamineo).

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1873: 94) Akitaniako *Baicorixus, Buaicorrix* jainko izenean *gorri* izenondoa dagoela uste du; teonimoa *Baigorri* toponimoaren "jainko-tzearen" ondorio izan liteke. Aitzinago (143. or.) **Bonaparteren** arabera *Baigorri* ibar izena *ibai-gorri* "rivière rouge" dela erraten du, nahiz berak beste lan batean *Bigur* (*Beygur, Bayguerr*) forma zaharra ikusirik *bi-gur* 'bi gain' (cf. *Viguria, Bigorre*) proposatu zuen.

Hurrengo urtean argitara emandako beste lan batean (1874b: 99; lehenago idatzia ote?), ordea, bukaerako *-gorri* hori 'gorria' dela dioen hipotesia ezesten du, hastapeneko *bai-* azaldu gabe gelditzen baita; izan ere, ordu arte aipatutako erro edo oinarri guztiak desegokiak dira, adieraz eta formaz. Luchaireren iritzian 980. urtean dokumentatzen den *Bigur* aldaeran bilatu behar da *Baigorri*-ren jatorria; *Bigur* honek heste ibar baten izena dakar gogora, *Bigorre*-rena hain zuzen ere, zein Humboldten arabera *bi + gur* "deux hauteurs" baitateke. Alemaniarraren iritzia ez ezik Luchairerena ere bada hau, "cette interprétation, appliquée au nom d'une vallée, nous parait, quant au sens, très-admissible et très-vraisemblable" gehitzen baitu.

Bigur aipatu *Bigorre*-ren eta Nafarroako *Viguria*-ren etorki berekoa da Luchaireren arabera¹², hots, eta erran bezala, *bi* 'bi' eta *gur* genituzke hemeu, hau *go* errokoa delarik, *gorena* "le plus haut"-en ahaidea edo. Proposatzen duen bilakaera *Bigur* > *Beygur* (*lizar / leizar* bezala) > *Baigur* edo *Baygur* (*yeiki / yaiki* bezala) da. Bukaerako *gorri*, erran gisan, *gur*, *gor*-en aldaera da eta 'gaina' adiera du. Dokumentazioko *Bayguer* aldakia gaztelaniaren edo probentzeraren eraginari, diptongatzeari, zor zaiola erraten du; *Baigorri* mendi izena ere aipatzen du.

Nolanabi ere, **Humboldt** dioena (1959 [1821]: 82, 109) da *Bigerra, Bigorre* 'gainekeo eskualdea' dela eta *Bigorra*-ren osagaiak *bi* zenbakia eta *gora* 'gaina' direla. Ez du, ordea, dakigunez, *Baigorri* aipatzen, baina bai *Baetis* ibai izena, zein autore honen arabera *ibaia*-tik atera baitzikeen, hasierako *i-* galdu ondoan. Galtzaren hau bera dago *Iturissa, Iturisa / Turissa* klasikoan eta bestetan (ibid., 48). **Hatanek** (1895: 15) *Ibai-gorri* 'fleuve rouge' ulertzen du; honen arabera Baigorriko ibaiaren ubidea harri gorri egina da eta bertatik burdin mea ateratzen dute. Lehen bokala *egotseme* > *gotseme* 'semelbitxia'-k bezala galdu du.

12. Herri izen hau *Beguria, Beoguria* zen XIII. mendean (NHI, 164).

Schuchardtek (1908: 3-4, 1909: 240) *Bai-gorri* izen iberikoan ‘ibai gorria’ dakusa eta ‘roter Fluss’, ‘Rothbach’ itzultzen. Hau austriarraren araberako ados dago euskararekin, hizkuntza honetan *iri berri-a* ‘die neue Stadt’, *ibai gorri-a* ‘der rote Fluss’ erabiltzen baitira. Herri izena, bestalde, Akitaniako *Baigorixo*, *Bvaigorixe*, *Baigorisco*, *Baico(r)rixo* –‘dem baigorrischen (Gott)’, ‘baigorriar(jainko)ari’ itzultzen du– teonimoarekin loturik dago, nahiz “die Inschriften, welche den Dienst der Gottheit bedeuten, sind, wenn auch in Aquitanien, doch ziemlich weit von dem baskischen Baigorriyal gefnnden worden”.

Vinsonek dioenez (1909: 351) *Baigorry* herri izena *Bigur* dokumentatzen da XII. mendean, eta, beraz, Bonapartek proposatzen zueu *Ibai-gorri* ‘rivière rouge’ ‘ibai gorria’ adiera bantzuzeko da. **Jaurgaineak**, aldiz, *Baigorri*-ren oinarrian *ibai gorri* dagoela uste du (1912: 166-167), *Baiona-n ibai ona* eta *Iruña-n iri ona* dagoen bezal-bezala. Autore honen irudiko *Baigorri*-ren izenondoa herriko errekak ohi duen kolorea deskribatzen du, zein Okoze, Etxauz, Ustelegi eta Bankako burdin meezi zor baitzaie.

Vinsonek beste lan batean (1912: 408) Jaurgainen lanak iruzkintzean *Baigorri ibai-gorri* ‘rivière rouge’ delako ustea ez du guztiz arbuiatzzen, baina *Baiona* ‘ibai ona’ dela ez du onartzen. Honela dio: “Que *Baigorri* soit *ibai-gorri* ‘rivière rouge’, passe encore malgré la chute de l'i initial. Mais que *Bayona* soit *ibai-on-a* ‘la bonne rivière’ je le conteste très catégoriquement”.

J. Etxepare (1980 [1910]: 146) idazleak aurreko gehienetan ustea biltzen du *Baigorri* toponimoa *Ibaigorri*-tik heldu dela erratean. Honela dio hitzak bitz:

“Aipatu dut oixtian Baigorri. Lehenago, herri hau deitzen zuten *Ibaigorri*, neguko uharretau horroko ur handi edo ibaia Bankako lurrik gorri ezar-tzeu zuelakotz, arabez (...).

Xahar eta gazte zenbeit aditzen ohi dira bizkitartean oraino Baigorrin, diotenak, ezpainak ontsa idekiz: *Ibaigorri*. Xuxen bezain pollita da.

Halaber da Baionaren izen egiazkoa: *Ibaiona*”.

Menéndez Pidalek (1952 [1918]: 43 eta 1986 [1926]: 463) Nafarroa Garaiko *Baigorri*-z ari delarik erraten du diptongatzerik ez duela eta ‘río rojo’ dela. **Gavelek** (1920: 94-95, 1931: 39) *Baiona* izenaren etimologia aztertzean horren oinarrian *ibai* eta *ona* dituzke gula dio, eta *ibai*-ren forma zaharra *bai* zatekeela, **Schuchardtek** nahi zuen bezala (1912: 282)¹³ *i-* esanahia galdu duen aurriki zaharra izan baitaiteke. Hipotesi honen baiesgarri *Baigorri* ‘ibai gorria’ izena aipatzen du eta erraten Baigorriko ibaiaren

13. Ikus, berebat, Agud & Tovar (1992: 852).

urak kolore gorria hartzen duela euri franko egiten duenean. Beraz, izenak balio grafikoa luke. *Ibai*-ren hasierako *i-* horretan aurritzki hila ikustearen kontra mintzo da, Gavelen iritzian, hitz hau araguierazko *ibon* ‘mendiko lakua’-rekin, euskarazko *ibai* ‘ugaldea’-rekin, *ibar* eta *ibi* edo *ibide*-rekin erlazionatua egotea, baina hau halabeharreko kontu hutsa izan daiteke. Zernahi dela, hasmentako goiko bokal itxiaren galeraren afera hau, gorago ikusi bezala, Humboldtengandik dator, gutxieneko kontuan.

Moralejok (1944: 64) Galiziako toponimia aztertzen ari delarik Estraboneu pasarte bat dakarkigu gogora, non Miñori *Minion* eta *Bainis* deitzen baitzaio. Azken honetaz kestion, Humboldten oinatzetan, *Bainis*-en lehen silabaren eta *Baitis* (*Betis*)-en aurrenekoaren batetortzea nabarmenutzan du, bai eta ere euskarazko *ibai* izen arruntarekin eta *Baigorri* ‘ibai gorria’ “nafar toponimoarekin” duen antza; iberierazko *baika* ‘vega, veiga’-rekin ere lotzeu du. **Iglesiasek** (1998: 2, 2000: 218-219), aitzineko ikertzaileari jarraikiz antza, Galiziako *O Miño*-ren izen zaharra *Bainis*, *Bacnes* edo *Baites* zela dio, Antzinako autoreetan oinarriturik, eta hau Guadalquivir-eu *Baitis* izen zaharrarekiu alderatu hehar dela. Hauek duten *hai-* ‘ubidea’ osagaia *Baigorri*-n eta *Baiona*-n dugun bera dateke, *ibai*-n duguna alegia, hasierako *i-* hori Schuchardtek nahi zuen bezala aurritzka izan baitaiteke.

Mitxelenaren arabera (AV, 289, 308) hidronimo honetan *ibai* eta *gorri* ditugu. Liburu berean (19. or.) Akitaniako *Baicorisco deo*, *Baigorrixo* izena *Baigorri* toponimoaren biziki antzekoa dela erraten du eta bigarren osagaia itxuraz *gorri* dela. Garai bertsuko beste lan batean (1954: 438), berriz, *Baigorri*-ren lehen osagaia azterzeau “parece ser *ibai* ‘rio’” dio, erabateko segurtasunik gabe, beraz; oraingoan toponimo hau Akitaniako *Baigorri*, *Baico/rjrixo* jainko izenaren berdina dela erraten du, ez bakarrik antzekoa. **Lafonek** (1956: 56) Akitaniako *Baicorrixo deo* eta *Baigorri deo* idazkunak *Baigorri* euskal toponimoarekin lotzekoak direla uste du, baina *DEO BVAI-GORIXE* iuskripzioan *BVAJ-* azaltzen zaila dela. Gehitzen du grabatzailak beharbada ebakera espirantea adierazi nahi izan zuela, *deo*-ren hondarreko bokalaren eta *ai* diptongoaren artean.

Irigoienek (1974: 225) *Baigorri* Iparraldeko eta Hegoaldeko toponimoa errromatarren garaiko *Baicorrixo deo*, *Baigorri deo*-rekin erkatzen du. Beranduagoko beste lan batean (1986: 183-185) *Bigorra* (*Vic-en-Bigorre* egun) eta *Baigorri* alderatzen ditu, eta lehenaren oinarritako **Bigorre(m)* zehar kasua proposatzeu (*Calagurre(m)* / *Calagorre(m)* > *Calagorra* > *Calahorra* bezala). Honen nominatiboa **Bigoris* zatekeela ontzat har daitake, baina ez dakigu ongi nondik atera den *Baigorri*-rekin erkatzen duen **Bigorri* forma, alegia, ez dakigu zer kasuri dagokion. Nolanahi ere, *Baigorri* gorago aipatu den teonimoarekin lotua dagoela uste du bizkaitar ikertzaileak, alegia, izen bera dela, cz baita harritzeko, gogoau hartzen

bada *Tutera* / *Tudela* toponimoa *Tutela* jainko izenetik atera dela. *Bigorra*-n *ai* > *i* gertatuko zen Irigoienaren arabera, *naiz* > *niz*-en bezala, erraterako. Beranduagoko lan batean (1990: 64) aurreko artikuluetara igortzen du irakurlea eta azaltzen du *Baiona* izenean *bai* hidronimikoa ez dela ageri eta *Baigorri*-n ez dela argia.

Lemoinek (1977: 198) *ibai*, *hibai*, *hibi*, *ibaiondo* ('embouchure') izenen eratorrien artean kokatzen du *Baigorri* eta 'ibai gorri, rivière rouge' adiera ematen dio; gorritasuna Bankako burdin meatzeei zor zaie. Dena dela, *ibai* toponimian gutxitan baizik ez dela ageri dio eta *ibar*-en aldaera zaharra izan behar duela; *Baigura* mendi izenarekin ere lotzen du.

Coromines-Pascualek (1991 [1983], V, 754), espanyoleko *vega* sarrera aztertzen ari dirclarik, *i*- "antzinako iberieran edo euskaran" maiz erortzen dela diote, *ibai*-ren eratorriak diren *Baetis*, *Baetulo* eta *Baigorri*-k erakussten diguten moduan. **J. Gorrotxategik** (1984: 312-313) Luchaireren lanez geroztik Akitaniako *Baicorfrjixo*, *Baigorixo*... izena *Baigorri* euskal ibarra-rekin lotu izan dela erraten du, eta azken batean osagaia *ibai* 'ugaldea' eta *gorri* direla.

Orpustanek (1990: 127-128) *Baigorri* forma etimologikoa dela uste du eta ez dela behin ere **ibaigorri*-rik izan, Pirinioez iparraldean *bai* osagaia agertzen baita (cf. *Baiona*), berriagoa den *ibai*-ren zentzu hidronomiko berarekin. Beranduagoko beste lan batean (2002e: 26) egungo *ibai* 'cours d'eau' Erdi Aroko aipuctan (ia) ez dela agertzen erraten du, baina *bai* haren arbasoa den *bai*, besteak beste *Baiona*-n eta *Baigorri*-n dagoena. *Baicor(r)ix* hitza gutienez hirutan agertzen dela dio, bosgarren mendearen aurreko Comminges goieneko idazkunetan. Ortzaiztartaren irudiz leku izena zen orduko, nahiz tokiko "jainkoari" ematen zitzzion. Liburu bercko beste atal batean (2002f: 71) *Baigorri* 'rivière rouge' itzultzen du eta gaineratzen toponimoak lur gorrien kolorea izendatzten duela.

Banka / Banca

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Orpustan (1990: 137): *Banca* (1832).

Euskal Testuak:

- “*Nola menditik denboraz jautsi baitzen Arkulo, / Gasnaz kargaturik zauku **Bankatik** heldu Duelos (...)*”, Bécas (Lafitte & Barbier, 1967: 145).
- “*Bainan hortakotz nahi lituzke lehenik bildu zortzi edo bederatzi mila libera, **Banka**, Alduda, eta Urepel hiru herrien artean*”, J. Etxepare (1988: 73-74).
- “*Gero diruaren biltzea, daukagu ez den egun batetik bertzean eginen, Aldudan, **Bankan**, eta Urepelen*”, J. Etxepare (1988: 74).
- “*Gizon hanitz badabila han gaindi egun hotan, izar eta izar, iduri han hasi gogo dutela **Bankari** buruz egitera doatzin erreka, herri huntan ala dadien elektrika eihera bat, Baionako hiria argituko duena*”, J. Etxepare (1988: 81).
- “*Goizeko bederatzietan, bleka partida esku huts; hiru Aldudar hiru **Bankarren kontra***”, J. Etxepare (1988: 109).
- “*Asteazkeneko partida zen ederrena: hiru Aldudar hiru **Bankarrer**, esku huts*”, J. Etxepare (1988: 111).
- “***Bankan** ez badukezu irakas eskuara, / Bertze nehun ez duzu sarturen burura... / Debruren ondotik joan zitela fuera / Ai ei ai mutila, joan zitela fuera!*”, Otsobi (1992: 250).
- “***Bankatik** hasi zen norbait obra horiek aipatuz bertsu igortzen. Aldudentik Premundok ihardetsi zion, Urepele ere aipatuz*”, Xalbador (1976: 88).
- “*Aldudarreri ez omen zitzaioten ontsa iduritu gauza hori, eta urepeldar gizon heiek, Meharoztegi'n barna **Banka'rat**, aldudarrek etzitzaten ikus zertan zabiltzan, joaiten omen ziren apezikutegirat*”, Xalbador (1976: 89).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 16), **Azkuek** (*Las mil y una...*, 40. or.), **Lacombek** (1911-17: 8), **Lhandek** (1926: XXXVI, 107), **Dassaneek** (1966: 162), **Corominesek** (1972: 314) eta **Orpustanek** (1990: 137) *Banka* dakarte.

Herritarren izena *bankarr*, *Bankarr (Lhande, Orpustan)* edo *bankar (Dassance)* da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Banka* eta *bankar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Banka* eta *bankar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Bánka, *Bankán*, *bánnkarrá* (**E. Etxarten**), *Bánka*, *bánkaRá*, *Bankán*, *báiña óri Bánkan dá*, (*h*)óri *Bánkakò páRtea dá*, *Bánkakoák* (**E. Larre**), *Bánka*, *bankárra* (**A. Kaminondo**, **P. Kamo**).

Etimologia azalpenak:

Raymondek (1863: 20) toponimoa euskarazko *banca* 'forge de fer' izenetik atera dela uste du; **Hatanek** (1895: 16) Bankan burdin meatzeak dau dela dio eta enskaraz mea zaina «banca» erraten dela. **Lhandek** (1926: XXXVI, 107) ideia hori berori bilduaz «La Fonderie» dela dio.

Corominesek (1972: 314), Raymondek aipatzen duen burdin arragoan oinarrituz, latineko *fabrica*-tik eratortzen du, hots, katalanez *farga* eman zuen izenetik. Ikertzaile honen irudiko, **báreka* edo **barka* bihurtuko zen aurrena, eta hemendik *banka* aterako zen, beste hitz (erdarazko *banco*, *Barranca*, Baztango *balanka*...) baten eraginez. Nolanahi ere, sudurkariaren ondoan herskari ahoskabea agertzeak -nk- multzoa bigarrenkaria dela frogatzen du, ikertzaile katalanaren ustean.

Lemoinek (1977: 230) hearneseko *bencilh* 'verge, lien végétal'-ekin (<*vinculum*>) lotzen du, autore bonen arabera *Banka* ezin baita euskararen bidez azaldu. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 50) euskarazko *banca* 'forge de fer, fonderie'-tik atera dela uste dute. **Orpustanek** (1990: 137) Corominesen etimologia aipatzen du eta ez du arbuiatzten. Arbuiatzten du, ordea, Lemoinek proposatzen duen gaskoiko *bencilh* 'landarez egindako estekadura'. Uste du erdaratikako *banc* mailegua ezin dela arrunt baztertu, mea zaina adierazteria igaro dela ontzat hartzen bada. Beranduagoko beste lan batean (2002f: 82) erraten du *Banka*-k frantseseko *banc*-en etorki bera duela eta hau *La fonderie*-ren izenagatik hartu duela.

Bidarrai / Bidarray

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 31): *La encomienda de Vidarray* (1621).

Castro (1958): *Remonet de Vidarray* (1413, Castro, XXX, 125, 61. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *don fray Arnalt de Bidarray mayoral de Egançelia* (1302, 120, 567. or.).

Lemoine (1977: 239): *La Encommienda de Vidarray* (sic) (1621).

Ostolatza (1978): *Sancte Marie de Bidarrain* (1218, 49, 136. Honen aitzinean *Sancti Thome de Larrassoain ageri da*, *frere Michel, commandeur de Bidaray* (1270, 219, 286. or.), *frater Michael comendator de Bidarray* (1273, 241, 321. or.; 252, 331. or.), *Bidarray* (1287, 301, 391. or.).

Orpustan (1990: 106): *bidarray* (1268, 1292).

Barragán (1997): *Et en autre lieu appelle l'Ospital de Bidarray* (1340, 135, 231. or.).

Orpustan (2002b: 56): *Bidarraye* (1666).

Orpustan (2002c: 94): *biderray* (1632).

Euskal Testuak:

- “*Jaunac didala gracia / Salboric naizen gucia, / Hel nadin arren biceric, / Bidarraya iraganic*”, XVIII. mendearen bukaera (Orpustan, 2002d: 265).
- “*Bikari egon zen sei urte Hazparnen; erretor Bidarrin hamar urte; gero Atarratzen hemezortzi*” (Hiriart-Urrutia, 1971: 161. *Eskualdun Ona*, 1907. Cf. I. Caminoren argitalpeneko aipua [1994: 141]: “*Bikari egon zen sei urthe Hasparnen; erretor Bidarrain hamar urthe; gero Atharratzen hemezortzi*”).
- “*Multxoan, Bidarraiko auzo bat egiten dute*”, J. Etxepare (1987: 38-39).
- “*Gure otoen zaluai! Ikusmenean dugu ja Bidarraiko herria (...)*”, J. Etxepare (1987: 39).
- “*Murtutsen besta hurbiltzen ari zaiku. Zer pentsatuko dute auzo-herrietakoek, Luhuso, Kanbo, Bidarrai, Ezpeletarrek?*”, Iturrealde (1982: 75).
- “*Bidarrai, Ortaize, Arrosa, / Nora nahi jo dezan, lotsa, / Ezin ez pauza, / Ikaran, daldaran kokotsa*”, Otsobi (1992: 102).

- “*Bidarrain gora Harpeko Saindu, saindu izenik gabea (...)*”, Otsobi (1992: 112).
- “*Gure Jainkoak bakharrak daki noizpeit gerthatuen berri: / Baztango urak zer aro moldez abiatu ziren kurri; / Noiztik Erratzu eta Bidarrai diren eskual auzo herri (...)*”, Otsobi (1992: 112).
- “*Elizaberritik Bidarraitrat ez da josteta gero!*”, Otsobi (1992: 124).
- “*...orai Baztango erreka gora, Bidarraitik Erratzurakoan, mugatugun ingurueta*”, Otsobi (1992: 125).
- “*Orok gogoan dituzkegu Itsasuko Zanpagarayen omeliaiak, Bidarraiko 24 agotak aipu dituen epixtola (...)*”, Lafitte (1990: 36).
- “*Holetan eta omen andana bat erabiliz, jenden artean hazabilan haren balentria harrigarri baten ixtorioa. Bidarraiko mendi zoko batetarat deitu omen zuten, eta eria gaizki aurkitu zuen*”, Karrika (1990: 144).
- “*Bidarraitarrak erraiten dugu kanpokoei ai horrekin, herri horren izena bere osoan erabiliz bastidarren lehen auzoendako. Berek aldiriz bidarritar laburtzen dute, a hori kenduz, hango berekoek*”, Larre (2001: 63).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Hatanek (1895: 16) eta Lemoinek (1977: 239) *Bidarray* dute, Lhandek (1926: XXXVI, 163) *Bidarray, Bidarrai, Gavelek* (1929: 40) eta Dassancek (1966: 162) *Bidarrai*, eta Orpustanek (1990: 106) *Bidarre, Herritarren izena bidarraitarr (Lhande), bidarraitar (Dassance), Bidarretarr (Orpustan)* da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Bidarrai* eta *bidarraitar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Bidarrai* eta *bidarraitar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Bidárrí, bidarraitár (EHHA), Bidarráin, bidarráitarrá (E. Etxarren), BidaRái, bidaRáitáRá, BidáRaitáRá, BidaRáin édo BidaRín, BidaRín eré eRáiten da (E. Larre).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 16) *bide-array* ‘bide harrizua’ ulertzten du toponimoa, eta azalpen honen euskarritzat herriko bide guztiak haitzean eginak direla

gaineratzen. **Lemoinek** (1977: 239) gaskoiko *béde(r)*, *béze(r)*-ekin lotzen du, hau da, latineko *videre*-ren eratorriekin, *Biarritz*, *Miarritze* bezala, eta ‘talaia’ adiera ematen. Honela dio: “*Bidarray* (...), promontoire d’où on surveille la Vallée de la Nive et celle de Bastan; une explication par le basque, *bide array*, ruisseau du chemin, n’est pas convaincante”. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 82) izen honetan, *Bidaxe* eta *Bidart*-en bezala, *bide* dagoela uste dute, baina bigarren osagaia zein den ez dute zehazten.

Orpustanek ere (1990: 106-107), Hatanen haritik, **bide-arrai* dakusa herri izen honetan, eta ‘chemin dans les épineux’ adiera ematen dio, argi eta garbi gainera, “sans doute” eransten baitu. Gerok (1997: 33) Nafarroa Garaiko *Arraitz*, *Arraitza* eta *Arraioz* herri izenekin eta *Arradia*, *Arrazu* mikrotoponimoekin lotu dugu *Bidarrai*, denen oinarrian zer dagokeen ikus-tera iritsi gabe, ordea.

Irulegi / Irouléguy

Erdal dokumentaziooko lekukotasunak:

Raymond (1863: 83): *Irulegui* (1513), *Yrulegui* (1621), *Sanctus Vincentius de Iruleguy* (1764).

Uranga (1952: 94): *don Miguel d'Yrurleguy* (1350).

Goihenetxe (1966: 185, 332): *Irurlegui* (1350, 1354, 1367, 1378, 1380, 1381), *Yryrlegui* (1359, 1362, 1379), *Irulegui* (1378), *Yrulegui* (1388).

Carrasco (1973): *Irulegui* (676, 681; 1366).

Zierbide & Santano (1990): *Yrulegui* (1376, 70, 98. or.; 1379, 148, 149. or.), *Yruleguy* (1378, 99, 118. or.).

Orpustan (1990: 131): *yrurleguy* (1264, 1350, 1366), *yrulegui* (1413).

Arbizu (1992): *d'Inchauspe jurat de Lasse*, *Uhalde jurat d'Anhaux*, *Irongaray jurat d'Iruleguy* (1704, 295. or.).

Zierbide (1993): *Yrulegui* (1350-1353, 14. or.), *Yrulegui* (1412-1413, 110. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Yrulegui* (1338, 224, 47. or.; 1392, 232, 54. or.).

Zabaltza (1997, 300, 515. or.): *Petro Martiniz d'Irulegui* (Lesaka, 1329).

Orpustan (1999: 186): *hyrulegui* (1230), *irulegui* (1240), *yrurleguj* (1264, 1366), *irurlegui* (1280), *yrurlegui* (1330, 1350), *iruleguy* (1366).

Carrasco (1999-1): *En Bayquer, d'agreros en Yrulegui, 2 quartals* (1259, 102. or.), *En Yrulegui, de agreros, 1 quartal* (1266, 356. or.).

Euskal Testuak:

- "Irulegiko arno hoberenetik, Paregabekotik, flasko bat hustu zuen oso-osoa (...)", Barbier (1990: 156-157).
- "Arrosatik, lehenik Baigorri alde, Bortzirietara jinen baitzen Baionatik trein bera, eta gero Irulegin eta Azkaraten barna Donibaneraino helduko", Larre (2001: 89).
- "Hau pisuegia zela oharturik, bereziki Okoz eta Irulegiko maldetan tiratzeko (...)", Larre (2001: 89).
- "Bere kabala maite du, eta urrikari beti laborariak. Hortakotz ez gionion beti Irulegiko malda pasaraziko behorrari nere karga guzia tiratuz, bereziki ernari gertatzen zelarik", Larre (2001: 89).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 16) *Irouléguy* dakar; Lhandek (1926: XXXVI, 541), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 185) eta Orpustanek (1990: 131) *Irulegi* biltzen dute. Herritarren izena *irulegiarr* (**Lhande**), *irulegitar* (**Dassance**) edo *Irulegitarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Irulegi* eta *irulegitar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Irulegi* eta *irulegitar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Iruléi (**A. Kaminoodo, P. Kamo**), *Irulegi, irulegitarRá, Irúlegín* (**E. Larre**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 16) toponimoaren adiera *Irour-heguy* 'hiru tontor' dela uste du, Irnlegiko herria bata bestetik hurbilxko dauden hiru gaintzo osatutik baitago. Soinuei datxekienez, *irauli* eta *iraouri* 'répandre' erraten dela azaltzen du, *l* albokoa *r-z* ordezkatuaz. Vinsonek (1909: 351) *Irulegi* *iru*, *irun*-ekin lotzen du; autore honen arabera *hiru hiri-ren* aldaera dateke, eta honen forma osoa *irun* edo *hirun*, *Irún* eta *Irúnberri-n* duguna, alegia. Toponimoaren zentzua segurua ez dela ere badio Vinsonek, *legi* ezezaguna delako, nahiz *Behorlegi-n* eta *Ustelegi-n* (hurdin meatze batzen izena da hau) kausitzen dugun, bai eta bi errekkaren izenak diren *legarra-n* eta *legatze-n* ere. Autore honek *legar*-ekin aldera daitekeela uste du eta erroa *leg* 'coupure, passage, fente' datekeela.

Mitxelenak (AV, 194, 335) *-egi* atzizkiak *-legi* aldaera dukeela erraten du ("var. acaso de *-egi*", hitzez hitz) eta maizenik *-r-ren* ondoan agertzen dela. Oinarritzko atzizkia, *-egi*, usu argiak ez diren oinarriekin azaltzen dela gaineratzen du erreteriarra. Dio, orobat, batzuetan *-legi-ren* balio bera duela irudi badu ere, bi aldaeren arteko erlazioak ez daudela ongi fiukaturik, ez etorkiari dagokionez, ez banaketari dagokionez. *Irulegi*-ren oinarria menturaz *hirur* datekeela uste du erreteriarra; horrela izatera bigarren dardarkariaren disimilazioa burutu dela pentsatu beharko dugu.

Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 362) hemen euskarako *irulea* 'fi-leuse' eta *-egui* 'chez' ditugula uste dute. Orpustanek (1990: 131) gauza franko erraten ditu topouimo honen gainean: lehenik Dauzat & Rostaingen

“maison de la fileuse” edo ‘irulearen etxea’ etimologia arbuiatzen du, zuzen onez; gero XIII-XIV. mendeetako lekuoetan oinarriturik (*h*)irur ‘hiru’ eta (*h*)egi ‘gailurra’ etimologia aipatzen du, baina dio ‘biru gailur’ adiera jabego edo eremu bakar batendako ez dela onartzeko modukoa, eta alde bat uzten du. Hurrengo posibilitatea, baxenabartar irakaslearen iritzian, toponimoaren etorkitzat *ira-ur-l-(*h*)egi “bord de l'eau des fougères” iratzeen uraren ertza—edo proposatzea da, baina *ira*ur konposatua egiantz gutxikoa iruditzen zaio. *Irdur* toponimoa badenez *Irulegi*-ren jatorritzat *ira-lur(*h*)egi eman daitekeela uste du; hemendik Erdi Aroko *Irurlegi* aterako zatekeen. Gainera, gauzak estu hartuz gero, Erdi Aroko –r- (*h*)irur-en gaineko forma analogikoa izan daitekeela ere badio, eta, beste azalpen etimologiko posible bat emanez, lehen osagaia *irola* ‘iratzeen etxola’ ere izan daitekeela. Hastapeneko **irol(a)-h*egi ‘crête de la cabane des fougères’-en bigarren bokala *Irun*, *Irunberri* eta beste batzuekiko analogiaz itxiko zen; ondorioztat hau dio: “tout ceci reste hypothétique, quoique vraisemblable”.

La langue basque-n (1999: 186) bigarren osagaia –egi ‘demeure’ edo *hegi* ‘bord, crête’ besterik ezin izan daitekeela dio, azkenekoa segur aski; beranduagoko beste lan batean (2002f: 72) erraten du osagaiak *ir-(a)-ola* eta *hegi* direla, hots, ‘crête de la cabane des fougères’.

Oharrak:

Ez dugu shantzi behar Iruñe ondoko Aranguren ibarreko Lakidainen *El Castillo* toponimoa dugula, behiala garrantzi handikoa izan zen *Irurlegi* edo *Irulegi*-ko gaztelua gogora dakarrena (*NTEM-XXXVII*, 59; Carrascok |1999: 98| 1259ko por retenence de *Yrullegui* et de *Aycita* jasotzen du). Zernahi gisaz, *Irulegi* Iruñeko deitura da egun.

Lasa / Lasse

Erdal dokumentaziooko lekukotasunak:

Raymond (1863: 96): *Lasa* (1513), *Santus Martinus de Lasse* (1764).

Goihenetxe (1966: 186-187, 347, 355): *Lassa* (1235, 1274, 1333, 1334, 1364, 1368, 1381, 1385, 1387, 1388), *Laatssa* (1266), *Lasse* (1273, 1334, 1368, 1378, 1384, 1388, 1395), *Laessa* (1326), *Laxa* (1353, 1372), *Lasa* (1369), *Lacxa* (1374, 1377, 1381, 1388), *Lase* (1378), *Las* (1396, 1398).

Carrasco (1973): *Lasse* (1366; 676, 681. orr.).

Ostolatzar (1978): *B. rectore ecclesie de lasse* (1273, 258, 339. or.), *B. de Lassa notario nostro* (1274, 265, 347. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Lasse* (1378, 77, 105. or.).

Orpustan (1990: 129): *laatsa* (1266), *lassa* (1305, 1306), *laxa* (1350), *lasse* (1413).

Arbizu (1992): ...*d'Inchauspe jurat de Lasse, Uhalde jurat d'Anhaux, Irongaray jurat d'Iruleguy* (1704, 295. or.).

Zierbide (1993): *Laxa* (1350-1353, 18. or.), *Lasse* (1412-1413, 108. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Lasse* (1395, 276, 103. or.; 1398, 290, 113. or.).

Ruiz (1997): *Iohan de Lassa* (1351, 17, 22. or.).

Euskal Testuak:

- "Germietatik, Urdosetik, Haritzaldetik, Banka eta Aldudetik, Anhauze, *Lasa* eta Azkaratetik, gizon gazteak mairu dantzari heldu ziren, tanburin, xirola eta atabalak aintzinean", Duvoisin (1987: 78).
- "Ameriketan dotzena bat urte pasaturik jina zena eta ezkondua bi urte hartan *Lasara*", Etxebarne (1989: 19).
- "Bigarrena, 75na libera, J.B. Cachenaute Itsasuarrari eta A. Idiart *Lasarrari*", J. Etxepare (1996: 178).
- "...Donianeko ihiztariak oro, beren harmak utzirik, bikhe-opilak eskuan, erbiaren ondotik ibili ziren Arradoiko pareta guzian, *Lasa-Mendin hala-hala*", Barbier (1987: 77).
- "Baño ene eskolako laguna: Martirene Dominik, eta bertzea *lasarra*, Xuxurru deitzen zena eta oraiko mementoan mundu hau utzia duena", Etxebarne (1989: 76).

- "2 ilabete Ligin; 8 Atarratzen; 2 *Lasan*", Lafitte (1990: 198).
- "Eta, guziz, hau izan nuen oroitzapen haundia: Sauveur Auzqui apezaren erretor sartzea *Lasan* (...) hango gazte ta herritar oste haundi batekin lagundu ginauena *Lasarat*", Larre (2001: 202).
- "Orditik, atxiki dut nihauk lokarri zerbait *Lasako* herriarekin eta herritarrekin", Larre (2001: 202)
- "Pettit Berterreche *lasar* erakasle eta J.B. Etcharren uhartiarra (...)", Larre (2001: 229).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Izen ofiziala *Lasse* da, baina euskaldunek *Lasa* erraten diote (**Lécluse**, 1826: 170; **Lhande**, 1926: XXXVI, 658; **Dassance**, 1966: 162; **Goñiñetxek** 1966: 186; **Orpustan**, 1990: 129); **Hatanek** (1895: 15), berriz, *Lassa* biltzen du. Herritarren izena *lasatarr* (**Lhande**), *lasar* (**Dassance**), *Lasarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Lasa* eta *lasar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Lasa* eta *lasar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Luzaiden *Lasa* erraten diote auzo herriari eta *lasár*, *lasárra* horko jendeari; bada, gainera, *Lasarráinj* izeneko etxea. **E. Larrek** *Lasa*, *lásarRá*, *Lásan* eman zizkigun.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 15) 'erreka' adiera duela dio; etimologia honen bermetzat-edo *Lasa* errekasto batetik hurbil dagoela gehitzen du. **Mitxelenak** (AV, 397) 'latsa, errekastoa' adiera ematen dio *Lasa-ri*, **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 389) bezala, nahiz hondarreko hauek "segur aski" bat sartzen duten, guztiz ziur ez daudelako seinale. **Orpustan** (1990: 129) akort da aipatu azalpenarekin eta herrian ubide txiki ugari daudela gaineratzen du. Beranduagoko beste lan batean (2002f: 72) *lats* 'cours d'eau' izena dakusa *Lasa* toponimoan, "le village étant tourné vers la Nive d'Arnéguy et ses affluents". Afrikatuaren galtzea toponimoa ez ulertzeari zor zaioke, nahiz eratorrietan (*latsalde*, *latsaga*...), txistukaria barneko bihurtu baita, ongi gordetzen den (1999: 123).

Ortzaize / Ossès

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 128): *Vallis quæ Ursaxia dicitur* (c. 983), *Vallis quæ dicitur Orsais* (1186), *Ossais* (XII. m.), *Ouses* (1302), *Osses en la Sierra* (sic) de *Vaygurra* (1446), *Oses*, *Orza* (1513), *Horça*, *Orseys*, *Orça* (1675), *Orses* (1783).

Luchaire (1874: 142): *Ursaxia* (X. m.), *Orzais* (XII. m.).

Goihenetxe (1966: 196-197): *Ursaxia* (980), *Ursoxia* (1106), *Ossais* (1141, 1149, 1150, 1170, 1188), *Orsais* (1150-1170, 1186, 1194), *Osseis* (1188), *Orses* (1249, 1394), *Ossers* (1249), *Osseis¹⁴* (1249, 1273, 1274, 1293, 1356, 1388, 1402, 1446), *Oses* (1249, 1358, 1381), *Ouses*, *Ousses* (1249¹⁵, 1302, 1364), *Ausses* (1356; 1381), *Ossez* (1392, 1400), *Orcaytz* (1358), *Ostes* (1363, 1374).

Carrasco (1973): *Osses* (1366; 675, 678, 681.or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Sanz de Villenaue d'Osse* (Donibane Garazi, 1305, 133. agiria, 592. or.).

Lemoine (1977: 228): *Vallis quæ Ursaria dicitur* (983), *vallis quæ dicitur Orsais* (1186), *Ossais* (XII. menda), *Ouses* (1302), *Osses* (1446), *Oses*, *Orza* (1513), *Horça*, *Orseys*, *orça* (1675), *Orses* (1783).

Ostolatza (1978): *P. de Salinis rectore ecclesie d'Osse* (1273, 258, 339. or.), *Osses* (1273, 259, 340. or.; 1274, 265, 347. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Osses* (1305, 1, 39. or.; 1378, 108, 123. or.).

Orpustan (1990: 99): *urxasia* (c. 980), *ursoxia* (1106), *ossais* (1141-1149, 1150-1170, 1188, 1194), *orsais* (1150-1170, 1188, 1194), *orses* (1249), *orseis* (1249), *osseis* (1249, 1350), *dou sees* (1249), *oses* (1292), *ouses* (1302), *orseys* (1675).

Arbizu (1992): *et yermos de Alduide, y de Luzaide, clamado Valcarlos, et con los terminos de las tierras de Sisa, et de Oses, et de Baztan* (1400, 338. or.).

Zierbide (1993): *Osses* (1350-1353, 7. or.; 1412-1413, 94. or.).

Larrañaga & Tapia (1993): *el balle Orgais* (1194, 2, 3. or.).

14. Goihenetxek «VIA SANCTI Johannis à Osses» dakar 1150ean eta 1170ean, haina ez dakigu hemen «Osses» hori, nahiz azenturik ez duen, ez ote dagoen erabilia, eta ez aipatua.

15. 1249ko lekukotasunean «Arnaldus Guillelmi dou Sæs» dago.

Zierbide & Santano (1995): *en lo dit terminat de Osse* 1408, 311, 130. or.).

Zabaltza (1995): *Osse* (1278, c. 1308, 115, 257, 96 eta 245. orr.).

Barragán (1997): *separacion des boys d'Arboree et d'Osse* (1340, 135, 231. or.).

Zabaltza (1997; 1305, 184, 332. or.): *Sanz de Villenaue d'Osse*.

Carrasco (1999-1): *En Osse, de Peytas* (1259, 102. or.), *En Hosse* (1259, 103. or.), *En Osse* (1266, 353. or.).

Euskal Testuak:

- “*Egia honetan eman dügü gure siñadüra Orzaizen üztaillaren lehenian 1665*”, Tartas (1975 [1666]: 9).
- “*Aita Basilio Orçaitzar Capuchina Theologico Professora, eta Predicaria*”, Gazteluzar (1983 [1686]: 24).
- “*Orçaizcen ediren quian corriac*”, Bertrand de Saugis (XVII. mendea; 125. atsotitza, 718. or.).¹⁶
- “*Haran ceina deitzen baita Orçaiz. Haran ceina deiteen baita Cizia*”, Joanes Etxeberri Sarakoa (1907 [1712]: 78).
- “*Partiada tristea Hortçaitzetik*”, J. B. Bordenave?, XVIII. mendea (Orpustan, 2002d: 265).
- “*Berri handi / Hortzaize aphezicutoqui, / Berri handi, (...)*”, M. Otxamendi, 1766 (Orpustan, 2002d: 263).
- “*Borthagarai Ortzaizeko / Borthairu Ezpeletako / Hi Bordelen ni Baionan Oi! Zer gizonak galduko!*”, XIX. mendearen hasiera (Orpustan, 2002d: 268).
- “*Amodiaa zer den hasi niz frogatzen. / Hortarik parte bazen enetzat Ortzaizen, / Ni despejitu gabe bertzekin ezkontzen, / Zer estatutan zagon etzuien pentsatzen!*”, Otxalde, XIX. mendearen bigarren erdia (Orpustan, 2002d: 277).
- “*Nork erranen zaukun, duela zortzi urte! Ortzaizeko jaun ertorarekin ginabiltzalarik herriz herri, etxer etxe, harentzat boz galdez (...)*”, Hiriart-Urrnti (1971: 101. Jatorrizkoa Eskualduna-n atera zen kartikara, 1902an).

16. Urkixok honela dio errefraua iruzkintzean: «Orçaize puede ser también Orzaze u Ozaze pueblo de Zuberoa cerca de Sauguis», ibid., 149. or. Agud & Mitxelenak (1958: 21), orden, «Orçaice = Ossés» ulertzten dute.

- “*Orzaizetik abiatu, bere populuari erranik otoitz egin rezaten harentzat (...). Itzuli zen, bihotza deskantsu, bere Orzaizeko xokho maitera*”, Hiriart-Urruti (1971: 106; *Eskualduna*, 1902).
- “*Zenbeit aldi gerotzik erran baitu: ez ziola Jainkoari bertzerik galda-tzen, baizik ere Orzaizen biritzea eta hiltzea*”, Hiriart-Urruti (1971: 106; *Eskualduna*, 1902).
- “*Ez zen harentzat halako jende onik (banazka), nola Camboarrak... ez izaitekotz, geroxago, Orzaiztarra*”, Hiriart-Urruti (1971: 110; *Eskualduna*, 1902).
- “*Behinik behin ez da hain zokoa, Orzaize (...)*”, Hiriart-Urruti (1971: 115; *Eskualduna*, 1902).
- “*Etsi etsia mintzatu Louis Etcheverry, Ortzaizekoak; hunek hitzeman baietz, jarriko zela (...)*”, J. Etxepare (1988: 102).
- “*Alduden zen, igandean, Louis Etcheverry, Larratepe Azkaratekoarekin, Heguy Ortzaizekoarekin*”, J. Etxepare (1988: 102).
- “*Eskola laikoa lanjerean Urepelen!... Horren erraitera joan izan balitz Orzaizera edo Donianera, nunbait hor!*”, J. Etxepare (1988: 211).
- “*Kantonamendu hortan, hiru herritan bildu izan dira haurrek: Baigorri, Ortzaizen eta Alduden. Ortzaizen andanarik handiena*”, J. Etxepare (1996: 179).
- “*Orotara, Ortzaize, Hazparne, Azkaine, Uztaritze eta Senpere dira euskaldunenak agertu aurten*”, J. Etxepare (1996: 181).
- “*Bidarrai, Ortzaize, Arrosa, / Nora nahi jo dezan, lotsa, / Ezin ez pauza, / Ikaran, daldaran kokotsa*”, Otsobi (1992: 102).
- “*...huna Izpura Agerrea, huna Baigorrirateko zubi burdinazkoa! Oh Oh! Ixtantean Ortzaize!*...”, Barbier (1987: 94).
- “*Zer ikusi behar ere baitzuen, ez otte zuen hobe oraino, han berean, Ortzaizen gelditzea?*”, Barbier (1987: 95).
- “*Baietz eta baietz, guarda-ondoa bera bidali zuten Maria Pipa, Ortzaizeko sorgin famatuaren ganat. Jauregibehere guarda-ondoa Ortzaitzerat-eta, galdegin zion itzain bati...*”, P. Iturralde (1982: 74).
- “*Jendeak eta gauzak gaingiroki azaltzen zituen: gehienetan ezin jakin Karlomanen jauregi ederrak zer zuen bada hain ederrik, edo Ortzaizeko sorgin itsusiak zer hain itsusirik!*”, Lafitte (1990: 67).
- “*Aita Basilio Ortzaistar kaputxina (...)*”, Lafitte (1990: 125).

- "Uste gahean berri triste bat egun zeraut arribatu: / *Ortzaizen dela lehen kusi bat mundu huntarik partitu (...)*", Arrosagarai (1983: 129).
- "Dale sen samurgoa! Lehenagoko *Ortzaizeko* bezperetan bezala, han zirenek han ez zirenentzat egin erasiak jasan behar!", Kartika (1990: 100).
- "Lehena izan zen Leon Oxarango, joan deneko hogoi ta zenbait urtean neure erretor auzo on ere dudana *Ortzaizen*; ez nintzana ni Irisarriko erretor sartu igande arratsalde huntan bezala, eta hura ondoko zortzian *Ortzaizen* 1980 irail hartan, bi igande segidakoz, bat eta bestea", Larre (2001: 119).
- "...Jean Irigoyen ainiztarra, Jean Donetx uztariztarra, J.P. Belhagorry *ortzaiztarra*, Jean Loustau amikuztarra, eta nor ez oraino?", Larre (2001: 191).
- "Isturitzeko eta *Orzaitze*ko ahaide adixkide andana baziren jinak eta bertze zonbait ere handik edo hemendik", Lafitte (2002 [1966]: 438).
- "...ez zegoen bizi ados ikuspegি horrekilan, J. B. Orpustan, *ortzaiztar* erakasleak dioenaz", Aintziburu & Etxarren (2002: 16).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Euskaraz *Orzaice* (**Lécluse**, 1826: 170; **Raymond**, 1863: 128), *Orsaise* (**Hatan**, 1895: 16), *Orzaize* (**Lhande**, 1926: XXXVI; **Jaurgain**, 1912: 166; **Dassance**, 1966: 163, **Goihenetxe**, 1966: 196), *Ortzaize* (**Lhande**, 1926: 826; **Lemoine**, 1977: 228; **Orpustan**, 1990: 99) edo *Orzaiz(e)* (**Orpustan**, 1999: 144) da, autoreen arabera. Kontuan hartu behar da azken ikertzailea bertan jaioa dela eta bere sorterriaren izenaren ebakera ongi ezagutzen dukeela. **Cara Barojak – Hariztoik** (1945: 110) *Orzaize*, *Urhaiize* biltzen dituze.

Herritarren izena *ortzaiztarr*, *Ortzaiztarr* (**Lhande**, 1926: 826, **Orpustan**), *orzaiztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Orzaize* eta *orzaiztar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Ortaize* eta *ortzaiztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Órzaizé, *Orzáizeko jakintsun bát*, *Orzáizeát*, *Orzáízen*, *orzáiztarrá* (**E. Etxarren**), *Órzaizé*, *OrzáiztaRá*, *ÓRzaízen* (**E. Larre**).

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1874: 7) Ossès erdarazko deizioa *Ortzaize* euskal aldaeren desitxuraketa dela uste du, Euskal Herriko beste herri izen frankotan ere kausitzen duguna, X. mendean *Ursaxia* baitzen eta XII.ean *Orzais*. Aitzinxeago (*ibid.*, 10) *Orsaiz* > Ossès aldakuntza asimilazioari zor zaiola dio eta biarnesaren eraginari leporatu behar zaiola. **Hatanek** (1895: 16) orsasi ‘ur zikina’ dugula uste du; honen euskarritako, Hariztoi apezaren historia lanetan oinarriturik, Irisarritik Ortzaizera doan “Laca” errekkak bigarren herrira iritsi aurreko zelaia estaltzen zuela azaltzen du, XI eta XII. mendeetan, zingira edo inta bihurtuz.

Gavelek (1934: 493) etimologia iluneko izenen artean sartzen du Ossès, *Garris*, *Ispoure* eta beste batzuekin batean. **Curo Barojak** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Orzaize*, *Urhaize* jasolzen ditu, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. **Mitxelenak** (*FHV*, 284, 362) *Orzaize* aipatzen du Ossès ofizialaren euskal aldaeratzat, eta dio Osses agertzen dela Nafarroa Garaiko agirietan, XIII. mendeaz geroztik. Erreneriarren arabera oinarrian **rz* multzoa dago, mugaz hegoaldeko *Gorza* / *Güessa-n* bezala; multzo horretatik *-s-* atera da eta gero leben hortz-hobietako honek bere artikulaziogunera erakarri du beste txistukaria.

Lemoinek (1977: 228) latineko *ursus* ‘hartza’-ren eratorrien artean kokatzen du Ossés, dokumentazioko aldaeretan oinarriturik, antza. **Orpustanek** (1990: 99) **urzainiz* toponimo zaharra dakusa *Ortzaize*-ren azpian, izenaren lehen aldaerak *ursaxia* (980) eta *ursoxia* (1106) diren arren. Izan ere, irakasle baxenabartarrak *Hortza* eta *Ahaize* (*Ahize* edo *Ahize* euskaraz) auzo izenekin lotu beharra dela uste du, hura hauetzaz osatutik baitago. Aurreneko zatia Amikuzeako *Orsanco*-rekin ere erlazionatu behar da, hots, Akitaniako *urd-* ‘plat, plateau’-ren aldaera edo “forme altérée” den *urz-* ikusi beharra dago hor. Bigarrena, berriz, eta erran gisan, *Ahaize* da, zein Orpustanen arabera *aiz* oronimoaren bokal errepikatudun aldaera baita. Honekin alderatu behar dira, autore honen irudituan, *Ahaxe*, *Ahetz* eta *Hasparren*-en izen zaharra, “ainsi que tous les toponymes composés de *aitz*, qui ont en commun l’élévation du site, et la construction des bâtiments sur des socles rocheux” (1990: 100). Oraingo izenak hasierako bokalaren “irekitze arina” eta “bukaerako -e-ren eransketa” ditu etorkizko haren aldean; erdarazko aldaerak, berriz, honako aldakuntza hauek izan ditu Orpustanen arabera: *urz-* > *-orz-* irekitzea, *-rz-* > *-ss* (XII. mendean) eta *ai-* > *-ei-* > *-è-* laburtzea (XIII. mendean).

Beranduagoko beste lan batean (1999: 54, 144) erraten du 980ko *ursaxia* aldaera –kakografia bat, segur aski 1150erako *orsais* bilakatzen dela eta 1141ean, hotsez erromanizaturik, *ossais* dokumentatzen dela.

Oharrak:

Nafarroa Garaiko deiturak (*Osés / Orzaiz, Urzaiz*) erdal nahiz euskal aldaeretatik heldu dira. Honetaz landara, Arangurengo Labio herriko dokumentazioan *Ortzaistzena* izeneko etxea ageri da:

- “*Mas una pieza...en el termino llamado conporta aldea que afronta con piezas de las casas de orcaicena y de gongora*” (1646, Eloko prot., 2).
- *Mas otra pieza...en zelaya...afrontada con piezas del ospital y orcayzena*”, (1654, Eloko prot., 2-bis).
- “*Otra (pieza) en Olace bidea...otra (pieza) en Olazebide bizcarra...que afronta con piezas de Orzaizena y Alzorricena y Martinbillaba y dho (dicho) Camino de Olaz*”, (1793, Eloko prot., 46-27).

Hau berau *Orchaichena* moduan ere azaltzen da (Ekiza & Monreal & Izko, 9, 15. orr.); hemen garbi ikusten da *Ortzaitzena* ebakitzen zela, afrikariz. **Manezaundik** (1990: 156) *Ortaiz* biltzen du Nafarroa Garaiko deituratako, eta *Ortxaix* Ondarrolako oikonimotzat (*ibid.*, 240). Egun *Péko Ortxesénja*, *Peko Ortxaisénja*, *Gáineko Ortxesénja*, *Gaineke Ortxaisénja* erraten da euskaraz, bi etxe (izan) baitira, eta *Ortxaize* erdaraz.

Bestalde, gogoan eduki beharra da Erronkariko *Urzainki* herriaren izena, 1270ean, pare bat aldiz *Vrçanic* eta *Urçanic* moduan agertzen dela (*NHI*, 124. or.), eta forma hauek ez direla biziki urrun *Ortzaize*-tik.

Urepele / Urepel

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Goihenetxe (1966: 195): *Urepel* (1378).

Lemoine (1977: 194): *Hourepeleco* (XVIII. mendeko mapa batean ageri da forma hau, Lemoineren arabera).

Orpustan (1990: 138): *urepel* (1276), *hourepeleco* (XVIII. m.).

Euskal Testuak:

- "Zonbat ez da igan Othe-Lastorat, begi ukaldi batez nahiz bihotzean sartu hegi huntan diren Frantziako bi azken herriak, Aldude eta **Urepel!**", J. Etxepare (1988: 52).
- "Eliaz **Urepeleri** dagozi. Ez dute herriko-etzetik ez Frantzian, ez Espaiñan", J. Etxepare (1988: 72).
- "Bainan hortakotz nahi lituzke lehenik bildu zortzi edo bederatzi mila libera, Banka, Aldude, eta **Urepel** hiru herrien artean", J. Etxepare (1988: 73-74).
- "Iduri luke holako batasun batek beti danik lotuak atxik behar zitzuzela Banka, Aldude, eta **Urepel...**", J. Etxepare (1988: 86).
- "**Urepeldar** zakur bat omen da, hola hola joana beheiti, errabiatutik", J. Etxepare (1988: 119).
- "Bainan zonbeitek ezagutu dute **Urepeldarrek** bazutela halako bat guretzat eta gogotik etxeratekoan oihu zuten egiten omen: «Biba **Urepele**», J. Etxepare (1988: 172).
- "Alegrantzia bazter guzietan zen, gelditzerik ez zuena: atzo holako Indianoa jin zaiku; egun holakoaren beha gaude! **Urepele**, Aldude, Baigorri, Uztaritze (...)", J. Etxepare (1988: 268).
- "**Urepeldarreri** (2). Beti danik (**Urepele**) herri huntako bizizale hanitzekin, erien artatzia medikiarentzat neke izan da", J. Etxepare (1996: 209).
- "Euskarari haize garbi eta indartsua ekarri diola, **Urepele** Xalbadorrenean, duela berrogei eta hamasei urte jaio zen Ferrando Aire-k, hori ere noski ezagutu duelakotz A. Zabala-k, horregatik deritzat liburu gotor hau eskaintzen digula **urepeldarraren** bertso sailak hemen bilduta", E. Larre, Xalbador (1976: 11).
- "**Urepele-ko** jaun ertora, Errexil, Uztapide, Mattin (...)", E. Larre, Xalbador (1976: 14).

- "Orroit naiz behin nik irabazi nuela lehen saria *Urepele*'n", Xalbador (1976: 26).
- "Aldudarreri ez omen zitzaioten ontsa iduritu gauza hori, eta *urepeldar* gizon heiek, Meharoztegi'n barna Banka'rat, aldudarrek etzitzaten ikus zertan zabiltzan, joaiten omen ziren apezpikutegirat", Xalbador (1976: 89).
- "Gaur, *Urepele*, zuri hasten naiz kantari, / zu baitan munduratu nai-zenaren sari", Xalbador (1976: 107).
- "Galdezka hasten bazaut nehoiz kanpotarra / nongo semea naizen edo nongotarra, / goraki erraiten dut: «Ni *urepeldarra*»", Xalbador (1976: 107).
- "Herria Hazilaren 16 ehoa paja 6 an *Urepele* Heriotze azaroaren 10ean eta gero sail berean Aldude Hazilaren 11-an (...)", Arrosagarai (1983: 135).
- "Bada hemen Euskaldun asko eta jadanik *Urepel* eta Aldudeko zon-baiten ezagutzak eginak ditut", Etxarren (1985: 80).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 16) eta Lhandek (1926: 1008) *Urepel* dakarte, Lacombek (1911-17: 8, 17) *Hurepele*, *Hurepelen gerthatia*¹⁷, Dassancek (1966: 162), Lemoinek (1977: 194) eta Orpustanek (1990: 138) *Urepele*. Herritarren izena *urepel* (Lhande), *urepeldar* (Dassance), *Urepeldarr* (Orpustan) da.

Akademiaren lebengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Urepele* eta *urepeldar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Urepele* eta *urepeldar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Urèpelé, bérze kartjérrik... Urèpelén ba(d)itzakè bizkitártian, urèpeldarrá (E. Etxarren), Ürepelé, Ürepelén, urepeldaRá (E. Larre), Ürepél (A. Kaminondo, P. Kamino).

17. Oroitu behar da Garazin *ur* hitzak aspirazioa duela hasieran, hots, *hár* erraten dela. Bonapartek (1881: 163) *h*-rik gabeko aldaera jasotzen du, baina Salaberri Ibarrolakoak (1856: 89) *hur* 'eau' du.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 16) *ur-epel* datekeela uste du, baina nonbait ez du arrunt garbi ikusten, galdera ikerria ezartzen diolako; garai batean *ur* epeleko iturri zenbait bazatekeela gaineratzen du. **Mitxelenak** (AV, 212, 582) toponimo honetan *ur* eta *epel* ditugula uste du; izenarén nolakoa dela eta, *ur* aldaera toponimoaren sortze berantiarri edo analogiari lepora dakiokela dio (beste-la *u-* ageri da kontsonante aitzinean eta *u(h)-*, *ug-* bokal aurrean). Errentieriarak, beste lan batean (1951b: 581), *epel* indo-europelerako **tep-*-ekin eta latineko *tepidus*-ekin lotzen du.

Lemoinek (1977: 194, 209) *ura* eta *ephel* dakuski izen honetan, eta uste du izenondoa *tepidus*-etik atera dela ("cp." dio); **Dauzat & Rostaingen** (1983 [1963]: 690) eta **Orpustanen** (1990: 138) irudiz euskarako *urepel* 'eau tiède' dago toponimoaren oinarrian. Hondarreko ikertzaile honek, beranduagoko beste lan batean (2002f: 82), 'eau tiède' adiera errepikatzen du eta azalpen hau ematen: "Il paraît que l'une des sources jaillit toujours à 13-15 degrés".

Oharra:

Nafarroa Garaian, besteak beste, Beratsainen, Beuntza-Larrean, Garraldan, Leitzan eta Zarrantzen dago bizirik *Urepel* mikrotoponimoa.

3. ARBEROA / PAYS D'ARBÉROUE

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 8): *Erberua* (c. 980), *Arberoe* (1080), *Alberoa* (1120), *Vallis Aberoia* (1186), *Arberoa* (1194), *Pays d'Arbore, Aberoe* (1501).

Raymond (1873): *Garsie Sanz de Arbera* (1072-1105, 31. agiria), *Arberoe* (1119-1136, 5. agiria), *Alberda*¹⁸ (1120, 1134, 81. agiria).

Castro (1957-58): *Arberoa* (1393, XX, 352, 151. or.; 1413, XXX, 932, 462. or.).

Goihenetxe (1966: 244, 245, 251, 254, 255, 257, 309): *Erberna* (c. 980?), *Arbera* (1072-1105), *Arberoe* (1080, 1119-1136, 1136-1147, 1125, 1150-1170, 1193, 1273, 1293, 1340, 1349, 1405), *Alberoa* (1120, 1134), *Alberda* (1134), *Arberoa* (1194, 1249, 1252, 1253, 1293-1294, 1321, 1334, 1381, 1428), *Erberoa* (1249), *Esberoa* (1249), *Arbeora* (1249), *Arberroa* (1284), *Arbeloa* (1294, 1358), *Arbereoae* (1349), *Arrberoa* (1388), *Arrberoe* (1405).

Carrasco (1973): *Arberoe* (1366, 675. or.), *Arberoa* (1366, 680. or.).

Lemoine (1977: 284): *Erberua* (c. 980), *Arberoe* (1080).

Ostolatza (1978): *en las iglesias de Sant Esteuan de Bayguer e de Sant Pedro e de Sant Eulalia de Arberoa* (1264, 195, 262. or.), *et arcipresbitero d'Arberoa* (1273, 258, 339. or.).

Orpustan (1990: 85): *erberua* (c. 980), *arberua* (1106), *arbera* (1072-1105), *esberoa* (1249), *arbeloa* (1264, 1292, 1305, 1309, 1350), *arberoa* (1280).

18. Raymondek "il faut lire *Alberoa*" dakar oin-ohar batean.

Zierbide & Santano (1990): *castelan deu casteyt d'Arroquefort d'Arberoe* (1356, 12, 55. or.), *la terra d'Arberoe* (1361, 20, 62. or.), *la medisse terre d'Arberoe* (1374, 68, 96. or.).

Zierbide (1993): *Arbeloe* (1412-1413, 91. or.).

Zierbide & Santano (1995): *le terre d'Arberoe* (1394, 256, 88. or.; 1405, 292, 115. or.), *Guaren, seynor de la Sale de Senta Marie de Helete, bezin de la terre d'Arberoe* (1408, 311, 132. or.), *la terre d'Arberoa* (1409, 312, 133. or.), *la dite terre d'Arberoa* (1409, 312, 133. or.), *don Joan Periz d'Arberoa* (XIII-XIV. m., 354, 208. or.).

Zabaltza (1995): *Arberoa* (1278, 115, 96. or.).

Zierbide & Ramos (1997): *Sancho d'Arberoa* (1440, III.18, 90. or.).

Barragán (1997): *separacion des boys d'Arboree et d'Osse* (1340, 135, 231. or.), *sub castro de Rocafort in Arberoa* (1341, 142, 248. or.).

Zabaltza (1997): *la tierra [de] Arbeloa* (1298; 157, 238. or.), *la tierra de Arberoa* (1321; 316, 535. or.), *et que ayan pazo los de Arberoa en el dicho termino de la dicha bastida, et los de dicha bastida de Clarença en el dicho termino de Arberoa de sol a sol como villa fazera* (1321; 316, 536. or.).

Carrasco (1999-1): *Als monters de Arbeloa* (1266, 222. or.), *Per la garnizon de Vilanaua, et de Ostauayles, et de Sant Johan, et de Mongelos et de Arbeloa* (1266, 228. or.), *Pero Arnalt de Arbeloa* (1266, 262 eta 286. orr.), *Per liuraçon del omes de pie que estauan en Vilanoua et en Ostauayles et en Mongelos et en Sant Johan et en Arbeloa, 599 kafices, 3 arrobas, 2 quartales* (1266, 355. or.).

Euskal Testuak:

- "Haran ceina deitzen baita **Arberoa**. Haran ceina deitzen baita **Orçaiz**. *Haran ceina deitzen baita Cizia*", J. Etxeberri Sarakoa (1907 [1712]: 78).
- "1764'an *Baxenabarra*'ra itzuli zan, *Meharin*'go bere *tur-zatieta*, *Amikuze*'n, *Ziberoa*'n eta **Arberoa**'n zeuzkhanetara". S. Oinandia (1973, EEBS).
- "*Heleta da Baxenabarre Arberuko herri pollit bat*", Lafitte (1977, EEBS).
- "*Baxenabarakoak jende xeheari hurbilago zauden; hogoila sei ziren oroturat: hiru Amikuzetik, bat bedera Iholditik, Arnaitzetik eta Irissarritik, bira Garazitik, Baigorritik, Ortaizetik, **Arberutik** eta Oztibarretik; berdin biga bakotxetik: Donibane-Garazitik, Donapauletik, Garruzetik, Bastida-Klairantzatik eta Larzabaletik*", Otto Piarré (*Herria*, 1987, EEBS).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Dassancek (1966: 161) eta Goihenetzek (1966: 244) *Arbela*, *Arberu* dituzte, Lemoinek (1977: 229) *Arbela* eta Orpustanek (1990: 85) *Arberoa*, *Arbela*. Barandiaranek (1974: 17) *Arberua* jasotzen du; ataundarrak bertatik igarotzen den ugaldea ere *Arberua* dela dio (ibid., 17, 83). Autore bakar batek ere ez du herriarten izena zein den erraten.

Akademiaren lehengo erabakia:

Ez dago, guk dakigula.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Arberoa* eta *arberoar* hobetsi ditu.

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1873: 172-173, 1874: 26-27) ez du *Arberoa* aztertzen, baina *co*, *go*, *coa*, *goa* bukaerak ukitzean lehenik Astarloaren errana ("terminaison possessive locale") biltzen du eta gero, bere baitarik, dio *go (co)-k* goitasuna, goratasuna adieraz lezakeela, *go gora*, *goronz-en* erroa baita; zernahi gisaz, edozein baieztapen egitea arriskugarria dela iruditzen zaio. Jarraian bukaera hori toponimian maizenik leku atzikzia dela gehitzen du eta *harrizkoa-n* dugunarekin erlaziona daitekeela. Honela bada, *Amez-coa* 'la chênaie' da, *Larrain-goa* 'lieu de pâturage'... e.a. *Aezcoa* ere jasotzen du eta *aitz* 'haitza'-tik eratortzen (1873: 179).

Vinsonek (1925: 630) ziurtasunik gabeko *Arberoue* 'la roche chaude' datekeela dio, *Zuberoa* 'la futaie chaude' eta *Garmendia* 'la montagne enflammée' diratekeen bezala. Azkuek (1927: 182), Luchaireren oinatzetan, 'lurraldea' ("errialdea", "territorio") adiera duen atzikzia dakusa *Arbeloa-n*, *Aezkoa*, *Ameskoa* (*Amezkoa* dakar lekeciarrak, eta *ametz* + -oa interpretatzen), *Belarroa*, *Gipuzkoa*, *Nafarroa-n* eta bestetan bezala.

Mitzelenak *Arbeloa* (AV, 72, 472) *arbel* izen arruntaren eratorrieta sartzen du; bukaera -oa da, zein menturaz -ola-ren aldaera baitateke, hots, jatorrizko **Arbelota* batetik bigarren kontsonantearen disimilazioaz *Arbeloa* atera izanen da, *Apalloa*, *Astarloa*, *Epeloa*, *Mutiloa* eta bestetan gertatzen den antzera. Orpustanek (1990: 85, 1999: 53) *arbel* dakusa topónimo honen oinarrian eta "(le pays de) la pierre noire" interpretatzen du, izan dadin 'lapitza' adieran, izan dadin zentzu orokorrako batean. Beste lan batean (1996: 217) *Arberoa* izena mugatua dela dio, *Iruñ(e)a*, *Bizkaia* eta *Zuberoa* bezala; hemen, bistan denez, lehen biak horrela dira, baina *Zuberoa-n* eta *Arberoa-n* artikulua ote dngun zalantzazkoa da, gutxieneko kontuan. *La langue basque-n* (1999: 241) *Arberoa* X. mendeaz geroztik

"l'Arbéroue"-ren izena izan dela dio, baina maiz albokariz izkiriaturik azal-tzen dela (*arbeloa*), "ce qui fait hésiter sur l'hypothèse étymologique (*bel noir*", ou *bero "chaud"* ou *bera "tendre"*?)".

Salaberriren arabera (1997: 22-25) hainbat toponimoren bukaerako -oa horrek, Luchaire eta Azkuek nahi zuten bezala, 'lurraldea', 'eremua' adierazten du, *Epeloa* (= *Epel*, *Epela*, *Epelaga*, *Epeleta*), *Itzoa*, *Intzoa* (= *Itza*, *Intza*) eta *Ubilloa* (= *Ubillot(s)*, *Ibillot(s)*, *Ibillasketa* > *Inbuluzketa*, *Ubiltzieta* > *Ibiltzieta*, *Ubillagi*) toponimoetan ikus daitekeen moduan. Hauekin lotzekoak dira *Aezkoa* (< *aetz* gentilizioa + -oa 'lurraldea', 'aetzen lurraldea'), *Ipuzkoa*, *Gipuzkoa* (< *iputz*, *giputz* + -oa, '(g)iputzeu lurraldea'), *Nafarroa* (< *nafar* + oa 'nafarren lurraldea'). Honek, alabaina, ez du erran nahi -oa guztiak jatorri berekotzat hartu bebar direla, besteak beste -ona bukaeratik atera den -oa (> -o) ere badugulako: *A(i)zkona* > *A(i)zkao*, *Aramaiona* > *Aramaio*, *Arrona* > *Arroa*, *Artaxona* > *Artaxoa*, *Lemonia* > *Lemoa*, *Likona* > *Likoa*, *Zestona* > *Zestoa*...

Oharra:

Nafarroa Garaian *Arbeloa* deitura aski ezaguna da.

Aiherra / Ayherre

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 18): *San Per de Aiherre* (1321), *Ajarra* (1513), *Ayherre* (1754).

Goihenetxe (1966: 245): *Sant Pere d'Ayerre*, *Sanctus Petrus d'Ayerre*, *Ayerre* (1321, 1328, 1403), *Saneti Petri de Hayherre* (1330), *Sancti Petri de Ayherre* (1330), *Sant Pedro d'Ayerra* (1346), *San Pedro d'Iarra* (1347), *San Pedro d'Iharra* (1347), *Sant Pedro d'Ayherre* (1364), *San Pedro d'Aherr* (1364), *Ayherre Suzon* (1495)¹⁹.

Carrasco (1973): *Ayherre* (1366, 675. or.), *Ayherre Garay*, *Ayherre Behere* (Aiherrako etxeak, 1366, 680. or.), *lo caperan d'Ayherre et de Yzturiz* (1366, 682. or.).

Lemoine (1977: 193): *Aiherre* (1321), *Ajarra* (1513), *Ayherre* (1754).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 43): *Aiherre* (1321).

Orpustan (1990: 90): *ayherra* (1244), *aiherre* (1321), *ayherre* (1350, 1413).

Zierbide (1993): *Ayherre* (1412-1413, 91. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Guilhem Arnaut de Santz, rector d'Ayherre* (1394, 257, 89. or.), *Guillem Arnaut de Sivitz, caperan d'Ayherre* (1394, 258, 90. or.).

Zabaltza (1997, 316, 535. or.): *Sant Pere d'Ayerre* (1321).

Euskal Testuak:

- "Kartier huntarat biltzen baitira *Aiherre-Bildarritzeko haur asko*", J. Etxepare (1988: 16).
- "Makea, Mendiondo eta Lekuine, batek; bertzeak, Doneztiri, Dona-Martiri, Istoritze eta *Aiherre* (...)", J. Etxepare (1988: 28).
- "Ez ahantz, guziz D. Lohizunen, Milafrangan, Makean, Bidarrain, Bardozan, Armendaritzen, Larzabalen, Atarratzen, Zalgizen, *Aiherraren*, D. Garazin", J. Etxepare (1996: 187).
- "Hunen aita *Aiherratik* kostaratu zen, Albert Goyeneche mirikuaren karrosa-zain bezala", P. Lafitte, Hiriart-Urrutiren lanari (1971) egin hitzaurrean.

19. Ayherregaraya sartu du testuan, honen aldamenean, ezpimarraturik.

- "Haren etxekoak hor ziren, **Aiherra-tik**, **Donamarti-tik** eta **Lekuine-tik** etorriak; hor ziren ere **Beloke-ko fraide guziak** beren otoitz kartsuenekin, kantu ederrenekin", (*Otoizlari*, 1986, EEBS).
- "Nork ezagutzen zuen duela 15 bat urte birla jokoa? Hazparneko karteretan eta inguruetaiko herriean **haizik** (**Aiherra**, **Donamartiri** eta **Donoztiri**) ez zen ezagutua", A. Garat (*Herriz Herri*, 1988, EEBS).
- "...eta hortik zenbait urteren buruan igorri zuten **Aiherrara ertor**", Etxebarne (1989: 111).
- "Aita Larre, **Aiherrako jaun erretora** (...)", J. L. Davant, in J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 353).
- "Hori badakite oraino, ezagutu duten lekuindar eta **aihertar** laborari-langile zaharrenek, besteak beste", Larre (2001, 211).
- "Baditugu bai herriak lagundi eta kuraiertzatu gaituztenak hala-nola **Sara**, **Urruña**, **Azkaine**, **Zuraide**, **Itsasu**, **Aiherra**, **Bidarrai**, **Heleta**, **Arberatze**, **Irisarri**, **Aldude**, **Urepele**, **Baigorri** eta ahantziek barka", Larre (2001: 248).
- "Orduan ninduten **Aiherrarat igorri**", Larre (2001: 271).
- "...arras hartua nuen **Aiherrako herria**. Nola egonen nintzan **Aiherrainoko jauzi** bat egin gabe noiztenka", Larre (2001: 273).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 245) eta Orputanek (1990: 90) **Aiherra** dakarte, Hatanek (1895: 19) **Ayhara**, Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1926: XXXV, 19) eta Lemoinek (1977: 193) **Aiherre**. Herritarren izena **aihertarr**, **Aihertarr** (**Lhande**, **Orputan**) edo **aihertar** (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) **Aiherra** eta **aihertar** hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) **Aiherra** eta **aihertar** hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Ajerra, Ajérren nintzán, ajértarrà, ajértarrák (**E. Etxarren**). Tx. Peillenek **M. Arbelbide**, **J. L. Davant**, **E. Larre** eta **M. Pagolari** egindako galdeketan **Aiherra**, **aihertar** azaltzen dira.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 19) *Gay-hara* 'haut plateau' ulertzen du berak biltzen duen *Ayhara*; ematen duen azalpena da eliza eta lehengo gaztelua goi ordo-ki batean kokatuak direla. Bähr-ek (1948: 37) Aragoiko Ayerbe toki izena aztertzean *ayer* 'aldapa, jaicra'-rekin lotzen du eta 'unter dem Hang' adiera ematen. **Mitxelenak** (AV, 17), Bähr-i jarraikiz, *aith'er* 'joera, jaiera, aldapa' dela dio, ustez etorkizkoa den 'aldapa' adiera hori inon dokumentatzen ez bada ere. **Orpustan** hamarkada batzuk beranduago (1990: 90, 1999: 65) errenteriarraren irizkide ageri da.

Lemoinek (1977: 181) bokalek euskaraz aski balio aldakorra dutela dio, eta *a / e* aldiatzatzea gertatzen dela, *Ayherre-n* erraterako, "bistan denez" *Eiher* (sic) 'errota'-ren eratorria baita; Dauzat & Rostaingek ere (1983 [1963]: 42) *aihera* (sic) 'errota'-tik eratortzen dute izena.

Gerok (1997: 8-9) Nafarroako *Ageza* (Ayesa erdaraz) eta *Aierza / Aiarza* mikrotoponimoak *aiher* + *-tza* 'aldapan dagoen tokia' azaldu genituen; ez dakigu *aiher* hau Añibarrok eta Astarloak aipatu zuten *ai* 'aldapa, pendiza'-ren eratorria denetz (cf. *Aia* eta *Aiegi* maldan kokatutako herriak, besteak beste).

Oharra:

Nafarroa Garaian *Ayerra* deitura franko hedaturik dago.

Armendaritze / Armendarits

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 10): *Armendariz, Sancta Maria de Armendaridz* (1256), *Armendaritz* (1428), *Arbendaritz* (1529).

Goihenetxe (1966: 204): *Armendariz* (1245, 1256, 1270, 1293, 1294, 1368, 1379, 1388, 1393, 1396, 1428, 1429), *Armandaryz* (1249?), *Armandars* (1252), *Ermandars* (1352), *Harmandars* (1352), (*Sancta Maria de*) *Armendaritz* (1256, 1364, 1385, 1387, 1428, 1451), *Armendarids* (1256), *Armendaridz* (1256), *Ermendariz* (1307), *Arrbendaritz* (1351, 1529), *Hermendiz* (1378), *Armendaris* (1378, 1469), *Armendariiz* (1405).

Carrasco (1973): *Armendaritz, Lassale de Armendariz* (1366, 675. or.), *Armendaritz, lo caperan d'Ihot et d'Armendaritz* (1366, 681. or.).

Lemoine (1977: 108): *de Armendaridz* (1256), *Armendaridz* (1293), *Armendaritz* (1428).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 26): *Armendariz* (1256).

Orpustan (1990: 97): *armandarys* (1249), *armendaridz* (1256), *armendariz* (1264), *armendaritz* (1366, 1413).

Zierbide (1993): *Armendaritz* (1412-1413, 90. or.). Herri honetan berean “la Sale d’Armendarytz”, “la Sale d’Armendariz” ageri da (ibid.).

Zabaltza (1995): *Ermendariz* (1307, 227, 213. or.), *Blasc d’Armendaris*, *Iohan d’Armendariç*, *Guillem d’Armendaris* (c. 1308, 257, 243-244. orr.).

Zierbide & Ramos (1997): *Per Arnaut, seynor del palacio de Armendariz* (1465, III.21, 107. or.).

Carrasco (1999-1): *De francage de Yot et de Armendariz, 30 soltz* (1266, 220. or.), *Guillem d’Armendariz* (1266, 281. or.), *A don Guillem de Armendariz, per establizon de Armendariz, 15 kafices per lo senescal* (1266, 355. or.), *A don Guillen d’Armendariz et al seynnor de Belçunça, 8 kafices, 2 arrobas en Ostauaylles* (1266, 357. or.).

Euskal Testuak:

- “*Hola-hola solasean hari direlarik, gure ikusketariak Armandaritzera heltzen dire*”, Duvoisin (1987: 63).
- “*Iluntzea zen Armandaritzeko jauregira heldu zirenean bi arrotzak*”, Duvoisin (1987: 64).

- "Ez ahantz, guziz D. Lohizunen, Milafrangan, Mahean, Bidarrain, Bardoren, **Armendaritzen**, Larzabalen, Atarratzen, Zalgizen, Aiheren, D. Garazin", J. Etxepare (1996: 187).
- "Paueko zazpi grenadieretarik sei eskualdunak ziren. Gogoan atxiki balin badut xuxen, huna sor herriak: Donaphaleo, **Armendaritze**, Donaixti, Domintxine, Itsasu, Milafranga", Saint-Pierre (1998: 146).
- "...Euskal-herri barne huntarik beste batzu: Donapaleu, Aiziritzte, Behauze, **Armendaritze**, Irisarri", J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 189).
- "Aitatxi Eñaut Urruti, **Armendaritze** Meharrian sortua (...)", Landart (1978: 15).
- "Alta, ez zen urrunekoa, otto Joanes. Pentsa... sortzez **Armendaritzarra**. Aitatxi bezala, halabaina", Landart (1978: 111).
- "**Armendaritze** Haur Begiez", Karrika (1990).
- "**Armendaritzeko** herri miresgarriari", Karrika (1990: 7).
- "Bai-eta, nahi baginuen, bazituzkeela zenbait oroitzapen xahar kondatzeko, **Armendaritze** bere haurreko herriaz", E. Larreren hitzau-rrea, Karrika (1990: 10).
- "Bortz urtetarik hamabi urtetaraino **Armendaritzen** bizi izan naiz (...)", Karrika (1990: 13).
- "Geroztik **armendariztar** pilotariek trinket eder bat badute beren eskuho (...)", Karrika (1990: 16).
- "Bainan 1924-eko urte hastean **Armendaritzerat** etorri ziren heiek ez nituen begi onez ikusi", Karrika (1990: 53).
- "Deneri goraintzi, eta gora **Armendaritze!**", Karrika (1990: 53).
- "Alta, adinez baginuen 12 urte gu bien artean. **Armendaritze** Mehaberriko semea (...). Eta, Hazparnen, baginuen gelaria, Mañexen kusia, **Armendaritze** Urrutiko Margarita (...)", Larre (2001: 219).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) Arbendaritz jasotzen du, Hatanek (1895: 13) **Armendaritz**, Azkuek (1905: XXIX) Arbendaritze, Lhandek Arbandaritze (1926: XXXVI), Arbendaritze (ibid., 53), Dassancek (1966: 164), Goihenetzek (1966: 204), Barandiaranek (1974: 79) eta Orpustanek (1990: 97) **Armendaritze**. Lemoinek orrialde batean (1977: 108) Arbendaritz erraten dela dio eta beste batean (ibid., 181) Arbendaritze eba-kitzen dela. Herritarren izena **arbendaritzarr** (**Lhande**), **armendariztar** (**Dassance**), **Armendaritzarr** (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Armendaritze* eta *armendariztar* hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Armendaritze* eta *armendariztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Armendaítze, Arréndaitzé, arméndariztár, árrendaiztárra (EHHA), Armèndaritzé, armèndariztarrák (E. Etxarren), Armendáitze, aRmendáiztaRák (L. Xuri), Ármendáritz (A. Kaminondo, P. Kamino). Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari egindako galdeketan *Armendaritze*, *armendariztar* ematen dira ontzat.

Etimologia azalpenak:

Godoy Alcántarak garbi ikusi zuen XIX. mendean (1871: 96) *Armenteros*, *Armentariz* eta *Armendariz* deituren jatorria *armentarius* ‘aziendazaina’²⁰ zela. Luchairek (1873: 147, 1874: 11) euskarazko *b* > *m* aldakuntza azaltzen ari delarik *Biarritz* > *Miarritz* eta *Arbendaritz* (XVI. m.) > *Armendaritz* aipatzen ditu; pixka bat beranduago (1881: 153) Leireko kartularioko *Armentari* izena biltzen du²¹ eta honela erraten: “c'est très probablement le même mot qui entre dans la composition du nom de ville basque française (canton d'Iholdy, département des Basses-Pyrénées): *Armendaritz* (en 1256, *Armendariz*)”.

Hatanek (1895: 12-13) gero Dauzat & Rostaingek oker eta Orpustanek zuzen berengana tuko duten *Armendi-aritz* etimologia proposatzen du eta honako azalpen hau ematen: “*Armendaritz* est un endroit couvert de beaux chênes au bas de la montagne d'*Armendi*”. Azkeneko hau *Ar-mendi* “montagne de pierres” interpretatzen du eta erraten *Armendaritze* eta Heletaren arteko mENDIA dela, eta hemen “plusieurs carrières de pierre” daudela, zenbait harrobi alegia. Vinsonek (1909: 354) -itz, -iz bukaera duten izen ugarien artean sartzen du *Armendaritz*, baina ez du gehiago sakontzen.

Godoy eta Luchaireren bidetik dabilta Piel (1947: 176), **Mitxelena** (AV, 82), **Díez Melcón** (1957: 145), Dolç (1960: 402; bouen arabera *nomina*

20. *Armentarius*-en oinarrian dagoen *armentum* izenaren balioaz ikus Ernout & Meillet (1994: 47).

21. Ezkarozten *Armentari Sanz* eta *don Armentari* ageri dira 1072an (Martin Duque, 1983: 97).

humilitatis-etako bat da *Armentarius*, *Asinarius* eta *Porcarius* bezala), **Menéndez Pidal & Tovar** (1962: 390) eta **Lemoine** (1977: 108, 181), baina ez **Dauzat & Rostaing** (1983 [1963]: 27-28). Hondarreko hauen arabera *Armendaritz*-en *arr-* ‘rocher’, *mendi* ‘montagne’ eta *aritz* ‘chèvre’ (sic) ditugu, nahiz gero beste Departamendu batzueta *Armenteule*, *Armentières*, *Armentieux*, *Armentioux* azaltzeko *armentum* ‘gros bétail’ izena baliatzen duten. **Orpustanek** (1990: 97) Dauzat & Rostaingen etimologia hobesten du, “pixka” bat zuzendu ondoren, hots, *chèvre* → *chêne* aldakuntza egin ondoren; alegia, aipatzen ez badu ere Hatanen etimologia bere egiten du. Honela mintzo da *Armendaritze-z*:

“Ce toponyme est un triple composé que Dauzat et Rostaing avaient fort bien analysé: (*h*)*arr(i)* “rocher”, *mendi* “montagne”, (*h*)*aritz* “chêne””.

Lemoineren lanari erreferentzia eginez honela jarraitzen du:

“Toute autre analyse entraîne des complications inutiles et peu vraisemblables, comme le latin *armentaria*”.

Irigoien (1990: 29-32) ez da, uste izatekoa zenez, Orpustanekin akort eta gorago ikusi beste hizkuntzalarien bidetik erraten du *Armendaritz(e)* Erdi Aroko *Armentari* (<*armentarius* ‘behizaina’, ‘aziendazaina’) antropónimoaren gain moldatutako patronimikoa besterik ez dela. Bizkaiko euskaltzaina lehenago ere mintzatua zen gai honetaz (1983: 18).

Bastida / Labastide-Clairence

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 23): *La Bastida nueva de Clarenza* (1312), *La Bastide de Clarence* (1354), *La Bastide* (1380), *La Bastida de Clarença* (1398), *La Bastide de Clarensse* (1422), *Bastida de Clarencia* (1513), *La Bastide de Clerance* (1665), *Beata Maria de la Bastide de Clerence* (1767).

Goihenetxe (1966: 309): *Bastide nostre de Clarença, ville de Clarencia* (1312), *La Bastide de Clarence* (1313), *La Bastida de Clarença* (1321, 1375), *bastide nove de Clarencia* (1339), *Bastida de Clarencia* (1388).

Carrasco (1973): *lo vicari de Labastide; lo prebender de Labastide* (1366, 682. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Per d'Arremes, baylle de Labastide de Clarence; Guiraut Gayrart, vezin et habitant de la dite Bastide* (158. agiria, 633. or., 1313), *maestre Guiraut de Viaue, Bernart de Monclar, vezins eta habitantz de Clarence* (*ibid.*, 634. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Ejo, Pes de Puy, notari public de Labastide de Clarença* (1356, 9, 53. or.), *Johan de Garris, baillé de Labastide de Clarence* (1362, 25, 65. or.).

Zierbide (1993): *la Bastide de Clarença* (1412-1413, 93. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Bernat d'Arroncésbaus, bezin de La Bastide de Clarence* (1395, 269, 98. or.).

Barragán (1997): *la bayllia de la nuestra Bastida de Clarença* (1336, 104, 169. or.), *la nuestra uilla et eglesia de Santa María de la Bastida de Clarença* (1336, 107, 173. or.), *Item ad supplicatione gentium bastide de Clarencia* (1341, 142, 248. or.), *la rectoria de la eglesia de la Bastida de Clarença* (1347, 172, 289. or.).

Ruiz (1997): *Data en la Bastida de Clarença* (1355, 133, 166. or.), *Donne a La Bastide de Clarence; Scripta en Labastida de Clarença* (1355, 134, 167. or.), *baylle de la Bastide de Clarence* (1359, 183, 219. or.).

Zabaltza (1997, 316, 535. or.): *el conceylo de la bastida Clarença* (1321).

Ruiz (1998): ...*a Guillem Arremon de la Via, en la yglesia de Santa María de Clarença; otrossi de los gages de siete meses que eill touo en goarda por de la dicha Bastida* (1362, 572, 240. or.), ...*otrossi li pagassedes veinte libras de carlines por razon de la guarda et mission que fezo teniendo cercado a Guillem Arremon de la Via en la eglesia de Santa María de Clarença*

(...) touo en goarda por nos el bayllio de la dicha Bastida (1362, 573, 241. or.), ...Garcia Arnald d'Iuarrola (...) dio a Iohan de Garra, baile de la Bastida de Clarença (...) (1363, 943, 585. or.).

Euskal Testuak:

- "*Bastidako kantoinamenduan eta Akhamarren goldeak idukitzten ditu 34 ara eta 19 zantiara hurran*", Duvoisin (1986 |1858|: 66).
- "*Aita Pergilhem igorri zuten Bastida-Klerantzerat erretor; aita Zarrote gisa berean Lekhoineral*", Arbelbide (1890: 271).
- "*Donibaneko kantonamenduak eman zion esku-gain handia. Bertze kantonamenduetan gibeletik zen; bertzeari hurbilenik Bastidan, eta urrunenik Bidachunen*", Hiriart-Urruti (1971:105).
- "*Betidanik bazuen komentuentzat gaitzeko atxikimendua. Uztaritze, Angelu, Maule, Donibane, Betarrame, Bastida, eta bertze komentu (...)*", Hiriart-Urruti (1971: 148).
- "...*beneditano batzu igorri dituela; bat edo biga Bastidako hoitarik (...)*", Hiriart-Urruti (1972: 101).
- "*Han dire Hazparneko, Bastidaku, Donibane-Lohizuneko, Uztaritze, Iholdy-ko, bortz kantonamenduetako elizei ebatsi ontasunen xehetasunak*", Hiriart-Urruti (1972: 190).
- "*Eta bertze egilerik nehor ez Eskual-herri guzian, Bastidan baizik!*", J. Etxepare (1980 |1910|: 66).
- "*Panpilaren Garrozeko arreba hil supituki bezela, hiru hilabeteren burian Bastidako ahizparen senharra odoleko kantzerrarekin*", Amorotzeko 1970eko gutun argitaragabea.
- "*Ondoko urtean, 1567an, Leizarragak Pauen ministro-gaien etsaminak pasatu zituen eta ministro egin zuten, apirilaren 15ean Bastidarat izendatzen zutelarik*", Lafitte (1990: 109)
- "*Bastida terdaraz La Bastide-Clairence), bere portu ttipiarekin. Baxenabarreko herri bat zen, frango ttarroa, kaskoin kofoin bat, nahiz (paper zabarrak lekuko) Eskualdun hainitz ere bazaukan*", Lafitte (1990: 109).
- "*Pauko Sinodak orduan erabaki zuen Leizarraga alde bat jarriko zela Bastidan*", Lafitte (1990: 110).
- "...*itzegilea, ikusiz zakurra behingotz eri zuela eta ez nahiz sehirik hartu, Bastidarat joana zela bertze zakur baten bila*", J. Etxepare (1980 |1910|: 68).

- "Nahiz administrazioak arken bi horiek **Bastidari** lotzen dituen eta ere Mehaine Donapaleutik Hazparnera ekartzen", P. Charrittonen oharra, J. Etxepare (1988: 33).
- "Barenabarrikoak jende xeheari hurbilago zauden; hogoita sei ziren orotarat: hiru Amikuzetik, bat hedera Iholditik, Arnaitzetik eta Irissarritik, bira Garazitik, Baigorritik, Ortzaizetik, Arberutik eta Oztiharretik; herdin biga bahotzetik: Donibane-Garazitik, Donapauletik, Garruzetik, **Bastida-Klairantzatik** eta **Larzabaletik**", Otto Piarre (*Herria*, 1987, EEBS).
- "**Bastida** Pesarukoek Larzahaltarren kontra eta Iholdiarrek Ezterenzubitarren kontra irabazi ondoan elgar atxemaiten zuten pare hoberenaren izendatzeko" *Herriz Herri* (1988, EEBS).
- "Hain segur, esperientzia hori ez dezakegu den bezala sar beste leku batzuetan, hala nola Hazparne, **Bastida**, Bidaxuneko eskuadleetan". *Herria* (1989, EEBS).
- "**Bastidarrak** jende maltsoak ziren", Lafitte (1990: 110).
- "Tardets izan baitzen bost urtez **Bastidako** lehen ministro (...)", Lafitte (1990: 110).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Dassancek (1966: 164) *Bastida, bastidar* biltzen ditn eta Orpustanek (1990: 90-91) *Bastida, Bastida-Klarentza* ("dit-on parfois en basque") eta *Bastidarr*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) (*Nafarroa behereak*) *Bastida* eta *bastidar* hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Bastida* eta *bastidar* hobetsi ditu; Euskal herriko beste *Bastida*-ren batetik bereizi beharra denean *Bastida Arberoa*, *Bastida Arberoako...* erabiliko dira.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Bastida, bastidar, bastidota, bastidó (EHHA), *Bastida, bastidarrà* (E. Etxarren), *Bastida, bastidaRàk* (J. Xuri), Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari egindako galdeketan *Bastida, bastidar* ematen dira ontzat.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 19) *La Bastide-Clairence* euskal izena ez dela besterik ez du erraten; Palayk (1991 [1974]: 111) *bastide* izen arruntzat hartzen du eta honela definitzen: "Lieu retranché avec domaine environnant et groupe d'habitations; ville fortifiée, édifiée d'un seul coup au XIIIe eta au XIVe siècles". Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 57) *Bastia*, *La Bastide*, *La Bastidette*, *La Bastit* bezalako toponimoak latineko *bastita* aditz partizipio izendutik eratortzen dituzte; hastapenean 'gororlekua' adiera zuela diote eta gero XIII-XIV. mendeetan sortu ziren hiribildu txikiak izendatzera igaro zela. Coromines & Pascualek diotenez (1987: 538-539), gaztelaniazko *bastir* okzitanierazko *bastir*-tik atera da eta hau germanierazko **Bastjan* 'eho, ehundu'-tik. 'Eraiki' adiera dirudienez mailegua da gaztelaniaz, *bastir* aditza erranahi horrekin zaharra bakarrik frantsesez, okzitanieraz eta katalanez baita.

Lemoinek (1977: 266) *Labastide-Clairence* Clarence-ko duke ingelesak fundatu zuela dio, 1312. urtean; Orpustanen arabera (1990: 91) izenaren bigarren osagaia (*Clairence / Klarentza*) ilun dago, baina ez du baztertzen erlijio izen zenbait datekeelakoa. Grosclaudek (1991: 62-62) Biarnoko bastidez (*Labastide-Cézéracq*, *Labastide-Monréjeau*) ari delarik Dauzat & Rostaingen definizioa errepikatzen du eta gehitzen okzitanierazko *bastida* *bastir* aditzaren iraganeko partizipio femeninoa dela. Nietok (1997: 207) Arabako *Labastida*-z (*Bastida* euskaraz) ari delarik Lugoko *A Bastida*, Salamancako *La Bastida*, Lleidako *La Bastida de Bellera*, *La Bastida d'Hortons*, *La Bastideta de Corroncui* aipatzen ditu eta erraten izena latin berantiarreko *bastita*-tik (*i luzearekin*) atera dela; *Villafranca* (cf. *Villefranque* / *Milafranga* Lapurdin), *Les Franqueses del Vallès* eta besteren eremu semantikoan sartzen dela ere badio.

Oharra:

Bastida Baigorriko auzoa ere bada, hain zuzen ere E. Larre euskaltzaina sortu zena.

Donamartiri / Saint-Martin d'Arbérōue

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 150): *Sant-Martin* (1513).

Goihenetxe (1966: 256, 316): *Beelhoriz* (1249), *Sant Martin* (1249, 1321, 1343, 1347, 1369, 1371, 1387, 1389, 1398, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1428), *Belhoriz* (1256), *Sancto Martino de Belhorritz*, *Sanctus Martinus de Belhorritz* (1285, 1334), *Saint Martin* (1293), *Sant Martin de Heloriz* (1321), *Sant Martin d'Arbeloa* (1358), *Sant Martin de Belhoritz* (1374, 1394), *Sent Martin* (1385).

Carrasco (1973): *Sent Martin* (1366, 675 eta 680. orr.), *lo caperan de Sent Martin* (1366, 682. or.).

Lemoine (1977: 264): *Sant Martin* (1513).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 614): *Sant Martin* (1513).

Orpustan (1990: 87): *sent martin* (1249), *belhoriz* (1249), *sant martin de beloriz* (1350), *sent martin* (1366).

Zierbide & Santano (1990): *Johan, seynor de Sent Esteven eet Bernard, son filh, hereter; Santz filh de Garris. e Johan, seynor de Çabalçu de Sent Martin* (1356, 9, 53. or.).

Zierbide (1993): *Sent Martin* (1412-1413, 92. or.).

Zabaltza (1997, 316; 535, 536. orr.): *los parroquianos de Sant Martin de Beloriz* (1321), *don Arnalt, capeyllan de Sant Martin de Beloriz e Santz Martin d'Arrayda esleytos et puestos por los dichos de Arberoa* (1321).

Euskal Testuak:

- "Doneztebe-hiritik, lehenbiziko urhatsak eraman zituen **Donamartihirira**", Duvoisin (1987: 63).
- "Makea, Mendiondo eta Lekuine, batek; bertzeak, Doneztiri, **Dnna-Martiri**, Isturitze eta Aiherre (...)", J. Etxepare (1988: 28).
- «Gure Herriak» zor dako oroitzapen bat, Pierre Etchepare, berriki hila den, **Donamartihiriko ertor zenari (...)**", J. Etxepare (1996: 197).
- "... 1919an, igorri zuten buruzagiek, **Donamartihirirat ertor**", J. Etxepare (1996: 198).
- "**Donamartihiri**, 403 arimako herri ttipi bat da, Hazparne-ren iuzpe-girat", J. Etxepare (1996: 198).

- "...baditake bertze itzal handirik ez duken **Donamartihirik**", J. Etxepare (1996: 198).
- "Bederen -eta ez da hau guti- elizako kantuaren beraztasunari, musika lagun, ohartarazi ditu **Donamartihiritarrak**", J. Etxepare (1996: 199).
- "Segur, nahi baino lasterrago heldu ginen **Donamartiri** Elixabehereko ostatu aitzinera (...)", Landart (1978: 48).
- "Haugi orain hunat, **Donamartitarrek** bezala egin behar diuk", Landart (1978: 49).
- "Zeren **Donamartiritik** Oragarrera, patarrez-patar oinez joan behar baikuenet Isturitzeko mendietan han-hara", Landart (1978: 49).
- "Dominixe URKhet **Donamartiri**-Etxartia-n sortua zen, 1899-an, aboztuaren 14-an" (Otoizlari, 1986, EEBS).
- "Haren etxeakoak hor ziren, Aiherra-tik, **Donamarti**-tik eta Lekuine-tik etoriak; hor ziren ere Beloke-ko fraide guziak beren otoiitz kartsuenekin, kantu ederrenekin", (Otoizlari, 1986, EEBS).
- "**Donamartiriko** soka tira ekipa ere hor izanen da, kostaldeko [...] aurka ariko zaukuna", Herriz Herri (1988, EEBS).
- "Ene ustez segurik, Armendaritzeko lurretan aurkitzen zen Bahasiko etxe bakarra zen, beste etxeak **Donamartiriko** lurretan ekarriak baitira", Karrika (1990: 147).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Donemarthiri* dakar, Raymondek (1863: 150) *Don-Amarti-Hiri*, Hatanek (1895: 17) *Dona-martine* eta Azkuek (1905: XXIX) *Donamartihiri*, Lhandek (1926: XXXVI, 211), Mitxelenak (AV, 434) eta Dassancek (1966: 162) *Donamarthiri* ematen dute. Barandiaranek (1974: 68, 74) *Donamartiri* deitzen zaiola dio eta Landibarren badela *Jandenamartine* izeneko auzoa; Orpustanek ere (1990: 87) *Donamartiri* jasotzen du. Lemoineren arabera (1977: 264) -eta honetan Raymondi jarraikitzentz zaio- euskaraz *Don Amarti Hiri* erraten zaio herriari.

Herritarren izena, Lhandek dioenez, *donamartiarr*, *donamartarr*, *dona-martihiritarr* da; *donamartiarrak*, *haitzak* 'les gens de St.-M.-d'A. sont des chênes' erranairua ere biltzen du. Dassancek *donamarthiritar* dakar eta Orpustanek *Donamartiriarr*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Donamartiri*, *donamartiritar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Donamartiri* eta *donamartiritar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Dònamartí, *dònamàrtitarrá* (E. Etxarren), *DónamaRtíri*, *dónamaRtjáRtaRàk* (L. Kuri). M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari Tx. Peillenek egindako galdeketan *Donamartiri*, *donamartiritar* aldaerak hobesten dira.

Etimologia azalpenak:

Hatanek dio (1895: 17) *Dona-martine* “seigneur Martin” dela. Mitxelena & Irigaraik (1955: 417) XVI. mendean *St. Martin d’Arbérour-en* euskal izena *Donamarthiri* zela diote eta azken osagaia *hiri* ‘hiribildua’ datekeela, baina gehitzen dute Lhanderen arabera Hiribarrenek *Dona Marthiri* ematen duela “(fiesta de) San Martín”-en baliokidetako. Errenteriarrak dioenez (AV, 434) izena *Marti(n)* izan daiteke, kasu honetan *Marti*, jakina. Orpustanen iritzian (1990: 87) izen elkartu honetan *iri-k*, *Donoztiri-n* bezala, ‘domaine noble’ erran nahi du.

Gure ustean hukaerako *hiri* osagaia *Donoztiri*, *Dohoztiri-n* (< *Dona Eztebe hiri*) eta *Uhartehiri-n* dugun bera dateke. Hasierako *Dona-* hori *done* ‘santua’ ezagunetik atera dela zalantzarak ez dago; lehen osagaiaren bukaerako *-a* elkarketan joateari zor zaioke (cf. Agud & Mitxelenak |1958: 12| biltzen duten *Dona-Phetri*: “Ni niz Urthubiaco alhaba eta Dona-Phetrico madama”), asimilazioari edo bi gauzei.

Donoztiri / Saint-Esteben

Erdal dokumentaziooko lekukotasunak:

Iruñeko protokoloak (Iruña, 1635, 50, 368): "...*Joanes de Santesteban molinero residente en esta dicha ciudad y natural de la villa de Santesteban en la vaxa nauarra...y marido de...Catalina Usuroz al presente residente en la dicha villa de santesteban*".

Raymond (1863: 147): *San-Esteven de Arberoa* (1321), *Sant-Esteban* (1513), *Saint-Esteve d'Arberoue* (1703).

Goihenetxe (1966: 254, 313): *Sancto Stephano* (1249), *Sant Esteuan de Arberoa*, *Sant Esteuan d'Arberoa* (1321, 1428), *Sant Esteuan*, *Sant Estevan*, *Sant Esteban* (1321, 1347, 1353, 1357, 1362, 1368, 1385, 1387, 1388, 1397, 1400, 1401, 1404, 1405, 1406, 1669), *Sant Esteuen*, *Sant Esteaben* (1343, 1347, 1353, 1371, 1405), *Sent Esteaben*, *Sent Esteuen* (1356, 1360, 1363).

Carrasco (1973): *Sent Esteaben* (1366, 675 eta 681. orr.), *lo caperan de Sent Esteaben et de Helet* (1366, 682. orr.).

Lemoine (1977: 262): *San Esteaben de Arberoa* (1321)²², *Sant Esteban* (1513), *Saint Esteve d'Arberoue* (1703).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 596): *San Estevan* (1321).

Orpustan (1990: 87): *de sancto stephano* (1249), *sant esteven* (1350), *sent esteben* (1366, 1413).

Zierbide & Santano (1990): *Johan, seynor de Sent Esteven et Bernard, son filh, hereter; Santz filh de Garris. e Johan, seynor de Çabalçu de Sent Martin* (1356, 9, 53. or.), *Sapien totz que jo, Arnaut Lup, seynhor de Luxe, confessi aver recebut de vos, Guasernaut de Sent Esteaben, et Johan de Sossaute, tributados deus peatges d'Ostabat, de Sent Palay et de Guerris* (1363, 33, 70. or.).

Zierbide (1993): *Sent Esteaben* (1412-1413, 92. or.).

Zabaltza (1997, 316, 535. or.): *los parroquianos de la parroquia de Sant Esteuan de Arberoa* (1321).

Carrasco (1999-1): *En Bayguerr et en Sant Esteuen* (1266, 353. or.), *En Sanct Esteuen* (1266, 356. or.).

22. Raymondena kopiatu du Lemoinek, baina oker.

Euskal Testuak:

- “*Athano Doneztebe-hirikoak noiznahi erraten ohi zuen (...)*”, Duvoisin (1987: 61).
- “*Parise Doneztebe-hiri baino handiago, zer erran nahi zuen horrek? Uste zuen Donestebe-hiritarrak nongonahiko jendeen idurikoak zirela*”, Duvoisin (1987: 62).
- “*Doneztebe-hiritik, lehenbiziko urhatsak eraman zituen Donamartihirira*”, Duvoisin (1987: 63).
- “*Lekuindar, Doneztihiritar, Luhustar, Hazpandarrek, zapatainak*”, Etxepare (1980 [1910]: 41).
- “*Urepelekin batean behar ginituzke ezarri: Bidarrai, Makea, Baigorriko zokoak Irisarri, Eiberalarre, Esterenzubi, Beskoize, Donestihibi, Bidarte, Mendibe, Oragarre, Lasa, Donazaharre, eta bertze asko herri*”, Etxepare (1985: 291).
- “*Makea, Mendiondo eta Lekuine, batek; bertzeak, Doneztiri, Donamartiri, Isturitzeta Aiherre (...)*”, J. Etxepare (1988: 28).
- “*2. J.B. Etcheberry, Dointzihiritarak, 50 libera*”, J. Etxepare (1996: 190).
- “*Doneztihiriko elizatik, alditzar ereman zutenean hilerrirat, eta hemen etzan, harri gora baten gainean (...)*”, J. Etxepare (1996: 204).
- “*Hau Dohoztiritarra dugu, Baionako Ospitaleko jaun omonier maitagarria, eskuarazko liburu balios andana baten egilea*”, Lafitte (1990: 215).
- “*O zoin laket zuen Baionako edo Donoztihiriko buruzagien bilkura ttipietan!*”, Lafitte (1990: 281).
- “*Eta zer eguna! Negu guztiko bortitzetarik bat... Horma beltza ari; eta denbora haietan, Donoztiri Harrigainbordako ganbarak ez ziren bero-tuak*”, Landart (1978: 13).
- “*Mila aldiz nahiago nuen Donoztiri neure sort-herri maiteak eskaintzen zidan apaindura goxoa*”, Landart (1978: 31).
- “*Hasi nintzen beraz irakurtzen eta hain xuxen, Oxobik bere eskaintzan Donoztiriko haurrek aipatzen zituen. Donoztirikoak eta Arrangoitzekoak*”, Landart (1978: 53).
- “*Beste leku batzuetan “Odei” izena ematen dioten ireluari, Dohozti-n (Done Esteban) “ortzia” deitzen diote*”, J. M. Barandiaran (*Euskal Herriko Mitoak*, 1988, EEBS).

- "Nork ezagutzen zuen duela 15 bat urte birla jokoa? Hazparneko karteretan eta ingurueta herriean baizik (Aiherra, Donamartiri eta **Donoztiri**) ez zen ezagutua", A. Garat (*Herriz Herri*, 1988, EEBS).
- "Gure jendakia parte bat **Donoztiri**, Amorotze eta Mehainen izanki eta, hiru herri horietako berri nihork ez zakien Juanak baino hoheki", Karrika (1990: 54).
- "Beti amaso harat ezkondu eta haurrideak, bixtan dena, kanporat. Aitaso **Donoztiri** Urrixeko semea zen (...)", Karrika (1990: 147).
- "Ez zena han Jean Batixta Etcheberry, **Donoztiri** Basagaitzeko apeza. 52 urtetan oraino!", Larre (2001: 241).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Donestihiri* dakar, Raymondek (1863: 147) *Don-Este-Hiri*, Hatanek (1895: 17) *Dona-stie* eta Azkuek (1905: XXIX) *Donestehiri*. Lhandek *Donestihiri* jasotzen du (1926: XXXVI, 212), Dassancek (1966: 162) *Donestiri*, *Dohoztiri*, *Goihenetxek* (1966: 254) *Donestiri* eta Orpustanek (1990: 87) *Donoztiri*. Lemoinek, Raymonden urratsetan, euskaraz *Don Este Hiri* erraten dela dio.

Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 596) *St-Esteben* izenburupean *Donoztiriren* 1321eko *San Estevan* lekukoa sartzen dute eta hurrengo hau gehitzen: "Forme basque du grec *Stephanus*, le premier martyr, et de nombreux autres saints". Guk ez dugu ongi ulertzen autoreok erran nahi dute-na; menturaz *Esteben* edo *Esteban* grezierazko *Stephanus-en* eta beste anitz hagionimoren euskal ordaina dela? Honek, jakina, eta horrela ulertu behar bada, ez du ez bururik ez buztanik.

Barandiaranen arabera (1974: 17) *Dohozti* da herriaren izen herrikoi laburtua, euskarazko idazki eta argitalpen batzuetan *Doneztebiri* gisa agertzen dena, baina oinohar batean *Dohoztiri*, *Donestiri* eta *Donestihiri* ere erraten zaiola gehitzen du. Hondarreko aldaera hau *Donoztiritik* Lekuinera doan bideko harrizko gurutze handian ageri da (ibid., 73. or.): *1683 / PREDO / DE PEL / ERETE / GVI : EG / VIN DV / HARRI / HAUR / DONE / STIHIRI / QVO Pedro de Pelcretetegi[k]* egin du harri hau *Donoztirirako*, Ataundarrak dioenez, sobera lotsatiak ziren haurrak herritik 80 bat metrora dagoen *Yandohozteixiloa* izeneko iturriera eramatzen zituzten, ahalkearen kentzeko.

Herritarren izena *donestiarr*, *donestiriarr* (**Lhande**), *donestiritar*, *dohoztiritar* (**Dassance**), *Donoztiriarr*, *Dohoztiriarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Donostiri*, *donostiritar* aukeratu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Donoztiri* eta *donoztiritar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

E. Etxarrenek Donoztirin berean *Doózti*, *doóztitarrà* erraten dutela jakinarazi zigun; **L. Xuriri** *Dònoscí*, *dònoscjaRák*, *Donòstiitik héldu niz etxerat* hartu genion. **Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre** eta **M. Pagolari** egindako galdeketan *Dohoztiri*, *dohoztiritar* ematen dira ontzat.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 17) *Dona-Estebe* dakusa *Dona-stie-ren* azpian, eta 'seigneur Etienne' halioa ematen dio. **Mitxelenak & Irigaraik** (1955: 414) Zuberoako *Saint-Etienne* 1790ean *Don-Eztebe-hiri* gisa dokumentatzen dela diote eta oinarrian *Estebe*, *Eztebe* 'Esteban' dagoela.

Orpustanen arabera (1990: 87) *Saint-Esteben* izen ofizialak Erdi Aroko forma gaskoia atxiki du hein hitez, eta enskarazko aldaera haren laburtze fonetikoaren ondorioa da, bukaeran eratziki zaion *iri* baldin badarama ere. Hondarreko izen honek, ortzaiztarraren arabera, ez zuen artean egungo 'ziutatea' erranahia eta latin zaharreko *villa-k* bezala 'etxaldea', 'bazterretxaldea' ("domaine rural") adierazten zuen, edo Erdi Aroko latineko *villa-k* bezala 'etxalde multzoa' ("ensemble de domaines").

Ikus, gainera, *Donamartiri-n* ertan duguna.

Obarra:

Eztebe aldaera da, zernahi gisaz, Zuberoako eta Nafarroa Garaiko *Doneztebe* herri izenetan duguna, eta *Donoztiri*, *Dohoztiri*, *Dohoztiri-n* dagoena ere bai, tarteko -z- horrek salatzen duenez.

Heleta / Hélette

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 77): *Helete* (1302), *Eleta* (1513), *Beata Maria de Helette* (1757).

Goihenetxe (1966: 250): *Heleta* (1245, 1249, 1360, 1388), *Helete* (1302), *Helleta* (1385), *Eleta* (1391, 1513), *Elete* (1353).

Carrasco (1973): *Heleta*, *Aguirre de Helet* (1366, 675 eta 681. orr.), *lo caperan de Sent Esteben et de Helet* (1366, 682. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Martin de Eleta* (Zangoza, 1309, 144. agiria, 608. or.).

Ostolatza (1978): *don Arnalt Aremon de Eleta* (1213, 37, 123. or.).

Lemoine (1977: 199): *Helete* (1302), *Eleta* (1513), *Helette* (1756).

Orpustan (1990: 86): *helieta* (1249), *heleta* (1249), *elete* (1350), *helete* (1366, 1413).

Zierbide (1993): *Helete* (1412-1413, 93. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Guaxen, seynor de la Sale de Senta Marie de Helete, bezin de la terre d'Arberoe* (1408, 311, 132. or.), *Johan d'Elet* (1422, 329, 158. or.), *Johan d'Eleet* (1423, 331, 161. or.).

Euskal Testuak:

- "Bidachunetic hasiz higan Alduderat, / Eta Arneguin gaindi ethor **Heletarat**", Hiribarren (1853: 77).
- "**Heletako goldeak badagokitza** 28 ara eta 57 zantiara (...)", Duvoisin (1986 [1958]: 66).
- "**Heletako feriak ziren orduan**", Duvoisin (1987: 67).
- "Bidea ez dugu beharrik galtzen, hanitzek egiten ohi duten bezala **Heletako alderat** xuxen aitzinatuz (...)", J. Etxepare (1987 [1931]: 37).
- "Aro bat bazen ordea..., ezin hitsagoa. **Heletako feriak** osoki opor egin du", J. Etxepare (1996: 38).
- "Oroit ginen izan zirela halaber **Heletako plazan** (hortaz hemengo etxe batek ate-gaineko harrian beti lekukotasun dakar)", J. Etxepare (1996: 76).
- "Orduan Duvoisin **Heletan** zagon, oraino teniente izaki; eta huna *Hiriart-Urrutyk kondatzen daukun gertakaria*", Lafitte (1990: 198).

- "Heletako feiriaz Panpilak xerkatu zien Ximun; goraintzi Karmelori", Amorotzko 1970eko gutun argitaragabea.
- "Badakizu Garruze eta Heletako feirian nola kargatzen dituzten aratxe edo zerriak?", Arbelbide (1986: 124).
- "Gaixo enuxenta! Etxebazterreko ondorat heltzean, senditu nuen barneko hisdura bat, eta Heletatik Baiona arteko bide guzian (...)", Karrika (1990: 92).
- "Gero Heletan eraman baitzuen bere erretorgoako kargua, heletarreri ez zela harentzat deus gaixtorik atera behar!", Karrika (1990: 106-107).
- "Karrikaren pentze zolako erregebidean, Heletako merkaturat zoalarik, bat batean zaldia lauhazka abiatu zitzaion", Karrika (1990: 121).
- "Bih zentzuak dira. damurik, lehena Heletako erretor eta bestea Garazi-Jatsuko", Larre (2001: 172).
- "...hek dira Pierre Etchegaray *heletarra*, Jean Hiriart-Urruty *azpandarra*, Jean Irigoyen *ainiztarra* eta Jean-Louis Pecoits *lakartarra*. Jainkoak berekin dituela, gu ere haren *ganatu artean!*", Larre (2001: 214).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Heleta du*, Hatanek (1895: 13), Lhandek (1926: XXXVI, 430), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 250), Barandiaranek (1974: 79), Lemoinek (1977: 199) eta Orpustanek (1990: 86) *Heleta*. Herritarren izena Lhanderen arabera *heletar* da; *heletarrak*, *saindu mokhorrok* 'les gens de H. sont des saint bourrus' esamoldea ere badakar. Dassancek ere *heletar* biltzen du eta Orpustanek *Heletarr*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Heleta, heletar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Heleta eta heletar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Heleta, Elétan, helétarrà (E. Etxarren), *Hèletá* (L. Xuri). Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari egindako galdeketan *Heleta, heletar* hartzen dira ontzat.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) hizkuntza-fikziozkoztat jo dezakegun etimologia proposatzen du: honen iritzian *Heleta*-ren jatorria *Hal-eta* da eta adiera "élévé-lieu, lieu élevé". Honen azalpentzat dio herria biziki leku goran koka-tua dela eta hara iristeko igo egin behar dela, alderdi guztiatarik. Latinez *ala* 'aile' erraten da eta *éle* ebakitzen, autore honen arabera.

Lemoinek (1977: 199) *ira* 'garoa'-ren eratorrien artean sartzen du, irudi duenez Lopez-Mendizabalen ildotik, nahiz hondarreko honen lana dela-eta "il est difficile de le suivre complètement" gehitzen duen. Orpustanen arabea (1990: 86) toponimoaren bukaeran -eta lekuzko atzizkia dago, eta oinarrrian *eli* 'troupeau', *elhe* 'parole' ez baita egokia. *Eli*, gainera, Garazi eta Ortzaizeren arteko *Erretetelia* erregearen gorte izeuean ageri da, ortzaiztar irakasleak dioenez.

Oharra:

Nafarroa Garaiau *Eleta* deitura dugu egun.

Iholdi / Iholdy

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 82): *Sanctus Joannes d'Iholdy* (1755).

Goihenetxe (1966: 206): *Hyhout* (1249), *Yhoc* (1270), *Hihoc* (1270), *Hiot* (1293), *Ihot* (1293, 1294, 1399), *Yot* (1293, 1294), *Hyot* (1294), *Ihost* (1294), *Sihoinc* (-e?, 1307), *Ioc* (1328), *Ihoe* (1356), *Uaut* (1358), *Iot* (1358).

Carrasco (1973): *Ihot* (1366, 675 eta 681. or.), *lo caperan d'Ihot et d'Armendaritz* (1366, 681. or.).

Lemoine (1977: 199): *Iholdy* (1755).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 359): *Iholdy* (1755).

Orpustan (1990: 97): *hyhout* (1249), *ihout* (1258), *yot* (1264), *ihot* (1292), *hyot* (1307), *yhot* (1350).

Zierbide (1993): *Ihot* (1412-1413, 89. or.).

Carrasco (1999-1): *De francage de Yot et de Armendariz, 30 soltz* (1266, 220. or.).

Euskal Testuak:

- "Handik jo zuten **Iholdi** Agerrera. Etziren han baratu", Duvoisin (1987: 65).
- "Han dire Hazparneko, Bastidako, Donibane-Lohizuneko, Uztaritze, **Iholdy**-ko, bortz kantonamenduetako elizei ebatsi ontasunen xehetasunak", Hiriart-Urruti (1972: 190).
- "Armendaritzeraino, Ostagoa, Izura, Larzabale, Ainhiza, Suhuskune eta **Iholdy** barne, auzo eskasik ez du; bizkitartean ororekin du bakea", S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1933, EEBS).
- "Kontseilu Jeneraleko arken bil-aldian, de St-Jayme, **Iholdiko** kantonamenduko Jaun kontseilariaik goraki galdu du (...)", J. Etxepare (1988: 224).
- "Baxenabarrikoak jende xeheari hurbilago zauden; hogoit'a sei ziren orotarat: hiru Amikuzetik, bat bedera **Iholditik**, Arnaitzetik eta Irissarritik (...)", *Herria* (1987, EEBS).
- "Bastida Pesarrukoek Larzabal tarren kontra eta **Iholdiarrek** Ezterenzubitarren kontra irabazi ondoan elgar atxemaiten zuten pare huberenaren izendatzeko", *Herri z Garaia* (1988, EEBS).

- "Gure artean, haren izenik ez jakinez, **Iholdiko** kurriera edo Buruxabala deitzen ginuen. Nago haren bizi bidea zer zitakeen. Zaldizko karro batekin ibiliz, **Iholdi** eta Armendaritzeko letrak bildu eta Mehaineraino bederen heltzen zituela iruditzen zait", Karrika (1990: 23).
- "**Iholdiko** bide bazterrean zuten pentze batetako pasu baten tapatzerat zoalarik (...)", Karrika (1990: 64).
- "Beti, hiruak **Iholditik** beren paperñoarekin etxerat itzuli ziren (...)", Karrika (1990: 66).
- "**Iholdi** Antsoineko parrean idi zuriari zer gertatu ote zitzaison? Zerek hunki edo xixtatu ote zuen?", Karrika (1990: 121).
- "Gaizo **iholdiarra**, apez saindu hila da oraino gazterik (...)", Larre (2001: 158).
- "...alta ez naki larik ere orduan, Paxkalen herriko apez izanen nintzala 15 urtez hunen lehengo **Iholditik** eta geroko Suhuskunerainokoan, Irisarrin eta Suhuskunen nihaur ere!", Larre (2001: 181).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Hatanek (1895: 12), Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 496), Dassancek (1966: 164), Goihenetxek (1966: 206), Lemoinek (1977: 199) eta Orpustanek (1990: 97) *Iholdi* biltzen dute. Herritarren izena *iholdiarr*, *Iholdiarr* (Lhande, Orpustan), *iholdiar* (Dassance) da. Barandiaranek (1974: 75) Donoztiriko ohiturez ari delarik dio "Senbladi" eguncan Iholdiko ermitara joaten direla erromerian eta honi *Iholdy*'ko *beila* erraten zaiola.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Iholdi*, *iholdiar* eman zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Iholdi* eta *iholdiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Iholdi, *Ioldi*, *Ioldiko* kantonaméndja, gáuza bitrixá dák zeñetá kantonaménduz göraberá *Ihöldiri* lotjaktirá, bizkitártjan *Ihöldira* jwáiteko (...), *ihöldjarrá* (E. Etxarren), *Ihóldi*, *iholdjaRák* (L. Xuri), *Ijóldi* (A. Kaminondo, P. Kamo). Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari egindako galdeketan *Iholdi*, *iholdiar* ageri dira.

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 12) *ihi-ol-ti* 'jone, abondant en, lieu abondant en jone' interpretatzen du toponimoa; autore honek dioenez, herria aski geldia den urak zeharkatzen du eta honen ertzak ihi estalirik daude. Lemoinek ere (1977: 199) *ihi* dakusa izen honen lehen osagaitako eta *alde*-ren ordainez dagoen *oldy* ("oldy pour alde, à côté de") bigarrentako.

Mitxelenak (AV, 78) ez du zehazten oinarria zer izan daitekeen, baina bukaeran *-di* (-*doi*, -*dui*-ren aldaera eta ondorengoa dena) atzizkia daku-sa; Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 359), aurrekoaren ildotik, erroa iluna dela diote eta hukaera segur aski ugaritasuna adierazten duen euskarazko *-di* atzizkia dela. Orpustanen irudiko (1990: 97-98) hemen *ihi* 'txunka'-ren eratorri baten aitzinean gaude, zehazkiago erran, **ihi(i)-un-alde* 'région où pousse le junc'-en aitzinean. Honetatik *Iholdi*-ra iristeko bigarren *-i*-ren galtzea, bokal arteko *-n*-ren erortze erregularra eta bukaerako *-e* > *-i* hersketa gertatu direla pentsatu beharra dago, Ortaizeko irakasleak dioenez. Hondarreko aldakuntza hori *-i-z* hukatu gainerako toponimoen alderako analogiaz gauza zitekeen (*Baigorri*, *Irissarri*, *Arboti*...), edo hasierako *i*-ren alderakoaz.

Gure ustez Orpustanen proposamenean ilungune gehiegi daude, ongi azaldu gabe dauden gauza gehiegi, besteak beste ikertzaile horrek aipatzen ez duen tarteko *-u- > -o- pausoa. Zernahi gisaz, *Yoldi* Nafarroa Garaiko deitura da egun; Iruñeko hotel ezagun baten izena ere bada.

Irisarri / Irissarry

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 83): *Hospital et oratorium de Irizuri* (1186), *Irissarri* (1352), *Ospital de Sent Johan de Irisarri* (1518), *Yrisarri* (1621).

Goihenetxe (1966: 207): *Irizuri* (1194), *Irrisari* (1249), *Ierissari* (1249), *Irisairi*, *Irissairi* (1249, 1356), *Yrissayrry* (1328), *Irisari*, *Irisary*, *Yrissary* (1350, 1353, 1354, 1358, 1385), *Irissarri*, *Yrissarri* (1352, 1364 1393), *Irisarri* (1356, 1391), *Yrixarry* (1388), *Irricarry* (1393).

Carrasco (1973): *Yrissarri* (1366, 676. or.).

Lemoine (1977: 197): *Hospital et Oratorium de Irizuri* (1186), *Irissari* (1352), *Ospital Sent Johan de Irissari* (1518), *Yrissari* (1621)²³.

Dauzat & Rostaing (1983 |1963]: 362): *Irizari* (1186).

Orpustan (1990: 98): *irizuri* (1186), *irrisarri* (1249), *irissairi* (1269), *irisarri* (1300, 1349).

Zierbide (1993): *Irissarry* (1412-1413, 90. or.).

Zierbide & Santano (1995): *l'ostau d'Echevelce d'Irisarry* (1408, 311, 130. or.), *Johancoche, fil d'Aroztegui de Yrissarry* (1408, 311, 130. or.).

Zabaltza (1995): *Arnalt de Irissarci* (sic) (c. 1308, 257, 243. or.).

Euskal Testuak:

- "Berriz lotzen dira bideari eta heltzen *Irisarri Samaura*", Duvoisin (1987: 66).
- "Zera zen bat, eskualduna baitzuen ere andrea, *Irisarriko* (...)", Hiriart-Urruti (1995: 75).
- "Buru huntarik edo bertzetik, edo bietarik, *Irisarri*, Doniane-Garazi, Hazparne, Baigorri, Aldude (...)", J. Etxepare (1996: 34).
- "Aste berean, *Irisarri*in egin izan zen, tüberkulosaz, Hazparneko bilku-raren iduriko bilkura bat (...)", J. Etxepare (1996: 57).
- "Artekoetan Aiherra leheneko Andre Dithurbide eta Filipe Barbiererek irabazi frango aise *Irisartarreri* 45 eta 19", Herria (1986, EEBS).

23. Hemen, berriz, garbi ikusten da kopiatu ere gaizki egiten duela jaun honek, Raymonden datuak, agerian denez, oker tokialdatu baititu.

- "Azkenean, *Irisarriko bi atxo pollit ohartzen zaizko eta ustez eta toki bat badaukan han (...)"*, Barbier (1987: 95).
- "Aitaren arbosoak *Irisarritik etorri ziren Donibane huntarat hemezortzigarren mendean (...)"*, Lafitte (1990: 287).
- "Beraz, egun batez, iluntze aintzintzoan, *Irisarritik heldu ziren aita idien aintzinean eta ene anaia orgetan*", Karrika (1990: 121).
- "*Irisarriko Larre, mediku xaharra deitzen ginuen. Sortzez Uharte Garazikoa zen, euskaldun garbia, Irisarriko auzapeza eta kantona-menduko kontseilu orokorra*", Karrika (1990: 139).
- "Egun batez, hango azken etxetiarra etortzen zaio *Irisarriat*, behor eder baten gainean, baizik eta andrea eri zuela", Karrika (1990: 141).
- "Saritzat, arrebarekin, Fabianen autobusean *Irisarriainoko piaia pagatu zautan*", Karrika (1990: 171).
- "Uste dut gisa horretan ezhiko bidetik abia litekeela gure gogoeten itzulia: ezen oroitzen naiz. Klaudio Harluxeten gorputza pausatu dugularik *Irisarriko elizaren itzalean, Emile Larre errotorak irakurri digula Klaudiok berak "HERRIA" astekarian aitzineko Pazkoetan izkiriatu artikuluaren pasarte bat, honelatsu zioena*", P. Charriton (Egan, 1997, EEBS)
- "...ez nintzana ni *Irisarriko erretor sartu igande aratsalde huntan (...)"*, Larre (2001: 119).
- "Erran behar dut ez zirela *irisartarrak lehenetarik batere sail hor-tan*", Larre (2001: 299).
- "*Irisartarra berez kantaria, koralaren lokarriak ere ez du guti lagundu eta berriarazi parropiako liturgia*", Larre (2001: 302).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 13) *Irassarry* dakar; Azkuek (1905: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 549), Dassancek (1966: 164), Goihenetxek (1966: 207) eta Orpustanek (1990: 98) *Irisarri* biltzen dute. Lemoinek, berriz, *Irisari* (1977: 197) jasotzen du. Herritarren izena *irisartarr*, *Irisartarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *irisartar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Irisarri*, *irisartar* aldaerak hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Irisarri* eta *irisartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Iisarri, iisartar (EHHA), *Irísárrí* (A. Kaminondo, P. Kamo), *Irisarri*, *irísartarrà, irisártarrà* (E. Etxarren), *Irísari, iRísaRtaRák* (L. Xuri). Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari egindako galdeketan *Irisarri, irisartar* ageri dira.

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 13) *Irassarry, Iras-ari* interpretatzen du eta dio “filtre-pierre, pierre à filtre” dela, egon ere herritik hurbil “pierre à filtre” anitz, iragaz-harri anitz baitaude. Mitxelenaren arabera (AV, 332, 540) toponimo honen osagaiak *hiri ‘hiribildua’* eta *sarri ‘baso trinkoa’* dira; bigarren hau erreenteriarrok dioenez Lapurdiko *Basusarri-n* ere ageri da.

Lemoinek (1977: 190, 197) *hiri ‘ville’* eta *char ‘mauvais, maigre’* dakuski toponimoan; Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 362), berriz, *iri ‘ville’* eta *sarra ‘vieux’* interpretatzen dute. Orpustanck (1990: 98), Mitxelonak bezala, *iri-sarri* ikusten ditu toponimo honetan, baina ‘domaine dans les broussailles’ ulertzen du, ez behar lukeen moduan ‘broussailles du domaine’. La langue basque-n (1999: 200) ‘domaine des (ou “dans les”) fourrés’ adiera ematen dio; beste lan batean ere (2002b: 65) *sarri ‘fourré’* dakusa *Irisarri-n*.

Gure iritzian *hiri* euskaraz ‘ziutatca’ eta ‘hiribildua’ ez ezik ‘herria’, ‘populaziogunea’ ere izan daiteke, edozein herrixkaren *Irigbien / Iriarte / Iribarren* auzo banaketan (*Irigibel, Iriondo...* eta beste ere badira) ongi ikus daitkeen bezala. *Sarri* dela eta, Nafarroa Garaiko toponimian franko azaltzen dela erran behar da, Arberotak urrutti beraz: *Sarria jauretti* ezaguna dugu Itzarbe ibarrean (*Señorío de Sarria*), *Sarria Lizarran* (*Sarren*) eta Uxuen (*La Sarrja* orain, *sarria generikoa dokumentazioan*)... Bestalde, *Irisarri* Nafarroa Garaiko deitura da egun (ikus Zubiri, 1990: 156).

Izturitze / Isturits

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 84): *Isturiz* (1321), *Izturiz* (1513), *Sancta Eulalia d'Isturits* (1754).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 363): *Isturiz* (1321).

Goihenetxe (1966: 251): *Yzturiz* (1321, 1402), *Sancta Eulalia d'Izturiz* (1328), *Sancta Olalia de Yzturiz* (1346), *Sant Olalia de Izturiz* (1364), *Yçturiz* (1364), *Izturiz* (1388), *parropi d'Izturitz* (1395).

Carrasco (1973): *Yzturitz* (1366, 675. or.), *Ytzeturitz* (1366, 680. or.), *lo caperon d'Ayherre et de Ytzeturitz* (1366, 682. or.).

Lemoine (1977: 200): *Isturitz* (1321, 1515, 1754).

Ostoñatza (1978): *Sancte Eulalie d'Esturiz* (1236, 90, 173. or.).

Orpustan (1990: 88): *isturitz* (1300), *izturiz* (1309, 1350), *izturitz* (1413).

Zierbide (1993): *Izturitz* (1412-1413, 91. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Arnaut, senihor joven d'Iriberry, de le parropi d'Izturitz* (1395, 275, 103. or.).

Zabaltza (1997, 316, 535. or.): *Yzturiz* (1321).

Gipuzkoan XV. mendearren bigarren erdian "Martin de Ysturiçaga, escrivano e notario publico del dicho señor rey" ageri da (Usurbil, 1470, Larrañaga & Lema, 1995, 59, 109-110. orr.). Liburu berean "Iuan Bono de Durango e Martín Martínez de Ezturizaga, notarios" ere azaltzen da (Donostia, 1492, Larrañaga & Lema, 1995, 72, 139. or.).

Euskal Testuak:

- "Hirurgarrena deitzen da Errobi, edo Nivi, ceina jausten baita *Izturiztic Itsatsura, handic Cambora eta Vztaritça, eta azquenean Bajonara*", J. Etxeberri Sarakoa (1907 [1712]: 79).

- "Barginian apez Euskaldun bat ere bigarren klasean, *Isturiztarra*", J. Etxepare (1988: 315).

"SUSSUARREGUY, Bayonnesa, **ISTURITZ-a** joaitekoa da, 12 ourthe egonik maite dugun etchian", Herria (1946, EEBS).

- "Badakizue noski nola aurkitu zuen Passemard'ek hegazti hezur bat *Izturitzeko lezean, euskal turrean*", Mitxelena (1988 [1955]: 61).

- "EZKONTZA. Huna hiru ezkontza terro-lerro gure herrian: Arnaud Arhancet Etienne Hillon-ekin. Ariston Sauveur *Isturitzeko Jeanne Elissetchekin*. Jaureguy Jean Uharte-hirikoa Marie Camalbidekin. Gure konplimenduak dener bihotz-bihotzetik" *Herria*, (1962, EEBS).
- "Ospital jaun kontseilarri jeneralari, Charriton *Isturitzeko jaun mera*, eta oste bat fededun. Segur elizkizun hunkigarriak ziren", *Herria* (1962, EEBS).
- "*Ixturitarrek* badakite nor den, urte guziez ospatzen baitute Sarhiko apezaren orroi-trapena", J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 80).
- "...hain hurbil dituen *Isturitzeko* eta *Otsozelaiako* harpeetan laminak hizi ziratekeen bezala", Landart (1978: 15).
- "...aita Batita Landart, sortzez *Isturitze Larrondokoa* (...)", Landart (1978: 16).
- "Zeren *Donamartiritik Oragarrera*, patarrez-patar oinez joan behar baikenuen *Isturitzeko* mendietan han-hara", Landart (1978: 49).
- "Nik, konfirmazione egunean *Isturitzen* ikusi kalonje ospetsu hura, hantxe, inprimeriako xoko batean aurkitu behar nuela, hori ere bada ez nuen sekulan asmatuko", Landart (1978: 145).
- "...Ainhoa, Bardoze, *Isturitze*, Milafranga, Sara (...)", Larre (2001: 263).
- "Sortzez *Ixturitarra* zen, laborari-semea", Lafitte (2002 |1966|: 436).
- "Egin ditu ikertze baliosak, bai *Isturitzeko* harperi buruz, bai Protestanten berri xaharrez, bai Baionako Semenarioaren hastapenez, bai bertze asko gaiez", Lafitte (2002 |1966|: 438).
- "Atzo izan nixin Buruxuringo Margarita bere senarraikin, eta alta, arras mutiko plantakuain itia dixi. *Izturitzeko* dixi. Mezat eremain nutela, eta ekarrikore ba", Luzaideko gutun argitaragabeak.

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Izturitz* dakar, Hatanek (1895: 19), Dassancek (1966: 162), Goienetxek (1966: 251) eta Lemoinek (1977: 200) *Isturitze*, Azkuek *Isturitz* (1905: XXIX) eta *Isturitz* (*Las mil y una...*, 35, 38, 42)²⁴, Lhandek (1926: 572) *Izturitz*, Caro Barojuk – Hariztoik (1945: 110) *Ixturitz*, Dauzat & Rostaingek (1978: 363) *Isturitz(e)*. Orpustanek lehe-

24. Ez dakigu seguru *Isturitz* hau euskal aldaeratzat ematen duen Azkuek, baina badirudi baietz.

nik (1990: 88) *Ixturitze* du eta gero (1999: 276) *Izturitz(e)*. Herritarren izena *izturiartzarr* (**Lhande**), *isturiztar* (**Dassance**), *Ixturiztarr* (**Orpustan**, 1999: 276) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Isturitze, isturiztar* hautetsi zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Izturitze eta izturiartzar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Isturitze, isturiztár (**EHHA**), *Isturítze, isturíztarrà* (**E. Etxarren**), *Isturíze, Istúrizè, istüiztaRák, Istúritzeáti ábja níz, Istúritzetik²⁵* (**L. Xuri**), **Tx. Peillenek M. Arbelbide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari** egiudako galdeketan *Isturitze, isturiztar* ematen dira ontzat.

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 19-20) *Isturitze este-ur-itze* ulertzeu du, hau da, ‘fermée eau lieu, lien d’eau fermée, pays d’eau fermée’. Izan ere, autore honen arabera, bertan bada laku ttiki bat, inolako isuririk ez duena; orain kaperaño batean dago hetsirik sendatzeko indar handia duen ur hori. Bada, gainera, Donamartiritik heldu den ubidea, Izturitzera gabe lurrean sartu eta herri-tik haratago berriaz azaleratzen dena.

Caro Barojak (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Ixturitze* bilten du, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzikzia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. **Lemoinek** (1977: 200) oinarrian *isur, ixur, ixuri* ‘écoulement, versant’ dagoela dio eta atzikzia *-tze* ugaritasunezkoa dela; hau, bistean denez, erabat ezienezko da fonetikaren aldetik. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 363) erroa iluna dela diote eta *-itz* bukaerak ugaritasuna adierazten duela.

Orpustanek (1990: 88-89) garbi dakusa toponimoak *-itz* atzikzia duela, baina gainerakoa franko ilun zaio. Bi azterketa desberdin proposatzen ditu eta bietan lehen osagaia *aitz* da: lehenaren arabera toponimoaren iturrama **aitz-auritz* edo **aitz-uritz* da; hemendik *Latsaga / Lastiri-n* bezala **aitzt-uritz* aterako zen, hots, *Aiziritz* izenetik hurbil dagoen forma *-baliokideak* izan daitezkeela dio-, eta azkenean, *aitz-en* diptongoaren laburtzearen ondorioz, *izturitz*

25. Hondarreko hiru formetan azentu nagusia dieresisidun bokalaren gainean da.

aterako zen. Toponimoaren adiera 'lieu de la côte du rocher' da Orpustanen ustean.

Bigarren interpretazioa egiantz handiagokoa iruditzen zaio, fonetikoki eta morfologikoki errazagoa eta semantikaren aldetik oztopo gutxiagokoa. Bigarren honen arabera, bada, *aiztur-itz* dukegu toponimoan, hau da, 'guraizea' erranahia duen *aiztur* eta tokia edo ugaritasuna adiera duen *-itz* atzikzia, hots, 'guraize multzoa' edo 'guraize tokia', hertan agertu diren historiurreko lanabes eta aztarnei erreferentzia eginez.

Beranduagoko lan batean (1996: 218) erraten du egungo "euskal" aldaeraren -s erdal grafiaren craginari zor zaiola: "Les sifflantes dorso-alvéolaires sont sans équivoque avec ç ou z dans *çaualça*, *çavaroz*, *yzturiz*: la forme moderne *ist-* est, dans les graphies qui se veulent basques de ce nom, altérée à partir de la graphie romane".

Ortaiztarrak egiten duen proposamena aski zalantzazkoa da gure irudiko (ikus, *aizkora* izenerako proposatu diren etimologien gainean, Agud & Tovar [1989: 647]), besteak beste *haitz*-ek Iparraldeko hizkeretan duen edo izan duen hasierako aspirazioa "ahantzi" zaiolako eta *aiztur* + *itz*-etik euskaraz **aizturritz* izanen genukeelako, ez **aizturitz*, *aizturra* erraten baita, ez **aiztura*. Bestalde, *Istúriz* Nafarroa Garaiko deitura da egun.

Mehaine / Méharin

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 111); *Mearin* (1513), *Sanctus-Laurentius de Méharin* (1770).

Goihenetxe (1966: 253); *Mearin* (1249, 1294, 1328, 1351, 1388), *Meharren* (1249), *Mehari* (1249), *Meharin* (1364, 1387, 1405), *Mocharin* (1294).

Carrasco (1973); *Meharin* (1366, 675. or.).

Lemoine (1977: 127); *Sanctus Laurentius de Meharin* (1770).

Orpustan (1990: 86); *meharren* (1249), *mehari* (1249), *mearin* (1264), *meharin* (1292, 1413).

Carrasco (1999-1); *Santz de Mearin* (1266, 281. or.), *Al seynnor de Belçunça et a don Pes de Mearin et a don Jacube de Beguios, 60 kafices dono per litteras regis* (1266, 354. or.).

Euskal Testuak:

- "...bayeta orduan çure Loctenant general Agramondeco Iaunaren ezhortatione handiac, eta Belçunceco eta **Meharineco** Iaunén eta cēbeit berce ene adi]quiderē sollicitatze ardurazcoac, (...)", Leizarraga (1990 [1571]: 252).
- "**Meharin-dar** zen sortzez Belsunce Marzeillacop aphezpicu famatia", Salaberri Ibarrolakoa (1856: 185).
- "...duela zenbeit urte Donapaleuk **Mehaine** hartu zautzuen bezala", J. Etxepare (1988: 31).
- "Nahiz administrazioak azken bi horiek Bastidari lotzen dituen eta ere **Mehaine** Donapaleutik Hazparnera ekartzen", P. Charritonen oharra, J. Etxepare (1988: 33).
- "Badut beldurra ez den hotarik gehiago ageri -eta han ere bakan- **Mehaineko** eskualdean baizik", J. Etxepare (1988: 332).
- "Etxazula, othoi, deus athera **Mehaindarren** kontra", P. Soubelet (1947, EEBS).
- "Eta **Mehaindarak** denak unthutsik emaiten dira, othoitza eta kantu kartuago egiteko", P. Soubelet (1947, EEBS).
- "Horrela biltzen dituzte beren saretara, berzeak bertze: Bidaxuneko Agarramont, Makeako Belzuntee, **Meharineko** jauna (...)", Lafitte (1992: 107).

- "Agarramunt. Belzuntze, **Meharine** jaunek eta zonbait adixkidek Leizarraga harkarki sustatu zuten, ez etsitzeko", Lafitte (1990: 108).
- "Beila egunean, **Mehaindar** gazte batek bere botuak egiten ditu, Betarramixten kongregazionalean sartzeko", J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 80).
- "Euskal-Herriko berriketarick jakin-arazi daukute, zuzen den bezala, iragan uztailean **Mehainen** apeztu dela herriko seme bat (...)", J. Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 187).
- "Zaldizko harro batekin ibiliz, Iholdi eta Armendaritzeako letrak bildu eta **Mehaineraino** bederen heltzen zituela iruditzen zait", Karrika (1990: 23).
- "Gure jendakia parte bat Donoztiri, Amorotze eta **Mehainen** izanki eta, hiru herri horietako berri nihork ez zakien Juanak baino hobeki", Karrika (1990: 54).
- "...Oztibarre-Jutsi-Arantsusin (Darritchonekin), **Mehainen** (...)", Larre (2001: 268).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Lhandek (1926: 722), Dassancek (1966: 162), Goihenetxek (1966: 253), Lemoinek (1977: 127) eta Orpustanek (1990: 86) Mehaine biltzen dute, Hatanek (1895: 16) Mehaine eta Azkuek (1905: XXIX) Mehaire (hu̱tsa dateke hau; oker ez bagaude Mehaine izkiriatu nahi zukeen lekeitia|trak). Herritarren izena mehainsejdarr (**Lhande**), mehaindar (**Dassance**), Mehaindarr (**Orpustan**) da.
| |

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) Mehaine, mehaindar eman zituen aldaera araututako.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) Mehaine eta mehaindar hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Meáine (A. Kaminondo, P. Kamino), Meháine, meháindarrák (E. Etxarren), Meháine, meháindaRák, Meháinat, Meháinetik, Meháinén (L. Xuri), Tx. Peillenek M. Arbelhide, J. L. Davant, E. Larre eta M. Pagolari egindako galdeketan Mehaine, mehaindar ageri dira.

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 16-17) *mehe-aine* ‘maigre endroit’ ulertzen du *Mehaine*; dioenez *mehaine* leku “mehea” da Lapurdiko herrien aldean eta, gainera, hemen hasten da “pays maigre” adiera duen *Amekuse*. Lemoinek (1977: 127) erraten du izena ezin dela enskararen bitartez azaldu eta bukaerak *-anum* sudurkarituaren eitea duela; oinarritako, ziurtasunik gabe, *Metellus* izena proposatzen du. Hemen garbi ikusten da autore honek ez duela euskararen fonetika historikoa ezagutzen, bokal arteko *-ll-*tik gure hizkuntzan *L-* aterako baitzen, ez *-r-*, Lapurdiko *Angelu-n* ikus daitekeen moduan.

Orpustanek (1990: 86) Lemoineren proposamena arbuiatzen du, baina dio izenaren etorkia ez dela argia eta hau haren zahartasunaren adierazgarri datekeela. Usaiakoa ez den *in* bukaerak laburtze baten ondorea irudi duela gehitzen du eta iturburua **meharain*-en moduko zerbait datekeela. Toponimoari ongi doakion antropónimorik ikusten ez duenez gero, zentzu topografikoan pentsatu beharra dagoela uste du, eta osagaitzat *mehaka* eta *gain* ‘hauteur étroite’ ematen ditu.

Bigarren interpretazio bat badatekeela ere erraten du, bukaerako *-n* analogikoa dela ontzat hartzen bada: *meha* + *iri* ‘domaine (du lieu) étroit’, eta hirugarren hat ere bai, *meha* izena *mena (mina)*-ren laburtze fonetiko arrunta baita euskaraz. Kasu honetan ‘domaïue (du lieu) de la minc’ genuke, baina gaineratzen du hau onesteko meatzeak aurkitu behar liratekeela ingurueta.

Oharrak:

Nafarroa Garaian honeu antz handia duen *Bearin* dugu Deierrin orain, *Bearin*, *Bearien* XIII-XIV. mendeetan, *Beherin* 1176an (*NHI*, 166). *Berain* ere badago, *Galarren*, *Bearin*, *Beeriang*, *Beeritayn*, *Beerin*, *Beherian*, *Beheriein...* dokumentatua, XII-XIV. mendeetan (*NHI*, 151).

4. OZTIBARRE / PAYS D'OSTABARRET

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 128): *Terra Ostabaresii* (XII. m.), *Ostavales* (1247), *Terra de Hostebarezio in Navarra* (1305), *Ostabares* (1308), *Hosta-Barisium* (1351), *Ostaberesium* (1361), *Ostabarees* (1405), *La terre d'Ostabare* (1481).

Goihenetxe (1966: 210): *terra Ostabaresii* (XII. m.), *Ostavales* (1247), *Ostevalles* (1247), *Ostavayles* (1247), *Ostebares* (1249), *Ostabares* (1249, 1293-1294, 1308, 1352, 1387, 1392, 1405), *Ostrabares* (1249), *Hostabares* (1294), *terra de Hostabarezio* (1305), *Ostabarea* (1312), *Ostabarres* (1328), *terra de Hosta Barisio* (1351), *terra de Hosca Barisio* (1352), *Ostabaresium* (1361), *Ostabailles* (1392), *Ostabare* (1481).

Castro (1957): *Ostavalles* (1393, XX, 277, 118. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *mosseynner n'Amaniu, seyor de Labrit, vescompte de Tartas e seyor naturau de Mixe e d'Ostabares, fos viencut en la dite terre de Mixe (...)* (1316, 166. agiria, 650. or.), *È io G. Arnalt de Garat notari public de Mixe e d'Ostabares* (*ibid.*, 657. or.).

Lemoine (1977: 255): *Terra Ostabaresi* (XII. m.), *Ostavales* (1247).

Ostolatza (1978): *Ostasvalles* (1232, 80, 166. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Guillem Arnaut de Saut d'Ostabares* (1356, 11, 54. or.), *Ostaval* (1360, 19, 61. or.), *Ostavailles* (1361, 20, 62. or.), *la terre d'Ostabares* (1365, 48, 80. or.), *las perropis d'Ostabares*, *las terres de Micxe et d'Ostabares*, *la dite terre d'Ostabares*, *los gentyus d'Ostabares* (1365, 48, 81. or.), *Pes de Lucxe, escuder, sennor de la Sale de Eliçaguaray, de la terre*

de Ostavares (1373, 66, 94. or.), *sober la recepte de Micxe e d'Ostebares* (1377, 75, 103. or.).

Orpustan (1990: 74): *terra ostabaresi* (XII. m.), *ostavales* (1247, 1264), *ostabares* (1249, 1309, 1350), *ostawales* (1264), *ostasvaylles* (1281), *osta-vaylles* (1306).

Zierbide & Santano (1990): *Guillem Arnaut de Saut d'Ostabares, seynnor de la Sale de Sent Bizentz* (1356, 11, 54. or.).

Zierbide (1993): *Ostasvaylles* (1350-1353, 38, 41. orr.), *Ostabarre* (1412-1413, 85. or.), *Ostavayt* (*ibid.* 88. or.).

Zierbide & Santano (1995): *mossen García, capeillan de Ostavailles* (1393, 249, 73. or.), *Pes, seynnor de Senta Gracie d'Ostavares* (1378, 84, 109. or.), *Ostabares* (1406, 354, 208. or.).

Barragán (1997): *Enguitart de Labrit, vizconde de tartas, seynnor de Mixa et de Ostabares* (1329, 45, 71. or.), *illi de Mongelos, de Ostasualles* (1341, 142, 247. or.).

Zabaltza (1997): *seyor naturau de Mixe e d'Ostabares* (1316, 265, 452. or.), *seynnor de Micxa et de Ostabares* (1319, 288, 494. or.), *en la tierra de Mixa et de Ostabares* (1320, 297, 511. or.), *E io Garcia Arnalt de Garat, notari public de Mixe e d'Ostabares* (1316, 265, 458. or.), *Nos Amaneo, seynnor de Labrit, vizconde de Tartas et seynnor de Micxa et de Ostabares* (1319, 288, 494. or.).

Ruiz (1998): *A Garcia Arnald de Sant Esteuan e a maestre Iohan de Sessaute, tributadores de los peages de Ostasuaylles, de Sant Pelay et de Garriz, salut (...). Data en Ostasualles (...)* (1362, 343, 35. or.), *don Arnalt Lup, seynnor de Lucxa, sobre los peages de Ostasualles, de Sant Pelay et de Garriz (...)* (1363, 699, 352. or.).

Carrasco (1999-1): *763 kafices, 1 arroba, 3 quartales en Sant Johan et en Ostauales* (1266, 354. or.), *Per liuraçon del omes de pie que estauan en Vilanova et en Ostauayles et en Mongelos et en Sant Johan et en Arbeloa, 599 kafices, 3 arrobas, 2 quartales* (1266, 355. or.), *Per lo despens del senescal en Sant Johan et en Vilanova et en Ostauayles et en Ronçausals* (1266, 357. or.), *A don Guillen d'Armendariz et al seynnor de Belcunça, 8 kafices, 2 arrobas en Ostauaylles* (1266, 357. or.).

Euskal Testuak:

- “*Oztibarreko goldean badira 25 ara eta 35 zantiara; 51 libera haziren eraintza*”, Duvoisin (1986 [1858]): 66.
- “...xuberotar, amikuztar, **oztibartar**, erronkari, bakotxa bere herrialdeko hizkuntzan (...)", J. Etxepare (1984: 306).

- "Egun hoitarik batez, Paristar batekin banindabilarik zoko ikusten **Ostibarreko eskualdean**, ohartu nintzan (...)", J. Etxepare (1985: 263).
- .. "Gerezi xuriaren aipatzeak emaiten daut gogora berriki aditua dutan **Ostibarreko ohitza bat**, hain segur gutik dakitena", J. Etxepare (1988: 400).
- "Artoa, mingoza, eta xardina begi-gorria, hiruek ditaken jakirik hobetena egiten dautzute, **Ostibartarren arabera**", J. Etxepare (1988: 400).
- "Aitaren etxe-ondokoa Dona-isti-Etxeparea zen; egoitza xaharraren izena behar zuen **Oztibarretik urrun ereman eta barreatu**", Lafitte (Etxepare, 1980 [1910]: 6).
- "...hunaindian barne hartzen zituen, Baigorriko eskualdea, Garazi guzia, **Ostibarre eta Amikuzeko zati on bat**", Etxepare (1996: 173).
- "Ohar: Phagola herriaren zathi bat oztibarreko da; bertze bat, aldiz, Ziberoko", Dassance, (1966: 164).
- "...ezen **Oztibarreko Donaixti-tik Ameriketara joan ondoan**, hiru anaiek bedera etxalde erosi baitzuten Mendiondon", Charriton (Etxepare, 1988: 280).
- "Hartan zauden Amikuze, Landibarre eta **Oztibarre**", Lafitte (1990: 154).
- "Clément Urrutibehety jaun mirikuak **Oztibarre** xaharrari buruz aurkitu dituen dokumentu balios batuetarik (...)", Lafitte (1990: 155).
- "Michel Garikoitz, (1797-1863) **Oztibarre** Ibarre Garaikotzean sortua, apezta eta Kanbon egona eta gero Beharramera igorria, han baitzuen sortu Bihotz Sakratuko Apezen Elharte", Charriton (Etxepare, 1996: 39).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek *Ostibare* dakar (1895: 13); Hariztoik (1977 [1883]: 290), Dassancek (1966: 163), Goihenetxek (1966: 210) eta Orpustanek (1990: 73) *Oztibarre* biltzen dute. Lhandek (1926: XXXVI, 831) eta Lemoinek (1977: 255), berriz, *Ostibarre* dute, eta Gavelek (1931: 39) *Oztabarre*, *Ostibarre*. Herritarren izena *Oztibartarr* da Orpustanen arabera.

Akademiaren lehengo erabakia:

Ez dago, dakigunez, izen honen inguruko erabakirik.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Oztibarre* eta *ostibartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Oztibarre, Oztibarrè; Oztibarren bauzú leénik érri baitézpadaakwena Larzàbalé etá hárí datxikola Donáaxti leénik, Bunúze, Donáaxti, gjó Arantsusi, Jútsi, Izúrà, Hózta; bihár banoá Oztibarreàt, Oztibarretik (h)eldu niz, oztibartarrak (**E. Etxarren**), óztibartaRà (**E. Larre**), OztibaRè, oztibaRtaRàk (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *Osta·ibar* zatitzen du izena eta ‘ospitalearen, ospitaleko, Ostako ordokia’ adiera ematen dio. **Gavelek** (1931: 39) *Baiona, Baigorri, ibai, ibar...* eta bestez ari delarik Oztabarre aipatzen du eta dio *ibar-en* hasierako i «uu accesseoire» besterik ez dela, euskarazko izenak eta gaskoiko baliokideak duen *bat-ek* frogatzen duten moduan. *Oztabarre-ren Ostibarre* aldaera ere badela aitortzen du Gavelek, baina uste du aldaera berregina dela, ez etorkizkoa.

Lemoinek (1977: 255) okzitanierazko *ostal* eta biarneseko *oustàu, oustalàs* ‘maison, demeure’ dakuski izen honen oinarrian eta dio bigarren osagaiak ‘ibarra’ erran nahi dukeela. Lan berean, aitzinago (286. or.), *Ostabarès-ek* Garazi baino adiera zehatzagoa duela azaltzen du, ‘*ostau-en ibarra*’ erran nahi baitu, hots, Spainiarako bideetan ohiz ziren erromeseutzako ospitaleen ibarra.

Orpustanek (1990: 72-73) uste du *Oztibarr-en* ‘Hozta ibar’ dugula eta Izurären *Ostabat* erdarazko izena haren aldaera latindua besterik ez dela; *Ostabarès-en*, berriz, *Roncesvalles* edo *Roncevaux-en* eragina dakusa, *-barès valles-en* kidea baita. *Oztibarre-ren* sorkuntzan *Donaixti-ren Ibarre* izen zaharrak ere zerikusia izan duke *Ortaizeko* irakaslearen iritzian (ibid., 75). Beranduagoko lan batean (1999: 145) erraten du *Ortaizen* 1350. urtean *horce* ageri dela egungo *Horza* adierazteko, eta hau arruut ongi bereizten dela 1140ko *hostavallem*-etik eta 1307ko *oste*-tik, egun *Ostabat* eta *Hozta* bihurtu direnetarik.

Obarra:

Bitxi kausitzen dugu, baina ez dugu aipatu gabe utzi uahi Carrascok zuzendu duen 1999ko lanean *Ostauales-en* hurrengo aipamena *Nantauayles-i* dagokiola: *De francage de Ostauales, 100 soltz... De francage de Nantauayles, 15 soltz* (1266, 219-220. orr.).

Arhantsusi / Arhansus

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 10): *Aransus* (1513), *Aransusi* (1621).

Goihenetxe (1966: 211): *Arhansus* (1291, 1378, 1393), *Aransus* (1353, 1368), *Aranssus* (1353), *Aransu* (1354), *Ransus* (1393), *Eransus* (1402).

Lemoine (1977: 188): *Arhanssus* (1291), *Aransus* (1523), *Aransusi* (1621).

Zierbide & Santano (1990): *Case Mayor d'Arhansus* (1365, 48, 81. or.).

Orpustan (1990: 80): *arhanssus* (1291), *eranssus* (1350), *arhansus* (1413), *aransusi* (1621).

Zierbide (1993): *Eranssus* (1350-1353, 43. or.), *Arhansus* (1412-1413, 88. or.).

Zierbide & Santano (1995): *parropiantz d'Arhanssus* (1393, 248, 70. or.).

Euskal Testua:

– “*Izan nuen misionea Bidarrain (P. Iratzaib lagunarekin, hau orduantxeko gure ganat etorri misionest gaztea, pagolarra), Oztibarre-Jutsi-Arantsusin (Darritchonekin). Mehainen (...)*”, Larre (2001: 268).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek *Aransousi* dakar (1895: 13), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX) eta **Lhandek** (1926: XXXVI, 58) *Arhantsuse*, **Caro Barojak – Hariztoik** (1945: 110) *Arhansuse*, *Arhanuze*, **Dassancek** (1966: 163) *Arhantsusi*, **Goihenetxek** (1966: 211) *Arhantsuso*, **Lemoinek** (1977: 188) *Arhansusse* eta **Orpustanek** (“selon Lhande”) *Arhantsusi*, *Arhantsuse*. Herritarren izena *arrantsuarr* (**Lhande**), *arhansusitar*, *arhansusiar* (**Dassance**), *Arhantsusarr*, *Arhantsuarr* (**Orpustan**, “selon Lhande”) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Arhantsusi*, *arhantsusar* eman zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Arhantsusi* eta *arhantsusiar*, *arhantsusiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

*Arántsusi, Arántsurirát banoá, éldu níz Arántsusitik, arántsusitarrák, ahántsusitarrá; Oztibarren bauzú leénik érri baitézpadañená Larzábalé etá hári datxikola Donáauxti leénik, Bunüze, Donáaxtí, gjó Arantsusi, Jutsi, Izúra, Hózta (**E. Etxarren**), ARántsusi, aRántsustaRàk, aRántsustaRèk eshwára úntsa emaiten duté (**L. Xuri**).*

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 13) 'lahar, elorri eremua' erranahia ematen dio, segur aski izena *arantza*, *arantze*-rekin erlazionatzen duelako. **Caro Baroja** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Arhansuse*, *Arhanzuze* biltzen ditu, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela.

Lemoinek (1977: 188) *aran*, *arhan*, *ahan* 'prune' dakusa oinarrian eta *-tze*, *-tzu* atzizki multzokaria bukaeran. **Orpustanek** (1990: 80-81) etorkiz **arhantz-oz* 'lieu de prunelliers' dela uste du, hots, osagaiak *arhantz*, *arrhantz* 'épine, prunellier' eta *-oz* euskaldun-akitaniarra direla; bukaerako *-i* apika *Jutsi*-ren eta bokal beraz amaitzen den toponimo sailaren (*Arboti*, *Baigorri*, *Irisarri*...) alderako analogiari zor zaiola erraten du.

Nolanahi ere, ez dago **Arhantzoz* horren inolako lekukotasunik, eta beraz, ortzaiztarraren etimología frogakizun gelditzen da, ustekarien *arloan*²⁶. Puntu honetan kontuan hartu beharra da Iruñetik hurbil, Eguesibarren, J. Lizarragaren sorterritik gertu, *Erantsus* izeneko herria dagoela, zein *Aransus* (1264, 1269), *Aransos* (1280) moduan ere agertzen baita (*NHI*, 135). Bestalde, *Erantsus* egun deitura ere bada Nafarroa Garaian, herri izena ez ezik.

26. Belaskok erraten du (1999: 180) «inverosimil» dela.

Arroze / Arros

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Goihenetxe (1966: 212): *Arros* (1351, 1366, 1396, 1401).

Orpustan (1990: 78): *arrosium* (1100), *arros* (1350, 1413).

Zierbide (1993): *Aros* (1350-1353, 45, 48. orr.), *Arros* (1412-1413, 87. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Ramon, senhor d'Arros, senescalt de Bearn* (1408, 307, 127. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Lhandek (1926: XXXVI, 76) *Arrotz*, *Arrotze* dakar, **Caro Barojak** – **Hariztoik** (1945: 110), **Dassancek** (1966: 163) eta **Goihenetxek** (1966: 212) *Arroze*, **Rohlfsek** (1952: 229) *Arrotze*; **Orpustanek** *Arrotz* du (1990: 78, "selon Lhande"). Herritarren izena *arroztarr*, *Arroztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *arroztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Arroze*, *arroztar* eman zituen aldaera araututako, *Larzabale-Arroze-Zibitze*, *larzabaldar-arroztar-zibitzar* segide-tan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Arroze* eta *arroztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Árrrozé, *Arróze*, *arróztarrà*, *arróztar* bát ilitzen délaik, *Arrózetik héldu niz*, *Arróze Etxebarnétik héldu niz*, *Arróze Galáretik héldu niz*, *Arróze Jaurégítik héldu niz*, *Salaberri bizi dá Árrozén* (**E. Etxarren**), *Arótze* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Caro Barojak (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Arroze* biltzen du, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. **Rohlfsek** (1952: 229-230) *Arròs* izeneko host herri aipatzen ditu, horien artean hemen azter-gai duguna; ikertzaile honeu arabera *Espania* eta *Lusitaniako* idazkunetan ageri den *Arro* "cognomen"-a dugu topouimoaren oinarrian. Beranduxeagoko

beste lan hantean (1956: 57, 119) gauza bera errepikatzen du eta gehitzentz antropónimo hori Aran ibarreko *Arrès*-en eta Basses-Pyrénées-ko *Arracq*-en ere badatekeela.

Lemoinek (1977: 188) *arotz, harotz, arrotz* 'forgeron' dakusa izen honetan; **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 29) *harr-* 'pierre, rocher' -*Arruta*-n ere badagoke- eta -*ossum* akitaniar atzizkia dakuskite toponimoan. **Orpustanek** (1990: 78-79) Lemoineren azalpena arbuiatzen du, baina akort da Dauzat eta Rostaingek ematen dutenarekin, hots, *(h)arri* edo gutxienez honen erro oronimikoa den *arr-* eta -*oz* atzizki "locative et peut-être fréquentative" dakuski "fonetikaren eta semantikaren aldetik *Bunus*-en analigikoa" den izen honetan, alegia, 'leku harrizua' dugu hemen.

Irigoieni (1990: 70) toponimoa *Arro* antropónimotik eratortzen duen Rohlfsen ustekaria arrazoizko iruditzen zaio, Orpustanena baino aise arrazoizkoago, edozein kasutan ere. **Grosclaudek** (1991: 285) ez du ontzat hartzen Dauzat eta Rostaingen azalpena Biarnoko *Arròs* herri izenarendako, baina ongi ulertu badugu besteendako -bost *Arros* zerrendatzetan baititutu -*harr* 'harria' akitaniar euskalduna edo *Arro* antropónimoa eta -*ossum* akitaniar atzizkia proposatzen ditu. **Iglesiasek** (1998: 6) Rohlfsek errandakoa aipatzen du eta dio, Galiziako toponimoari dagokionez, *Arro* cognomenetik atera zitekeela, baina hau ez dela inola ere segurua. Euskal Herrikoaz, ordea, ez du argitasunik ematen.

Gure ustean Gipuzkoako *Arroa*-n, Nafarroa Garaiko *Arroitz*-en eta Nafarroa Behereko *Arroze*-n *Arro* antropónimo dokumentatua dugu (cf. Donibane Garaziko 1254ko *don garcia d'Arro*, Zierbide & Ramos, 1997: 56); ez dakigu Larraungo *Arruitz* ere etorki berekoa ote den. Atzizkia, halarik ere, desberdina dateke *Arroitz*-en eta *Arroze*-n, lehen izena, erdarazko *Arróniz* aldaerak erakusten duenez, *Arroa* (<*Arrona*)-tikin lotu behar baita, **Mitxelenak** (AV, 347) nahi zuen bezala, bigarrenak horrelako loturrik ez duen bitartean. Gure irudiko *Arronitz* > *Arróniz* / *Arroitz* toponimoan patronimiko atzizkiaren modukoa dago, eta *Arroze*-n, berritz, Rohlfsek eta hestek proposatu duten akitaniar atzizki zaharra. Hau **Mitxelenak** adierazi bezala (1954: 422, 426) -*ox* izanen zen berez, gero -*ossum* moduan latindu bazen ere.

Azme / Asme

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 15): *Azme* (1481).

Goihenetxe (1966: 213): *Azme* (1481).

Lemoine (1977: 200): *Azme* (1481).

Orpustan (1990: 82): *azpun jauregui* (1350), *azpe* (1413), *azme* (1481).

Zierbide (1993): *Azpe* (1412-1413, 88. or.). Herri honetan berean *Azpe* izeneko sala ere bazen (*ibid.*).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek *Asme* dakar (1895: 13), **Dassancek** (1966: 163), **Goihenetxek** (1966: 213) eta **Orpustanek** (1990: 82) *Azme*. Herritarren izena *azmetar* (**Dassance**), *Azmetarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Azme*, *azmetar* aukeratu zituen aldaera araututzat, *Izura-Azme*, *izuratar-azmetar* segidetan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Azme* eta *azmetar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Àzmerát juán beár nuké; Àzmé érten dûte; àzmétarràk erráiten dukéte; Azmè Pettánoinetik héldu níz; Azmè Etxébarnètik héldu níz (**E. Etxarren**), *Azma*²⁷ (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak eta oharrak:

Hatanek (1895: 13) *aïs-me* 'chênes minces' ulertzten du izena. **Orpustanek** (1990: 82), biltzen dituen aldaeretan oinarriturik (ikus goraxeago), erraten du ezpainbikoaren sudurkaritza, aski ezohikoa, XV. mendearen burutu dela; Corominesen 1973ko lanari jarraikiz azaltzen du lehenago *Azpe* zela, alegia, *aitz-pe* 'en bas de la hauteur rocheuse'.

27. Sudurkariaren sitzineko igurzkaria ahostuna da kasu honetan.

Guk ez dakigu ortzaiztarrak jasotzen dituen *azpun* eta *azpe Azme*-ri dagozkion, baina ongi bildurik badaude ez dago dudarik -zp- > -zm- alda-kuntza aski bitxia dela; bestalde, *haitz* hitzak aspirazioa behar duela dirudi. Nafarroa Garaian Orpustanek bildutako lekukotasunen iruditsuak diren *Aizpun* eta *Azpa* herri izenak ditugu.

Bunuze / Bunus

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 37): *Bunos* (1439), *Bunuz* (1621).

Goihenetzek (1966: 215): *Bunos* (1327-1328, 1374, 1377, 1378, 1385, 1439), *Bunoz* (1378, 1385), *Bynoz* (1387).

Lemoine (1977): *Bunos* (1439), *Bunuz* (1621).

Zierbide & Santano (1990): *lo rector de Bunos* (1365, 48, 81. or.), *la Sale de Bunes* (1365, 48, 81. or.), *Pes de Lucxe, seynor de la Sale d'Eliçagaray de Bunos* (1375, 69, 97. or.).

Orpustan (1990: 76): *bunos* (1304, 1309, 1350, 1413).

Zierbide (1993): *Bunos* (1350-1353, 46, 48. orr., 1412-1413, 86. or.). Zibitzen *Bunobide* izeneko etxea ageri da (1412-1413, 86. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek *Mounhouse* dakar (1895: 12); **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 185), **Caro Barojak – Hariztoik** (1945: 110), **Dassancek** (1966: 163), **Goihenetzek** (1966: 215), **Lemoinek** (1977: 124) eta **Orpustanek** (1990: 76) *Bunuze* biltzen dute. Herritarren izena *bunuztarr*, *Bunuztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *bunuztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Bunuze*, *bunuztar* hautatu zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Bunuze* eta *bunuztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Bjár góizjan jwán beár nuké Bunúze Auztéirat, Bunúze hérri ttípi bát(d)á, Bunúzen sártzen zíra; hángwak bunúztarrák dirá, Bunúze Auztéjetik héldu níz. bárda Bunúze Zubiburutik jiníz; Oztibarren bauzú leénik érri haitézpadakwená Larzábalé etá hári datxikola Donáaxti leénik, Bunúze, Donáaxti, gjó Arantsusi, Jútsi, Izúrás, Hózta (**E. Etxarren**),

Bunúzendakò anitz entzuten dá Múnuzè, Búnuzè bëzenbát entzuten dá Múnuzè, múnuztaRà (E. Larre), Bünüze, bünüztaRàk (L. Xuri).*

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12-13) *Mon-hus* 'montagne nue' dela uste du eta erabat soildurik dagoen Buuuzeko mendiak izena eman diola herriari. Caro Barojak (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Bunuze* biltzen du, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. Lemoinek (1977: 111-118, 124) *-anum* atzizkiaren *-anos* plural maskulinoa ducu antropónimo batean oinarritutako toponimotzat hartzen du, baina ez du zehazten izen hori zein den; bakarrik dio euskararen bidezko azalpena hagitz nekeza litzatekeela. Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 124) Basses-Pyrénéesko *Bunos* aipatzen dute (Nafarroa Beherekoa, itxuraz) eta diote oinarrian latinaren aurreko **bun-* 'gaina' dagoela, eta atzizkia *-ossum* akitaniarra dela.

Orpustanen arabera (1990: 76, 1999: 313) Erdi Aroko "grafia" guztiek *os* dute, eta, beraz, egungo *us* bokal asimilazioaren ondorio dela pentsa daiteke; bonetan *-uz* bukaera duten toponimoek lagundi dukete. Dauzat & Rostaingi jarraikiz oinarrian latinaren aurreko eta euskarazko *bun-* (sic) dagoela uste du, gero *muno*, *munho*, *muño* bihurtu den bera; atzizkia lekuko eta maiztasunezkoa ("fréquentative") den *-oz* dugu eta izen osoaren itzulpena 'hauteurs', 'collines'.

Oharra:

Uxueko lurretan gehienbat *Munos* moduan agertzen den herrixka zegoen antzina; 1994ko gure laneau diogunez (850. or.) *Munuz*, *Muñoz*, *Munas* aldaerak ere azaltzen dira.

28. Bi forma hauetan azentu nagusia bigarren *u*-ren gainean da

Donaixti / Saint-Just

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 149): *Sent-Just deu pays d'Ostabares* (1477), *Sant-Just* (1513).

Raymond (1873): *De Sancto-Justo* (1135-1136, 87. agiria), *juxta Sanctum-Justum* (1150-1167, 121. agiria).

Goihenetxe (1966: 242): *Sent Just deu Pays d'Ostabares* (1477).

Lemoine (1977: 198): *Sent Just deu pays d'Ostabarès* (1477).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 609): *Sent Just* (1477).

Orpustan (1990: 75): *sancto justo* (1150-67), *yvarra* (1350), *ybarre* (1413).

Barasoaingo protokoloak (Iruñea, 1620, 4): *domingo de donejuste Mançébo natural del lugar de doneJuste en la baranabarra hijo de Domingo de Donejuste de la casa de echetorena.*

Euskal Testuak:

- "...eta jarri zen bertze Garaztar aphez batekin; eta hau zen jaun *Eyharabide. Azkaraten sorthua eta orduan Donaistiko erretor eta Akizeko Bikario-Jeneral zena*", Arbelbide (1890: 264).
- "...erakasteko lanik ukantzen ez duenean, hala nola **Donaixtin**, atxiki ditu gora eta garbi kantoreko ohiturak. Denboran ez dugu uste baren bertze herri bat, kantorez **Donaixtiri** nausi zenik, non etzen *Bardotze*", Etxepare (1992: 370).
- "Pauko zazpi grenadieretarik sei eskualdunak ziren. Gogoan atxiki balin badut xuxen, huna sor herriak: *Donaphaleo, Armendaritze, Donaixti, Domintxine, Itsasu, Milafranga*", Saint-Pierre (1998: 146).
- "Aitaren etxe-ondokoa **Dona-Isti-Etxeparea** zen; egoitza xaharraren izena behar zuen Oztibarretik urrun eman eta barreatu", Lafitte (Etxepare, 1980 [1910]: 6).
- "Madalenan gaindi, Donazaharren, Lakarran eta Monjolosen gaindi, Lartzabale eta **Donaixtin** barna, bazoan bethi Aitaxo, tinkerdi bat artetan bere xahakoari emanez", Barbier (1987: 225).
- "...ezen Oztibarreko **Donaixti-tik** Ameriketara joan ondoan, hiru anaiek bedera etxalde erozi baitzuten Mendiondon", Charrition (Etxepare, 1988: 280).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Donausti* du, Raymondek (1863: 149) *Don-Isti*, Hatanek *Donasti* (1895: 13), Azkuek (1969 [1905]: XXIX) *Donaisti-Ibarre*, Lhandek (1926: XXXVI, 211) *Donaisti, Donaixti, Dassancek* (1966: 163) eta Goihenetxek (1966: 242) *Donaixti*. Lemoineren arabera (1977: 198) *Saint-Juste-Ibarre* euskaraz *Donaisti Ibarr* erraten da; Orpustanek (1990: 75) *Ibarra* eta *Donaixti* ematen ditu erdarazko *Saint-Just-Ibarre*-ren euskarazko kidetzat. Herritarren izena *donaixtarr* (*Lhande*), *donaixtiar* (*Dassance*), *Ibartarr*, *Donaixtiarr* (*Orpustan*) da.

Akademiareu lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Donaixti-Ibarre, donaixtiar-ibartar* auke-ratu zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 716) *Donaixti* eta *donaixtiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Donáaxti, Donáaxtin sörta dëla, Donáaxti Beátenekò Anttón, donáaxtjarrak; Oztibarren bauzú leénik érri baitézpadakwená Larzábalé etá hári datzikola Donáaxti leénik, Bunúze, Donáaxti, gjó Arantsusi. Jütsi, Izúrà, Hözta (E. Etxarren), Donáxti, donáixtjaRák, juntátja dà Donáxtikin (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *Dona-Justi* biltzen du eta ‘Seigneur Just’ itzultzen; hau herriko zaindari edo patroia dela ere badio. Orpustauk uste du (1990: 75) herria osatzen duten bi herrixken izena *ibarra* ‘la plaine’, ‘la vallée’ izan dela, eta erraten du hastapenean elizari bakarrari ematen zitzaien patroia-ren izena berandu baizik ez zaiola gaineratu euskal toponimoari. *Ibarre-k* haranaren izenaren sorkuntzan –Oztibarre-renean alegia– zerikusia izan dukeela ere uste du.

Nafarroa Garaian aurkitu dugun 1620ko *Donejuste-k* eta oraingo aldaerak garbi uzten dute lehen osagaia *done* ezaguna dela. Bigarrena, gure irudiko, egnngo aldaera bokal palatalarekin bukatzen denez gero, *Justi* da. Barasoaino protokoloetan bildutako forman gaztelaniaren eragina ikusi beharko da, beste batzuetan bezala, hizkuntza horrek, bitz bukaerako -i-rik ez izatearekin, euskal toponimoetan -i > -e egiteko joera bultzatu baitu. *Mugairi* > *Mugaire* eta *Zudairi* > *Zudaire* ongi dokumentatuek erakusten dutenez. *Justi*, bestela, Jacques de Belaren *jondone Justic hegatac bousti atsotizean ageri da* (ikus TAV, 185).

Hozta / Hosta

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Goihenetxe (1966: 219): *Osta* (1353, 1355, 1357), *Ozte* (1354, 1358, 1378, 1404), *Oztes* (1378), *Oztet* (1378), *Otzça* (1387), *Ozta* (1393, 1402), *Hoste* (1472).

Lemoine (1977: 255): *Ozta* (1402), *Hoste* (1472), *Osta* (1513), *Hozta* (1621).

Zierbide & Santano (1990): *Bernat d'Ibargaray, cuma tutor de l'ereter de la Sale d'Ozte* (1365, 48, 80. or.), *Per Arnaut, rector d'Ozte* (1365, 48, 81. or.).

Zierbide (1993): *Guillem Arnal, seynor de Ozta* (Labetze, 1350-1353, 37. or.), *Ozta* (1350-1353, 46. or.).

Orpustan (1990: 74): *oste* (1307), *oza* (1350), *ozte* (1413).

Euskal Testuak:

– “*Bai, zer nahi. Ori, iragan egun batez, Hoztar bat izan zaio, asto bat galdurik. Zubietan izan, eta biharamunean, bi asto itzuli dira Hoztara*”, Barbier (1987: 132).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) eta **Hatanek** *Hosta* dakarte (1895: 13); **Azkuek** (1969 | 1905: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 456), **Dassaneek** (1966: 163), **Goihenetzek** (1966: 219), **Lemoinek** (1977: 255) eta **Orpustanek** (1990: 74) *Hozta* biltzen dute. Herritarren izena *hoztarr*, *Hoztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *hoztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Hozta*, *hoztar* aukeratu zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Hozta* eta *hoztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Ózta, óztarrà, hóztarrà, bjár jwán be(h)iarra níz Ózta Xurrútara, Ózta Ahánja, Ózta Uártja, Ózta Ólaberrjéta; Oztíbarren bauzú leénik érri baitéz-

padakwená Larzabalé etá hári datxikola Donáaxtí leénik, Bunúze, Donáaxtí, gó Arantsusi, Jútsi, Izúrā, Hózta (E. Etxarren), Ózta, óztaRák (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *hôpital* bitzarekin lotzen du; autore honen iritzian izena antzina herrian zegoen ospitaletik heldu zaio. Lemoineren arabera (1977: 255) *ostal, oustau, oustalas* ‘maison, demeure’ dago honen oinarrian (ikus *Izura eta Oztibarre*). Orpustanek (1990: 74-75) izen honen aspirazioa berria datekeela dio, lekuko zaharretan horrelakorik ageri ez delako. Izena Zokozeiko *Izozta* ‘izotz lekua’ oikonimoarekin lotzekoa dela uste du eta etimologia (*h)otz* + *-ta, -eta* dela, hots, ‘toki hotza’; hau ongi doakio herriaren kokaguneari. Beste azalpen bat ere ematen du, gaingiroki bezala, ziurtasun handirik gabe alegia: *Hozta-n* “mendieei ezartzen zaien gaizki identifikatutako *aux-* termino oronimikoa” egon liteke, baina diptongoa inoiz ez agertzeak bide honetan aitzina jarraikitsetik gibelatzen du. Beranduagoko beste lan hatean (1999: 2622-263) *-eta* atzizkitik atera den *-ta* dakusa *Hozta-n*; bilakaera, ongi ulertu badugu, *-eta* > *-ate* > *-te*, *-ta* izan dateke.

Oharra:

Osta Nafarroa Garaiko deitura da egun.

Ibarre / Ibarre

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 81): *Nostre-Done d'Ibarre* (1472), *Ibarren* (1513).

Goihenetxe (1966: 220): *Ibarre* (1359), *Colin d'Iuarbeitx* (1378), *Ibarrbetyl* (1387), *Ybarbeyti* (1389), *Nostre Dobe d'Ibarre* (1472).

Lemoine (1977: 198): *Nostre Done d'Ibarre* (1472), *Ibarren* (1513).

Zierbide (1993): *Yarra* (1350-1353, 45, 48. orr.), *Ybarre* (1412-1413, 85. orr.).

Euskal Testuak:

- "...Pierre Haristoyek salatzen dauku Lopez hori sortzez Jutsikoa zela, Jean Etcheberri Jutsitarraren herritarra, eta hunen galik jakina zuen Lopez **Ibarreko** erretor saindu bat izan zela, aizina zuelarik herriko xaharrentzat galtzerdi egiten ari zela, eta **Ibarreko** elizan ehortzi zute-la", Lafitte (1990: 154).
- "JANBATTIT ETCHEBERRY Michel Garicoits sainduaren lehen kusia zen. **Ibarre**-Ordokian sortu zen 1806eko abendoaren bian", Lafitte (1990: 213).
- "Zer nahi den, orhoitu behar dugu J.B. Etcheberry **Ibartarra** izan dela hemen orai artio, ez bakarrik Almanaka eskuara-ren lehen egilea, bainan iraunkorrena", Lafitte (1990: 215).
- "Salatu behar dugu gure laguntzalerik nasaienak -izenak egiten ote duen!– J.B. Etcheberry duela izena, **Ibartz** samatuak bezal-bezala", Lafitte (1990: 215).
- "Hilabete bat barne, bi Eliza-biltzar handi izanen dira Euskal-Herrian: apirilaren 29 eta 30-ean, Donapaleun eta **Ibarren**, gaztena; ekainaren lehenean, Hendaian eta Pausun, hirugarren adinekoak deitzen ditugun horienetan", Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 152).
- "Igande goizean, **Ibarrerat** joaten dira elgarrekin", Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 154).
- "Kantari itiapiak Baiona eta Miarritzen ziren egun beretan, Euskal-Herriko zonbait ehun gazte bildu dira, larunbatean Donapaleurat, igandean **Ibarrerat**", Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 160).
- "'Michel Garikoitz' (1797-1863) Oztibarre **Ibarre** Garaihotxean sortua, apezta eta Kanbon egona eta gero Beharramera igorria, han baitzuen

sortu Bihotz Sakratuko Apezen Elkartearen, P. Charriton (Etxepare, 1996: 39).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Azkuek (1969 [1905]: XXIX) *Donaisti-Ibarre* dakar, Lhandek (1926: XXXVI, 478) *Ibarra*, Mitxelenak (1956: 333), Goihenetxek (1966: 220) eta Dassancek (1966: 163) *Ibarre*. Lemoineren arabera (1977: 198) *Saint-Juste-Ibarre* euskaraz *Donaisti Ibara* erraten da; Orpustanek (1990: 75), azkenik, *Ibarra*, *Ibartarr* biltzen ditu. Herritarren izena *ibarr/a/tarr* (**Lhande**), *ibartar* (**Dassance**), *Ibartarr* (**Orpustan**) da. Ikus *Donaixti* sarrera.

Akademiaren lehengo erahakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Ibarre*, *ibartar* aukeratu zituen aldaera araututzat. *Donaixti-Ibarre*, *donaixtiar-ibartar* segiden barnean.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Ibarre* eta *ibartar* hobetsi ditu.

Ahoz hildutako lekukotasunak:

Mixél Garikóitz saindja *Ibárre* hórtan sórtja zén; Mixél Garikóitz Garakótxeko sémja zén, *Ibárre* Garakótxeko sémja; bihár jwáneniz *Ibárre* Garakotxerà / Íbarrè Garakotxerà, *ibártarrák* (**E. Etxarren**).

Etimologia azalpenak:

Lemoinek (1977: 198) hemen *ibar*, *ybar* ‘vallée’ dagoela dio; Orpustanen iritzia ezagutzeko ikus *Donaixti* sarrera.

Ibarrola / Ibarrolle

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 81): *Yvarole*, *Yvarola* (1168), *Yvarrola* (1402), *Ibarrole* (1441), *Ybarrole* (1477), *Ibarrola* (1513), *Ybarrola* (1621).

Raymond (1873, 153. agiria): *Sanz Gale de Yvarole*, *Wileimi de Yvarola*.

Goihenetxe (1966: 221): *Yvarola* (1167), *Yvarole* (1167), *Iuarrola*, *Yuarrola*, *Ibarrola* (1353, 1385, 1386, 1387, 1394, 1397, 1400, 1402, 1403, 1407), *Iuarrolla*, *Yuarrolla* (1377, 1378, 1384, 1389, 1394, 1397), *Yuarolla* (1389), *Ibarolle*, *Ybarolle* (1441, 1477).

Carrasco (1973): *Garcia Arnalt d'Yuarola*, *Garcia Arnalt d'Yuarrola* (Donibane Garazi, 1350, 406-407. orr.).

Lemoine (1977: 198): *Yvarola* (1168), *Yvarole* (1168), *Ibarrole* (1441, 1477), *Ibarrola* (1513), *Ybarrola* (1621).

Zierbide & Santano (1990): *Gassernaut d'Ivarrolle* (1355, 8, 51. or.), *Guassernaut d'Ivarrole* (1356, 11, 54. or.), *Martin d'Ivarrole* (1361, 22, 64. or.), *Gassernaut d'Ivarrole* (1362, 25, 65. or.), *Case Mayor d'Ivarrole* (1365, 48, 81. or.), *Case Mayor d'Ybarrolle* (1378, 84, 109. or.).

Orpustan (1990: 75): *yvarole* (1168), *yvarola* (1168), *yvarrola* (1350), *ivarrolle* (1413).

Zierbide (1993): *Garcia Arnalt de Yvarrola* (Arroze, 1350-1353, 45. or.), *Yvarola* (1350-1353, 46. or.), *Ivarrole* (1412-1413, 85. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Guassernaut d'Ybarrolle* (1385, 210, 35. or.), *Machingo d'Ivarrole*, *Machingo d'Ybarrolle* (1405, 293, 116. or.) = *Martin d'Ibarrole* (1407, 301, 121. or.), *Charles de Ybarrola, notario* (1479, 353, 183. or.), *Garcia Martinez d'Ivarrola* (XIII-XIV. mendeetan, 354, 207. or.).

Ruiz (1997): *Garcia Arnalt d'Iuarrola, vezino de Sant Iohan del Pie de Puerto* (1355, 135, 167. or.), *Miqueu d'Uhart*, *Martin d'Ibarrole, peager, vezins de la dite vicle de Sent Iohan* (1352, 102, 132. or.).

Ruiz (1998): *Garcia Arnald d'Iuarrola* (...) dio a *Iohan de Garra, baile de la Bastida de Clarença* (1363, 943, 585. or.).

Euskal Testuak:

- "Baina bereciqui Beltran de Lehet Bajonaco Ippizpicuac, eta Dotor de Ibarrola Bordeleco parlamentean, Erregueren conseillariac, bata Leheteko etche nobleco senea, eta bertcea **Ibarrolacoa**", Etxeberri Sarakoa (1907 [1712]: 75).

- “*Ibarlako Salaberryren Ebanjelioa, Jutsiko J. Etcheberriren Almanaka eta lau liburuak, Bertrand Erdozaincy-Etcharten Michel Garicoitsen bizia*”, Lafitte (1990: 159).
- “*Lau urtetan Ibarlako ahaide batzuek, haurrik ez izanez, hartu zuten semetzat eta beren etxearen altxatu*”, Lafitte (1990: 213).
- “*Ibarla Pekotxeko harriak bizi diren bezala (...)*”, Landart (1995: 110).
- “*Ibarla, Nafarroa Behereko udalerria da, Iholdiko kantonamenduan eta Oztibarre ibarrean kokatua*”, Borda (1995: 1, Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Hatunek (1895: 12), Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Dassancek (1966: 163), Goihenetxek (1966: 221) eta Orpustanek (1990: 75) *Ibarla* ematen dute herri honen izentzat. Lhandek (1926: XXXVI, 478), eta honi orpoz orpo segika Lemoioek (1977: 198), *Ibarrola*, *Ibarla* biltzen dute; Vinsonek (1912: 407) *Ibarola* lehen *Ibarola* zela dio, Beskoitz Berazkoitz bezala, baina badirudi huts egin duela eta erran nahi zuena zera dela, *Ibarla* lehen *Ibarola* zela. Irigoienek (1986: 144) *Ibarrola* laburtu egin dela dio eta *Ibarla* bihurtu dela. Bizkaian eta Gipuzkoan ere badira, autore honek azaltzen duenez, *Ibarrola* toponimoak; hauetako bat, Aulestikoa, *Ibarla* erraten da, baina forma ofiziala *Ibarrola* aldaera osoa da. Herritarren izena *ibarlatarr*, *Ibarlatarr* (Lhande, Orpustan), *ibarlar* (Dassance) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Ibarla*, *ibarlar* hautatu zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Ibarrola* eta *ibarrolar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Ibárlat sártzjan, Ibárla, (h)erri ttípi-ttipi bát, Bunúzek eta Ibárlak apéz béra zutén, ibárlarrák, ibárlarrà, bihár jwáneníz Ibárla Urrútira, (h)éldu níz Ibárla Urrútítik, atzó izáníz Ibárla Urrútjan (**E. Etxartzen**), ibáRlataRa (**E. Larre**), IbáRla (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) *Ibarola* ibar-en txikigarria dela uste du eta ‘bi uren arteko ordokia’ adiera duela. Mitxelenak (AV, 310, 484) *ibar* ‘vega’ eta *ola*

tokizko eratorpen atzizkia, 'etxola', 'burdinola' dakuski izen honetan; garai bereko beste lan batean (1956: 173) eta beranduxeagoko beste batcan (*FHV*, 419) azaltzen du zenbait toki izenek azentua bigarren silaban zegoela pentsarazten dutela, eta horrexek ekarri zuela azentu ondoko silabaren galtzapena (*Ibarla*). **Corominesek** ere (1972: 305-306) tarteko -o-ren erortzea ekarri zuen izenaren jatorrizko azentuaketa proparoxitonoa nabarmenzen du.

Lemoinek (1977: 198) *iбар, yбар* 'vallée' eta *ola* 'cabane' dakuski; **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 358) euskarazko *iбар* 'vallée'-ren txi-kigarria dela uste dute, baina aipatzen dute **Lognonen** arabera 'la forge de la vallée' dela. **Irigoienek** (1986: 144) 'sel de la ribera' erranahia ematen dio; **Orpustanen** iritzian (1990: 75-76) *ola*-ri ematen zaion adieraren arabera 'cabane de la vallée' edo 'forge de la vallée' izan daitcke.

Oharra:

Ibarrola Nafarroa Garaiko deitura ezaguna da.

Izura / Ostabat

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 128): *Ostebad* (1167), *Ostavayll* (XII. m.), *Aussebat* (1243), *Ostabailles* (1383), *Sent-Johan d'Ostabat* (1469), *Ostabag*, *Hostabat* (1472), *Nostre-Done de l'espitau d'Ostabat* (1518), *Ostabat-Asme* (1841ean elkartu zirenez geroztik).

Castro (1958): *Arnaut Guillem de San Jayme de Ostabat* (1414, XXXI, 304, 170. or.).

Goihenetxe (1966, 240): *Hostavalla* (XII. m.), *Ostavayll* (XII. m.), *Ostebad* (1167), *Ostavals*, *Ostauals* (1228, 1350, 1354...), *Aussebat* (1243), *Ostawaylles*, *Ostabailles* (1293, 1383), *Ostauals* (1293, 1350), *Estauals* (1350, 1354...), *Ostabagt*, *Ostebagt* (1351), *Ostasuailles*, *Hostasuailles* (1353, 1366), *Ostasuailts* (1353), *Osteuailles* (1360), *Oultreiaux*, *Outreuaux* (1364), *Osteualz* (1366), *Ostabat* (1388, 1469), *Ostauayt*, *Ostauait* (1393), *Hostavach* (1417), *Ostabag* (1472), *Hostabat* (1473?).

Lemoine (1977: 255): *Ostebad* (1167), *Ostavayll* (XII. m.), *Aussebad* (1243), *Ostabailles* (1383), *Sent Johan d'Ostabat* (1496), *Ostabag* (1472), *Hostabat* (1472), *Nostre Done de l'espitau d'Ostabat* (1518).

Zierbide & Santano (1990): *bezins d'Ostabat* (1361, 20, 62. or.), *peatges d'Ostabat* (1363, 33, 70. or.), *bailhe d'Ostabat*, *bezins d'Ostabat* (1365, 48, 81. or.), *Pejen d'Ostabait* (1370, 60, 90. or.), *Ço fo seit Hostabat, devant la porta deu Cabat Blanc d'Ostabat* (Izura, 1384, 200, 186. or.).

Orpustan (1990: 81): *ostasvaylles* (1350), *ostavayt* (1413).

Zierbide & Santano (1995): *bezins de la biele d'Ostabat* (1386, 216, 39. or.), *la parropie d'Ostavayt*, *la parropi d'Ostavayt* (1393, 249, 77-78. orr.), *Machin, seynor de la cauce d'Ostabat* (1394, 259, 91. or.), *Pes d'Ostebat, cleric* (1409, 312, 133. or.).

Zabaltza (1995): *Ostebat* (1280, 152, 129. or.).

Carrasco (1999-1): *don Bertholomeo d'Ostauals* (1259, 101. or.), *Ostauals* (1266, 219, 293 eta 354. orr.), *de Sant Johan a Ostauals et a Vilanova* (1266, 222. or.), *Ostasuaylles* (1266, 228, 285 eta 357. orr.), *Ostasuials* (1266, 261. or.), *Ostauayles* (1266, 355 eta 357. orr.).

Euskal Testuak:

- "Armendaritzeraino, Ostagoa, **Izura**, Larzabale, Ainhiza, Suhuskune eta Iholdy barne, auzo eskasik ez du; bizkitartean ororekin du bakea". *Gure Herria*, 1933 (Euskara Corpusa).

- "Orduan, **Izurako Daunatuak** bazuen lan, zonbait egunez, Lohilakaten makilak hautsi hexurren xuxentzen!", Barbier (1987: 202).
- "**Izura** Pazientziako semeak ere amor eman zuen Bezin thematsuaren aintzinean (...)", Barbier (1987: 221).
- "Frantziatik pasatzen zirenentzat, lau bide handi baziren: bat, Arles, Tolosa eta Oloronen gaindi, Somporteko lepotik Zaragozarat zeramana; beste hiru aldiz: Le Puy, Vézelay eta Parisetikakoak, Euskal-Herrian sartzen zirenak **Izuran** junt egiten zuten hiruek, eta hortik beilariek segitzen zuten Larzabale, Donazaharre eta Donibane Garazin gaindi, Orriarat buruz", Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 183).
- "Hemen dauzkagu heien herrestoak toki orotan. Donibane ta Garazi erran dugu, bainan lehenago hor ziren **Izura-Ostabat** eta Xuberoko Ospitale-Pia, eta Irisarrikoa (...)", Larre (2001: 322).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Pouvreauk (XVII. m.) "Içura, petite ville de bassen. En gascon Ostabat" biltzen du (1892: 9); **Léclusek** (1826: 170) Ostabat du eta **Hatanek** (1895: 13) *Issoua*, **Raymondek** (1863: 128), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Vinsonek**²⁹ (1909: 354), **Jaurgainek** (1912: 166), **Lhandek** (1926: XXXVI, 572), **Dassancek** (1966: 163), **Goihenetxek** (1966: 239), **Lemoinek** (1977: 255) eta **Orpustanek** (1990: 81) Izura jasotzen dute. Herritarren izena *izurtarr* (**Lhande**), *izuratar* (**Dassancee**), *Izuratarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Izura, izuratar* aukeratu zituen aldaera araututzat, *Izura-Azme, izuratar-azmetar* segidetan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Izura* eta *izuratar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Izúrako kartér batá, Izúra dízu horrékilán segidán; erri ortán badá eliza bát, ez arrás berri-berriá; Izúra, izúratarrák, Izúrat jwán beárra niz, Izúratik, Izurá Ojénartetik (h)éldu niz, Izurán hizi dá, Izúran, Oztibarren bauzú leénik erri baitézpadakwendá Larzàbalé etá hári datxikola Donàaxti

29. Beste lan batean (1912: 407) herrien erdarazko eta euskarako izenen arteko aldea aipatutakoan *Ostabat* eta *Izura* bi izen erabat desberdin direla erraten du.

leénik, Bunúze, Donáaxti, gjó Arantsúsí, Jútsi, Izúrà, Hózta (**E. Etxarren**), Izugàn, Izúgan; juntátjak etá..., Izúgaikin (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *iche-oura, ich'oura* 'hi ura' ulertzen du izena eta dio Oztibarreko behereko alderdia aski leku istiltsua dela. **Vinsonek** (1909: 354) uste du *Izura* toponimoa biziki interesgarria dela, bertan *itz* 'eau permanente, large, étang, lac, mer' –Azkueri jarraikitzen zaio honetan– eta *ur* 'eau courante, étroite' batean daudelako. Ez du azaltzen, halarik ere, **Itzura* > *Izura* aldakuntza nola eta zergatik burutu den.

Lemoinek (1977: 255) lehen osagaia *ostal, oustâu, oustalâs* 'maison, demeure' dela uste dn (ikus *Oztibarre* sarrera) eta bigarrena gaskoiko *bat* 'en bas, an dessous (d'Hosta)' dela. Honek, aipatu autorearen arabera, *Pays d'Ostabarès* delakoari izena eman dio, Oztibarreri. Zernahi ere den, nabarmeneko da *Ostabat*-en kasuan *bat-i*, ikusi bezala, 'en bas, au dessous' adiera ematen diola eta *Ostabarès*-en kasuan --hemen ere *bat* baitakusa--, aldiz, 'vallée'-rena. Herriaren euskarazko aldaera (*Izura*), berriz, *isur, ixur, ixuri* 'écoulement, versant', *itsuralde, ixurki* 'versant de montagne'-rekin lotzen du (ibid., 200).

Irigoienelek *Ostabat*-en bukaeran gaskoiko *bat, baigt* 'ibarra' dagoela dio (1986: 144 eta 181), *Lantabat*-en bezala, baina huts egiten du *Ostabat* euskaraz *Ostibarre* dela erratean. **Orpustanen** arabera (1990: 81-82), euskaldunek beti alde batera utzi dute ibarretik herrira lekualdatutako erdarazko izena. Euskarazkoak, bestalde, 'le versant', 'isuria' edo 'le pli', 'izurra' adiera du, Aiherrako *Ixuri* izeneko oikonimoek bezala.

Oharra:

Izura Nafarroa Garaiko deitura da egun.

Jutsi / Juxue

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 86): *Judsue* (XIII. m.), *Jutsue* (1472).

Goihenetxe (1966: 223): *Judsue* (XIII. m., 1345), *Yutssue* (1293-1294, 1351), *Yutzsue* (1293-1294), *Juzue* (1351), *Sant Pedro de Jussua* (1366), *Sant Pedro de Jussue* (1366), *Jucsue* (1366, 1374), *Juccsue* (1366, 1384), *Jutsue* (1472).

Lemoine (1977: 200): *Judsue* (XIII. m.), *Jutsue* (1472).

Danzat & Rostaing (1983 [1963]: 372): *Judsue* (XIII. m.).

Zierbide & Santano (1990): *Judsue*, *Jutsue* (1359, 18, 60. or.), *Bernat, seynnor de la Sale de Jutssue* (Donibane Garazi, 1384, 194, 182. or.).

Zierbide (1993): *Judssue* (1350-1353, 42, 45. orr.), *Judsse* (1412-1413, 80. or.), *Yudsse* (1412-1413, 87. or.).

Orpustan (1990: 79): *judssue* (XII. m., 1350), *judsse* (1413).

Zierbide & Santano (1995): *Jutssu* (1424, 334, 163. or.).

Euskal Testuak:

- "Zerbait berri dakienak hel araz ditzala **Jutsiko** jaun merari. Saristatua izanen da", *Herria*, 1945, 1 (Euskara Corpusa).
- "...Pierre Haristoyek salatzen dauku Lopez hori sortzera **Jutsikoa** zela, Jean Etcheberri **Jutsitarraren** herritarra, eta hunen gatik jakina zuen Lopez Ibarreko erretor saindu bat izan zela, aizina zuelarik herriko xaharrentzat galtzerdi egiten ari zela, eta Ibarreko elizan ehortzi zute-la", Lafitte (1990: 154).
- "Marc d'Abense hori ez dahigu noiz sortu zen ez bainan **Jutsin** hil zen 1780ko Ekainaren 24ean eta kalostripien ehortzi zuten", Lafitte (1990: 155).
- "Marc d'Abense horri zor zaizkola **Jutsiko** opeztategia bere inguramen ederrekin. Arretik erraiteko hemezortzi garren mendean herri horrek **Jutsia** zuen izena eta ez **Jutsi motz-motza**", Lafitte (1990: 155).
- "Ibarlako Salaberryren Ebanjelioa, **Jutsiko** J. Etcheberriren Almanaka eta lau liburuak, Bertrand Erdozaincy-Etcharten Michel Garicoitsen bizia", Lafitte (1990: 159).
- "Izan nuen misionea Bidarraiñ (P. Iratzabal lagunarekin, hau orduantxe gure ganat etorri misionest gaztea, pagolarra), Oztibarre-Jutsi-Arantsusin (Darritchonekin), Mehainen (...)", Larre (2001: 268).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Yutsue* du, Raymondek (1863: 86) *Yutsia*, Hatanek (1895: 13) *Juxia*, Azkuek (1969 |1905| XXIX), Dassancek (1966: 163), Goihenetxek (1966: 223) eta Orpustanek (1990: 79) *Jutsi*, Lhandek (1926: XXXVI, 559) *Jutsia*, *Jutsia*, Lemoinek (1977: 299) *Jutsia*. Herritarren izena *jutsiarr*, *Jutsiarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *jutsitar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak *Jutsi* eta *jutsiar* eman zituen (1979: 101) izen araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Jutsi* eta *jutsiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Yútsi, yutsiar, yutsitar (**EHHA**), *eldu niz Jútsi Berrókitik, Jútsi, jútsiarrak, bihár jwán behárra niz Jútsi Berrúkirát; Oztíbarren bauzú leénik érri baitézpadakiená Larzábalé etá hári datxikola Donáaxtí leénik, Bunüze, Donáaxtí, gjó Arantsusi, Jútsi, Izúrā, Hózta* (**E. Etxarren**), *jútsi, jútsjarrak, Jútsirat, Jútsitik* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *Tchuttchia* azaltzen du izena eta 'lieu élevé' adiera ematen dio, segur aski zut-ekin lotzen duelako. Lemoinek (1977: 200) *itsas, jats, itsatz, isatz, jun-tzi, hunzi* 'genêt, balai' dakusa honen oinarrian; ez dago garbi bnkaeran -zu atzikki multzokaria ikusten duenez. Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 372) etimologia ilunekoa dela uste dute; Orpustanek (1990: 79-80) Lemoineren etimologia arbuiatzen du eta Rostaingek latinaren aurrekotzat hartzen duen *juk-* ('gaina' *vel sim.*) toponimia zaharreko elementua oinarritako proposatzen. Hau Baigorriko *Joko berro* 'taillis des hauteurs' oikonimoan dago ortzaiztarraren arabera, baina ez du azaltzen *juk-* > *joko* pausoa nola gertatu den. *Juxue-ren* jatorria **joko-tsū* edo **juk(o)-tsū* 'où les hauteurs abondent' da autore honen ustez; bukaerako bokal itxia -u-ren zuberotar moduko ebakerari zor zaio.

Guri Orpustanen azalpena aski alegiazkoa iruditzen zaigu eta izenaren nondikakoaz erran dezakeguna da gure sorterra den *Uxue-ren* eitea baduela, batean afrikaria eta bestean igurzkaria egon arren, eta bukaerak Nafarroa Garaiko -ue 'gune'-dun hainbat toponimo dakarzkigula burutara.

Aldaerarik zaharrena eta gehien azaltzen dena *Jutsue* da, dokumentazioan ikus daitekeenez, *Jutsua* 1366an ageri da —grafiak grafia— eta *Jutse* 1412an. Ez dakigu egungo aldaera horietako zeinetatik atera den, baina Lafitteren 1990eko iritzia aintzat hartzen badugu bilakaera *Jutsua* > *Jutsia* > *Jutsi* izan dela pentsatu behar genuke. Zernahi gisaz, eta erran bezala, gehienxkoenetan dokumentatzen den forma *Jutsue* da, modu batera edo bestera izkiriaturik.

Oharra:

Jusué Nafarroa Garaiko deitura da orain.

Landibarre / Lantabat

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Goihenetxe (1966): *Lantabayt* (1293-1294), *Lantambait* (1328), *Lantabat* (1388, 1468).

Orpustan (1990: 83): *lantasvayles* (1264), *lantavayl* (1292), *lanthabayt* (1304), *lantabat* (1304), *lantabayt* (1309), *lantabach* (1350).

Zierbide (1993): *Lantabach* (1350-1353, 48, 49. orr.).

Euskal Testuak:

- "Mende osoak, ibarra zathitan egona da; **Landibarre** eiki ez da orainkoak; ukhan ere ospa gehiago eta hazi jendetze handiagoa", S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1933, 304, Euskara Corpusa).
- "Horrela, tokiko bi erretorak urrunduak izana gatik, **Landibartar** fededunek bazakiten apezketa norat jo", S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1933, 499, Euskara Corpusa).
- "Bainan herritarak direla erran badugu ez othe dugu erran behar zoin herritakoak? **Landibarrekoak dire**", Elizalde (1995 [1914-18]: 67)
- "Erretoritzeko tenorea jitearekin, **Landibarreko** parropia tokatu zi-tzaion eta han entseatu zen arimien saindutzera, denu larderia, bainan dena othoitz eta bihotz", Lafitte (2002 [1966]: 436).
- "Sorgina pudes, akherra khen! / Ez duk akherrik **Landibarren!** (...)", Otsobi (1992: 139).
- "(Bertso) bat, **Landibarren** nik emana, handik denboraren buruan ere kantatzen zuen (Xalbadorreko)", M. Treku (1981: 138).
- "Jokoan bederen hala omen zen, eta ikustekoa zela diote gure zapelduna arratsari buruz, eskolarat itzultzen, mutiko lerden eta zalu, burua gora, begia bipil, ondoan zuela, morroin gisa, Migel Landibar deitu beste Nafartar bat, tresna ona diotenaz, ez batere **Landibartarra**", Narbaitz (San Frantses Jatsukoa, 90, Euskaltzaindia, OEH-ko testu corpusa).
- "Hartan zauden Amikuze, **Landibarre** eta Oztibarre", Lafitte (1990: 154).
- "**Landibarren** gertatuaren arabera, ez zitakeen Athor ere beti debruarren abokat bezala mintzo", Mendisko (1990: 107).

– “Asteazken arratsean berean bildu dira *Landibarreko hamabost gazte ikusteko nola kudeatuko den Panpiren etxaldea bera Parisen deino*”, *Herria*, 1992, 3 (Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Raymondek (1863: 93), Hariztoik (1977 [1883]: 290), Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 649), Dassancek (1966: 164), Goihenetxek (1966: 208), Irigoieneek (1986: 181) eta Orpustanek (1990: 83) *Landibarre* jasotzen dute eta Hatanek (1895: 13) *Landibare*, *Landibarre*, Herritarren izena *landibartarr*, *Landibartarr* (*Lhande*, *Orpustan*), *landibartar* (*Dassance*) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Landibarre*, *landibartar* hautatu zituen aldaera araututako.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Landibarre* eta *landibartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Landibarré, *landibartár* ((EHHA), izaníz *Landibarre Arribeltzjan*, atzó izaníz *Arribeltze*ko *Danjelen* ikústen, *Ländibarré*, *ländibatarrák*; biziki edájtja dá hérrja, badiré kartjérrak: Azkónbegi, Donámarti ta bérzeat hére elizaikin: Beháune (E. Etxarren), *LándibaRé*, *landibaRtaRák* (L. Xuri)).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *Landa-ibar* ‘landes-plaine, plaine des landes’ uler-tzen du izena eta dio Landibarrek bedituela landa artean galduztako zenbait auzu; Mitxelenak (AV, 310, 389) *landa* ‘campo’ eta *ibar* ‘vega’ dakuski *Landivar* toponimoan. Lemoinek (1977: 217-218) *Lantabat* izen gaskoia dela uste du (*bat* ‘d'en bas’), baina gaineratzen du *landa* euskarak hartua, beretua duela, *Landakochoko*, *Landetcheberria* bezalako izenetan; Irigoieneek (1986: 144 eta 181) *Lantabat-en* bukaeran gaskoiko *bat*, *baigt* ‘ibarra’ dagoela dio, *Ostabat-en* bezala.

Orpustanek (1990: 83) izen honen lekukotasunen eta *Ostabat-enen* arteko berdintasuna nabarmenzen du eta dio bukaerako *-bat* euskarazko *ibarr* ‘vallée’-ren itzulpena besterik ez dela; *landa-* > *lanta-* aldakuntza *Ostabat-en* analogiari zor zaioke menturaz. Ortzaiztarraren arabera toponimoa Amikuzeko *Larribar-en* kide zehatza da, baina “erdi euskal-

duna" baizik ez da aipagai hartu dugun hau, *landa* euskaraz *larre* erraten baita.

Gure ustez izenaren "erdi euskalduntasuna"-ren kontu horri ezin zaio eutsi, *landa* euskaraz erabili eta erabiltzen den hitza delako, nondikakoa baita ere.

Oharra:

Landibar Nafarroa Garaiko deitura da orain.

Larzabale / Larceveau

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 94): *Larsaval* (1119), *Larseval* (1167), *Larsabau* (1477), *Larcabau* (1513), *Larsabau* (1518), *Larçaval*, *Larçabal*, *Larzabal* (1621).

Raymond (1873): *Brasc Auriol de Larsaval* (1120, 7. agiria), *per manum A. De Sevis eta Garsie de Barsaval* (1150-1167, 121. agiria. Raymondek berak dio "A. De Cibits" eta "Larsabal" irakurri behar direla), *Gasiou de Larceval* (1167, 153. agiria).

Goihenetxe (1966: 228): *Larsaval* (1119, 1120), *Larseval* (1167), *Larceval* (1167), *Larsebau* (1249), *Larcebau* (1351, 1353), *Larcabau* (1353), *Larsabau* (1368), *Larçaval*, *Larçabal* (1350, 1354, 1355, 1358, 1362, 1368), *Larçabala* (1368), *Larçabau* (1385), *Larssabau* (1477).

Lemoine (1977: 202): *Larsaval* (1119), *Larseval* (1167), *Larssabau* (1477), *Larçabeau* (1513), *Larsabau* (1518), *Larçaval*, *Larçabal* (1621), *Larzabal* (1621).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]): *Larsaval* (1119).

Orpustan (1990: 78): *larsaval* (1120), *larceval* (1167), *larçabau* (1292, 1350, 1413).

Zierbide (1993): *Larçabau* (1350-1353, 44, 45. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *Uchusco de Lassagua, seynor de la Sale de Larçabau* (1407, 301, 121. or.), *Menaut de Liçaray, costurer, bezi de Larçabau* (1408, 311, 132. or.).

Euskal Testuak:

- "Barkoize, Domiziñe, Lohitzune, Mitrin , Amend ze, Ispura, **Larzebale** (...)", Tartas (1975 [1666]: 3).
- "Candeli , **Larzabalgo errotor ernea**", Hiribarren (1853: 156).
- "Hedaduraz Baigorry herri handiena; / Sudun arnoz **Larzabal** naski yoriena", Hiribarren (1853: 74).
- "... Euskal Herri bereko arno zaharretik duela behar hartu, hurupaka, pindar. Zibitze Aphalo-ko bat bazuen hauta. Hobea oraino Buztintze-ko bat. Urrustoi-ko bat agertzen zuen, noizean behin, gaingaineakoa. Irulegiko batzu halaber, ahotik ezin utziak. Jastarazten ere zuen, artetan, **Lartzabale-ko Ixkirot xuri garratxa**", J. Etxepare (1992: 371).

- "Ez ahantz, guziz D. Lohizunen, Milafrangan, Makean, Bidarrain, Bardozen, Armendaritzen, **Larzabale**, Atarratzen, Zalgizen, Aiherren, D. Garazin", J. Etxepare (1996: 187).
- "Armendaritzeraino, Ostagoa, Izura, **Larzabale**, Ainhiza, Suhuskune eta Iholdy barne, auzo eskasik ez du; bizkitartean ororekin du bakea", Gure Herria, 1983, 204 (Euskara Corpusa).
- "Madalenan gaindi, Donazaharren, Lakarran eta Monjolosen gaindi, **Larzabale** eta Donaixtin barna, bazoan bethi Aitaxo, tink-aldi bat artetan bere xahakoari emanet", Barbier (1987: 225).
- "Hatsantuak, joan ziren hola **Larzabaleraino**, eta han gelditu, leher eginak oro. Rainan **Larzabalen**, **Larzabaldarrak** eman ziren, beren aldian, haur gaztea segitu beharrez (...)", Barbier (Ipuinak, 116, Euskaltzaindia, OEH-ko testu corpusa).
- "Frantziatik pasatzen zirenentzat, lau bide handi baziren: bat, Arles, Tolosa eta Oloronen gaindi, Somporteko lepotik Zaragozarat zeramana: beste hiru aldiz: Le Puy, Vézelay eta Parisetikakoak, Euskal-Herrian sartzen zirenak Izuran junt egiten zuten hiruek, eta hortik beilariek segitzen zuten **Larzabale**, Donazaharre eta Donibane Garazin gaindi, Orriarat buruz", Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 183).
- "Baxenabarre eta Ziberoako mugan aurkitzen da Ozkixe edo hobeki erran Oxkaxe-ko lepoa; **Larzabale** eta maule-ren artean biderdi", P. Charritton (Etxepare, 1988: 53).
- "...Laborantxako eskola bat hik sortzeko Donibanen, Garazi, Baigorri eta **Larzabaleko** kantonamenduetako", Larre (2001: 229).
- "Ez baitzen orduan Euskal-Herrian orai ditugun fama haundiko ardi gasna horietarik, Belokeko Ardiga, Makeako Berria-Onetik, edo **Larzabale**, Irati eta holakorik", Larre (2001: 282).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Raymondek (1863: 94), Lhandek (1926: XXXVI), Dassancek (1966: 163), Irigoienek (1986: 144) eta Orpustanek (1990: 78) **Larzabale** jasotzen dute; Hatanek (1895: 13) **Larçabale** dakar eta Lemoinek (1977: 202) **Larzabal**. Herritarren izena **larzabaldar** (Dassance), **Larzabaldarr**, **Larzabaltarr** (Orpustan) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) **Larzabale**, **larzabaldar** eman zituen aldaera arautulako, **Larzabale-Arroze-Zibitze**, **larzabaldar-arroztar-zibiztar** segiden barnean.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) *Larzabale* eta *larzabaldar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Larzáale, larzaaldár (**EHHA**), ezta *Lárzalè, Larzábalè, Larzábaletik, larzáltarrák, larzabáltarrák, larzaàldarrá, larzáaltarrà dák mutiko hóri, (h)éldu níz Larzábale Goienétxetik, atzó Larzábale Gojénetxekò Janpjérraikin nintzan, izaniz Larzábale Gojenétxjan; Oztilbarren bauzú leénik érri baitézpadakwená Larzábalé etá hári datxikola Donàaxti leénik, Bunúze, Donáaxti, gjó Arantsúsi, Jütsi, Izürà, Hózta (**E. Etxarren**), LaRzálekondwán, LaRzálekondo-ondwán, LaRzáalè, LaRzáleikin (L. Xuri).*

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 13) *Larre-çabale* ‘touya-étendue, étendue de touyas’ ulertzten du toponimoa. **Mitxelenak** (AV, 381, 596) *lahar* fitonimoa eta *zabal* izenondoa edo izena dakuski; gaineratzen du Biarnon *Larzabal*-etik atera den *Larçabaig* erreka izena ere badela. *FHV*-n (322. or.) dioenez, *Larzabal* > *Larcebau* aldakuntzak erran nahi du euskarazko *-l*, gure ondareko hitzetan, *-l-tzat* hartu dela, ez *-ll-tzat*. **Corominesek** (1972: 315. or. eta hurr.) *lahar* etimologia arbuiatzen du eta *larre*-rena ere bai, hondarreko hau elkarketan beti *larra-* agertzen delako. Ikertzaile katalanaren arabera *larr-* horrek Iparraldean eta Biarnon ‘erreka’ adiera izan du eta, beraz, *Larzabale* ‘emari handiko ibaia’, ‘ur anitz dakarren erreka’ besterik ez da. *Larr-* autore honen iritzian ez da *lats-en* aldaera, *legarr-*etik ateratako *learr-en* laburtzearen ondorea baizik. Nafarroako eta Zuberoako *Larraun* ere (*Lorraine* bigarren eskualde horretan) erro horretatik abiatuta azaldu beharra dago, ez **Mitxelenak** nahi zuen bezala *larre* + *-un(e)-tik* abiatuta.

Lemoinek (1977: 202) *larre, larra* ‘lande, pâturage, terre inculte’ daku-sa lehen osagaitako eta galierako *ara* ‘pré’-rekin alderatzeko eskatzen du, bai eta ere, irudiz, latineko *pratum-ekin*; bigarren osagaia *zabal* ‘éteudu, large’ da autore honen iritzian. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 387) *lare* (sic) ‘pâturage’ eta *zabal* ‘étendu’ dakuskite toponimoaren osagaitzat. **Orpustanek** (1990: 78, 1999: 47) **larre-zabal* azaltzen du eta dio adiera ‘lande vaste’ edo ‘plaine de lande’ dela, *zabal* izenondoa edo izena den, noiz nola. Lehen osagaiaren azken bokala elkarketan erori da, euskaraz ohikoa den moduan (“chute régulière”, autorearen hitzetan). Bigarren bokal azen-tugabearen *a* > *e* pausoa eta bukaerako albokoaren bokaltzea erdal fonetikaren kontu dira, XVI. mendeaz geroztik gertatu diren beste aldaketak bezala (-*v-*, -*eau*).

Egia da *larre* elkartuaren lehen osagaia denean batzuetan *lar-* bihurtzen dela. Nafarroa Garaian ezagunak diren *Larluze*, *Larluxe*, *Larlux-en* modukoetan adibidez, baina laburte hori normalean berri samarra izaten da *larre-ren* kasuan -ikusten denez bi silaba ditu, ez hiru-, mugaz honaindian bederik. Mintzagai hartu dugun izenak, aldiz, *Lar-* izan du haste-hastetik, egungo egunean oraino bezala, eta ezin da ziurtasunez erran aurreneko osagai hori *larre* dela.

Zibitze / Cibits

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 50): *Sent Andriu de Cibitz* (1472), *Civitz* (1513).

Raymond (1873): *per manum A. De Sevis eta Garsie de Barsaval* (1150-1167, 121. agiria. Raymondek berak dio "A. De Cibits" eta "Larsabal" irakurri behar direla).

Goihenetxe (1966: 216): *Sevis* (1150-1167), *Sivitz* (1365), *Cibitz* (1472).

Lemoine (1977: 108): *Cibitz* (1472), *Civitis* (1513).

Orpustan (1990): *sevis* (1150-67), *siviç* (1350), *çibitz* (1413).

Zierbide (1993): *Siviç* (1350-1353, 44, 45. orr.), *Çibitz* (1412-1413, 86. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Guillem Arnaut de Sivitz, caperan d'Ayherre* (1394, 258, 90. or.).

Euskal Testuak:

- "Euskal Herri bereko arno zaharretik duela behar hartu, hurrupaka, pin-dar. **Zibitze** Aphalo-ko bat bazuen hauta. Hobea oraino Buztintze-ko bat", Etxepare (1992: 371).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Lhandek (1926: XXXVI, 1085), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Caro Barojak – Hariztoik** (1945: 110), **Dassancek** (1966: 163), **Goihenetxek** (1966: 216), **Lemoinek** (1977: 198) eta **Orpustanek** (1990: 77) Zibitze jasotzen dute. Herritarren izena *zibitzarr*, *Zibitzarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *zibitzar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiaik (1979: 102) Zibitze, zibitzar eman zituen aldaera eraututako, *Larzabale-Arroze-Zibitze, larzabaldar-arroztar-zibitzar* segidena barnean.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2002: 717) Zibitze eta zibitzar hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Zibitzár (EHHA), **Zibitzé**, errán beár dízu éldu nizála Zibitze Elixondotik, éldu niz Zibitzetik, zibitzarrák, bihár jwán bedarra niz Zibitze

Elxondorà, hán, Zibitzeko elizán, Zibitzerà (E. Etxarren), Zibitz, Zibítze (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Caro Barojak (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Zibitze* bilten du, ikusi bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratakoko *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. Lemoinek (1977: 108) *civitas*-en bitartez azaldu nahi du izena, baina ez da horrela egitera ausartzen, nonbait (“on est bien tenté d’expliquer par *civitas*: *Cibits*”). **Orpustan**, berriz, ez da herabe latineko *civitate* proposatzeko (1990-77-78), nahiz gero etimoak “zailtasun zerbait” baduela aitortu, “car on ne voit pas comment *civitate* peut faire ici *Cibits* alors qu'il donne en zone gascone *Cieutat*”. Arazoa konpontzeko bere buruari galdegiten dio izena ez ote zen lehenik euskaratik igaro, eta idarokitzenten du bukaera menturaz *-itz-dun* izeinen analogiaz bestelakotu zela, edo latineko jatorrizko izena *civites* zela. Zernahi gisaz, hau guztia balizkoa iruditzen zaio. Zalantza auitzakin *Sibas / Zibotze*-ren alderako analogiaz toponimoak oinarritako latineko *silva* ‘forêt’ izan lezakeela ere badio; hondarreko aukeratzat egun gallua den euskara edo akitanierazko hitz zaharren bat izan daitekeela erraten du.

5. AMIKUZE / MIXE

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 114): *Mixia* (XII. m.), *Amixa* (XII. m.), *Mixa* (1227), *Mizxa* (1247), *Misse* (1305), *Mixe* (c. 1340), *Micxe* (1477).

Raymond (1873): *Mixa* (1119-1136, 5, 4. or.), *Amixe* (1119-1136, 97, 81. or.), *Amixa* (1105-1119, 57, 58, 45, 47. orr.; 1150-1167, 121, 104. or.).

Castro (1958): *Micxa* (1414, XXXI, 445, 245. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *mosseynner n'Amaniu, seyor de Labrit, vescompte de Tartas e seyor naturau de Mixe e d'Ostabares, fas viencut en la dite terre de Mixe (...)* (1316, 166, 650. or.), *E jo G. Arnalt de Garat notari public de Mixe e d'Ostabares* (*ibid.*, 657. or.)

Orpustan (1990: 51): *mixa* (1119-36, 1264), *amixe* (1119-36), *amixa* (1150-67), *mixia* (1150-67, 1304), *mixe* (1292), *micxa* (1309).

Zierbide & Santano (1990): *E jo, Guillem Arnaut d'Uhart, notari public de Mixe* (1344, 6, 50. or.), *las terres de Micxe et d'Ostabares* (1365, 48, 81. or.), *sobre la recepte de Micxe e d'Ostebares* (1377, 75, 103. or.).

Zierbide (1993): *Mixa* (1350-1353, 27. or.), *Micre* (1412-1413, 75, 80. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *totz los locx et afars de Yanteyn en Soule e d'Alsunberraute en Micxe* (1393, 249, 78), *Per Arnaut, seynor juen (sic) de Pharandiete de Camon, per nom de son pay et per nom de la daune d'Eyherabide de Camon, de la terre de Mixe* (1395, 269, 97. or.), *Sapien totz*

que jo, Martin d'Arberatz, bezin de la terre de Micxe (1397, 286, 111. or.), la terra de Micra, Micre (1496, 354, 208. or.).

Barragán (1997): *Enguitart de Labrit, vizconde de tartas, seynnor de Mixa et de Ostabares (1329, 45, 71. or.), laboratores Santi Pelagii et terre de Mixa (1341, 142, 249. or.).*

Zabaltza (1997): *...e lo noble e poderos baron e seyor mo seyner n'Amaniu, seyor de Labrit, vescompte de Tartas e seyor naturau de Mixe e d'Ostabares, fos viencut en la dite terre de Mixe per veder (1316, 265, 452. or.), en Guilem, arcipreste de Mixe (ibid., 453. or.), Nos Amaneo, seynnor de Labrit, vizconde de Tartas et seynnor de Micxa et de Ostabares (1319, 288, 494. or.), en razon del castieillo de Garriz et de los otros castieillos que aue-mos en la tierra de Mixa et de Ostabares (1320, 297, 511. or.), et goardar los terminos contra los de Labort et de Mixa (1321, 316, 536. or.).*

Carrasco (1999-1): *De francage de Mixa, 100 soltz (1266, 219. or.).*

Euskal Testuak:

- “*Amicucé, le pays de mixe en bassenauarre*”, Pouvreau (XVII. m., 1892: 9).
- “*Mendietara zelhaitik, / Garazir' Amikuzetik, / Zuberora Laphurditik, / Urguiluaren arbola zauku / Hedatu denen gainetik*”, P. Ibarra (Lafitte & Barbier, 1967: 56).
- “*...xuberotar, amikuztar, oztibartar, erronkari, bakotxa bere herrialdeko hizkuntzan (...)*”, J. Etxepare (1984: 306).
- “*Garia aldiz, laborari aditu baten ahotik jakin dugunaren arabera, Amikuzeko eskualdean -eskualde hura baitu gehienik alde gariak bertze urtetan baino gehixago eman balin badu, Euskal-herriko bertze bazterretan xuhurrago izan da*”, J. Etxepare (1996: 60).
- “*Amikuztarren mintzaia labur argia, dena zain, mihib derabilatelerik guziz atsegina da. Lumaz, bertzelako iduritu zait euskaltzaleer; haurrek, bakanegi izkiriatzten bide dute, zorigaitzez euskaraz. Ontsa mintzaiza bera bada haatik zerbaiz. Gaude ez ote diren hortan nausi Amikuztarak Ziberotarrer*”, J. Etxepare (1996: 180).
- “*Dirutze handiskoa galdu izan da ere Amikuzen, zonbait urte hantan, bere gain, Donapaleun, jarri banko batek, leher eginik*”, J. Etxepare (1996: 87).
- “*Bainan, Jainkoari esker, bada holako Kattalin frango bazterretan: ala Zibero xokoan, ala Amikuzeko oihanetan, ala Garazi edo Baigorri aldeko mendietan*”, P. Narbaitz (1999: 14).

- "Gerlaren ondorioz / altxatu beharra / Larrerat erori da / eskualdun xamarra. / Dela Xubero, / dela Garazi, / **Amikuze** bera, / Lapurtar bilakatu, en'ustez sobera", Mañex Etxamendi (Lafitte, 1972: 125).
- "Berdin jakiten dugu bertsu ontzale zela Arnaud de Logras Utziateko 'prior' eta **Amikuze**-Ortibarreko Bikario Jenerala", Lafitte (1990: 123).
- "Hartan zauden **Amikuze**, Landibarre eta Oztibarre", Lafitte (1990: 154).
- "Hor zen Xalbat **Amikuztarra**. Ohi zuen bezala, bere itzulia egin zuen Oxeren 'bulegora' (...)", Arbelbide (1986: 38).
- "...gure ezin ahantzizko Jean Irigoyen ainiztarra, Jean Donetx uztariztarra, J.P. Belhagorry ortzaiztarra, Jean Loustau **amikuztarra**, eta nor ez oraino!", Larre (2001: 191).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hariztoik (1977 [1883]: 290) *Amikuze* du, Lbandek (1926: 39), Mitxelenak (1956: 173), Dassancek (1966: 161) eta Orpustanek (1990: 51) *Amikuze* jasotzen dute eta Caro Barojak (1945: 110) *Amikuze*, *Amikutze*. Herritarren izena *Amikuzetarr* da, Orpustaneu arabera.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Amikuze* aukeratu zuen, Arruta-Sarrikota-Amikuze segidan ikus daitekeen moduan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Amikuze* eta *amikuztar* hobetsi ditu; zernahi dela, *Amikuze* ere ontzat eman du eskualdean erabiltzeko.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Amikuze *lderà*, *Amikuze* (E. Etxarren), *Amikuze*, *amikuzaRàk*³⁰, *Amikuzeàt jiniz*, *Amikuzeàt jwaniz* (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 16-17) 'pays maigre' adiera emateu dio *Amekuse*-ri (ikus *Mehaine* sarrera). Caro Barojak (1945: 110) Hariztoi abadearen zerrendatik *Amikuze*, *Amikutze* biltzen dn, ikusi dngun gisan, eta erraten hau la-

30. Azentu nagusia ñ-ren gainean da.

tineko -icus-etik ateratako -iz atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. **Mitxelenak**, izen bikoitzeko toponimoez mintzo delarik (AV, 5. argitalpena, 241. or.), "aitzineredu" bakarretik sortu diren bilakaera desberdin batzuk aipatzen ditu, horien artean *Amikuze / Mixe*. Ondoko beste lan batean (1956: 173) erraten du zenbait toponimoren herri ebakerak azentua antzina bigarren silaban zihoaletxen pentsarazten duela; adibideen artean *Mixe / Amikuze eta Charrritte / Sarrikota* aipatzen ditu. Bere maisu lanean (FHV, 158) azaltzen du toponimo batzuen euskal aldaerak forma ofizialak ez duen hastapeneko A- duela, Iparraldean bereziki: *Amikuze / Mixe, Ahurti / Urt, Akhamarre / Came...* Honen errotzat latineko *ad* preposizioaren eransketa aipatu dela gehitzen du³¹, baina hau ez dela daitekeen azalpen bakarra, gehiago zehazten ez badu ere. 1969ko lanean (21. or.) berriz aipatzen du gaia; ez du argitzen, ordea, bere iritzian ustekari hori onartzeko den ala ez. **Lafoni** (1954: 248), *Atharratze / Tardets* izen parea azertzean, egiantzeko iruditzen zaio euskal aldaeraren hastapeneko A- latineko *ad*-etik atera den preposizioa izatea.

Corominesek (1972: 300-301) Biarnoko toponimo anitzetan *domec* itxurapean gorde den *Dominicus* pertsona izena besterik ez dela uste du; gainera tzen du Mitxelenak FHV-n *Amikuze*-ko A- hori erromantzeko preposizio erantsia delako ideia eszeptizismoz hartu zuela. Hizkuntzalari honek, dioena ongi ulertu badugu, *ad* eta *de-ren* arteko hurbiltasunak aglutinazio eta deglutinazio ugari sortu zituela (*Etxepare / Detxepare, Urruti / Durruti*) pentsatzen du eta hau dela *Amikuze*-ren beraren kasua. Hortaz, jakintsu katalanaren arabera *Dominicus* ('domec', 'domaine') > *Domi(n)icus* > *Omicus* > *Amikuz* > *Amikuze* izan izanen da bilakaera, nahiz zehaztasunik ez duen ematen, hots, nahiz hola-hola ez duen azaltzen. Oraingoan ere biarnes aldaerak atxiki duke jatorrizko azentubidea, eta euskal izenak aldatu, Corominesen irudiko.

Lemoinek (1977: 224, 286) latincko *mixtus* 'mélange' dakusa toponimoan; honek, jakina, ezin du azaldu euskarako izena, eta izen erromantzearen antzinako A-dun aldaerak ere ez. **Orpustanek** (1990: 51-52) Corominesen eta Lemoineren etimologiak baztertu ondoren *Amikuze* eta *Lukuze*-ren artean uste den baino erlazio handiagoa datekeela gehitzen du, baina azalpen batek ere ez du asebetetzen. Gehienez ere toponimoaren oinarrian akitaniar izen zaharra (*ametz* edo *amiltza* 'amildegia' beharbada, baina nekez nolanahi ere) eta -os-dun atzizkia daudela peutsa daiteke, Ortzaizeko irakaslearen arabera.

31. Honetaz J. M. Roldán Hervásen "Sobre los Acusativos con 'ad' en el Itinerario de Antonino" lana ikus daiteke, *Zephyrus* 17, 1966, 109-119.

Aiziritze / Aïcirts

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 3): *Ayxeriiis* (1472).

Goihenetxe (1966: 261): *Aycharitz* (1395), *Ayriz* (1396), *Ayxeriiis* (1472).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en P. rector de las glisies de l'Apisto, de Behasquen e d'Ayxiritz* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 187): *Ayxeris* (1472).

Orpustan (1990: 55): *ayxiritz* (1316), *aysiriz* (1350), *aychiritz* (1413).

Zierbide (1993): *Ayssiriz* (1350-1353, 34. or.), *Aycharitz* (1412-1413, 77. or.), *Ayssiritz* (1412-1413, 80. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Menaut de Goyheneche, et Anso d'Echevelce, de la parropie d'Aychiritz* (1395, 265, 95. or.).

Zabaltza (1997): *en P(ere), rector de las glisies de l'Alpisto, de Behasquen e d'Ayxiritz* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

- "D'Abbadie, erregue arras Ithurrotzen; / Aitoren seme cilhar, Salha Aiciritzen", Hiribarren (1853: 156).
- "Lantegi txiki batzuk ere badira han eta hor: maiasturgintza Aitziritze eta Behauzen", Casenave (1983: 15; Euskara Corpusa).
- "Euskal-herri barne huntarik beste batzu: Donapaleu, Aiziritze, Behauze, Armendaritze, Irisarri. Hiru apez baginituen gurekin: Daniel Decha, Patxi Esponde, Ttotte Ardochain", Hiriart-Urrutti (iloba) (1992: 189).

Autoreek biltzen dituzten formak

Hatanek (1895: 11) *Aisirits* du, **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Caro Barojak - Hariztoik** (1945: 110), **Dassancek** (1966: 161) eta **Goihenetzek** (1966: 261) *Aiziritze*. Beste aldetik, **Lhandek** (1926: XXXV, 24), **Lemoinek** (1977: 187) eta **Orpustanek** (1990: 55) *Aiziritz* jasotzen dute. Herritarren izena *aiziriztarr*, *Aiziriztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *aiziriztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lebengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Aiziritze* eta *aiziriztar* hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Aiziritzetako aiziriztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Aizitze eRáiten duté berek, Áizitzén, aizirtaRà (E. Larre), *Aizitze, Gámwetik Aizitzerat jwaníz, Aitzítzetik Gámwerat jiníz, ené adixkideá Aitzítzen egoíten dà, ené laguná Aitzítzekoá dà, AizitzaRàk, ené adixkideák badú étxeát Aiziützen, wái hóri Gámwe ta Zwárti ta Aitzítze bezalá biak bildjak dirá Lüküzezin, Aitzítzeko méra, Aizitzen dà* (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) ‘haritz tokia’ adiera ematen dio; **Vinsonek** (1909: 354) hidronimotako jotzen duen *itz* daknsa *Ainciritz-en* (sic). **Caro Barojak** (1945: 110) **Haritztoi** abadearen zerrendatik *Aiziritzetako biltzen du eta erraten hau latineko -icus- etik ateratako -iz atzikzia duten Hegoaldeko herri ize-nekin erlazionaturik dagoela; **Lemoinek** (1977: 187) ‘bergerie’ adiera duela dio eta *ahuntz*-etik atera dela. **Orpustanek** (1990: 55-56) aitzineko iker-tzailearen etimologia ezesten du, enskal hiztegian *ahuntz*-etik eratorritako *aiziritz* terminorik ez dagoelako eta toponimia zaharrean sarohee (“à des bergeries”) erreferentzia egiten dien toponimorik ez delako”. Ortzaizeko irakaslearen irudiko toponimoaren lehen osagaia *aitz* ‘haitza’ da eta bigarrena *ira* ‘iratzea’; ez da garbi gelditzen bukaeran –tz atzikzia ikusi behar denez.*

Gure iritzian egungo ebakerak eta dokumentazioak galarazten dute, nahiz beharbada ez erabat, toponimo honetan *haitz* ikustea; aspiraziorik ez azaltzeak ere ez du sobera laguntzen. Toponimo guztien etimologia argitzea ezin itzurizko betekizuna balitz, guk nahiago genuke *Aiziritzetako Nafarroa Garaian* errepikatzen den *Aizita* toponimo ilunarekin lotu (cf. *Aycita lusarra*, *Aycita berro*, *Aycita Berroa* Erroibarren, *Aycita Arakilgo* Etxeberrin, *Arite*bihurtua egun; ikus TAV, 2.1.8, Ostolatza, 1978, 170, 245. or., 290, 371. or., 291, 372. or. eta *NTEM XIII*, 63. Axitarte orain erdaraz *Dos Hermanas* deitzen den harrartearen izena da; bukaera Bartzango Irurita-n dugun bera izan daiteke).

32. Ez dakigu zer ulertzen duen Orpustanek xeheki “bergerie”-tzat, baina *sarohe* hitza behintzat ongi zaharra da; cf. Mitxelenak TAV-en (2.1.8) biltzen dituen Orreagako 1284ko *Larrandorenen bi sarohe eta Urriztoyen bi sarohe*.

Altzümarta / Sumberraute

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 165): *Alsumberraute* (1472), *Alçumbarrate* (1513), *Azumbarraute* (1621).

Goihenetxe (1966: 277): *Alçunbarraute* (1381), *Alsumberraute* (1393), *Alsumberraute* (1451).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Bernart rector de la glisie d'Alçumbarraute* (1316, 166, 651. or.)

Lemoine (1977: 187): *Alsumberraute* (1472), *Alçumbarrate* (1513), *Azumbarraute* (1620).

Orpustan (1990): *alcumbarraute* (1316), *alçunbarraute* (1350, 1413).

Zierbide (1993): *Alçumbarraute* (1350-1353, 39, 41. orr., 1412-1413, 80. or.), *Alcumbarraute* (1412-1413, 82. or.).

Zierbide & Santano (1995): *totz los locx et afars de Yanteyn en Soule e d'Alsunberraute en Micte* (1393, 249, 78).

Zabaltza (1997): *en Bernart, rector de la glisie d'Alçumbarraute* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

- "Bai eta *Altzumartan* «XIRRIXTI MIRRIXTI GERRENIAN PLAT» eskaini zigutelarik, beti oroituko naiz, haren irri zabal maltsoaz eta haren eskuzarta beroez", Landart (1995: 108).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Azkuek (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 37), **Goihenetxek** (1966: 298) eta **Lemoinek** (1977: 187) *Alzumarte* dakarte, **Dassancek** (1966: 161) *Alzumarta* eta **Orpustanek** (1990: 64) *Altzumarta*. Herritarren izena *alzumartarr* (**Lhande**), *alzumartar* (**Dassance**), *Altzumartarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Altzumarta* eta *alzumartar* hautatu zituen, *Lukuze-Altzumarta* eta *lukuztar-alzumartar* segidetan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Altzümarta* eta *alzümartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Altzùmarte (**E. Etxarren**), *Altzùmartà*³³ (**E. Larre**), *AltzámaRtá*, éne adixkidea ÁltzúmaRtàn egóiten dá, ÁltzùmáRtatik héldu níz Gámwerát, Gámwetik jwáiten níz AltzùmáRtât, *AltzùmaRtàn*³⁴ jénde guti bizi dá, altzámaRtaRék eskwára emáiten duté, *alzúmaRtaRék*³⁵, *AltzùmaRtakò*³⁶ jéndék eskwára emáiten duté, áltzùmáRtatik héldu níz (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1874: 7) *Alsumerraute-k* (XV. m.) hastapeneke silabaren aferesia izan duela erraten du eta *Sumberraute* bihurtu dela, XVII. mendeko *Azumberraute* tarteko delarik. Hasteko *a-* hori à preposizioa zela pentsatu da, halakotzat hartu da, frantses toponimian usaiakoa den moduan.

Corominesen arabera (1972: 304), hasierako *Al-* gaskoiz artikulu gehi toki preposiziotsat hartua izatearen oudorioz ezabatu zen beharbada. Jarraian etimologia *Alzu-n-berrueta* 'haltzen belagia' ere izan daitekeela erraten du; hemendik **Alzumarraute* aterako zen lehenik, eta gero, sinkopaz, *Alzumarte*. Nolanahi ere, arrazoizkoago iruditzen zaio itxuraldatutako izena erromantzea dela pentsatzea, *Berraute* / *Berrueta* auzo herriaren eraginez. Bilakera, kasu honetan, *Alzumarte x Berraute* > *Alzumberraute* zatekeen. *Alzumarte*, bestalde, *Alzuarte* 'haltz artea' > **Alzubarte-tik* atera izañen da. Azken aukeratzat oinarri etimologikoa euskal eta erdal aldaeran artean zegokeela kontu egitea proposatzen du hizkuntzalari katalanak: **Altzumarrarte* (< *altzu-zumarr-arte* haplogria bikoitzet>) > *Alsumbarraute* (*Berraute-reu* eraginez). Bukatzeko, *-ueta* (euskarra) ~ *-aute* (biarnesa) amaiera pareetan *altus*, *alta-tik* atera den biarnes izenetako *-aute* etimologikoak zerikusi handia izan duela erraten du.

Lemoinek (1977: 187) *altzu berro* 'haltz basoa' eta *-arte*, *-aute* 'ondoan, aldean' azaltzen du toponimou. **Orpustan** (1990: 64) akort da Corominesekin aldaera ofizialaren lehen silaharen tratamenduan eta erraten du izen honetan *altzu(n)-berro-eta* ditugula, hots, 'lieu de taillis où l'aulne abonde', parentsi arteko *n*-k aurreko *-u-*rekin toki atzikzia osatzen duela onartzen hada; *n* soinua *b*-ren aurreratze sudurkaria ("anticipation nasale") balitz 'lieu de taillis de l'aulnaie' ulertu behar litzateke leku izena. Beste lan batean (1999: 240) erraten du *alcumbarraute*-ren lehen osagaia (*h*)*altz* 'aulne'-ren eratorria den *alzu* dela.

- 33. Azentu nagusia *ü* gainean du toponimoak.
- 34. Azentu nagusia *ü* -ren gainean da.
- 35. Azentu nagusia *ü* -ren gainean da.
- 36. Azentu nagusia *ü*-ren gainean da.

Nolanahi ere den, gure irudiko, kontuan hartu behar da *berro* Nafarroa Garaian gaztelaniazko *artiga*, *artica*, *roza*-ren adierakidea dela, hots, lurra lantzeko botatzen den basoa adierazten duela, oker ez bagaude frantseseko *taillis*-ek erran nahi duenaz beste zerbait. *Berro*, aipatu zentzuarekin, Baztango Basaburuko *Berroeta*-n dugu; Iruñerriko Ezkaba mendiaren oinetan dagoen *Artika*, berriz, aitzinekoaren erdarazko baliokidea da.

Amendüze / Amendeuix

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 5): *Sent-Johan de mendux* (1472), *Armendux* (1513), *Amenduxs* (1600), *Amendux* (1621).

Castro (1957): *Amenduix* (1394, XX, 853, 368. or.).

Goihenetxe (1966: 263): *Aminduys* (1351), *Armenduys* (1364, 1394), *Amindux* (1387, 1388, 1389, 1391, 1395, 1396), *Amindace* (1394), *Mendux* (1395; 1472), *Amendux* (1396).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Gaylart rector de la glisie d'Amindux* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 108): *de Mendux* (1472), *Armendux* (1513).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 14): *Mendux* (1427).

Orpustan (1990: 62): *amindux* (1316), *aminduch* (1350), *aminduz* (1413), *mendux* (1472).

Zierbide & Santano (1990): *bernat d'Echeguie, capera d'Amindux* (1380, 150, 151. or.).

Zierbide (1993): *Aninduch* (1350-1353, 38. or.), *Amindux* (1350-1353, 41. or.), *Aminduz* (1412-1413, 80, 81. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *sapin totz que jo, Ramon, seynor de Larrasquar, de le parropi d'Amenduys* (1394, 258, 90. or.), *Sapin totz que jo, Guilhem Arnaut de Goythie, de la parropie d'Amindux* (1395, 267, 96. or.), *Gasernaut d'Amindux* (1406, 354, 211. or.).

Zabaltza (1997): *en la parropie d'Amindux* (1316, 265, 452. or.), *en Gaylart, rector de la glisie d'Aminduz* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

- “*Barkoize, Domiziene, Lohitzune, Mitiña, Amendüze, Ispura, Larzebale (...)*”, Tartas (1975 [1666]: 3).
- “*Gero Bazko Egunez, Meza saindua Amenduzen, eliza jendez betea, koralak kantu ederrak kantatu dituela*”, egile ezezaguna (*Herrria*, 1989-04-06, 1998 zk., 5, Euskara Corpusa).

“*Donibane Lohizune, Senpere, Ezpeleta, Ostanco eta Amendozeko alkateah izan ziren Herri Urrats-en eta beste berrogeiren bat kontzejul*”, J. Agirre (*Egin*, 1990-5-14, 4).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 11) *Amenduse* jasotzen du, Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI), Dassancek (1966: 161), Goihenetxek (1966: 263) eta Lemoinek (1977: 108) *Amenduze* dakarte, Caro Baroja - Hariztoik (1945: 110) *Amenduze, Amendutze* eta Orpustanek (1990: 62) *Amendüze, Amindüre*. Herritarren izena *amenduztar* (**Dassance**), *Amendüztar* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Amenduze* eta *amenduztar* onetsi zituen, *Amenduze-Unaso* eta *amenduztar-unastar* izendapen bikoitzetan ikus daitzekeen bezala.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Amendüze* eta *amendüztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Améndüzèn, améndüztarà (E. Larre), Améndüzè, améndüztaràk, éne adtxkideà Améndüzèn bizi dà, améndüztarèk eskwára emáiten duté, Améndüzekek³⁷ eskwára emáiten duté, egwéRditán ábja níz baxkáiteà Améndüzeàt³⁸, Améndüzetik, Améndüzèn baxkáldzik héldu níz étreàt (L. Xuri).

Etimologia azalpeuak:

Luchairek (1874: 8) *Mendux* (XV. m.) *Amendeuir* baino zaharragoa dela uste du eta hau hartatik atera dela, a protetikoa eranstearen ondorioz; Hatanen arabera (1895: 11) 'lur landugabeen alderdia' erran nabi du ize-nak.

Caro Barojak (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Amenduze*, *Amendutze* biltzen ditu, ikusi dugunez, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ate-ratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 14) a preposizioa eta *mendi* dakuskite topouimoareu osagaitako; Lemoinek (1977: 108) oinarrian *armentaria* 'élevage de gros bétail' dagoela uste du. Orpustanek (1990: 62) aitzinekoen azalpenak

37. Azentu nagusia lehen *u*-ren gainean da. Hemen gure bizkeraren eragina izan duke informatzaileak.

38. Azentu nagusia *u*-ren gainean da.

ezesten ditu eta akitaniar-erromatar antroponimoa proposatzen; atzizkia -oz akitaniarra dateke, zein -uz bihur baitaiteke. Zernahi dela, bestelako azalbideak ere ez ditu guztiz baztertzen.

Oharra:

XVI. mendeko Iruñeko olerkariaren deitura *Amendux* zen (*Juan de Amendux* edo *Juanis Amendux*); irudi duenez etorkia Nafarroa Behereko lurretan zuen, Amendüzen hain segur ere (ikus Jimeno Jurio, 1996).

Amorotze / Amorots

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 5): *Amoroz* (1402), *Amorotz* (1513).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 15): *Amoroz* (1402).

Castro (1957): *Amorotz* (1394, XX, 853, 368. or.).

Goihenetxe (1966: 264): *Amaroz* (1293, 1388, 1394), *Amoroz* (1402), *Amorotz* (1408).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Ville Pere rector de las glisies d'Amarotz e de Succos* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 229): *Amoroz* (1402), *Amorotz* (1513).

Orpustan (1990: 70): *amaroz* (1292, 1350), *amarotz* (1305, 1413), *amoroz* (1402), *amorotz* (1513).

Zierbide (1993): *Amaroz* (1350-1353, 35. or., 1412-1413, 84. or.), *Amarotz* (Amorotzeko "sala" bat, 1412-1413, 84. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Sapien totz que jo, Bertran d'Amarotz, baile de la biele de Sent Palay* (1435, 343, 174. or.).

Zabaltza (1997): *en Villem Pere, rector de las glisies d'Amarotz e de Sucos* (1316, 265, 453).

Euskal Testuak:

- "Horra Ama Birjinari emana **Amoroztarren** bihotza", Soubelet (1947: 85, Euskara Corpusa).
- "Zare hortan **Amoroztarrek** ezarriak dituzte beren konsekratzeko pape-rak, beren sinadurekin", Soubelet (1947: 85; Euskara Corpusa).
- "Eta orai barkaiteko tenoria baita, igortzen dauxut **Amorotze**ko letra, Ximon bazketan egon zena", Luzaideko letra argitaragabea, 1970eko.
- "Gure jendakia parte bat Donoztiri, **Amorotze** eta Mehainen izanki eta, hiru herri horietako berri nihork ez zakien Juanak baino hobeki", Mendisko (1990: 54).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Amorotze* jasotzen du eta **Hatanek** (1895: 12) *Amorots*. **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 40), **Caro Barojak – Hariztoik** (1945: 110), **Dussancek** (1966: 161), **Goihenetxek**

(1966: 264), **Lemoinek** (1977: 229) eta **Orpustanek** (1990: 70) Amorotze biltzen dute. Herritarren izena *amoroztarr*, *Amoroztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *amoroztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak *Amorotze* eta *amoroztar* proposatu zituen (1979: 99), *Amorotze-Zokotze* eta *amoroztar-zokhoztar* pareetan ikus daitekeenez.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Amorotze* eta *amoroztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Amórotzè, Amorótz, Amòrotzén, amoróztaRàk, aniároztaRà (**E. Larre**), *Amorótze, AmoróztaRàk, amoróztaRák eskwára emáiten duté, Amórtzeat ábja niz baxkáitea, Amoótzen baxkáldwik héldu niz étxeát, éne adiskidea Amórotzén bizi da, GobeRnaméndjak emán dū Amorózekò héRiari honen beste sós* (**L. Kuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) *Am-arotze* zatitzen du izena eta 'vallée pierreuse' itzultzen; eliza eta gaztelua haitzean eraikiak direla azaltzen du eta harobia dagoen ibarretik hurbil daudela. **Menéndez Pidalek** (1962 [1918]: 85), -otz, -otze bukaeraz ari delarik, Orenseko *Amoroce*, Lleidako *Amorós* eta Bizkaiko *Amoroz* aipatzen ditu, eta Bizkaiko *Amorebieta* (*Zornotza*) eta *Amoroto*-rekin alderatzen; ikertzaile honen irudiz bukaerako -otz hori hotz izenondoa izan daiteke, edo -otz, -kotz atzizki iberikoa. Zenbait herri izenek aurkezten duten amaierako -e horretaz kestione, dialektalismoa edo arkaismoa dela azaltzen du, eta gehienbat Nafarroa Beherean eta Erronkarin aurkitzen dela, *Amorotze*, *Bardotze*, *Bidankoze* eta *Uztarrotze-k* erakusten duten gisan. Filologo españolak **A. Tovarrekin** egindako beste lan garantzitsu batean (1962: 389) erraten du Nafarroa Behereko *Amorots-en* oinarrian *Amor* dagoela, Gipuzkoako *Amorós-en* eta Bizkaiko *Amorebieta*, *Amoroto-n* bezala.

Caro Barojak (1945: 110) *Hariztoi* abadearen zerrendatik *Amorotze* biltzen du, ikusi dugun moduan, eta erraten hau latineko -icus-etik ateratako -iz atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. **Rohlfsek** (1952: 227) Galiako inskripzioetan ageri den *Amor* cognomenaren bidez azaltzen du toponimoa; bukaera -ossu, -ossus edo -össu da ikertzaile honen arabera. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 15) *Amor* gizon izen galiarra eta -ossum akitaniar atzizkia dakuskite osagaitzat. **Lemoinek**

(1977) okzitanierazko *amorièr* 'mûrier'-ekin lotzen du; bukaerakoa autore honen iritzian -*ze* euskal atzikizki multzokaria da, oraingoan indartzeko xedea duena. **Orpustanek**, dokumentazioko lekukotasunetan oinarrituz, *Amor* galiar antroponimoa eta gaskoiko *amouré* 'ronce, mûrier' baztertu, eta *abar* 'abarra'-ren eratorritzat hartzen duen *abariz* 'chêne vert' proposatzen du. Ezpainbikoaren sudurkaritzea aise azal daiteke ikertzaile honen arabera; bukaera *Amikuz(e)*, *Aminduz(e)* eta *Amarotz(e)*-ren arteko analogiari zor zaioke menturaz.

Irigoienek (1990: 70) Orpustanen lanaren kritika egitean erraten du ortzaiztarrak ongi jokatu duela *Amor* izenean oinarritutako azalbidea arbuiatzearrekin, dokumentaziorik zaharrenean *Amaroz*, *Amarotz* baita toponimoa, baina uste du "lieu de chênesverts" azalpena ez dagoela frogaturik.

Oharra:

Nafarroa Garaiko herri zenbaitetan ezaguna da *Amador* deitura.

Arberatze / Arbérats

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 8): *Arberas* (XIII. m.), *Arberatz* (1487), *Arberaz* (1513), *Arbérats-Sillègue* (1841ean batu zirenetik).

Raymond (1873): *Arberas* (c. 1125, 79, 63. or.), *Arberaz* (1150-1167, 117, 99. or.), *Arberatz* (1150-1167, 147, 142. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 8): *Arberas* (XIII. m.).

Goihenetxe (1966: 265): *Arberas* (c. 1125, XIII. m., 1397), *Arberaz* (1150-1167, 1387, 1396, 1428), *Arberatz* (1150-1167, 1396, 1487), *Arueraz* (1388), *Arberayz* (1388).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Villem Arnalt seynner d'Arberatz; los perropiantz de las dites perropies e us perropiantz d'Arberatz* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 229): *Arberas* (XII. m.), *Arberatz* (1487), *Arberas* (1513).

Orpustan (1990: 56): *arberas* (1125), *arberatz* (1150-67, 1413), *arberaz* (1350).

Zierbide (1993): *Arberaz* (1350-1353, 33. or.), *Arberatz* (1412-1413, 77. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Sapien totz que jo, Martin d'Arberatz, bezin de la terre de Micre* (1397, 286, 111. or.).

Zabaltza (1997): *en Villem Arnalt, seynner d'Arberatz donzetz (...) las dites perropies e us perropiantz d'Arberatz* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

- "Jauregi ederrak badira ere **Arberatzen**, Bizkaian, Etxarrin, Itorrotzen, Lukuzen eta Uhart-birin", J. Casenave (*Amikuze*, 1983: 9; Euskara Corpusa).
- "Ziklomotorrean zoalarik, 30 urteko gizon bat, Michel Herouard, sortezz **Arberatzeko**, hainan Savoie eskualdean ari zena lanean eta bakan-tzetarat etorría berriz Euskal-Herrirat, erori da arbola bati kontra joanik; handizki kolpatua ereman dute artategi batetarat bainan zonbait orenen buruko eman du bere azken hatsa", egile ezezaguna (*Herria*, 1984-06-28, 1759 zk., 2; Euskara Corpusa).
- "Baditugu bai herriak lagundi eta kuraiezta gaituztenak hala-nola *Sara, Urruña, Azkaine, Zuraide, Itsasu, Aiherra, Bidarrai, Heleta, Arberatze, Irisarri, Aldude, Urepel, Baigorri eta ahantziek barka*", Larre (2001: 248).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Arberatce* jasotzen du, **Hatanek** (1895: 10) *Arbeats*, **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 53), **Dassancek** (1966: 161) eta **Orpustanek** (1990: 56) *Arberatze*. **Caro Barojak** – **Hariztoik** (1945: 110) eta **Lemoinek** (1977: 229), bestalde, *Arberatz* biltzen dute. Herritarren izena *arberaztarr*, *Arberaztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *arberaztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Arberatze* eta *arberaztar* onartu zituen, *Arberatze-Zilhekkoa* eta *arberaztar-zilhekoar* segidetan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Arberatze* eta *arberaztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Arbéatzè (**E. Etxarren**), *Arbératzè*, *Arbératzén*, *aRbératzén* (**E. Larre**), *Arbératze*, *aRbératztaRák*, *aRbératztaRák* dénak abératsak dira, *ARbératzén* jénde gúti bizi dá, *ARbératzea*t áhja níz baxkáitea; *ARbáztetik* héldu níz hán baxkáldwík, *ARbératzekò eRiko* etxeá háundia dá; *Zilekwá*, órirè jüntátja dá *Arbátzekin* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 10) uste du izenak *ar-beats* ‘harri beratza’, ‘harriurdina’ adiera duela; inguru guztia harri mota horretakoa da autore honen arabera. **Caro Barojak** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Arberatz* biltzen du, ikusi dugunez, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzikzia duten Hegoaldeko herri izenekin loturik dagoela.

Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 8) latin berantiarreko *albarus* ‘zumartxuria’ eta *-aceum* atzikzia dakuskite topouimoaren osagarritzat. **Lemoinek** (1977: 229) latineko *arbores*-en eratorritzat jotzen du eta ‘le gros arbre’ adiera ematen; *-tze* euskal atzikziaren “indartzea” nabamentzen du. **Orpustanek** (1990: 56) Lemoinek proposatutako etimologia arbuiatzen du eta dio toponimo honen erroa *Arbéroue*-n dugun bera dela, (*h*)*arr-* ‘harria’-ren elkartu bat, *arbel* segur aski, baina *bera*, *beratz* ‘fragile, tendre’ ez du zokoratzen, ez eta *belhar* ‘belarra’ ere. Lehen osagaia, hortaz, **arberaitz* ‘hauteur ou lieu rocheux d’ardoise’ dateke autore houen irudiko. Bestalde, ezin da baztertu, ortzaiztarraren arabera, bukaeran *-atz* atzikzia dagoelako ustea.

Arboti / Arbouet

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 9): *Arboet* (1472), *Arbuete* (1621), *Arbuet* (1621).

Raymond (1873): *Arbut* (1119-1136, 83, 69. or., 99, 82. or.; c. 1125, 79, 63. or.; 1150-1167, 142, 116. or.), *Arbet* (1119-1136, 97, 81. or.).

Castro (1957): *Arbouet* (1394, XX, 853, 368. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 23): *Arboet* (1472).

Goihenetxe (1966: 266): *Arbet* (1119-1136), *Arbut* (1119-1136, 1116-1150, 1125, 1150-1167), *Arboet* (1320, 1351, 1381, 1387, 1389, 1394, 1472), *Arrboet* (1388), *Arboeta* (1375), *Arbuet* (1388).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Brun, seynner d'Arboet; en P(ere) rector de las glisies d'Arboet e de Suhast* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 229): *Arboet* (1472), *Arbuete* (1621).

Orpustan (1990: 57): *arbet* (1119-36), *arbut* (1125), *arboet* (1350, 1413).

Zierbide & Santano (1990): *Guaylart d'Aguerre, capera d'Arboet* (1380, 150, 151. or.).

Zierbide (1993): *Arboet* (1350-1353, 27, 29. orr., 1412-1413, 78, 80. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *Bernat, seinhor de l'ostau et sale d'Arboet, alcayt do castet Renaut en la terre de Micxe* (1435, 344, 175. or.), *Goaylhart d'Aguerr, capera d'Arboet* (1372, 354, 203. or.).

Zabaltza (1997): *en Brun, seynner d'Arboet (...) en P(ere), rector de las glisies d'Arboet e de Suhast* (1316, 265, 453. or.).

Euskal testuak:

- "Arbutiko trikaldira jo duteneko, jausten da oihuz eta abiatzen", Arbelbide (1890: 5).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), **Raymondek** (1863: 9), **Hatanek** (1895: 11), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 53), **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetzek** (1966: 266), **Lemoinek** (1977: 229) eta **Orpustanek** (1990: 57) *Arboti* dute. Herritarren izena *arbotiarr*, *Arbotiarr* (*Lhande*, *Orpustan*), *arbotiar* (*Dassance*) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Arboti* (*Arboti-Zohota*) eta *arbotiar* (*arbotiar-zohotar*) hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Arboti* eta *arbotiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

E. Etxarrenengandik *Arbúti*, beren ártjan «*Arbúti» (erten dute); *Arbúti* errain duú bá bildu genuen. **E. Larrek** honela erran zuen, E. Etxarrenena aditu eta ondoan: «*Arbouet*» zuk oixtian eRán duzú «*Arbúti*», baina «*Arbóti*» eré eRáiten dá; ÁRbutín, aRbiütjaRà. **EHHAen** *Arbóti*, *Arbúti* biltzen dira herriaren izentzat eta *arbotiar*, *arbótizotáko* ('*Arboti-Zohotako*') herritarren izentzat. **L. Kuriri** ondoko lekukotasun hauek hartu genizkion: *Arbóti*, aRbötjaRàk, aRbötjaRèk eskwára emáiten duté, *ArbótiRàt* ábja níz, *Arbótitik* héldu níz, *Arbótira* juzáiteko beáR dá Gámuitik pasátu, *Arbótitik* beaR dá Gámuko bíja áRtù, *Arbotin* bizi dirá éhün bát jénde.*

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) 'harri blokea' erranahia ematen dio toponimoari. **Vinsonen** arabera (1909: 355) aldaketa eufoniko hutsak edo hondarki nahasketak dira herri izen honen euskarazko eta erdarazko aldaeren artean daudenak; gauza bera pentsatzen du *Garazi* / *Cize-z* eta bestez. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 23) oinarrian zentzu iluneko **arb-* dagokeela diote eta hau menturaz latiuren aurreko *alba*-rekin loturik zatekeela. **Lemoinek** (1977: 229) latineko *arbustum*-en eratorritzat bartzen du.

Orpustanek (1990: 57-58) gaskoiko *arbe* edo latinetikako mailegua den *arbol(a)* (<*arbore*) dakusa toponimoaren oinarritako eta *-ti* atzizkitako. Alegia, *arbol-ti* 'plantation d'arbres' dugu hemen; normalean *arbodi* izan behar zukeen, baina "la proximité souletine"-k atzizkia ahoskabearazi du. Zernahi dela, aipatu oinarria euskal toponimian ez agertzeak ustekari hori ahultzen du; honen doblete zehatza *Zohazti* da ortzaiztarraren irudiko.

Arrueta / Arraute

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 11): *Arrauta* (1513), *Arrueta* (1621), *Arraute-Charrritte* (1842an bat egin zutenetik).

Raymond (1873): *Aner Salduna de Arraute, villa que vocatur Arrauta* (c. 1125, 94, 79. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 29): *Arraute* (1513).

Goihenetxe (1966: 266): *Arrauta* (c. 1125, 1361), *Arraute* (c. 1125, 1249, 1328, 1351, 1364, 1395), *Arrueta* (1394).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Pere Arnalt, seynner de Lizeche d'Arraute* (1316, 166, 651. or.), *en per A(rnalt) seynher d'Eliceche d'Arraute* (ibid., 658. or.).

Lemoine (1977: 111): *Arrauta* (1513), *Arrueta* (1621).

Orpustan (1990: 68): *arraute* (1125, 1249, 1413), *araute* (1350).

Zierbide (1993): *Araute* (1350-1353, 36. or.), *Arraute* (1412-1413, 80, 83. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *Sapin totz que jo, Bernat d'Elhordoy, de la parropie d'Arraute* (1395, 273, 101. or.).

Zabaltza (1997): *en Pere Arnalt, seynner de Lizeche d'Arraute* (1316, 265, 453), *en Villem Arnalt, rector de la glisie d'Arraute* (ibid.), *en Per A(rnalt), seynher d'Eliceche d'Arraute* (ibid., 458. or.).

Orpustan (1999: 306): *arrueta* (1102), *arraute* (1110).

Euskal Testuak:

- “Egun zortziko Eskualdunean irakurtzearekin, Tissier deitu **Arrotako auzapez orroitzgarria burutik joan zela (...)**”, Hiriart-Urruti (1971: 125).
- “...bere makilaren xuritzeko, bercah aditurik dago hementxet **Arrotako auzapez ohia**. Gaizki diot; ohia; ezen ez da oraino haren ordaina izendatua. Izaiter ez bada, bederen izenez erro izigarri bat du oraino meratzat **Arrotako herriak**, on bazaio eta ez bazaio”, Hiriart-Urruti (1971: 126).
- “Bertzalde nehon guti bezalako buruzagi gelak bazitazken **Arrotan**”, Hiriart-Urruti (1971: 128).
- “*Hola-hola erraten zuten Arrotako merarentzat; halere hura Arrotarrek meratzat atxiki; zenbat urtez? Errrotu arte*”, Hiriart-Urruti (1971: 131).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 76), Lemoinek (1977: 111) eta Orpustanek (1990: 68) *Arrueta* biltzen dute eta Hatanek (1895: 12) *Arruta*. Herritarren izena *arruetarr*, *Arruetarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *arrutar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Arruta* (*Arruta-Sarrikota-Amikuze*) eta *arrutar* (*arrutar-sarrikotar*) hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Arrueta* eta *arruetar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Arróta (**E. Etxarren**), *ARúta*, *ÀRután*, *aRútarrà* (**E. Larre**), *Árruta*, *arrúatar* (**EHHA**), *ARóta*, *ArótaRèk* (erg. pl.), *Arótako méra éne axkide háundja dá*, *Arrótan éne kúsja bízi dá*, *ARótaRàt ábja níz*, *Arrótatik* “(*h*)éldu níz etxerát” (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) *Arri-uta* ulertzen du izena eta ‘ura ematen duen harria’ adiera duela erraten; elizatik hurbil, haitzean, iturria dagoela gehitzen du. Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 29) *harr-* ‘harria’-z eta atzikizki ilun batez osaturik dagoela uste dute (ikus Arroze sarrera). Corominesek (1972: 301) Mitxelenak (AV, 90) *Arrueta* deitura azaltzeko aipatzen duen *arro*, **arru* ‘erreka’ ('barranco') bera dakusa *Arrueta* izenean; erdarazko aldaera biarnesaren eraginari zor zaiola erraten du eta *Arrueta-rekin Berrueta / Berraute, Sorhueta / Cheraute, Zozueta / Sussaute* dauden erlazio berean dagoela.

Lemoinek (1977: 111) *Arrueta* Antoninoren itinerarioan Bidaxunetik Carasa-rako (Garrüzerako) bidean dagoela dio eta, horregatik, *route-reku* lotzen du. Orpustanek (1999: 68) *harri-ren* elkarketako *arru* aldaera proposatzen du oinarritako, baina gaskoiko *arroû* fitonimoa eta bizkainerazko *arro* ‘fondrière’ ere aipatzen ditu; atzikia *-eta* ezaguna da. Beranduagoko beste lan batean (1999: 306) erraten du *Arrueta-n* “zalantzak gabe” *harri-ren* elkarketako aldaera den *arru-* dagoela; gehitzen du 1110eko *arraute* 1102ko *arrueta-ren* erdarazko aldaera zela.

39. Orainguan Hegoaldeko dardarkari azkarraren oso antzekoa den soinua eman du.

Behaskane / Béhasque

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 26): *Behasquen* (1513), *Behascan* (1621), *Béhasque-Lapiste*.

Raymond (1873): *Befasken* (119-1136, 84, 69. or.; 1120, 7, 7. or.), *Besascen* (1241, 78, 62. or.), *Beasquen* (1246, 159, 135. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 67): *Behasquen* (1513).

Goihenetxe (1966: 269): *Befasken* (1119-1136, 1120), *Besascen* (1241), *Beasquen* (1246, 1351, 1387, 1388, 1389), *Behasquen* (1351, 1378, 1385, 1396), *Beasque* (1378), *Beasquin* (1398), *Beasca* (1406).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en pere seynner de Behasquen; Behasquen* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 123): *Behasquen* (1513, XVIII. m.), *Behascan* (1612).

Orpustan (1990: 53): *befasquen* (1120), *beasque* (1344), *basquan* (1344), *beasquen* (1350), *behasquen* (1413).

Zierbide (1993): *Behasquen* (1350-1353, 27, 32. orr.), *Behasque* (1412-1413, 76. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Menaut de Behasquen, bezin de la terre de Micxe* (1397, 286, 111. or.).

Zabaltza (1997): *en Pere, seynner de Behasquen (...) en P(er)ere, rector de las glisies de l'Alpisto, de Behasquen e d'Ayxiritz* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

- "Iragan urtean, **Behaskanetik horat joana den etxeko jaun batek bildu omen ditu bere lurretan berrogei-ta-hamar mila zaku ogi, duela hamabortz urte ez baitzuken gaitzeru xoil bat!**". J. Etxepare (1988: 268).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Behascane* dakar; **Hatanek** (1895: 10) *Behastkane* jasotzen du, baina hau, irudi duenez, bere etimologia funtsatzeko darabil.

Azkuek (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 128), **Dassancek** (1966: 161) eta **Goihenetxek** (1966: 269) *Behaskane* biltzen dute. **Orpustanek** *Beshaskane* du liburu batean (1990: 53) eta *Behaskan(e)* bes-

tean (1999: 276). Herritarren izena *behaskaindarr*, *Behaskaindarr* (**Lhande; Orputan**, 1999: 53), *behaskandar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Behaskane* (*Behaskane-Laphizketa*) eta *behaskandar* (*behaskandar-laphizketar*) eman zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Behaskane* eta *behaskandar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Beáskané, beáshandaRák, Beáskaneát ábja níz, Beáskanetik héldu níz, Beáshanén baút kúsiát, gizón ori Beáskanekò dá, Beáskané héRi ttípi bát dá, hóri jüntatja dá, óxtjan pasatü tú Beáskané, Beáshanekin jüntatja dá hóri, Lapizkéta (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 10) *Arbeats-gane* dakusa izen honetan eta 'Arberatze(ko) gaina', 'goiko harri beratza', 'goiko Arberatze' ulertzen. Behaskane Arberatze gainean dagoela erraten du eta lehen silaba kendu zaiola, *ditugu* > *tugu-n* bezala. Bestalde, autore honen arabera, belarre ahoskabeak ahostuna ordezkatu du, *golpe* / *kolpe-n* gertatu moduan.

Mitxelenak (1969b: 401), Johannes Hubschmiden liburu baten erreseina egiterakoan, *Béhasque / Behaskane* ukitzen du eta dio euskarako aldaeraren amaierako *e* segur aski berria dela, baina ez tarteko *-h-*; dokumentatzen diren gaskoi aldaerek azentua bigarren silaban zegoela adierazten dutela gehitzen du. **Beasko* azaltzeko era bat haino gehiago dau-dekeela gaineratzen du, eta horietako lehena *-besteak*, zorigaitzez, ez ditu aipatzen—*behe-ren* elkarketako aldaera den *beha-* eta *-sko* atzizkia (txiki-garri eta hipokoristikoa) ditugula pentsatzea da. Ustekari honi aurkitzen dion oztopoa *gogeasco-* kidea eukitzea da (*goithjen* superlatibotik atera ote den galdegiten dio erreteriarak bere huruari), honek ez baitu, itxuraz, aipatu azalpena onartzen.

Dauzat & Rostaingek (1983 |1963): 67, 704) *Vénasque*-ren tankerako izena dela diote; hondarreko honetan **ven-*, **vin* izen aurrezeltikoa eta *-asca* atzizkia dakuskite. **Lemoinek** (1977: 118, 123) oinarrian *Vinacius* antroponimoa dagoela uste du eta bukaera *-anum-en* maskulino plurala den *-anos*-etik atera dela, bokalarteko *-n-*ren erortzeaz eta amaierakoaren (amaierako txistukariaren?) indartzeaz.

Orpustanek (1990: 53-54) bi azalbide aipatzen ditu:

a) *Belasco* antropónimoa (< *bel*, *beltz* 'beltza' eta *-ko* txikigarritik) eta latineko *-anum*, *-aneum*-etik ateratako atzizkia, jabegoa adierazten duena.

b) *Belhar*, *berar* 'belarra' + *tz* multzokari edo ugaritasuneko + *gain* 'hauteur où l'herbe abonde'.

Beranduagoko beste lan batean (1999: 276) erraten du izen honen erroa, *Bazkarane*-rena bezala, antropónimo edo "etniko" biziki zaharra izan daitekeela; bukaera *-en* atzizkia da, *-ain* / *-ein*, *-en(t)z*, *-in* eta *-ano*-rekin batean bukaeran sudurkaria duten atzizkien multzoan sailkatzen duena.

Iglesiasek (1998: 9) Galiziako *Beasque*-rekin lotzen du Nafarroa Behereko toponimoa eta erraten du honek Orpustanen hipotesia, oinarrian *Velasco* antropónimoa dagoela dioena, baisten duela.

Oharra:

Duzunaritzen *Beascandegui* etxea dokumentatzen da 1350-1353an (Zierbide, 1993, 58. or.).

Behauze / Béguios

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 26): *Beyos* (XII. m.), *Beios* (XIII. m.), *Beguiuos* (1513), *Beygoyz* (1621).

Raymond (1873): *Bigaoos* (1105-1119, 57, 45. or.), *Bigios* (c. 1125, 79, 63. or.), *Bigaos* (1119-1136, 83, 69. or.), *Beguios* (1150-1167, 117, 99. or.; 1246, 158, 133. or.), *Biguios* (1176, 182, 156. or.; 1246, 159, 135. or.).

Castro (1957): *Beguios* (1394, XX, 853, 368. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 67): *Beyos* (XII. m.), *Beguiuos* (1513).

Goihenetxe (1966: 268): *Bigaoos* (1105-1119), *Bigios* (c. 1125), *Bigaos* (1119-1136), *Beguios* (1150-1167, 1246, 1293, 1304, 1353, 1368, 1381, 1388, 1389, 1393, 1394), *Biguios* (1176, 1246), *Beios* (1249), *Beguioz* (1394), *Beguiouz* (1396), *Beguios goico* (?), 1396).

Gartzia Larrageta (1976-77): *mosseyunner en Pere, seynner de Begrios; n'Arremon rector de la glisie de Beguios* (1316, 166, 651. or.).

Orpustan (1990: 65): *bigios* (1125), *bigoas* (1119-36), *beguios* (1249, 1264, 1350), *beguioz* (1413).

Zierbide & Santano (1990): *Per Arnaut de Recalde, capera de Beguios* (1377, 35, 103. or.).

Zierbide (1993): *Beguios* (1350-1353, 36. or.), *Beguioz* (1412-1413, 80 eta 82. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *sapin totz que jo, Guassernaut, seynor d'Iturodse, de le parropi de Beguios* (1394, 255, 87. or.), *Sapin totz que jo, Johanicot d'Itursarrii, de la parropie de Beguios* (1395, 262, 93. or.), *Bernat de Lucre, capera de Beguios; Bernat d'Arrantegui et Pes de Beguios, porter* (1395, 262, 93. or.).

Zabaltza (1997): *mon seynner en Pere, seynner de Begrios* (1316, 265, 453. or.), *n'Arremon, rector de la glisie de Beguios* (*ibid.*).

Carrasco (1999-1): *Jacue de Beguios, 20 libras* (1266, 281. or.), *Al seynnor de Belçunça et a don Pes de Mearin et a don Jacube de Beguios, 60 kafices dono per litteras regis* (1266, 354. or.).

Euskal Testuak:

- “*Herritar bezala, eta ahaidegoz, Mocoçain Behauzeko erretorak du egin elizako ezkontza; gero eman du aholku bat, zuhurrenetarik*”, J. Etxepare (1988: 182).

- “*Lantegi txiki batzuk ere badira han eta hor: maiasturgintza Aitziritze eta Behauzen*”, Casenave (1983: 15; Euskara Corpusa).
- “*Eman ziorzkan hiru seme: Gabriel ukán zuen premu eta ondoko; Pierre apheztu zen eta Behauzeko erretor izan; Jacques jesuistetan (sic) sartu*”, Lafitte (1990: 121).
- “*Euskal-herri barne huntarik beste batzu: Donapaleu, Aiziritze, Behauze, Armendaritze, Irisarri. Hiru apez baginituen gurekin: Daniel Decha, Patxi Esponde, Ttotte Ardochain*”, Hiriart-Urruti (iloba) (1992: 189).
- “*Holaxe ginuen guk gogotik hautatzen, bakotxak gure moldatzaile-kofesorra: aita Berrogain donapaleutarra, hunek arrakesta haundia, ala aita Barnetche behauztarra (...)*”, Larre (2001: 194).
- “...*Domingo Eyherabide Suhuskune Salaberriko apeza, Piarreño Mogaburu Behauze Goitikoa eta Graxien Heguy Ortzaiz Iroxgaraikoa*”, Larre (2001: 308).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Beguiocce dakar*, Raymondek (1863: 26), Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 67) *Béhause*, Hatanek (1895: 12) *Behause*. Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Lhandek (1926: XXXVI, 128), Caro Barojak – Hariztoik (1945: 110), Dassancek (1966: 161), Lemoinek (1977: 190) eta Orpustanek (1990: 65) *Behauze* biltzen dute. Herritarren izena *behauztarr*, *Behauztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *behauztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Behauze* eta *behauztar* hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Behauze* eta *behauztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Beáuze, *Beázen*, *beáuztaRà* (**E. Larre**), *Beáuze*, *Béauzè*, *beáuztaRák*, *beáuztaRék* eskwárá emáiten duté, *Beázeat* ábja níz, *Beázetik* éldü níz etxerát, *Beauzén* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) *Béha-use* zatitzen du izena eta ‘ur beheragunea’, ‘uretik hurbil den beheragunea’ azaltzen; *Behauze* Lüküzeko eta Garrüzeeko

gainen beheko aldean dagoela dio eta beherean badela erreka bat. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 67) erdarazko aldaera iluna dela diote eta erroa *Bégaar* eta *Bigorre-n* dagoen *beg-*, *-big-* akitaniar erro bera dela. Euskarazko aldaerak beste etorki bat duela uste dute, eta osagaiak hizkuntza honetako *bé* 'bas' eta *hautz* 'cassure' direla. **Lemoinek** (1977: 190) *begi, be, bet, beth, betha* 'oeil, trou d'eau, source' dakusa izen honen oinarrian. **Orpustanek** (1990: 65) bukaera *-oz* akitaniarra edo *-auz* euskalduna dela uste du; oinarriaz kestion, "rien n'est évident dans ce nom" dio lehenik, baina gero ezin tentazioari itzuri eta gure ustean ez bururik ez buztanik ez duten azalpenak ematen ditu.

Bithiriña / Beyrie-sur-Joyeuse

Erdal dokumentaziooko lekukotasunak:

Raymond (1863: 30): *Beyrie* (1472), *Beyria* (1621), *Veyria* (1621).

Raymond (1873): *Beiria* (1072-1105, 17, 15. or.; 1105-1118, 58, 47. or.), *Beyrina* (c. 1125, 79, 63. or.), *Beyrie* (1119-1136, 83, 69. or.; 1150-1167, 121, 104. or.), *Beirie* (1119-1136, 83, 69. or.), *Beiries* (1119-1136, 83, 69. or.), *Beirina* (c. 1125, 95, 79. or.; 1119-1136, 150, 114. or.), *Berie* (1119-1136, 140 agiria, 114. or.), *Beire* (1150-1167, 121, 104. or.).

Castro (1957-58): *Beyrie* (1394, XX, 853, 368. or.), *Bertran, señor de Beyria* (1413, XXX, 619, 300. or.); *Arnaut Sanz de Beria* (1414, XXXI, 88, 46. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 81): *Beyrie* (1472), *Veyria* (1621).

Goihenetxe (1966: 270): *Beiria* (1072-1105, 1105-1118), *Beirina* (1119-1136, c. 1125), *Beirries* (1119-1136), *Berie* (1119-1136, 1381, 1387, 1388, 1389, 1391), *Beyrina* (c. 1125), *Beirie* (1119-1136, 1150-1167), *Berine* (1293-1294), *Beyrie* (1320, 1353, 1388, 1395, 1396, 1398, 1403, 1405, 1472), *Beyria* (1364, 1398, 1401), *Beria* (1392, 1398, 1403, 1404, 1405), *Berria* (1394), *Berya* (1399), *Veria* (1428).

Gartzia Larrageta (1976-77): *mosseynner en Pere, seynner de Beyrie; en Guilem arcipreste de Mixe rector de las glisies de Beyrie e d'Orçacoe* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 239): *Beyrie* (1472).

Orpustan (1990: 60): *beiria* (1072), *beyrina* (1125, 1292), *berina* (1119-36, 1263), *berie* (1119-36), *beiries* (1119-36), *beyrie* (1350).

Zierbide (1993): *Beyrie* (1350-1353, 37, 40. orr., 1412-1413, 80. or.), *Beyrye* (1412-1413, 79. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Sapin totz que jo, Johanicot d'Escaray, et Per Arnaut d'Appate, de la parropie de Beyrie* (1395, 270, 98. or.), *Sapin totz que jo, Johan de Jauriberrie, et Pes de Baraçcart, de la parropie de Beyrie* (1395, 271, 99. or.), *Mossen Johan de Veyrie, rector d'Anus* (1435, 344, 175. or.).

Zabaltza (1997): *mon seynner en Pere, seynner de Beyrie (...) en Guilem, arcipreste de Mixe, rector de las glisies de Beyrie e d'Orçacoe* (1316, 265, 453. or.).

Carrasco (1999-1): *Al seynnor de Berina* (1266, 354. or.), *De francage de Orçacua et de Berina, 10 soltz* (1266, 219. or.).

Euskal Testuak:

- “*Barkoize, Domiziñe, Lohitzune, Mitiñña, Amendüze, Ispura, Larzebale (...)*”, Tartas (1975 [1666]: 3).
- “*Baina han zen Bithirindar Etcheko-Jaun erne biphila*”, Arbelbide (1890: 5).
- “*Abbadie Bithirinako zena*”, J. Etxepare (1984: 44).
- “*Bat “jangile”, Bitirinan oraino baderabiltena, Abbadie zenak behin edo bertze izkiriatu duena (...)*”, J. Etxepare (1984: 100).
- “*Donapaleuu biltzarra eta bazkaria, Bithirinan haatik gure euskalza-le jaiduren berotuz zaitzea (...)*”, J. Etxepare (1984: 166).
- “*Erroak Bitirineko lurrean, Garateko alorrean lituzken haritzondoa, eushaldun guziei bietan saindu litzaiguke*”, J. Etxepare (1984: 177).
- “*Ez dakigu nola · haurreko azturak han zituelakotz orobat, ezen labo-rari semea zen, Bithirindarra sortzez- lotu zen egun batez laboran-tzari*”, J. Etxepare (1984: 179).
- “*Bere ichurgiak ditu: Bithirinan barna, Donaphaleurat eta. Zimitz-erre-kan gaindi, Iholdira*”, S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1983, XIII, 204-212, 497-506; Euskara Corpusa).
- “*Horretan, Amikuzen badugu lehenik, jauregi zaharrak, urraturik dira zenbait, hala nola Gamuen, Garruzen eta Mitzirinan*”, J. Casenave (Amikuze, Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Mithirine* dakar, Hatanek (1895: 11) *Bithiña*, Petiña (bigarrena zubererakotzat ematen du), Azkuek (1969 [1905]: XXIX) *Bitirine*, *Mithiriña*. Lhandek (1926: 175) Nafarroa Behereko *Bithiriña* eta Zuberoako *Phetiriña* biltzen ditu eta Salaherriren hau jasotzen: *begiz ikhusten bahai, Phetiriñat bahua* “sil jette les yeux sur toi, tu vas sûrement à Beyrie”; aitzinago, lan berean (738. or.), *Mitiñña* dakar eta dio *Bithitiña*-ren aldaera dela. Dassancek (1966: 161) *Mithiriña* biltzen du lehenik, baina gero (ibid., 167) *Mithiña*, *Bithiriñe* eta *Pethiriña* ere aditu dituela gehitzen du. Goihenetxeren arabera (1966: 270) bertan (“dans le pays”) *Mithiriña*, *Mithiña* erraten da eta auzo herriean *Bithiriña*, *Bitbiriñe*. Orpustanek (1990: 60) *Bithirine*, *Mitiñña* ditu.

Herritarren izena *bethirindarr* (**Lhande**), *mithirindar* (**Dassance**), *Bithiñdarr*, *Mitrindarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Mithiriña* eta *mithiriñdar* hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Bithiriña* eta *bithirindar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Bátzuk eRáiten duté *Bitiiné*, *bertzeatzük* *Bitiña*; *bitindaRà* édo *mitindaRà* (E. Larre), *Mitiñà*, *mitíndaRàk*, *Mitiñaràt*, *Mitiñatik*, *Mitiñán* (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) ‘gailur txikia’ etimología proposatzen du. Dauzat & Rostaingen arabera (1983 [1963]: 81) latineko *vitrina* ‘beira lantegia’ izeenetik atera da toponimoa, Lescar aldeko eta Landesetako *Beyrie* bezala. Lemoinek (1977: 239) latineko *videre*-ren eratorria dakusa; jatorrizko adiera ‘voir, vue, point de vue, observatoire’ da honen ustean. Orpustanek (1990: 60, 1999: 1010) Dauzat & Rostaingen etimología onartzen du eta gehitzen euskarak bokal anaptitikoa sortu duela.

Gure irudiz ere *vitrina*-ren moduko bat behar da, euskal eta erdal aldaerak azalduko baditugu. Bokal arteko sudurkariaren erortzea gaskoiz geratzea eta ez euskaraz pareko arau fonologikoa lehen bizkuntzan bigarrenean baino iraupen luzeagokoa izateari zor daki oke. Egiantz handiagokoa iruditzen zaigu, dena dela, euskaraz **Bit(h)ría* moduko batetik sudurkari palatala garatu zela pentsatzea; gero, hizkeraren arabera, palatalizazioa galduko zen. Beste azalbide bat etorkizko bokal arteko sudurkaria goiz palatalizatu zela kontu egitea da eta era honetara haren galtzea saihestu zela. Cf. *Marquina* (luzaz ofiziala) / *Markiña* (herri ebakera); Mitxelenak, hau dela eta, *Onsa*-ko *Mitrigna* aldaera dakar gogora (ikus FHV, 303-304. orr.).

Bizkai / Biscay

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Gartzia Larrageta (1976-77): *e us perropiantz d'Iharre e de Biscay e de sarrite* (1316, 166, 651. or.).

Orpustan (1990: 67): *biscay* (1316, 1413), *bisquay* (1350).

Zierbide (1993): *Guillem de Bizcaya* (Donapaleu, 1350-1353, 28. or.), *Bizquay* (1350-1353, 35. or.), *Bizcay* (1412-1413, 83. or.).

Zabaltza (1997): *e us perropiantz d'Iharre e de Biscay e de Sarrite* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Dassancek (1966: 161) eta **Orpustanek** (1990: 67) *Bizkai* dute, Goibenetxek (1966: 272-273) *Bizkai*, *Bizkaia*. Herritarren izena *bizkaitiar* (Dassance), *Bizkaitiarr* (Orpustan) da.

Akademiaren leheugo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Bizkai* (*Labetze-Bizkai*) eta *bizkaitar* (*labetzar-bizkaitar*) aukeratu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Bizkai* eta *bizkaitar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Bizkai, bizkaitaRák, bizkáitaRék eztuté eskwára emáiten, Bizkáin baút áxkideát, Bizkáitik eldú níz, Bázkairát ábja níz, Bázkairát jútekòz zóin da bídja?, Bázkaikò bídja (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

A. Oihenartek (1992: 669-670 | 1637: 152-153) honela azaltzen du *Biscaya*: «BISCAYA Roderico Tolet. *Biscagia*, Sebastiano Salm. *Vizcaia* à situ terræ montuoso & alpero nomen inuenisse videtur: Ea enim vocis Valconicæ Vizcaya significatio est». Honela iraultzen du españolera Gorosterratzuk: «Vizcaya, según Rodrigo de Toledo *Biscagia*, según Sebastián de Salamanca *Vizcaia*, parece que recibió su nombre por la posición montuosa y áspera de la tierra, porque ese es el sentido de la voz vasca. Vizcaya»(ibid., 223).

S. Aranaren arabera (1901: 1804-1805) *Bizkaya* lehenagoko *Bizkaia* bate-tik atera zatekeen, eta hau *Bizkadia*-tik. Honen osagaiak *be-euzko-di* dira eta jatorrizko adiera 'beheko euzkoen multzoa', hots, 'beheko euskaldunen multzoa'. **A. Campión** iruindarrak (1907: 237-241) aurreko autoreak *Bizkaia* bitzarendako proposatutako *euzko-n* oinarritzen den etimologia arbuiatzen du, ohartu baita *Bizkaia* toponimoek toki gorak adierazten dituztela; *bizkar*-ekin ere erlazionatzen du, baina ez du sobera argi ikusten bigarren honetatik Iehena nola atera zitekeen. **M. Arrandizgak** (1907: 669-671) *Campionen* bipotesia baztertu eta S. Aranarekin bat egiten du.

E. Etxalarrek (1911-1925: 1085) *Bizkaia* *bizkar*-ekin loturik dagoela erraten du, *belai* *belar*-ekin edo *ibai* *ibar*-ekin bezala. Adiera, autore honen arabera, 'loma, monte, montaña' da. **Menéndez Pidalek** (1962 |1918|: 86), Huescako *Biscarrués* aztertzen ari delarik (*Biscarruese*, *Biscarroso* XI. mendean), leben zatia *Bizcaya*-rekin (probintzia izenarekin eta erreka baten izenarekin –Oibar haraneko Bizkaikoarenarekin–) aldera daitekeela erraten du.

Gavlek (1920: 305-306) *Vizcaya*-n euskarazko *bizkai* 'leku gora edo menditsua' izatea daitkeena dela erraten du, baiua jarraian *Vizc*-en latineko *vasco*-ren eta euskarako *euskara*, *uskara*, *euskaldun*, *uskaldun* hitzen erroa egon daitekeela gaineratzen du, *Vizcaya* maiz Euskal Herri osoa adierazteko erabili izan baita. **Caro Barojak** (1945:226) Gavelen bi hipotesiak aipatzen ditu eta dio biek dituztela aldeko arrazoia, onartuak izateko. **Etxegaraik** (1952) ordu arte jaunkitako etimologiak eta historialarien aipuak biltzen ditu, *bizkai* osagaia duten Euskal Herriko hainbat tokitako toponimoez landara. Autore honek, *Campionen* ildotik, *bizkar* eta *bizkai*-ren arteko ahaidegoa segurua dela uste du.

Mitxelenaren irudiko (AV, 168) **bizkai* behiala apelatiboa izan zen, toponimian franko hedaturik dagoelako eta leku gorak adierazten dituelako; *Campionek* nahi zuen bezala *bizkar*-ekin lotzea zentzuzkoa iruditzen zaio Errenteriakoari. **Lemoinek** *biskar*, *bizkar*, *biscay* 'dos, butte, croupe, faîte'-tik eratortzen du; **Irigoienek** (1986: 185), Frantziako *Biscam* aztertzean, *bizkai*-rekin lotua dagoelakoa dio eta hau *bizkar* 'loma, monte'-ren aldaera dela. **Orpustanek** ere (1990: 67) *bizkar*-ekin lotzen du eta 'élévation de terrain' itzultzen; atzikzia, autore honen irudiko, adiera iluneko -i da, *gorri*, *lodi*, *alai*, *mendi*, *lohi*... hitz arruntetan eta *Aldai*, *Belai*, *Garai*, *Jaldai*... toponimoetan dagoena.

Donapaleu / Saint-Palais

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 151): *Sent-Palay* (1385), *Sent-Palays* (1474), *Sant-Pelai* (1513).

Castro (1957): *San Pelay* (1394, XX, 793, 343. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 621): *Sent Palay* (1385).

Goihenetxe (1966: 291-292): *Sant Peray* (1249), *Senpelay* (1351), *Sent Pelay* (1351), *Sen Pelay* (1351), *Sanpellay* (1351), *Sant Pelay* (1351, 1361, 1387, 1388, 1397, 1399, 1401, 1403, 1406), *Sant Palley* (1357), *Sent Palay* (1358), *Sant Palay* (1361, 1385, 1396), *S. Paley* (1378), *Sant Peliay* (1388), *San Pelay* (1401, 1404), *Saint Palays* (1477), *Sent Palays* (1474).

Gartzia Larrageta (1976-77): *n'Arnalt, seynner de la Sale de Sent Palay; ab los bezis de la viele de Sent Palay* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 264): *Sent Palay* (1385), *Sent Palays* (1474), *Sant Pelay* (1513).

Orpustan (1990: 55): *sant pelay* (1264, 1350, 1413), *sent palay* (1385), *dona palaio* (1643).

Zierbide & Santano (1990): *Arnaut de Sormendi, peatger de Sent Palay, fe layer une carte escripte en paper, sayerade en lo dos et aça per devant Borgese, bezie de Sent Palay* (1344, 6, 49. or.), *de Navarra a los tribudadores de los peages de Sent Palay, de Garris et d'Ostavailles, salut* (1361, 20, 62. or.), *Sapien totz que jo, Arnaut Lup, seynhor de Luxe, confessi aver recebut de vos, Guasernaut de Sent Esteben, et Johan de Sossaute, tributados deus peatges d'Ostabat, de Sent Palay et de Guerris* (1363, 33, 70. or.), *Bernart de Sent Pelay* (1378, 121, 132. or.).

Zierbide (1993): *Sant Pelay* (1350-1353, 27, 36. or., 1412-1413, 76. or.), *Sent Palay* (1412-1413, 80. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Escriute a Sent Palay* (1385, 206, 32. or.), *Pascoau de Garat, notari, bezin de Sent Palay* (1395, 263, 93. or.).

Barragán (1997): *laboratoires Santi Pelagii et terre de Mixa* (1341, 142, 249. or.), *Sancto Pelagio* (1341, 142, 247. or.), *Sant Pelay* (1342, 146, 255. or.).

Zabaltza (1997): *n'Arnalt, seynner de la Sale de Sent Palay* (1316, 265, 453), *e ab los bezis de la viele de Sent Palay* (*ibid.*).

Ruiz (1998): *A García Arnald de Sant Esteuan et a maestre Iohan de Sessaute, tributadores de los peages de Ostauayllies, de Sant Pelay et de*

Garriz, salut (1362, 343, 35. or.), don Arnalt Lup, seynor de Lucxa, sobre los peages de Ostasuailles, de Sant Pelay et de Garriz (...) (1363, 699, 352. or.), *A los tributadores de los nuestros peages de Ostasuailles, de Garriz et de Sant Pelay (1363, 736, 387. or.).*

Carrasco (1999-1): *Per lo despens don Bernart de Atxa, et de Bernart de Siuals et de Oger de Agramont, quant estaban en Sant Pelay, 108 soltz, 9 diners (1266, 221. or.), Sant Pelay (1266, 222. or.), A don Remon Arnalt de Sant Pelay (1266, 276. or.).*

Euskal Testuak:

- "...badaqui munduac, nola çure aita launa, bere etcheaz, onez eta biciaz ere contu guti eguinik, Ioancen **donapalaiora**, non baitcen orduan Naffarroako Parlamenta", Axular (Guero, 6. or.).
- "**Donapaleio** eta Garaci hiriak / Oihan artean dire aguertzen liliak", Hiribarren (1853: 74).
- "Oztibarreko goldean badira 25 ara eta 35 zantiara; 51 libera haziren eraintza. **Donaphalioko** kantoinamenduan (...)", Duvoisin (1986 [1858]: 66).
- "Hendaiatik Atharratzeraino, Bastidatik Baigorrira, Donibane, Ustaritzetik, Larzabale, **Donapaleo**, Maule, Espeleta, Hazparne, oro hartuz (...)", Hiriart-Urruti (1995: 245).
- "...español apez-gei gazte bat, ja sotana jauntzia, Bizkaiatik etorria egun gutarterat, dituela bi urte **Donapaleon** bertze guzier nausitu zen hura bera (...)", J. Etxepare (1980 [1910]: 138-139).
- "Berak bere burua xahutu etzukelako estakuruan, hemen gintuen, **Donapaleotik** jinak asteartean, tribunaleko bortz jaun", J. Etxepare (1988: 180).
- "Dirutze handiskoa galdu izan da ere Amikuzen, zonbait urte hundian, bere gain, **Donapaleon**, jarri banko batek, leher eginik", J. Etxepare (1996: 87).
- "Aldi hundian sartuko da barne Lacombe, **Donapaleotar** Parisen dagona", J. Etxepare (1996: 131).
- "Bere ichurgiak ditu: Bithirinan barna, **Donaphaleurat** eta, Zimitz-errekan gaindi, Iholdira", S. Ostopetarra (Gure Herria, 1933, XIII, 204-212, 497-506; Euskara Corpusa).
- "Treinean sartu eri gisa, edo permisionario khondu, etxearen egon zortzi egun, ibili merkhatuan **Donaphaleon**, sinhetsarazi guzier permisionez

- zabilala, eta gero hegaldatu poliki «tras los montes»*”, Saint-Pierre (1998: 143).
- “*Paueko zazpi grenadieretarik sei eskualdunak ziren. Gogoan atxiki balin badut xuxen, huna sor herriak: Donaphaleo, Armendaritze, Donaixti, Domintxine, Itsasu, Milafranga*”, Saint-Pierre (1998: 146).
 - “*Kasketadunen on / Jakin badu nehok, / Han, Donapaleon, / Jakin zuen Pelok*”, Otsobi (1992: 167).
 - “*Donapaleon, ilabete guziz, Euskaldun apez abertzale multxo bat bilten gira, gogoeta zonbeiteen egiteko*”, R. Idiart (Aburu, 1982-01, 4 zk., Euskara Corpusa).
 - “*Ori, huna non helduak giren Donapaleurat*”, Barbier (1987: 134).
 - “...abendoan bederen ez othe lakioka apaila goretsegundo bat Maulen, hor sortu baitzen, edo **Donaphaleun**, hor bizi izan baitzen berrogoi urtez eta hor hil?”, Lafitte (1990: 119).
 - “*Jacques, zaharrena, Nafarroako kantzeler-kontseilaria zen, Donaphaleuko Jeanne de Vidart andrearekin ezkondua, beren haurretan bi apuez ukhen baitzitzuten*”, Lafitte (1990: 119).
 - “*1627an Donaphaleurat ezkondu zen Jeanne d’Erdoy, aitoren alaba alargun batekin*”, Lafitte (1990: 120).
 - “*Hemezortzi urthetan Donapaleon kantatu zuen Eliza-bestatik*” (in Lafitte & Barbier, 1967: 16).
 - “*Guk ere hiru tugu erniak, denak eskolan abiatiak Donapaleun*”, Amorotzeko gutun argitaragabea, 1970ekoa.
 - “*Hara! harrotu’uxu atzo Doappleun, nerkatua ikusi, beste mutilkuaak nerkatuekin irriz, jantran eta holako*”, Etxamendi (1988: 64).
 - “*Treña tenoreko Doappleun behar gitzak eta... -juan zen aintzina*”, Etxamendi (1988: 76).
 - “*«Blaise Guéraçague» Donapauleko ahokata laster aurkeztu zen depurtatu-gai bezala 1914eko maiatzaren 10ean. Bera Donapauleko kontseilaria general izana gatik ez zen hautatua izan*”, P. Charriton (in Etxepare, 1988: 207).
 - “*Saint-Jayme, Frédéric de» (1862-1938) Donapeulen sortua izana gatik Iholdiko kantonamenduko kontseilaria general izana*”, P. Charriton (in Etxepare, 1988: 225).
 - “*Aitak, hamar urtetan, Donapaleuko fraiden kolesioan irabazi bi Sainduen Bizia izeneko liburu ederreri zonbait inarrosaldi ez nioten eman!*”, Mendisko (1990: 38).

- "Arrosako garatik **Donapaleukorat** egun guziez ibiliz, Iholditik Armendaritzeko itzulia behar zuen egin", Mendisko (1990: 105).
- "Horregatik Pettiarreko gaurko niniak **Donapaleun** sortuak dira, eta eri asko hango klinikian sartzen", Peillen (*Anuario de Eusko Folklore*, 1994-1995, 39 zk., 224, Euskara Corpusa).
- "Aldiz Sebastien Laurencena eta Eneko Bessonart gazteek airez aire ereman dute **Donapaleutarrerri**", egile ezezaguna (*Herria*, 1999-12-16, 4, Euskara Corpusa).
- "Holaxe ginuen guk gogotik hautatzen, bakotxak gure moldatzaile-kofesorrak: aita Berrogain **donapaleutarra**, hunek arrakesta haundia, ala aita Barnetche behauztarra (...)", Larre (2001: 194).
- "Bi hiru urte barne sortu ziren, Narbaitz kalonjea bezalako sustatzaile-ekin, eskola gisa horiek: Hazparneko San Josep eskolan, **Donapaleuko Garikoitzenean** (...)", Larre (2001: 232).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Salaberri Ibarrolakoak (1856: 44) eta Hariztoik (1977 [1883]: 63) *Donaphaleu* dakarte, Raymondek (1863: 151) *Don-Aphaleu*, Azkuek (1969 [1905]: XXIX) *Donapaleu*, Lhandek (1926: XXXVI, 241) *Donaphaleu*. Irigarai & Mitxelenak (1955: 420) egun *Donaphaleu* erraten zaiola diote eta zubereraz *Donaphalé(g)ü* dela; Errenteriakoak Agudekin batcan egindako lanean (1958: 12) J. Salaberrik *Donaphaleü* hirila "a la villa de S. P." dakarrela erraten du. Dassancek (1966: 161) *Donaphaleu* du, baina aitzinago (ibid., 167) herri batzuentzat izen asko erabiltzen direla gehitzen du; Amikuzeko honen kasuan *Donapaleo*, *Donapalaio* eta *Donaphaule* ere aipatzen ditu. Lemoinek *Don Aphaleu* (1977: 264) dakar; Orpustanek (1990: 55) *Donapaleu* biltzen du eta dio lekuan berean, *Donapaleun* berean, forma "aberrante" bat erabiltzen dela, *Donapaule*, *Pelaio Paul-ekin* nahasi baita. Gaineratzen du toponimoak tokien gainean gehiago aldatzen direla kanpoan baino.

Herritarren izena *donaphaleutarr* (**Lhande**), *donaphaleutar* (**Dassance**), *Donapaleutarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Donapaleu* eta *donapaleutar* hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Donapaleu* eta *donapaleutar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

...edo *Donapáuleat* joáiten dirá édo *Donjane Garázira(t)*, artjan dirá; hogói ta zórtzi herri batu (...) *Donapáuleko ingúrukó kántonaméndjan*; *Donapáule*, gük *Dònapaléu* érten duú (E. Etxarren), *Dònaplé*, *Dáple* (-é, -e itxiak), *Dònapléu*, *Dònapáule* (E. Larre). *Dònapaléu*, *Dònapáüle*, *Dònapáülen* anitz jénde bízi dá, *Dònapáülerát* ibiltzen níz üsü, góizjan izán níz *Dònapáülen* etá *jiniz beríz* gileát, *Dònapaleütik* *jiniz étxeát*, *DònapaleütaRék* eskwára emáiten duté, *Dònapaléuko* ostátxak ttipiák dirá (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hariztoik dio (1977 [1883]: 63) *Dona Phaleu* izena 930. urte aldean lehenago "Iriberry" deitzen zenari eman zitzaiola, *don Pelayo* zeritzan kristauaren omenez. **Charenceyek** (**Gavelek** aipatzen du, 1920: 105) asimilazioa ikusi zuen *Donaphaleu*-ren lehen a horretan.

Irigarai & Mitxelenak (1955: 419-420) *Parai*, **Perai* ematen dituzte erdarazko *Pelayo*-ren euskarazko kidetako eta toponimiako *Donaparai* (Aberasturi, Araba) eta (*Do)neperi* (Bermeo) biltzen. Egungo *Donaphaleu*, *Donaphale(g)ü* Axularrenean *Donapalaio* dela diote eta *Pouvreauk*, oker, *Donapalayo*a aldaera artikuluduna darabilela; hondarréko hau forma berriagoa da, aipatu autoreen arabera. **Mitxelenak** bere maisu lanean (FHV, 99) erraten du Larrasketen arabera *Donaphalegü* aldaeran *eu* bereizteko kontsonantea dagoela. Beste lan batean (AV, 5. argitalpena, 241. or.) toki izen batzuek tradizio bikotza dutela azaltzen du, adibidez *Donaphaleu : St.-Palais-ek edo Donostia : San Sebastián-ek*. **Irigoienek** (1986: 150 eta 251, 1990: 10) *Done-* dun toponimoak *Saint* dutenak baino zaharragoak direla erraten du.

Gabadi / Gabat

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 66): *Gavat* (XII. m.), *Gabat* (1472).

Raymond (1873): *Spanol de Gabat* (c. 1125, 79, 63. or.), *parrochia de Gavat* (1147-1150, 161, 115. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 308): *Gabat* (1742).

Goibenetxek (1966: 274, 277): *Gabat* (c. 1125, 1351), *Gauat* (1147, 1150, 1351), *Gauad* (1147, 1150), *Guabat* (1370), *Agauat* (1391), *Garat* (1472).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Bernat de Gauat* (Donibane Garazi, 1305, 138, 590. or.), *n'Auger so fray donzet, seynner de Gabat e de Mazparraute; Per Arnalt rector de la glisie de Gabat* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 140): *Gavat* (XII. m.), *Gabat* (1472).

Orpustan (1990: 63): *gabat* (1125, 1350), *gavat* (1147-50), *gabbat* (1350).

Zierbide (1993): *Gabat* (1350-1353, 40. or., 1412-1413, 81. or.), *Garrat* (1412-1413, 80. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Arnaut de Casa Mayor et Bernat de Malharro, parropiantz de Gavat* (1393, 248, 70. or.).

Zabaltza (1997): *n'Auger, so fray donzet, seynner de Gabat e de Mazparraute (...) n'Arnalt, rector de la glisie de Gabat* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

– "Horren beha bezala nindagon, noiz-eta beste eskaintza bat heldu baitzait, **Gabadi**. Amikuzeko herritxo hortan zen (...) Jean Chipy erreitora, Baigorriin bikari egonik, Amikuzerat izendatu berria. Bikari ohia Baigorriin maitatua, ni harekin ausart, eta lehen prediku harentzat jende arrotza **Gabadi**, zer gerta ere, berehala eman nion baia; zuk juja, irakurlea, heian Baigorriko prediku hartarik eskapatzeko emana ote nuen **Gabadi**koari halako bai presatua", Larre (2001: 216).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 11) *Gadi* (sic) dakar, **Léclusek** (1826: 170), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lbandek** (1926: XXXVI, 315), **Dassancek** (1966: 161), **Goibenetxek** (1966: 274), **Lemoinek** (1977: 142) eta **Orpustanek** (1990: 63) *Gabadi*. Herritarren izena *gabaditarr*, *Gabaditarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *gabadiar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Gabadi* eta *gabadiar* onartu zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Gabadi* eta *gabadiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Gabadi, *Gàbadin*, *gabádjarrà* (**E. Larre**), *Gàhadin* (**E. Etxarren**), *Gàbadì*, *gabádjarràk*, éne àxkideà *Gabádikoà* dà, éne laguna *Gàbadin bizi* dà, *Gàbadiràt* ábja níz bárkaiteà, *Gàhaditik* éldüi níz étxeràt (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) 'ordoki lekna' dela dio; Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 308) *gave*-ren eratorria datekeela uste dute. Lemoineren iritzian (1977: 140-142) oinarria antropónimikoa da (*Gav(i)us*) eta bukaera berriz -aco, -acum zeltiko errimatartua (> -ae Languedocen eta Gaskuñan). Orpustanek (1990: 63) Lemoineren azalpena txarresten du; honen irudiko oinarria *gaba* (> *gave*) hidronimoa da eta atzikia euskarazko -di, baina hondarreko hau hidronimoekin ongi konpontzen ez denez gero, haren or-dainetan fitonimo pare hat proposatzen ditu.

Gure iritzian ez da ongi ulertzen Lemoinek zergatik hartzen duen *Gabat* erdarazkn aldaera etimologiaren oinarritzat, *lectio difficilior* den euskarazko *Gabadi*-ren partez, aiseago baita hura honetarik ateratzea (cf. *Iholdi* / *Iholt*, XIII-XIV. mendeetan), ezen ez alderantzik gertatzea. Nahi ez duelako, zalantzak gabe, hots, galieraren eta galiarren eremua eta eragina hedatu nahi dituelako.

Oharra:

Nafarroa Garaian *Gabari* deitura ezaguna da.

Gamue / Camou

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 39): *Camur* (1472), *Camo en Micxe* (1479), *Camo* (1519), *Camu* (1621).

Raymond (1873): *Camo* (1119-1136, 89, 75. or.), *Camou* (1119-1136, 99, 82. or.; 1120, 7, 7. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 136): *Camur* (1472), *Camo en Micre* (1479).

Goihenetxe (1966: 273): *Camo* (1119-1136, 1364, 1388, 1389), *Camou* (1119-1136, 1120, 1150-1167, 1213, 1344, 1353, 1395, 1428), *Carro* (1396), *Camur* (1472).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Bernart, seynner de Camo; en P(ere) rector de las glisies de Camo e d'Oneyx* (1316, 168, 651. or.).

Lemoine (1977: 254): *Camur* (1472), *Camo* (1479, 1519), *Camu* (1621).

Orpustan (1990: 58): *camou* (1120), *camo* (1304, 1413), *chamo* (1309), *gamo* (1350).

Zierbide (1993): *Gamo* (1350-1353, 29. or.), *Camo* (1412-1413, 78. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Per Arnaut, seynor juen (sic) de Pharandiete de Camon, per nom de son pay et per nom de la daune d'Eyherabide de Camon, de la terre de Mixe* (1395, 269, 97. or.).

Zabaltza (1997): *en Bernart, seynner de Camo (...) en P(ere), rector de las glisies de Camo e d'Oneyx* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

– “*Horretan, Amikuzen badugu lehenik, jauregi zaharrak, urraturik dira zenbait, hala nola Gamuen, Garruzen eta Mitxirinan*”, J. Casenave (*Amikuze*, 1983, Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 10) *Gamou* du, **Mitxelenak** (1956: 179) *Gamu-Amikuze*, **Lhandek** (1926: XXXVI, 581) eta **Lemoinek** (1977: 254) *Kamu*. **Bestalde**, **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetxek** (1966: 273) eta **Orpustanek** (1990: 58) *Gamue* jasotzen dute. Herriarren izena *kamuarr* (**Lhande**), *gamuar* (**Dassance**), *Gamuarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Gamue* (*Gamue-Zohazti*) eta *ganuar* (*ganuar-zohaztiar*) hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Gamue* eta *ganuar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Gámwe, Gamúe, Gamüen (**E. Etxarren**), *Gamúe* (**E. Larre**), *Gámwen*, *Gamwékwa, enemáztja* *Gámweko dá, Gámwerát jiníz, Gámwetik jwaniz*, *Gámwetik Aizitzerát jwaniz, éne aixkideák badú étxeát Gámwen, éné emáztjá Gámwen egóiten dá ta hémen sóRtja dá, énemáztja gámwaRá dá, gámwaRék eskwára emáiten duté, ARbótira jwáiteko beár dá Gámutik pasitu, ARbótitik beár dá Gámuko bídja áRtú, Gámokò héRjak emán dú zeRbáit (**L. Xuri**).*

Etimologia azalpenak:

Hatanen arabera (1895: 10-11) ‘urgunea’, ‘ur putzua’ adiera du izenak; antzina gazteluaren inguruan urgune handi bat zegoen, autore honek dioenez. **Mitxelenak** 1956ko lanean (179. or.) euskaraz, erdaraz ez bezala, aspaldidanik hasierako herskaria ahostuna izan dela besterik ez du erraten: *Camou-Mixe / Gamu-Amikuze, Torrano / Dorrau...*, nahiz salbuespenak hadiren, partikulazki maileguak berandukoak direnean. Lehenagoko beste artikulu batean *Kanbo, Ganboa*-z ari delarik (1950: 479-480) azaltzen du Euskal Herriko alderdi batean (Nafarroa Garaian bercziki, baina baita Gipuzkoan eta Lapurdin ere) *Ganbo*-k iturburuak adierazten dituela; hauek, zenbait aldiz, senda-urak izan daitezke. AV-en (255. sarrera) ideia bera errepikatzen du eta gehitzen latineko *campus*-en ondorengoa izan daitzekeela edo, zalantza anitzekin, *cambo-* zeltarena.

Dauzat & Rostaingen arahera (1983 [1963]: 136) toponimo hau, Zuberoako *Camou-Cihigue* (Gamerc-Zihiga) bezala, ibaien ertzean kokatutako heste herri batzuen izenekin (*Camous, Cambon, Camon...* eta aharrekin) lotu behar da, oinarrian gaskoi etimologiako *camou* ‘terrain fertile, voisin du gave’ (*cambon* probentzera zaharrean eta *chambon* frantseset) baitago, aipatu autoreen irudiko betiere. **Lemoinek** (1977: 254) gaskoiko *cami, camin, camiáu-tik* eta okzitanierazko *cami-tik* eratoritzen du. **Orpustanek** (1990: 39, 58) aitzineko autoreen etimologia ezesten du (Lemoinek [1977: 38] ‘courbe de rivière’ bakarrik *Combo-ri* ematen dio, ez *Camou-ri* edo *Camou-Cihigue-ri*) eta dio Gamue, Kanbo bezala, ur ertzean dela, bai, baina ez ibaiaren bihurgune batean. Lapurdiko herriaren izena aztertzean, **Mitxelenaren** ildotik, *gamo, gamu-k* maiz senda-urak adierazten dituela azaltzen du eta honek zalantzan ezar dezakeela ‘ibai bihurgunea’ etimoa.

Garrüze / Garris

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 68): *Carasa* (Antoninoren Itinerarioa delakoan), *Sanctus Felix de Garris* (XIII. m.), *Guarriz* (1326), *Garris* (1472), *Garritze* (1508).

Raymond (1873): *Garis* (1119-1136, 86, 71. or.), *Garris* (1105-1119, 59, 48. or.; 1119-1136, 98 eta 100. agiriak, 81 eta 84. orr.; 1150-1167, 106, 87. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 312): *Carasa* (IV. m.), *Garris* (XIII. m.).

Goihenetxe (1966: 275): *Carasa* (Antoninoren Itinerarioa), *Garris* (1105-1119, 1119-1136, c. 1120, 1134, 1150-1165, XII. m., 1249, 1313, 1351), *Garis* (1119-1136, 1381), *Guarriz* (1245, XIV. m.), *Garriz* (1247, 1351, 1352, 1360, 1374, 1388, 1391, 1394, 1396), *Garritz* (1249, 1351, 1356, 1364), *Guarris* (1293, 1294), *Guaris* (1350), *Guaritz* (1354, 1355, 1358), *Guariz* (1358), *Garres* (1366), *Gariz* (1391), *Garryz* (1391), *Garitze* (1508).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Gasernaut de Garris* (Donibane Garazi, 1305, 133, 590. or.), *n'Arremon Arnalt de la Crotz*, *Arnalt de Halçauieque*, *Per d'Aranguix*, *vezins de Garris* (1313, 158, 634. or.), *Iohan de Gaylardie*, *rector de la glisie de Garris* (1316, 166, 651. or.).

Ostolatza (1978): *Guillelmo Arnaldo de Garris* (1273, 250, 330. or.).

Orpustan (1990: 60): *carasa* (III. m.), *garris* (1119-35, 1249), *garritz* (1249), *garriz* (1264), *guarriz* (1350).

Zierbide & Santano (1990): *Johan, seynor de Sent Esteven et Bernard, son filh, hereter; Santz filh de Garris, e Johan, seynor de Çabalçu de Sent Martin* (1356, 9, 53. or.), ...*de Navarra a los tribudadores de los peages de Sent Palay, de Garris et d'Ostavailles, salut* (1361, 20, 62. or.), *Johan de Garris, baile de Labastide de Clarence* (1362, 25, 65. or.), *tributados deus peatges d'Ostabat, de Sent Palay et de Guarris* (1363, 33, 70. or.), *Monaut de Chavarren, Remon de Labiys, bezis de Garris* (1364, 44, 77. or.).

Zierbide (1993): *Guarriz* (1350-1353, 39. or.), *Garris* (1412-1413, 79. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Menaut de Picasarri; Per Arnaut de Labix, bezis de Garis* (1385, 205, 31. or.), *sus los peages de Garris et de Sen Palay* (1407, 304, 124. or.), *Johan Ruyz d'Ochagabi, cabaler, castelan de Sent Johan do Pe do Port en lo merintat de Garris* (1372, 354, 200. or.), *Garris* (1406, 1354, 209. or.).

Barragán (1997): *en razon del castiello de Garris* (1329, 45, 71. or.), *Garris* (1341, 142, 247. or.).

Goñi (1997): *Enero Eximino de Garriz* (1238, 599, 512. or. Irudi du Arakil aldeko Garriz datekeela, baina hau ez da segurua).

Zabaltza (1997): en *Iohan de Gaylardie, rector de la glisie de Garris, ab los iuratz e ab los bezis de la viele de Garris* (1316, 265, 453. or.), *Per Arnalt de Garris e Arnalt S(antz) d'Iratce* (*ibid.*, 458. or.), en *razon del castieillo de Garriz et de los otros castieillos que auemos en la tierra de Mixa et de Ostabares* (1320, 297, 511. or.).

Ruiz (1998): *A Garçia Arnald de Sant Esteuan et a maestre Iohan de Sessaute, tributadores de los peages de Ostauayles, de Sant Pelay et de Garriz, salut* (1362, 343, 35. or.), *don Arnalt Lup, seynor de Luexa, sobre los peages de Ostasuailles, de Sant Pelay et de Garriz (...)* (1363, 699, 352. or.).

Carrasco (1999-1): *De francage de Garriz, 10 soltz* (1266, 219. or.).

Euskal Testuak:

“Lukuze bere gazteluaren inguruau biribil, **Garroze** bixkar batean iduri zernahi, eta huna nun giren, patar izigarri baten zolan, Dona-Paleon”, J. Etxepare (1984: 16).

- “Adar kakol, usain gaitxo, heian dugun / Akherra / **Garruze**ko ferietan aitak saldu / Beharra”, Otsobi (1992: 137).
- “Uharte, bizi zirea? / Zertan duzu arthaldea? / **Garruze** Pelegrinean axuririk sortu dea? / Orbaizetako maldak hain baitaude beha...”, Otsobi (1992: 290).
- “Panpilaren **Garroze**ko arreba hil supituki bezela, hiru hilabeteren burian Bastidako ahizparen senharra odoleko kantzerrarekin”, Amorotzeko 1970eko gutun argitaragabea.
- “Ortziraletan duzu **Garruzen** merkatu / Ene maite pollita han nuen kausitu”, Lafittek (1990: 73) biltzen du.
- “Horretan. Amikuzen badugu lehenik, jauregi zaharrak, urraturik dira zenbait, hala nola Gamuen, **Garruzen** eta Mitxirinan”, J. Casenave (Amikuze, 1983 Euskara Corpusa).
- “Beste eliza zaharrik ez dugu, orain zatika arraberriturik izan ezik, **Garruzen**, Domintxainen, eta Labetzen bezala”, J. Casenave (Amikuze, 1983, Euskara Corpusa).
- “Badakitzu **Garruze** eta Heletako feirian nola kargatzen dituzten aratxe edo zerria?”, Arbelbide (1986: 124).
- “Kalitate frango,ene astoak, bertzek ez dutenik: **Garruze**ko garañotik duk gero,ene astoa. Ez duk hemen, nehon, inguru hautan, bertze bat **Garruze**ko garañotik”, Larzabal (1991: 127).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Garroce* dakar, Lhandek (1926: XXXVI, 341) eta Orpustanek (1990: 60) *Garroze*. Raymondek (1863: 68) *Garruce* biltzen du, Hatanek (1895: 12) *Garuse*, Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Caro Barojak – Hariztoik (1945: 110) eta Goihenetxek (1966: 275) *Garruze*. Agud & Mitxelenak (1958: 15) erraten dute J. Salaberrik *Garruzen* “en Garris” dakarrela; Orpustanek *Garroze*, *Garruze* (1990: 60), *garruze* (1999: 269) du. Herritarren izena *garroztarr* (**Lhande**), *garruztar* (**Dassance**), *Garruztarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Garruze* eta *garruztar* hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Garruze* eta *garrüztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

GaRúze, *GáRuzén*, *gaRúztaRà* (E. Larre), *GaRúze*, *gaRúztaRàk*, *gaRúztaRèk* eztuté eskuáru emáiten, *GaRüzat*, *GaRüzetik* heldü níz étxeràt, *GaRüzen*⁴⁰ (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hariztoik (1977 [1883] 273) Garruze Akizetik Donibane Garazirako bidean zegoen antzinako *Carasa*-rekin identifikatzen du. Gavelek (1934: 493) etimologia iluneko izenen artean sartzen du *Garris* toponimoa, *Ispoure*, *Ossès* eta beste batzuekin batean. Caro Barojak (1945: 110) aurrekoaren zerrendatik *Garruze* biltzen du eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzikzia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela; beranduagoko beste lan batean (1985: 62) Antoninoren itinerarioko *Carasa*-rekin ideutifikatzen du *Garruze*, anreko beste ikertzaile batzuek egin bezala. Rohlfsek (1952: 240) ez du *Garruze* edo *Garris*, *Garriz* aipatzen, baina Frantziako *Garrós*, *Garrossse* eta Nafarroa Garaiko *Garrués* aztertzean Galian aurkitutako *Garrus* antroponimoa proposatzen du iturburutzat.

Mitxelenak (AV, 256) *gar* ‘sugarra’-ren eratorriak ukitzerakoan aipatzen du, baina erlazioa *Garramendia*, *Garro*, *Garrabe*-rekin dakusa gehiago. Atzikzia, errenteriarraren arabera (ibid., 347), balio ota garai desberdinak eraikuntzak biltzen dituen *-itz* da, zein, irudi duenez,

40. Azentua ñ-ren gainean da.

aspaldi ez dela franko erabili baita beste toponimo edo deitura batzuen eratorriak sortzeko: *Aldama / Aldamiz, Etxano, Etxaniz, Garro / Garriz, Garroitz,...* Erreenteriar hizkuntzalariak beste lan batean (1954: 424) Akitaniako *Garre deo, d'eo! Garri* aipatzen ditu eta erraten oinarria *Garr-* zela; bi idazkunak, **Gorrotxategik** (1984: 327) dioenez, *Gar* mendiaren oinetan kausitu ziren. Cf., gainera, Nafarroa Garaiko *Garde* herriaren izena, menturaz -te atzikzia daramana, ohikoa baita, jakina denez, dardarkari ondoan ahoskabearen ahostuntzea (*Bizkarde, Epelde*).

Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 312), IV. mendeko *Carasa*-n oinarriturik, osagaiak latinaren aurreko *car-* 'harria' eta -*asa* atzikzia direla erraten dute. **Orpustanek** (1990: 61, 1999: 320) oinarrian indo-europaren aurreko *garr-* 'rocher, sommet' dagoela dio eta honetatik *harri* izen arrunta atera dela. Bitxi kausitzen du toponimoak bukaeran aurkezten duen bokal aldizkatzea (*Caras-a / Garris / Garroze / Garruze*) eta, Hubschmid jarrikiz, toponimia zaharraren aztarrena datekeela iradokitzen du; atzikzia lekuzkoa edo errepikapenezkoa ("fréquentative") dela uste du. *Garruz(e)-k* *Garris*-en aldean aurkezten duen bokal aldakuntza *Lukuz(e)*-rekiko analogiari zor zaiola dio (1999: 124-125); dokumentazioko *garritz* aldaera, berriz, grafikoa eta analogikoa iruditzen zaio.

Irigoienek (1990: 67-69) *Garris* eta *Carasa* bat-bera diren frogakizun dagoela errateu du eta ituburutako Rohlfsek aipatutako jatorri antropomikoa egoki iruditzen zaiola. Iruñe ondoko *Garrués* herriaren izenaren etorkitzat, dokumentazioko aldaerak ikusirik, latineko genitibotik ateratako **Garronis* proposatzen du; hemendik **Garrons* aterako zen lehenik eta *Garrós* gero, zein, uste izateko da, *Garrués* bilakatuko baitzen Nafarroako erdaran. *Garrós*-ek -e paragogikoa bartzean euskarazko -ze bukaera sortuko zen, bizkaitar euskaltzaiuaren arabera.

Oharra:

Nafarroa Garaian ezaguna da *Garriz* deitura. Kontuan hartu beharra da, dena dela, *Garriz* Ihabarko herri hustu baten izena ere badela:

- “*Una pieca...en la endrecera llamada garriz afron² (...) con p² de Cubiria*” (Hiriberri Arakilgo pr., 4, 1571).
- “*...don carlos de mendibil abad del lugar desolado de garriz*” (Hiriberri Arakilgo pr., 2, 1586).

Garriz ó *Musquerdia*, *Garriz* ó *Picudie*, *Garriz* *Anguiriz* eta *Garrizbarrena*, *Garrizgoyena* toponimoak ere ageri dira Ihabarren

(Karasarre, 1993: 413-414). Ibar bereko Hiriberriko etxe baten izenaren oinarrian ere bazegoen:

- .. “Pieça de los de garrizteguia” (Hiriberri Arakilgo pr., 2 1585).
- “Una cassa que ellos (...) tienen en el lugar de Villanueva y en que Residen afrontada (...) con casa de los de garrizteguia” (Hiriberri Arakilgo pr., 2, 1596).

Ilharre / Ilharre

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 82): *Harre* (1513), *Ilharra* (1519), *Ylharre* (1621), *Ylarre* (1621).

Goihenetxe (1966: 279): *Ilharre* (1370), *Ylharre* (1370), *Illarre* (1396).

Gartzia Larrageta (1976-77): *e us perropiantz d'Ilharre* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 199): *Ilharre* (1494), *Ilarra* (1513), *Ilharra* (1519), *Ylharre* (1621), *Ylarre* (1621).

Ostolatza (1978): *Illarre* (1236, 90, 173. or.).

Orpustan (1990: 63): *ilharre* (1316, 1413), *illarre* (1350).

Zierbide (1993): *Yllarre* (1350-1353, 27. or.), *Ylarre* (1350-1353, 33. or.), *Illarre* (1350-1353, 38. or.), *Ilharre* (1412-1413, 82. or.).

Zabaltza (1997): *e us perropiantz d'Ilharre e de Biscay e de Sarrite* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 12), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 506), **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetzek** (1966: 279), **Lemoinek** (1977: 199) eta **Orpustanek** (1990: 63) *Ilharre* jasotzen dute. Herritarren izena *ihartarr*, *Ilhartarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *ihartar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Ilharre* eta *ihartar* hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Ilharre* eta *ihartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

IláRe, *IláRén*, *iláRtarra* (**E. Larre**), *IláRe*, *IláRén*, *IláReat jwánbehaut*, *IláRetik jiníz*, *IláRtaRék eskuwára emáiten duté* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) 'bruyère' erranahia ematen dio eta azaltzen du herria txilar artean kokaturik dela; **Mitxelenak** (AV, 319) ere *il(h)ar*, *illar*,

iñarra, **irarra* 'txilarra'-ren eratorrien artean sartzen du *Ilharre*. **Lemoinek** (1977: 199) ez daki ongi toponimoa *ilarri*, *ilharri* 'pierre tombale'-ri dagokion ala *ilhar* 'toutes plantes légumineuses, pois', *ilharre* 'bruyère à balai'-ri. **Orpustanek** (1990: 63-64) hondarreko autorearen etimologia ezesten du eta bat dator Errenteriakoak jaulki zuenarekin.

Labetze / Labels

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 87): *Labedz* (1120), *Labetz* (1472), *Labez* (1513).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 375): *Labedz* (1120).

Castro (1957-58): *Labetz* (1394, XX, 853, 368. or.), *Ogerot de Lauez* (1413, XXX, 94, 47. or.).

Goihenetxe (1966: 280): *Labedz* (1134), *Lauetz* (1328), *La Betz* (1364), *Labeiz* (1388), *Labez* (1388, 1394), *Labels* (1134). *Lauez* (1388), *Lauest* (1389), *Labetz* (1393, 1395, 1472).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Guiraute de Lauez* (Donibane Garazi, 1305, 133, 591. or.), *n'Arnalt rector de la glisie de Labetz* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 202): *Labedz* (1120), *Labetz* (1472), *Labez* (1518).

Orpustan (1990: 67): *labeledz* (1134), *lavez* (1304, 1309), *lavetç* (1350), *labetz* (1316, 1413).

Zierbide (1993): *Lavetç* (1350-1353, 37. or.), *Labetz* (1412-1413, 80, 83. ort.).

Zierbide & Santano (1995): *Per Arnaut, seynor de Goayllardie de Lavetz* (1393, 248, 70. or.), *heretatz de Labetz* (1393, 249, 77. or.), *Sapin totz que jo, Arnaut Guilhem, seynor de Berharus de le de (sic) Labetz* (1395, 274, 101. or.), *Arnaut, seynor d'Oste, de le parropi de Labetz* (1395, 275, 102. or.).

Euskal Testuak:

- "Lau egun berantxago, ortatzerat doa Duvoisin kapitaina: 'Nahi nuke ene errumatisma **Labetzeko** uretan ito'", egile ezezaguna (Otoizlari, 1971, 64 zk., 27-28; Euskara Corpusa).
- "Beste eliza zaharrik ez dugu, orain zatika arraberriturik izan ezik, Garruzen, Domintxainen, eta **Labetzen** bezala", J. Casenave (Amikuze, 1983, Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Labetze* jasotzen du eta **Hatanek** (1895: 11) *Labetse*. **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 641), **Caro Barojak – Hariztoik** (1945: 110), **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetzek** (1966: 280), **Lemoinek** (1977: 202) eta **Orpustanek** (1990: 67) *Labetze* dakarte. Herritarren izena *labeztarr*, *Labeztarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *labeztar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Labetze* (*Labetze-Bizkai*) eta *labeztar* (*labeztar-bizkaitar*) onartu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Labetze* eta *labeztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Laítze, laíztarrà (**E. Etxarren**), *Laétze, Laítzen* (**E. Larre**), *Labéte, labéztaRák, Labéztetik, Lábetzekò* méra elekátu düt, atzó *Lábetzèn* izániz; *Lábetzekilán* dá (h)ori, jüntätja; *Láitze* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) uste du toponimoak ‘galtzina-labe ugaritasuna’, ‘kisulabe alderdia’ adicera duela, Labetzen horietarik ausarki baita haren irudiko. **Caro Barojak** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Labetze* biltzen du, ikusi dugun bezala, eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin loturik dagoela. **Dauzat & Rostaingen** arabera (1983 [1963]: 375) *labe* dago oinarrian eta azalgaitza den zerbait bukaeran. **Lemoinek** (1977: 202) *lapitz, laphitz* ‘marne, schiste, ardoise’-tik eratortzen du izen hau, *Lapisketa* bezala; bukaeran *-tze* atzizki handigarría dakusa. **Orpustanek** (1990: 67) Lemoineren azalpena txarresten du, ohi bezala, eta dio erroa *Labourd*-en eta *Labeaga-n* dugun bera dela, *labe* ‘labea’ eta bereziki ‘galtzina-labea’, baina ‘arragoa’ ere izan daitekeela. Bukaera multzokaria edo lekuzkoa iruditzen zaio.

Laphizketa / Lapiste

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 93): *Lapista* (1513).

Goihenetxe (1966: 281): *Lapiste* (1351).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en P. rector de las glisies de l'Apisto, de Behasquen e d'Ayxiritz* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 202): *Lapista* (1513).

Zierbide (1993): *Lapiste* (1350-1353, 32, 34. orr.; 1412-1413, 75. or.).

Zabaltza (1997): *en P(ere), rector de las glisies de l'Alpisto, de Behasquen e d'Ayxiritz* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 10) *Laphitsketa* du, **Lhandek** (1926: XXXVI, 652) *Lapitzketa*, **Dassancek** (1966: 161) *Laphizketa*, **Goihenetxek** (1966: 281) eta **Orpustanek** (1990: 53) *Lapizketa*, **Lemoinek** (1977: 202) *Lapisketa*. Herritarren izena *lapitzketarr* (**Lhande**), *laphizketar* (**Dassance**), *Lapizketarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Laphizketa* (*Behaskane-Laphizketa*) eta *laphizketar* (*behaskandar-laphizketar*) hautetsi zituen aldaera araututako.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Laphizketa* eta *laphizketar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak

Lapizhetà; hòri jüntatja dá, óxtjan pasatü tü Beáshanè, Beáshanekin jüntatja dá hòri, Lapizkéta; lapizketaRák, Lapizketà heRía, Lapizketat jwánbeaut, Lapizketatik héldü níz (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanen arabera (1895: 10) ‘buztin-harri ugaritasuna’ adierazten du toponimoak; **Lemoinek** (1977: 202) *lapitz*, *laphitz* ‘marne, schiste, ardoise’ dakusa oinarrian. **Orpustanen** irudiko (1990: 53) *lapitz* ‘marne, ardoise’

gehi -eta leku atzizkiaren txistukari ondoko -keta aldaera ditugu hemen; izen ofiziala *lapízketa* azentuatzearen ondorio da.

Larribarre / Larribar

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 95): *Larribar* (1472), *Larriba* (1513).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 388): *Larribar* (1474).

Goihenetxe (1966: 281): *Larriuarr* (1294), *Larreybar* (1351, 1364?), *Larrabar* (1389), *Larreyuar* (1393), *Larraybar* (1393), *Larribera* (1395), *Larribar* (1472).

Gartzia Larrageta (1976-77): en *Remon Bernart rector de la glise de Larreybar* (1316, 166, 652. or.).

Lemoine (1977: 202): *Larribar* (1472).

Orpustan (1990: 53): *larrayvat* (1304), *larryvarr* (1309, 1350), *larraybarr* (1413).

Zierbide (1993): *Larrayvar* (1350-1353, 33. or.), *Larraibar* (1412-1413, 75. or.), *Larraybarr* (1412-1413, 80. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Arnaut d'Iraçaval de la parropie Larreyvar* (1393, 249, 70. or.).

Zabaltza (1997): en *Remon Bernart, rector de la glisie de Larreybar* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 11) *Larribar* du, **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetzek** (1966: 281) eta **Orpustanek** (1990: 53) *Larribarre*; **Lhandek** (1926: XXXV, 656) *Larribare* jasotzen du eta **Lemoinek** (1977: 202) *Larriba*. Herritarren izena *larribar/ejtarr* (**Lhande**), *larribartar* (**Dassance**), *Larribartarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erahakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Larribarre* (*Larribarre-Sorhapiürü*) eta *larribartar* (*larribartar-sorhapiütar*) eman zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Larribarre* eta *larribartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

LàRibaR, LaRibaRén, laRibaRtaRá (E. Larre), LaRibaRè, laRibaRtaRàk, laRibaRtaRèk sós anitz bauté, LaRibaReât abja niz, LaRibaRetik, LaRibaRekò meRá úntsa ezáutzen düt (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) *Larre-ibar* zatitzen du izena eta 'touya-plaine, plaine au milieu des touyas' dela erraten; ematen duen azalpena hau da: herritik hurbil bada zelai txiki bat, urctik hurbil, "landen" artean. Dauzat & Rostaingen arabera (1983 | 1963: 388) *larre* 'pâture' eta *ibar* 'vallée' dira osagarriak; adiera, berriz, 'vallée du pâturage ou de la lande'. Lemoinek *larre, larra* 'pâture, terre inculte' dakusa lehen osagaitako eta ibar 'vallée' bigarrentako, baina hondarreko hau dela-eta honakoa gehitzen du: "à moins qu'il ne s'agisse d'un mot gasc., arribère, la rive (de la Bidouze)". Orpustanek (1990: 53) *larra-* (< *larre*) eta *ibar* dakuski toponimoan, *Lantabat* auzo ibarraren euskarazko bete-beteko forma hain justu ere.

Lüküze / Luxe

Erdal dokumentaziooko lekukotasunak:

Raymond (1863: 106): *Luxa* (XII. m.), *Luixe* (XIII. m.), *Lucxa* (1384), *Lucre* (1472).

Raymond (1873): *Luxa* (1105-1119, 8, 41, 57. agiriak, 9, 32, 45. orr.), *Luxe* (1119-1136, 83, 86. agiriak, 68, 71. orr.; 1246, 158, 159. agiriak, 133, 135. orr.), *terra de Lucue* (? 1150-1167, 122, 105. or. Raymondek *Lukumendi* salarekin identifikatzen du; Goihenetxek [1966: 272] galdera marka ezar-tzen dio berdintze horri).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 419): *Luxa* (XII. m.).

Castro (1957-58): *Pero Periz de Luxa* (Erriberri, 1393, XX, 16, 12. or.), *Arnaut Sanz, señor de Luxa* (*ibid.*, 102, 46. or.), *Arnaut de Luxa* (1414, XXXI, 302, 168. or.).

Goihenetxe (1966: 282-285): *Luxa* (1072-1105, 1105-1119, 1247, 1249, 1292, 1326, 1328, 1347, 1351, 1353, 1367, 1369, 1384, 1385, 1386, 1396, 1398, 1399, 1401, 1405, 1407, 1429), *Luxe* (1119-1136, 1167, 1241, 1246, 1297, 1328, 1338, 1351, 1354, 1359, 1391, 1396, 1397, 1399, 1406, 1407), *Luixe* (XIII. m.), *Luxsa* (1247), *Lucxa* (1294, 1354, 1360, 1368, 1372, 1378, 1380, 1381, 1382, 1384, 1385, 1387, 1396, 1399, 1400, 1401, 1407, 1428), *Lucxsa* (1341, 1342, 1353, 1361, 1367, 1374), *Luxce* (1364, 1365, 1404, 1451, 1472).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en pere Arnalt de Luxe* (1316, 166, 657. or.).

Lemoine (1977: 203): *Luxe* (XII. m.), *Luixe* (XIII. m.), *Lucxa* (1384), *Lucxe* (1472).

Orpustan (1990: 64): *luxa* (1105-19, 1264), *luxe* (1119-36), *luc* (1249), *luire* (XIII. m.), *luxca* (1264).

Zierbide & Santano (1990): *Arnalt Lup, seynhor de Luxe* (1362, 24, 65. or.), *Sapien totz que jo, Arnaut Lup, seynhor de Luxe* (1363, 33, 70. or.), *Pes de Luxce, seynor de la Sale d'Eliçagaray de Bunos* (1375, 69, 97. or.).

Zierbide (1993): *Luxa* (1350-1353, 28, 34, 41. orr.), *Lucxe* (1412-1413, 82. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Pero Peritz de Luxe* (1385, 205, 31. or.), *Arnauton Lucxa, ferer* (1387, 219, 43. or.), *Bernat de Luxe, capera de Beguios* (1395, 262, 93. or.), *Arnauton de Luxe* (1397, 284, 109. or.), *Bernart de Luxxa, Adam de Luera* (1292, 354, 186. or.), *Pes de Luxa* (1326, 354, 190. or.), *Jo, Arnaut Santz de Tardetz, seynor de Luxe* (1406, 356, 212. or.).

Barragán (1997): *inter domnos de Luxa et d'Acromonte (...) super domnis de Luxa et de Acromonte* (1341, 142, 248-249. orr.).

Ruiz (1997): *Martinus Henrici, vexillarius, dominus de Acromonte, dominus de Luxa* (1350, 3, 4. or.), *el noble don Arnalt Lup, seynor de Luxa* (1351, 15, 20. or.).

Zabaltza (1997): *Pere Arnalt, rector de la glisie de Luxe* (1316, 265, 453. or.).

Ruiz (1998): *don Arnalt Lup, seynor de Luxa (...) del dicho seynor de Luxa* (1362, 312, 10. or.), *don Arnalt Lup, seynor de Luxa, sobre los peages de Ostasuilles, de Sant Pelay et de Garriz* (1363, 699, 352. or.).

Carrasco (1999-1): *Al seynor de Luxa, para garnir lo castel de Luxa, 20 kafices per litteras regis (...) A Lop Garsia de Luxa, balester* (1266, 354. or.).

Euskal Testuak:

- “*Lukuze bere gazteluaren inguruan biribil, Garroze bixkar batean iduri zernahi, eta huna nun giren, patar izigarri baten zolan, Dona-Paleon*”, J. Etxepare (1984: 16).
- “*Orai, bazkal giten ostatuau! Ostatu onean gira, goseak leku egina derauku barnean, arno gozoak dira Lukuzekoak*”, J. Etxepare (1984: 18).
- “*Ez giniakike chuchen noiz ez nola erori zen Lukuzeko jaunen eskuetarat*”, S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1933, XIII, 204-212, 497-506; Euskara Corpusa).
- “*Bere arbasoen berri zakikeen Piarre-Arnaud jaunak; bethidanik gizon gose eta gogorren omena zuten Lukuzetiarrek*”, S. Ostopetarra (*Gure Herria*, 1933, XIII, 204-212, 497-506; Euskara Corpusa).
- “*Jiguregi ederrak badira ere Arberatzen, Bizkaian, Etxarrin, Itorrotzen, Lukuzen eta Ubart-hirin*”, J. Casenave (1983: 9, Euskara Corpusa).
- “*Lukuzeko aitorekin ahaide ziren, XIII mendean Nafarroako erret-biltzarretan onetsiak*”, Lafitte (1990: 155).
- “*Lukuze Mehatzhordan sartia’uk hire kabala*”, Etxamendi (1988: 91).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 12) *Lucuse dakar, Lemoinek* (1977: 203) *Luhuse, Raymondek* (1863: 106) eta *Luchairek* (1874: 7) *Lukuce, Azkuek* (1969 [1905]: XXIX), *Lhandek* (1926: XXXVI, 690), *Caro Barojak - Hariztoik* (1945: 110), *Dassancek* (1966: 161), *Goihenetxek* (1966:

282) eta Orpustanek (1990: 64) *Lukuze* biltzen dute. Herritarren izena *lukuz[ə]tarr* (**Lhande**), *lukuztar* (**Dassance**), *Lukuztarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Lukuze* eta *lukuztar* hautatu zituen, *Lukuze-Altzumarta* eta *lukuztar-altzumartar* segidetan ikus daitekeenez.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Lüküze* eta *lüküztar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Luküze (**E. Etxarren**), *Luküze*, *Luküzén*, *luküztaRà* (**E. Larre**), wái hóri Gámwe ta Zwáhti ta Aitzítze bezalá biak bildjak dirá Lüküzezin; “Lüküze” eRáiten dá üsü; AltzúmaRtà eztá kási géjao áipü, jüntátjak dirá, Gámwe ta Zuáhti bezalá; *Lüküze*, *Lüküzeñ*, *Lüküzekò jaunák*, *Lüküzekwák iten* dú, *LüküzeRák*, *Lüküzát*⁴¹ ábja níz; *Lüküzetik*⁴² (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1874: 7) *Luxe* aldaera euskarazko *Lukuce*-tik atera dela dio, frantses ebakerak sortu duen itxuraxartzearen ondorioz; “osakera etimologiko” aski bistakoa dela ere gehitzen du, baina ez du bestelako azalpenik ematen. Aitzinago, berriz, lan berean (29. or.), *Luku*-cé zatitzen du izena eta dio cé hori atzizkia dela, za leku-ugaritasunezkoaren parekoa. Hatanek (1895: 12) latineko *lucus* ‘bois sacré’ hitzetik datorrela uste du eta zehazten herriko basoa ospetsua dela; **Lhanderen** iritzian ere (1926: 690) latineko *lucus* ‘bois’-etik dator.

Gavelen arabera (1931: 46-47) latineko *lucus* izenetik abiatu behar dugu *Lukuze* azaltzeko. Zernahi gisaz, ez du zehazten *lucus* horren balioa zeinden, Spainian eta Frantzian ugariak direla erraten badu ere (*Lugo*, *Lugones*, *Luc*, *Lucq*, *Les Lucs...* Biarnoko *Luc*, *Lucgarrier* ere aipatzen du, eta *Lucu(m)* *gallinariun(m)*-etik atera dela gaineratzen). Forma osoa azaltzeko *lucus* nominatibotik abiatu beharra dela azaltzen du; hemendik, s (latinez) > z (euskaraz) egokitzeaz eta toki atzizkia den -e-ren eransketaz *Lukuze* aterako zen. Dena dela, *Lukuz-*, hau da, atzizkirkirik gabeko aldaera, pluraleko akusatibotik ere, *lucos*-etik, atera zitekeela erraten du, bokal asimilazioz. Dassancek ere (1949: 207) latineko *lucus*-etik atera dela uste du.

41. Azentu nagusia lehen ñ-ren gainean da.

42. Azentu nagusia bigarren ñ-ren gainean da.

Caro Barojak (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrrendatik *Lukuze* biltzen du eta erraten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela. **Dauzat & Rostaingen** arabera (1983 [1963]: 419) osagaiak *luze* eta *sunber* 'poutre' 'gapirioa' dira. **Lemoinek** (1977: 203) Azkuek biltzen duen lapurterazko *luku* 'bois' (latineko *lucus*-ekin alderatzeko galdegiten du) proposatzen du oinarritako eta erraten segur aski *-tze* atzizki multzokaria ere badagoela toponimoan.

Mitxelenak tradizioz heldu zaigun etimologiarekin bat eginez *luku* 'basoa'-tik eratortzen du *Lukuze* (AV, 416) eta Galiziako *Lugo*, Biarnoko *Lucq* eta Kataluniako *Lluch*-ekin erlazionatzen. **Corominesek** (1972: 299) *lucus* etimologia onartzen du eta zehazten *Lukuze* aldaera «aitzineuskaldun»-etik okzitaniar hizkeretan *Liucs* atera dela, proparoxitonoak ezabatzeko duten joeragatik, baina azentua jatorrizko silabau atxiki dutela, euskarak ez bezala, honek bukaera aldera mugitu baitu. **Orpustanek** ere (1990: 64) *lucu(m)* 'bois'-etik eratortzen du (ikus, orobat, 1999: 71).

Martxueta / Masparraute

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 109): *Mauzbarraute* (1080), *Mans-Barraute* (XII. m.), *Mazbarraute* (XII. m.), *Mazparraute* (1402), *Masperaute* (1434), *Masherraute* (1443), *Masparruta* (1462), *Masperrauta* (1462), *Mazparraute* (1513).

Raymond (1873): *Manz-Barraute* (1105-1119, 104, 86. or.; 1119-1136, 5 eta 83. agiriak, 4 eta 69. orr.; 1150-1167, 128, 108. or.), *Mans-Barraute* (c. 1125, 93, 79. or.; 1150-1167, 106, 87. or.), *Mazbarraute* (1150-1167, 113, 94. or.), *Manz-Beraute* (1150-1167, 121, 103. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 440): *Mauzbarraute* (1080), *Mans-Barraute* (XII. m.).

Goihenetxe (1966: 286): *Manz-Barraute* (1119-1136), *Mans Barraute* (1119-1136), *Manz Beraute* (1150-1167), *Mazbarraute* (1150-1167), *Mans Berrauta* (1249), *Mans Berraute*, *Munsberraute* (1249), *Mazberraute* (1249), *Mezparraute* (1328), *Mazparrauta* (1344, 1396), *Amesberraute* (1353), *Masparraute* (1360, 1396, 1401), *Mazparraute* (1364, 1381, 1387, 1428), *Mazpiraute* (1381), *Mesparraute* (1383, 1391), *Mazparaute* (1388), *Masparralta* (1392), *Masparrauta* (1392, 1396), *Marcoeta* (1394), *Masperraute* (1451), *Masperrauta* (1462).

Gartzia Larrageta (1976-77): *n'Auger so fray donzet, seynner de Gabat e de Mazparraute; en Villem Bernart rector de la glisie de Masparraute* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 251): *Mauzbarraute* (1080), *Mansbarraute* (XII. m.), *Mazbarraute* (XII. m.), *Mazparraute* (1402), *Masperaute* (1434), *Masberraute* (1443), *Masparruta* (1462).

Orpustan (1990: 68): *manzbarraute* (1080, 1119-36), *mazberraute* (1119-36, 1304), *mazperaute* (1309), *mazparrauta* (1350), *mazparraute* (1413), *marchoete* (1413).

Zierbide (1993): *Mazparrauta* (1350-1353, 36. or.), *Mazparraute* (1350-1353, 39. or.), *Mazparraute* (Garrüzen, 1412-1413, 80, 83. orr.).

Zierbide & Santano (1995): *Sapien totz que jo, Pelegrin de Mazparraute* (1441, 347, 177. or.).

Zabaltza (1997): *en Villem Bernart, rector de la glisie de Masparraute* (...) *seyunner de Gabat e de Mazparraute* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Marchueta du*, **Hatanek** (1895: 12) *Marchota*, **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX) *Martsueta*, **Lhandek** (1926: XXXVI, 716) eta

Orpustanek (1990: 68) *Martxueta*, **Dassancek** (1966: 161) eta **Goihenetxek** (1966: 286) *Martxuta*, **Lemoinek** (1977: 251) *Martchuta*. Herritarren izena *martxuetarr* (**Lhande**), *martrutar* (**Dassance**), *Martxuetarr*, *Martxutarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Martruta* eta *martxutar* hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Martxueta* eta *martxuetar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Martxúta, *Màrtxután*, *MaRtxútaRà* (**E. Larre**), *MáRtxwetà*, *máRtxwelaRàk*, *MáR(t)xwetatik*, *MáRtxwetaràt*, *MáRtxwetàRàt*, *MaRtxwétakò eRiàk* badú étxe ánitz, éne kúsia *MáRtxwetàn bizi dà* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) alapan dagoen ardantzea dela dio, mahasti zuta; jatorrizko izenari silaba bat kendu zaiola uste du. **Dauzat & Rostaingen** arabera (1983 [1963]: 440) latineko *mansus* 'etxetiar bakarra duen bazterretxe modukoa' eta *Baroald* gizon izen germaniarra dira osagariak.

Corominesen irudiko (1972: 302-303) euskal eta erdal aldaerak hain desberdinak direnez ezin dugu baztertu, hasierako eta bukerako (-*aute* = -*eta*) identitatea gorabehera, lotura gutxiko bi izen desberdin direlako ustea. Hizkuutzalari katalanaren iritzian, euskal aldaera **Mansueta*-tik atera zatekeen (<*mansus* 'baserri, bazterretxe handia' + -*eta*), nahiz disimilazioa gauzatzea lekune horretan ez zaion biziki erraza. Biarnesek, berriz, Martxuetara joateko *Arrueta*-tik (*Arraute*-tik) igaro behar zutenez gero, **Mansuarraute* deituko zuten herria, zein euskaldunen ahotan *Ma(n)sbarraute* bihurtuko baitzen aurrenik eta *Masparraute* gero.

Lemoinek (1977: 251), Coromineseu bidetik, latineko *mansus* edo *mansiō-ren* eratorria dakusa leheu osagaian; bigarrena *Arraute* da autore honen arabera, eta bien arteko -*p* hori eufonikoa. **Orpustanek** (1990: 69-70) *Masparraute*-rendako Corominesek ematen duen azalpena onartzen du eta dio euskarazko izena erdarazkoaz bestelakoa dela. Azkenekoaren oinarritzat Garaziko *Marxoerri* (*Martxoberri* orain) kapare etxean ageri den *martxo* hilaren izena proposatzen du, baina gehitzen du ez dakiela batere *martxo* honek Erdi Aroko toponimian zer erran nahi zuen. Beranduagoko beste lau bateau (1999: 54, 118, 239-240) erraten du *Masparraute*-ren lehen osagai

mansu dela eta bigarrena *berroeta* 'lieu de broussailles', zein gaskoi fonetikan *berraute* bihurtzen baita. Liburu beroko hitz-zerrendan (333. or.) *maz* 'mas' (< *mansu*) aipatzen du.

Guk ez dakigu euskal eta erdal izenak etimo beretik atera diren ala ez, Corominesek erraten duen bezala hastean eta finitzean eitea badute ere. Zernahi dela, euskal aldaera ere zaharra da, Goihenetxek biltzen duen 1394ko *Marcoeta*-ren eta Orpustanek jasotzen duen 1413ko *marchoete*-ren ondorengoa baita. Lekuko zaharrena den horretan *Martzoeta*-ren moduko zerbait ikusi beharko da, ez *Markoela*.

Oragarre / Orègue

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 126): *Oregay* (1513), *Oregar* (1621), *Oreguer* (1665).

Castro (1957): *Oregue* (1394, XX, 853, 368. or.).

Goihenetxe (1966: 289-290): *Oreguerr* (1381, 1408), *Oreguer* (1385, 1400, 1405), *Oreger* (1387), *Dareguer* (1388), *Oreguerre* (1394), *Oraguer* (1395), *Urrerguer* (1398), *Orenguer* (1398), *Oregarren* (1399), *Ureguer* (1399), *Oregerr* (1403), *Oraguerr* (1404), *Orguer* (1407), *Orengiel* (1407), *Orreguer* (1407), *Oraiguer* (1407).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Pere, seynner de la Sale d'Orreguer; en [Remon] rector de la glisie d'Orreguer* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 206): *Oregay* (1513), *Oregar* (1621), *Oreguer* (1665).

Orpustan (1990: 71): *orreguer* (1316), *oreger* (1350), *oreguer* (1413), *oregay* (1513).

Zierbide (1993): *Oreguer* (1350-1353, 34, 42. orr.), *Oregue* (1412-1413, 84. or.).

Zierbide & Santano (1995): *aus bezins et huniversitas de le parropi d'Oraguer (...) los bezins de le parropi d'Oraguer* (1395, 274, 101. or.), *Espan, seynor d'Oreguer* (1372, 354, 201. or.).

Zabaltza (1997): *n'Arnalt, seynner d'Orreguer; en Pere, seynner de la Sale d'Orreguer* (1316, 265, 453. or.); *en [Remon] rector de la glisie d'Orreguer* (*ibid.*).

Euskal Testuak:

- "Bardotzen, Doniane-lohizunen, **Oraarren**, Mendiondoan eta Makean *lehia beraz orai beretik igi balite-ez ditugu izendatzen Ziberoko herri tarro zonbait (...)*", J. Etxepare (1984: 115).
- "Aldiz, zazpi sartu zaizkigu sailean lehen aldikoitz: Arbona, Kanbo, Irisarri, Mugarre, **Oragarre**, Donaixti eta Sara", J. Etxepare (1984: 119).
- "Ama Marie-Bibiane gure serora maitea **Oragarerat** izendatua da", Arraya (*Herria*, 1962-03-22, 607 zk., 3; Euskara Corpus).
- "**Oragarreko ttanita Mayi** (...) mahastiari buruz joan zen eta hango hesi batetan elorri xuri ziztro bat pikatu zuen", Landart (1978: 13).
- "Aita, maiz mintzatzen zitzaigun **Oragarre** Haizaharreaz (...)", Landart (1978: 48).

- "Zeren *Donamartiritik Oragarra*, patarrez-patar vinez joan behar baikenuen *Isturitzeko mendietan han-hara*", Landart (1978: 49).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Oraarre* dakar, Raymondek (1863: 126) *Orabarre*, Hatanek (1895: 12) *Oagare*, Azkuek (1969 [1905]: XXIX), Dassancek (1966: 161) eta Goihenetxek (1966: 299) *Orabarre*, *Oragarre*. Lhandek (1926: XXXVI, 814) *Oragarre*, *Oraarre* jasotzen ditu, Lemoinek (1977: 206) *Orabarre* eta Orpustanek (1990: 71) *Oraare*. Herritarren izena, autoreen arabera, hau da: *oragartarr*, *oraartarr* (**Lhande**), *oraartar* (**Dassance**), *Oraartarr*, *Oragaitarr* (**Orpustan**, "selon Lhande").

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Oragarre* eta *oragartar* hohetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Oragarre* eta *oragartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

OráaRè, *OàRén*, *oráaRtaRà*, *oráartaRà* (**E. Larre**), *OáRe*, *OáReàt*, *OáRetik*, *OáRèn*, *oáRtaRèk*, *oaRáRtaRàk* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 112) *Coa-gare* ulertzten du izena eta 'gaina' 'leku gora' adiera ematen dio. Autore honek dioenez *Oragarre* Amikuzeko oihaneko tokirik altuena da; hasierako *g-* kendu, moztu egin zaio. Lemoinek (1977: 206) *orre* 'genévrier' eta *garai* 'en haut' dakuski toponimo honetan. Orpustanek (1990: 71) *or-aguerre* ematen ditu toponimoaren osagaitzat; lehena *orre* 'ipurua' edo *oru*, *orue*, *orube* 'domaine, sol, emplacement de maison', 'place' da eta bigarrena, berriz, toponimian hain zabaldurik dagoen *agerre*, *Agirre* 'lieux en vue'. Osotasunak 'emplacement, ou domaine, ou sol en vue' da *orute*, *orube* hartuz gero, eta 'hauteur des genévriers' *orre* ikusiz gero.

Egungo euskal aldaeran edo 1621eko *Oregar-en* oinarrituz gero toponimoak Nafarroa Garaian kausitzen ditugun *Añezkar-en* eta *Ugar-en* bukaera bera dukeela kontn egin genezake, eta menturaz *Otsakar* eta *Ukar-ekin* nola-baiteko lotura dukeela; *Lakar* ere bada mugaz hegoaldean, eta *Lakarra* mugaz iparraldean. Hala ere, dokumentazioa ikusirik, garbi ageri da *Oregar*, *Oragarre* baino zaharragoak direla *Oreguer* (1372), *Oraguer* (1395), *Oraguerr*

(1404) eta hauek baino areago 1316ko eta 1407ko *Orreguer*, dardarkariekin, txistukariekin bezala, trakasarik aski izaten bada ere. Bilakaera, hortaz, hau izan daiteke: *Orreger* (hots, *Orregerr*) > *Oreger* (dardarkari disimilazioz) > *Orager* (bokal disimilazioz) > *Oregar* (metatesiz), *Oragar* (bokal asimilazioz edo azken dardarkariaren ondoko *e* > *a* irkitzeaz) > *Oragarre* (Iparraldeko eta Frantziako leku izen anitzetan gertatu den berrinterpretazeaz: *Frantziako, Frantzian* = *Frantzia + -ko, Frantzia + -n*; hortaz, *Pariseko, Parisen* = *Parise + -ko, Parise + -n*). Etimologia, dena dela eta erranak erran, iluna da guretako.

Ostankoa / Orsanco

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 127): *Orsacoe* (1120), *Orquancoe* (1513).

Raymond (1873): *Orsacoe* (119-1136, 84, 69. or., 1150-1167, 124, 106. or.), *Orsanchoe* (1150-1167, 124, 106. or.).

Goihenetxe (1966: 290): *Orsacoe* (1119-1136), *Orsanchoe* (XIII. m.), *Orsahaco* (1249), *Orçacos* (1293), *Orçancoe* (1294), *Horcanquoia* (1364), *Orçancoa* (1388), *Orcanquoia* (?), 1394), *Burçanco* (1395).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en guilem arcipreste de Mixe rector de las glisies de beyrie e d'Orçacoe* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 128): *Orsacoe* (1120), *Orquancoe* (1513).

Orpustan (1990: 59): *orsanchoe* (1119-36), *orsacoe* (1119-36), *orsahaco* (1119-36), *orzanquem* (1119-36), *orçacua* (1264), *orçacoa* (1292), *orçanchoz* (1304), *orçancoa* (1349), *arçanquoie* (1413).

Zierbide (1993): *Orçancoe* (1350-1353, 37. or.), *Orçanquoie* (1412-1413, 79. or.).

Zabaltza (1997): *rector de las glisies de Beyrie e d'Orçacoe* (1316, 265, 453. or.).

Carrasco (1999-1): *De francage de Orçacua et de Berina, 10 sultz* (1266, 219. or.).

Euskal Testuak:

– “Eman izenak lehen bai lehen: Joanes Goyhenetche, **Ostankoako auza-pezari**”, egile ezezaguna (*Herria*, 1989-04-06, 1998 zk., 5; Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Raymondek (1863: 127), **Hatanek** (1895: 11), **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetxek** (1966: 290), **Lemoinek** (1977: 128) eta **Orpustanek** (1990: 59) *Ostankoa* biltzen dute; **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX) *Otsankoa* du eta **Lhagdek** (1926: XXXVI, 830) *Ostankoa*, *Ostanko*. Herritarren izena *ostankoa* (**Lhande**), *ostankoar*, *Ostankoaar* (**Dassance**, **Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Ostankoa* eta *ostankoar* hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Ostankoa* eta *ostankoar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Ostánko, Ostánkwàn, ostánkoarRà (**E. Larre**), *Ostánko ostíkwen tirázteko, Ostánkwàn, ostánkoarrà* (**E. Etxarren**), *Ostánkwa, ostánkwaRàk, Ostánkwàt, Ostánkotik, Ostánkokò* méra eziutzen dút (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) ‘ur santua’ adiera ematen dio toponimoari. **Lemoineren** arabera (1977: 128) izen hau ezin azal daiteke euskararen bitartez eta *Ursantius* edo *Ursancus* antropónimoak proposatzen ditu oinarritako; gehitzen du itxuraz aldaera zaharrak sudurkarituak zeudela. **Orpustanek** (1990: 59-60, 1999: 339) Lemoineren azalpen antropónimikoa ezesten du eta gaineratzen oinarrian *urd-*en aldaera den *orz-* ‘dent, cassure’ edo *urz-* ‘petit plateau’ dagoela; bukaeran *-anko* atzizki arkaikoa dugu, *-askoren* kidea eta txikigarria.

Caro Barojaren bidetik (1990 [1945]: 102-110) antropónimo batean oinarriturik dagoela pentsa daiteke; Berako ikertzaileak Aiarako *Urzanico* herri hustua aipatzen du, *antropónimo + -icus* atzizkiaren bitartez sortu diren toponimoak aztertzean (cf. Nafarroako *Urzante* eta Aragoiko *Sabiñáñigo*, bigarrena *Sabinianus* batetik eta hau, azken tokian, *Sabinus*, *Sabinius*-etik). **Mitzelenak** (AV, 54) zenbait euskal toponimoren *-ango* bukaera erdal herri izenen *-anco*-rekin bat datorrela azaltzen du eta gehitzen **Bähr-ek** (1948: 38-39) *Durango* toponimoa *Turancus* antropónimotik eratortzen duela; Errenteriakoak *CIL*-en ageri den *Abilus Turanci f. domo Lucocadiacus* idazkuna ere aipatzeu du.

Gure ustez Erronkaribarko *Urzainki* herri izena Aiarako *Urzanico*-rekin lotua egon daiteke; bukaeran aurkezten duten aldea jatorrizko izena kasu banatan egoteari zor zaioke (*Ursanici* eta *Ursanicu(m)* adibidez). Nolanahi ere, hemen mintzagai dugun toponimoan haste-hastetik sudurkaridun / sudurkaririk gabeko aldaeren arteko aldizkatzea gertatzen da, bildutako lekukotasunetan ikus daitekeenez. Hau biziki garrantzizkoa da, besteak beste toponimoaren oinarrian antropónimoa dagoen edo beste zerhait dagoen kontu egiteko. Adibidez, Lintzoaingo *Orzakoa* etxe izenarekin loturik egon daiteke, honen etorkia zein den ez badakigu ere (cf. “Margarita de Orçacoa Viuda de Pedro de lusarreta y dueña de la casa que llaman de Orçacoa en la Valle de Erro», Uharteko p., 41, 1666).

Oraingo *Ostankoa* azaltzeko *Ortzankoa*-ren moduko batetik abiatu beharko dugu; bilakaera *bertze* > *beste-n* edo *ortzegun* > *ostegun-en* izan den bera izan da, irudi duenez.

Oharra:

Orzanco Nafarroa Garaiko deitura da egun.

Sarrikota / Charritte

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 48): *Sarricoata* (1513).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 176): *Sarricoata* (1513).

Goihenetxe (1966: 274): *Sarrita* (1366), *Sarritta* (1366), *Sarrite* (1366), *Ssarriette* (1381), *Sarricoata* (1513).

Gartzia Larrageta (1976-77): *e us perropiantz d'Iharre e de Biscay e de sarrite* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 207): *Sarricoata* (1513).

Orpustan (1990: 67): *sarrite* (1316), *sarritte* (1350), *ssarriette* (1381), *sarriocete* (1513).

Zierbide (1993): *Sarrite* (1350-1353, 37. or.), *Sarryte* (1412-1413, 83. or.).

Zabaltza (1997): *e us perropiantz d'Iharre e de Biscay e de Sarrite* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Charricota* du, baina ez dakigu Zuberoako izen bercko herria ez ote den. **Raymondek** (1863: 48), **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 917), **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 176), **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetzek** (1966: 274), **Lemoinek** (1977: 207) eta **Orpustanek** (1990: 67) *Sarrikota* biltzen dute. Herritarren izena *sarrikotarr*, *Sarrikotarr* (**Lhande**, **Orpustan**), *sarrikotar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Sarrikota* (*Arruta-Sarrikota-Amikuze*) eta *sarrikotar* (*arrutar-sarrikotar*) hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Sarrikota* eta *sarrikotar* hobetsi ditu; izen bereko Euskal Herriko beste herriren batetik bereizi behar denean *Sarrikota Amikuze* erabiltzeko agintzen du Akademiak.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Xàrikota (**E. Etxarren**), **Xarikotà**, **Xarikotàn**, **XarikotaRà** (**E. Larre**; honek hau gehitu zuen: *Badiré bi Xarikotà: pia ta gáina*), **Xarikotà**, óri erè

jüntatja dá Arrötakin; *xaRikotaRák*, *XaRikotat*, *XaRikotatik*, *XaRikotán*, *XaRikótan*, *XaRikotakó* méra, eztá méraik (**L. Kuri**).

Etimologia azalpenak:

Mitxelenaren arabera (1956: 173) zenbait toponimoren herri ebakerak azentua antzina bigarren silaban zihola pentsarazten du; adibideen artean *Mixe* / *Amikuze* eta *Charritte* / *Sarrikota* aipatzenten ditu.

Dauzat & Rostaingek, Gaveli jarraikiz, erraten dute hemen segur aski 'lieu du petit coteau' dugula (1983 [1963]: 176); osagaiak *sarri* 'mendikoa', -ko atzikizki txikigarria eta -eta lokatiboaren laburtzearen emaitza den -to (sic) dira. **Corominesek** (1972: 301) erdarazko *Charritte* aldaera euskarazko ebakera txikigarritik, *Xarrikota*-tik atera dela erraten du. Azaltzen du, orobat, euskal aldaerak silabak hobeki gorde dituela eta biarnesak, berriz, azentugunea atxiki duela.

Lemoinek (1977: 207) *saro*, *sari*, *tcharra*, *çara* 'basoa', 'zuhaitzez ingurutako artzainenzako etxola'-tik eratortzen du. Nabarmenzeko da izen honetan ez duela -eta "atzizki multzokaria" ikusten; bai ordea «*Sarrikotapea*» eta «*Sarrikota Gainea*»-n. **Orpustanek** (1990: 67-68) **sarri*-ko-eta ulertzen du toponimoa; autore honen arabera lehen osagaia *sarri* 'taillis, fourré, buisson' da eta bigarrena -ko atzikizki txikigarria edo -kun lekukoaren laburtzearen ondorea.

Itxuraz garbi samar dago izen hau Zuberoako *Sarrikotagaine* eta *Sarrikotapea*-rekin lotzekoa dela. Etimologiari dagokionez, uste dugu oinarrian *sarri* 'basso trinkoa' dagoela, eta ondoan -ko txikigarria duela. Atzikiaz kestion, zentzuzkoena -eta leku-ugaritasunezkoa dela pentsatzea da, gure ustean. Euskarazko eta erdarazko aldaeren arteko aldea lehenean atzikizki txikigarria agertzea eta bigarrenean ez agertzea da. Ez da hau kasu bakarra Euskal Herrian, zeren egon ere Arakilen erdaraz *Murgindueta* eta euskaraz *Murgieta* deitu izan den herria baitago (ikus *NHI*, 79. or.). Bien arteko desberdintasuna lehenak aurkezten duen -ndo atzikizki txikigarria da; gainerako osagaiak berak dira, *Murgi* eta -eta. *Sarri*, bestalde, ugaria da toponimian; gure herrian, Uxuen, generikotzat agertzen da erdal dokumentazioan, garai batean euskaraz -eta menturaz erdaraz ere bai-hala zelako, jakina. Hurrengo hauek kausitu ditugu: *Sarria de Aldamara*, *Sarria de Artabakoitz*, *Sarria de Berage*, *Sarria de Dorrondiaga*, *Sarria de Larrageta*, *Sarria de Pipiratu*, *Sarria de San Nicolás*, *Sarria de Sulue*, *Sarria de Villantigua* eta *Sarria de Zaldunaga* (ikus Salaberri, 1994: 831).

Sorhapürü / Sorhapuru

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 162): *Sorhapuru* (XII. m.), *Soharpuru* (XII. m.), *Soarpuru* (XII. m.), *Sorhapure* (1472), *Sorhaburu* (1665).

Raymond (1873): *Soharpuru* (1119-1136, 5, 5. or.), *Sorhapuru* (1150-1167, 4, 3. or.), *Soarpuru* (1150-1167, 4, 3. or.).

Castro (1957): *Urtungo de Sorhaburu* (1393, XX, 264, 112. or.).

Goihenetxe (1966: 299-300): *Soharpuru* (1119-1136), *Soarpuru* (1150-1167), *Sorhapuru* (1150-1167, 1389), *Soraburu* (1249, 1266, 1293, 1328, 1358, 1389, 1393, 1397, 1398), *Sorapuru* (1328, 1365), *Sorhaburu* (1355, 1356, 1387, 1391, 1394, 1398, 1399), *Sorarpuru* (1395), *Sorralburu* (1398), *Sorheburu* (1401), *Sorhapure* (1472).

Lemoine (1977: 208): *Sorhapuru* (XII. m.), *Soarpuru* (XII. m.), *Sorhapure* (1472), *Sorgaburu* (1665).

Orpustan (1990: 53): *saharpuru* (1119-36), *soarpuru* (1150-67), *sorhapuru* (1150-67), *sorhaburu* (1304).

Euskal Testuak:

- "Abense-tarrak izan ziren *Sorrapürük jaun*", Lafitte (1990: 155)
- "Hiru eliza, eskualde honentzako bereziak, altxaturik dira Zuberoako araberriko hiru zeinutegirekin: Ezkil-dorre hirukoitzarekin *Sorhapürü*, Berhuetan eta Haranbeltzen", J. Casenave (*Amikuze*, Euskara Corpusa).
- "Donapaleuko kantonamenduan, zazpi udaletxe eta hamalau herrixka beren elizekin zuberotarrak dira, hona herriak: Arübe, Berroeta, Domintxaine, Errabarreita, Etxarri, Itorrotz, Jestasü, Lohitzüne, Oihergi, Olaibi, Ozagaiñe, Pagola, *Sorapürü*, Zilekon", Peillen (*Anuario de Eusko Folklore*, 1994-1995, 39 zk., 224; Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Lhandek (1926: XXXVI, 937) *Sorhapuru* dakar, **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetxek** (1966: 299) eta **Lemoinek** (1977: 208) *Sorhapürü*. Herritarren izena *sorhapurutarr* (**Lhande**), *sorhapürtar* (**Dassance**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Sorhapürü* (*Larribarre-Sorhapürü*) eta *sorhapürtar* (*larribartar-sorhapürtar*) eman zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Sorhapiürü eta sorhapiürtar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

So/h)apüürü, Soápüün (E. Larre), Soapü¹¹ (E. Etxarren), Soápüün ehün bát jénde hízi dirá, SoRápüükwèk eskiwára úntsa emáiten duté, Soápüürat, Soápüürütik (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Lemoinek (1977: 208) *sorho, sorha* ‘champ cultivé, puis pré’ eta *-puru, -buru* ‘au bout du’ dakuski toponimo honetan. Orpustanek (1990: 53) toponimoaren osagaiak *sorha-buru* ‘limite des champs (ou des près)’ direla erraten du; bigarrenaren hasierako ahoskabea lekuneari edo zubere-rari zor zaiola uste du.

43. Azentu nagusia azken *ii* horren gaïnean du.

Uhartehiri / Uhart-Mixe

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 170): *Ufart* (XII. m.), *Huart* (1384), *Uhart-Juson* (1599), *Uharte-Juson* (1621), *Uharte-Jusson* (1621).

Raymond (1873): *Pers deu Fard* (c. 1125, 79, 63. or.), *Petrus de Ufart* (1135-1136, 87, 73. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 | 1963]: 689): *Ufart* (XII. m.), *Huart* (1384).

Goihenetxe (1966: 303-304): *Pers deu Fard* (c. 1125), *Ufart* (1135, 1136), *Uhart* (1328, 1351, 1353, 1365, 1378, 1385, 1388, 1389, 1392, 1393, 1396, 1405, 1428), *Uart* (1341-1342, 1381, 1405), *Uhart Suzon* (1351), *Huart de Mixa* (1364), *Huart* (1384), *Uhuart* (1405, 1406, 1407), *Huhart Suzon* (1428).

Gartzia Larrageta (1976-77): *us perropiantz d'Uhart suson* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 209): *Ufart* (XII. m.), *Huart* (1385), *Uhart Jusou en Navarre* (1599), *Uharte-Juson* (1621).

Orpustan (1990: 52): *deu fard* (1125), *ufart* (1135-36), *uhart suson* (1316), *uarte* (1351), *huart* (1385), *uhart* (1413).

Zierbide & Santano (1990): *E jo, Guillem Arnaut d'Uhart, notari public de Mixe* (1344, 6, 50. or.).

Zierbide (1993): *Huart Suson* (1350-1353, 33. or.), *Uhart* (1412-1413, 75. or.).

Zabaltza (1997): ...*us perropiantz d'Uhart suson* (1316, 265, 453. or.).

Carrasco (1999-1): *A don Bertran de Huart* (1266, 354. or.).

Euskal Testuak:

- “**UHARTE-IRI** (414 arima): 1.200”, egile ezezaguna (*Eskualduna*, 1924-09-05, 1.292 zk., 2; Euskara Corpusa).
- “**Uharte, bizi zirea?** / *Zertan duzu arthaldea?* / *Garruze Pelegrinean axuririk sortu dea?* / *Orbaizetako maldak hain baitaude beha...*”, Otsobi (1992: 290).
- “*Jaureguy Jean Uharte-hirikoa Marie Camalbidekin*”, egile ezezaguna (*Herria*, 1962-03-22, 607 zk., 3; Euskara Corpusa).
- “*Jauregi ederrak badira ere Arberatzen, Bizkaian, Etxarrin, Itorrotzen, Lukuzen eta Uhart-hirin*”, Casenave (1983: 9).
- “...eta 1905-ean **Uharte-iriko bere jauregian hila**”, Lafitte (1990: 224).

– “Gilentegirat jin zen mutiko zozoska bat: Erramun, Gilenen kusi bat, Gehazinaren ahizpa baten semea. *Uhartiarra*. Alabainan lanen egiteko ez ziren aski jende Gilen juanez gero”, Etxamendi (1988: 71).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) eta **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX) *Uharte-hiri* dakin, **Hatanek** (1895: 11) *Uhart*, **Lhandek** (1926: XXXVI) *Uharte-hiri* biltzen du lehenik eta *Uharte*, *Uhartarr* gero (ibid., 999). Toki berean *Uharte-garazi*, *Uharte-hiri* bat bertzat hartzen ditu eta ‘*Uhart-Cize*’ itzultzen; *Uharte Garaziko* bizilaguna *Uhartiarra* da autore honen arabera. **Dassaucek** (1966: 161) *Uharte-hiri* eta *uhartiar* biltzen ditu, **Goihenetxek** (1966: 303) *Uharte Hiri*, **Lemoinek** (1977: 209) *Uharte-hiri* eta **Orpustanek** (1990: 52) *Uharte*, *Uhartiri* eta *Uhartarr*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 102) *Uharte-hiri* eta *uhartiar* eman zituen aldaera araututako.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Uharte-hiri* eta *uhartear*, *uhartehiriar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Uárte hiri; *Wartíri*; *wártjarràk értentzutén*, *bá bá*, *güpezalá*, *uárteíri* (**Etxarren**), *UáRtiri* (**E. Larre**), *UáRteíri*, *uáRtjaRàk*, *UháRtiàt*, *U(h)áRtitik héldü niz gileat*, *UáRtirin*, *UáRtekò dá* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) ‘ur artean’ azaltzen du topouimoa; honen arrazoia herriari izena eman dioten eliza eta gaztelua beheraxeago batzen diren bi uren, bi errekan artean egotea da. **Mitxelenak** (AV, 96, 572) (*h*)ur izenaren elkarketako aldaerak diren *u(h)-*, *ug-* dakuski *Huarte*, *Ugarte* eta bestetan; bigarren osagaia *arte* ‘tartea, bitartea, erdiko gunea’ da.

Dauzat & Rostaingen arabera (1983 [1963]: 689) toponimoaren osagaiak *ur-en* aldaera den *uh* eta *arte* dira, eta erranahia ‘confluent’; **Lemoinek** (1977: 209) *ur-en* aldaera den *uh-* eta *-arte* ‘au bord de (la Bidouze)’ dakuski toponimoan. **Orpustanek** ere *ur-arte* ‘entre les eaux’ (*Entraigues*, *Entragues* okzitanieraz) ikusten ditu hemen (1990: 53) eta erraten euskal izeneko *iri* ez dela egungo ‘hiria’, latineko *villa* ‘domaine rural’ baizik. Ikus *Donamartiri*.

Unaso / Oneix

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 125): *Onex* (1472), *Onecx* (1513), *Oniz* (1621).

Goihenetxe (1966: 289): *Onex* (1388, 1396, 1472), *Onasso* (1394), *Oneys* (1394).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en P(ere) rector de las glisies de Camo e d'Oneyx* (1316, 166, 651. or.), *n'Arnalt Santz caperan d'Oneyx* (*ibid.*, 658. or.).

Lemoine (1977: 242): *Onex* (1472), *Oniz* (1621).

Orpustan (1990: 61): *onnaçu* (1249), *oneyx* (1316), *honeis* (1350), *onasso* (1394), *oneys* (1413).

Zierbide (1993): *Honeys* (1350-1353, 38. or.), *Oneys* (1412-1413, 81. or.).

Zierbide & Santano: *Sapin totz que jo. Arnaut d'Apaleçague, de la parropie d'Oneys* (1395, 264, 94. or.), *Ossoa d'Oneys, baile del rey en Cisia* (1247, 354, 186. or.).

Zabaltza (1997): *en P(ere), rector de las glisies de Camo e d'Oneyx* (1316, 265, 453. or.), *Arnalt Santz, caperan d'Oneyx* (*ibid.*, 458. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Raymondek (1863: 125), **Azkuek** (1969 [1905]: XXXIX), **Lhandek** (1926: XXXVI, 808) eta **Lemoinek** (1977: 242) *Onaso* biltzen dute; **Hariztoik** (1977 [1883]: 341) *Unhasso* du, **Hatanek** (1895: 11) *Onasso*, *Onaso*, **Dassancek** (1966: 161) eta **Goihenetzek** (1966: 289) *Unaso*, eta **Orpustanek** (1990: 61) *Onaso*, *Unaso*. Herritarren izena *onastarr* (**Lhande**), *unastar* (**Dassance**), *Unastarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Unaso* (*Amenduze-Unaso*) eta *unastar* (*amenduztar-unastar*) hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Unaso* eta *unastar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Unáso, Unáson (**E. Larre**), *Onáson dá* (**E. Etxarren**), *Onáso, óri (el)rè juntatja dá Améndüzezin*; *Onásò, onástaRàk, bauit Onasón tánta xaaRàt*, *Onásotik, Ùnasón* (**L. Kuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) ez bururik ez buztanik ez duen 'toki ona' adiera emanen dio. Antzekotzat hartu behar da Lemoinek (1977: 242) proposatzen duen *honor* etimoa, hortik abiaturik ez lekukotasun zaharrak eta ez euskarazko aldaera azaltzerik ez dagoelako. Orpustanek (1990: 61), Lemoineren azalpena txarretsi ondoren, **Onaitzu* moduko bat proposatzen dn egungo aldaeren iturburutako; erroa *on(a)* "mal identifié et probablement oronymique" dateke. Zuberoako *Oniz(e)*-n dagoen bera, edo egun Gipuzkoan aurkitzen dugun *unano* 'anbuloa'. Atzikia *-atzu* da autore honen irudiku; amaierako *-u* > *-o* urratsa disimilazioari zor zaioke.

Zilhekhoa / Sillègue

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 161): *Silegoe* (1472), *Silengoa* (1513), *Sillègue-les-Domezain* (1734).

Goihenetxe (1966: 298): *Silieugue* (1381), *Ssileuga* (1396). *Silegoe* (1472), *Silengoa* (1513).

Gartzia Larrageta (1976-77): en *Guilem rector de la glisie de Silengue* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 210): *Silegos* (1412), *Silengos* (1513), *Sillègue-lès-Domezain* (1734).

Orpustan (1990: 56): *sileugue* (1316), *silegoe* (1350), *silleugue* (1413).

Zierbide & Santano (1990): *Guillem de Licetche, obrer de la glisie parropiau de Silengue, dela terre de Micxe* (1383, 179, 172. or.).

Zierbide (1993): *Silegoe* (1350-1353, 29. or.), *Silegoa* (1350-1353, 31. or.), *Sillengue* (1412-1413, 77. or.), *Sillenge* (1412-1413, 80. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Sapin totz que jo. Arnaut Arremon d'Irigoyhen, de la parropie de Silheugue* (1395, 266, 97. or.).

Zabaltza (1997): en *Guillem, rector de la glisie de Silengue* (1316, 265, 453. or.).

Euskal Testuak:

- "Donapaleuko kantonamenduan, zazpi udalatxe eta hamalau herrixka beren elizekin zuberotarrak dira, hona herriak: Arübe, Berroeta, Domintxaine, Errabarreita, Etxarri, Itorrotz, Jestasü, Lohitzüne, Oihergi, Olaibi, Ozagaiñe, Pagola, Sorapürü. **Zilekoa**", Peilen (Anuario de Eusko Folklore, 1994-1995, 39 zk., 224; Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Raymonden arabera (1863: 170) euskaraz *Silhecoa* erraten da; **Lhandek** (1926: XXXVI, 928) eta **Lemoinek** (1977: 210) *Silhekhoa* jasotzen dute, **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetzek** (1966: 298) eta **Orpustanek** (1990: 56, 1999: 61) *Zilhekhoa*. Herritarren izena *silhekotarr* (**Lhande**), *zilhekoar* (**Dassance**), *Zilhekotarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Zilhekhoa* (*Arberatze-Zilhekhoa*) eta *zilhekoar* (*arberaztar-zilhekoar*) hobetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Zilhekoa* eta *zilhekoar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

*Zilekoá*⁴⁴, *Zilekwá* (**E. Larre**), *Zilekoà*; *Zilekwá*, órirè jüntätja dá Altbázekin; *zilekwáRtaRák*, *Zilekwàn*, *Zilekwát*, *Zilekotik* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Lemoinek (1977: 210) *zilhoka* 'bas-fond, caverne'-tik eratortzen du; **Orpustanek** (1990: 56-57) **zilho-leku* 'lieu de dépressions' proposatzen du azalbide nagusitzat eta zentzu bereko *zilo-gu(n)a* bigarren etimotzat. Beranduagoko beste lan batean (1999: 61) erraten du toponimo honen oinarrian *zil(h)o* dagoela.

Hemen, berriz ere, zenbait lekukok barneko sudurkaria dute eta beste batzuek ez, *Orzakoa* – *Or(t)zankoa* – *Ostankoa-n* bezala. Sudurkari horrek, beharbada, ondoko belarea ahostundu duke; horrelako soinurik ez zenean, ordea, ahoskabeak bere horretan iraun zukeen.

44. Hondarraitzineko bokala ez-silbagilea da.

Zohazti / Suhast

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 164): *Suhast* (1513).

Goihenetxe (1966: 301): *Suast* (1373, 1395), *Suhast* (1388). Behauzen *Guillem Arnaut Suastico* ageri da, baina ez dakigu aztergai dugun izenarekin zerikusirik baduenez (ibid., 269. or.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Brun, seynner d'Arboet; en Ptere) rector de las glisies d'Arboet e de Suhast* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977): *Suast* (1513).

Orpustan (1990: 59): *suhast* (1316, 1413), *suast* (1350).

Zierbide (1993): *Suast* (1350-1353, 30, 31. orr.), *Suhast* (1412-1413, 78, 80. orr.).

Zabaltza (1997): *en Ptere), rector de las glisies d'Arboet e de Suhast* (1316, 265, 453. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 12) *Sohasti* du, **Lhandek** (1926: XXXVI, 945) *Suhasti*, **Dassancek** (1966: 161), **Goihenetxek** (1966: 301) eta **Orpustanek** (1990: 59) *Zohazti*; **Lemoinek** (1977: 211), berriz, *Suart* (sic) jasotzen du. Herritarren izena *suhastiarr* (**Lhande**), *zohaztiar* (**Dassance**), *Zohaztiar* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Zohazti* (*Gamue-Zohazti*) eta *zohaztiar* (*gamuar-zohaztiar*) hautatu zituen.

Akademiaren azkeu erabakia:

Euskaltzaudiak (2003: 1034) *Zohazti* eta *zohaztiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Kamúzuáhti, Zoázti (**E. Etxarren**), *Zoázti* (**E. Larre**), *Zwárti, bér gáuza geRtátü zén hemén, Gámwe tá Zuázti; Zóazti; Gámwe etá Zoázti jüntätjäk dirá; Gamwé ta Zóazti jüntätü dá Aizitzekin; Gámwe ta Zoáztkiwañk dénak emén pasátzan dirá; ZoháztjaRák, zoáztaRék, Zoháztirát, Zoáztitik, Zoaztin* (**L. Xuri**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 12) *sü-hasti* 'larre tokia' ulertzen du izena eta azaltzen eliza larre edo belartsoro artean dagoela, eta behiala gaztelua ere bazela, hura ere larrez ingurutua. **Lemoinek** (1977: 211) *zuhaitz*-etik eratortzen du eta **Orpustanek** ere bai (**zuha(i)tz-ti* 'plantatiou d'arbres'); Ortzaizeko ikertzailearen irudiko (1990: 59) *Arboti*-ren bete-beteko dobletea da hau (ikus *Arboti* sarrera)

Zohota / Sussaute

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 165): *Sosaute* (1384), *Sossaute* (1405), *Susauta* (1513), *Susaute* (1519).

Goihenetxe (1966: 302): *Sosaute* (1249, 1351, 1384), *Sossaute* (1351, 1363, 1393, 1394, 1395), *Souffauta* (1357), *Soffaute* (1357), *Sessaute* (1362), *Sosauta* (1365), *Sussaute* (1429).

Gartzia Larrageta (1976-77): en *G. Arnalt rector de la glisie de Sossaute* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 211): *Sosaute* (1384), *Sossaute* (1405), *Susauta* (1513), *Susaute* (1519).

Orpustan (1990: 57): *sosaute* (1249, 1350), *sossaute* (1413).

Zierbide & Santano (1990): *Sapien totz que jo, Arnaut Lup, seynhor de Luxe, confessi aver recebut de vos, Guasernaut de Sent Esteven, et Johan de Sossaute, tributados deus peatges d'Ostabat, de Sent Palay et de Guerris* (1363, 33, 70. or.).

Zierbide (1993): *Sosaut Gamo* (1350-1353, 30. or.), *Sossaute* (1412-1413, 77. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Bernat de Sossaute* (1393, 246, 68. or.).

Zabaltza (1997): en *G(uarcie) Arnalt, rector de la glisie de Sossaute* (1316, 265, 453. or.).

Ruiz (1998): *A García Arnald de Sant Esteuan et a maestre Johan de Sessaute, tributadores de los peages de Ostauayles, de Sant Pelay et de Garriz, salut* (1362, 343, 35. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Hatanek (1895: 11) *Sosuta* du, **Azkuek** (1969 [1905]: XXIX) eta **Corominesek** (1972: 301-302) *Zozueta*, **Lhandek** (1926: XXXVI, 939) eta **Lemoinek** (1977: 211) *Sosueta*, **Dassancek** (1966: 161) eta **Goihenetxek** (1966: 302) *Zohota*, **Orpustanek** (1990: 57) *Zozueta*, *Zohota*. Herritarren izena *sosuetarr* (**Lhande**), *zohotar* (**Dassauce**), *Zozuetarr*, *Zohotarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Zohota* (*Arboti-Zohota*) eta *zohotar* (*arbotiar-zohotar*) hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Zohota eta zohotar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Sóta, Soóta (**E. Larre**), Zóotà, órirè jüntátja dá Arbótiñin, erriko étxea Arbótin dá, Zoótan eztá; Zoótaho eRiák badú, Zoóturat, Zohótatik, Zóhotán, zoótaRà, Zoótakò elizá háundia dá (**L. Xuri**), Zóta, Zahóta, zotár, arbótizo-táko (**EHHA**).

Etimologia azalpenak:

Hatanek (1895: 11) 'larre zuta' ulertzen du izena. Corominesek (1972: 301-302) *Zozueta* (Azkuerenetik hartu du?) / *Sussaute* parea *Arrueta* (*Arruta*) / *Arraute*, *Berrueta* / *Berraute* dauden erlazio berean dagoela uste du, hots, erdarazko aldaerentzako -aute horiek euskarazko -ueta-tik atera direla, azken batean. Jakintsu katalanaren arabera honen oinarrian *zuzu(n)eta* dagoke, hots, 'lertxun + -eta'. Azentua lehen silaban zuen *Zízueta* aldaera **Sússeute* bilakatu zatekeen erromantzean Ichenik (lekune atonoko diptongoaren bi osagaien metatesiaz), *Sussaute* gero eta, egungo okzitaniar hizkeran guztiek duten proparoxitonoen aurkako joeraren ondorioz, *Sussaute* azkenik, *Arrueta* > *Arraute* > *Arráute*, *Sórhueta* > *Sóraute* > *Chéráute*, *Bérrueta* > *Berráute-n* bezala.

Lemoinen arabera (1977: 210-211) osagaiaak segur aski *zuhaitz* eta *alde (aute)* 'près de' dira. Orpustanek (1990: 57) euskarazko oraino *Zohota* aldaerentzako bigarten txistukariaren ezabaketa gertatu dela dio, asimilazio edo beharbada tabuz, *zozo-eta-k* ('lieu de merles'; *zozo* euskaraz 'sot' eta 'écervelé' izan daitekeela oroitazten digu) gaskoiz *Sossaute* (1413) ematen baitu. Hau, halarik ere, eta fonetikaren aldetik arazorik ez izanagatik, ez zaio onartzeko modukoa iruditzen, "puisque les noms d'oiseaux sont exceptionnellement rares, sinon même absents en toponymie basque". Beste azalpenak (soro, zur...) "phonétiquement presque impraticables" iruditzen zaizkio.

Puutu honetan gogorarazi nahi dugu Nafarroa Beherean, Garazin, Arnegi (< *Arranegi*; cf. Nafarroa Garaiko *Aguilar Kodeskoa*) dugula eta, beraz, ortzaiztarrak egiten duen bezalako baieztapen biribilik ezin dela egin, hegazti izenak toponimian ez agertzeaz.

Zokotze / Succos

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 164): *Suquos* (1513).

Goihenetxe (1966: 301): *Succoz* (1293), *Sucos* (1293, 1364, 1388, 1396), *Suquoce* (1394), *Sucusse* (1395).

Gartzia Larrageta (1976-77): *en Villem Pere rector de las glisies d'Amarotz e de Succos* (1316, 166, 651. or.).

Lemoine (1977: 236): *Succos* (1513), *Suquos* (1513).

Orpustan (1990: 70): *succos* (1304), *ssucos* (1350), *cucos* (1413).

Zierbide (1993): *Sucos* (1350-1353, 35. or.), *Cucos* (1412-1413, 84. or.).

Zabaltza (1997): *en Villem Pere, rector de las glisies d'Amarotz e de Sucos* (1316, 265, 453).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Raymond (1863: 164), **Luchaire** (1874: 7) eta **Lemoineren** arabera (1977: 236) euskaraz *Sokuece* erraten da. **Hatanek** (1895: 10) *Socose* dakar, **Lhandek** (1926: XXXVI, 934) eta **Caro Barojak - Hariztoik** (1945: 110) *Sokueze*, **Dassancek** (1966: 161) eta **Goihenetxek** (1966: 301) *Zokhozü*, **Orpustanek** (1990: 70) *Zokoze*, Herritarren izena *sokueztarr* (**Lhande**), *zokhoztar* (**Dassance**), *Zokostarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Zokotze* (*Amorotze-Zokotze*) eta *zokhoztar* (*amorotzar-zokhoztar*) hautatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003: 1034) *Zokotze* eta *zokostar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako lekukotasunak:

Süküzè (*Züküzè?*), *Zukótze* (*Sukótze?*), *sokóztaRà* (**E. Larre**), *Sukótze*, *Sukótzèn*, *Sukóztarrà* (**E. Etxarren**), *Sukótzeko heRiràt badirá amöst bát kilometrà*, *Sokózekò bídja...Gámwerà(t)*, *Sokózü*, *sokóztaRák*, *Sokózeàt*, *Sukózetik*, *Sokózekò elizá ttipia dá*, *sokóztaRék eskwára úntsa emáiten duté*, *Süküzekò⁴⁶ eRiák* (**L. Kuri**).

46. Azentu nagusia bigarren a-ren gainean da.

Etimologia azalpenak:

Luchairek (1874: 7) Succos forma euskarazko *Sokuece*-tik ateratzen dela dio eta “osakera etimologikoa aski bistakoa” dela, baina ez du bestelako azalpenik ematen. **Hatanek** (1895: 12) ‘endroit de recouin’ azaltzen du topónimoa eta erraten herrixka hau zokondo batean dagoela, zein bertara iritsi ezean ez baita ikusten ahal. **Caro Barojak** (1945: 110) **Hariztoi** abadearen zerrendatik *Sokueze* biltzen du, ikusi bezala, eta zehazten hau latineko *-icus*-etik ateratako *-iz* atzizkia duten Hegoaldeko herri izenekin erlazionaturik dagoela.

Lemoinek (1977: 236) *succa* (okz.), *suc* (gask.) ‘souche’-tik eratortzen du eta erraten segur aski ‘enbor, motzondo, erroak dauden tokia’ datekeela; bukaera *-tze* “indartzeko atzizkia” da autore honen arabera. **Orpustanek** (1990: 70) okzitanierazko eta gaskoiko *succa* onartzen du, baina gehitzen du euskarako *zoko* eta *zok(h)orr* ezin direla alde batera utzi. Atzizkia, autore honen ustean, *-oz* toponimikoa da, diptongoa bitxia izan arren, aipatu atzizkia *-ues* bakarrik Nafarroako eta Aragoiko alderdi batean bihurtzen baita.

6. AGARAMONT / GRAMONT

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 73): *Agramont* (XII. m.), *Castrum Acrismontis* (1244), *Agremont*, *Aigremont* (XIII. m.), *Egremont* (1399), *Grantmont* (1456).

Raymond (1873): *Agramont* (1105-1119, 8, 57; 9 eta 45. orr.; 1150-1167, 106, 112, 113, 117, 121, 142; 87, 116, 92, 93, 94, 99 eta 103. orr.; 1213, 129, 109. or.), *Agrimonte* (1119-1136, 97, 99; 80 eta 82. orr.).

Goihenetxe (1966): *Agramont* (1249, 1266, 1326, 1347, 1350, 1353, 1360, 1368, 1374, 1378, 1385, 1386, 1387, 1389, 1428; 397, 399, 401 eta 405. orr.), *Gramunt* (1252, 397 eta 398. orr.), *Acromonte* (1327, 1328, 1386; 397 eta 400. orr.), *Egermond* (1328, 397. or.), *Eggremund* (1328, 397. or.), *Agremont* (1348, 1378, 1390, 1414; 397, 399 eta 400. orr.), *Gramonte* (1358, 399. or.), *Aigremont* (1385, 1396, 400. or.), *Egremont* (1400, 400. or.), *Gramont* (1415, 1428; 400 eta 401. orr.).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Gramont* (1305, 133, 592. or.).

Zierbide & Santano (1990): *Arnaut Guillem d'Agramont* (1305, 1, 38. or.), *Gracian de Gramont*, *Arnaut Guillem de Gramont* (*ibid.*, 39. or.), *Pes d'Agramont, escuder* (1377, 72, 101. or.), *Fortaner d'Agramont* (1378, 90, 112. or.), *Arnaut Aremon, seynor d'Agramont* (1378, 92, 113. or.), *Berdot d'Agramont, seynor d'Anus* (1378, 94, 115. or.).

Zierbide & Santano (1995): *Arnaut Aremon, seynor d'Agramont* (1387, 221, 44. or.), *Arnaut Arremon, senihor (sic) de Gramon* (*ibid.*, 1397, 287, 111.

or.), *Johan de Gramont* (ibid., 1397, 288, 112. or.), *Sapien totz que jo, frances, seinhor de Gramont* (ibid., 1437, 345, 176. or.).

Zabaltza (1995): *del castiello d'Agramont que Uuiian d'Agramont lo touo del rey* (c. 1308, 257, 242. or.), *Arnalt Guillem d'Agramont* (ibid., 244. or.).

Zierbide & Santano (1997): *Johanne de Acromonte* (Iruñea, 1542, 36, 192. or.).

Barragán (1997): *Arnalt Guyllem, seynnor d'Agramont* (1329, 52, 83. or.), *eyll heredero de Agramont (...) seynnor de Agramont (...) los castieylos de Agramont et de Bidaysson* (1329, 55, 89. or.), *inter dominos de Luxa et d'Acromonte (...) super dominis de Luxa et de Acromonte* (1341, 142, 248-249. orr.).

Zabaltza (1997): *E io, Ferran de Caresse, per la auctoritat de mosser de Gramont en lo dit loc de Bidaxe notari public* (1305, 184, 333. or.).

Ruiz (1997): *Martinus Henrici, vexillarius, dominus de Acromonte, Arnaldus Raymundi de Acromonte* (1350, 3, 4. or.), *Bertran d'Agremont* (1359, 200, 236. or.).

Ruiz (1998): *seynnor d'Agramont* (1362, 372, 60. or.), *don Arnalt Remon, senyor d'Agramont* (1362, 390, 76. or.), *don Arnalt Remon, seynnor d'Agramont* (1362, 399, 91. or.).

Carrasco (1999-1): *Per lo despens don Bernart de Atxa, et de Bernart de Siuals et de Oger de Agramont, quant estaban en Sant Pelay, 108 soltz, 9 diners* (1266, 221. or.).

Euskal testuak:

"Eta dena den beçala erran deçadançat, Çure verthute handiac, Andreá, eta principalqui nic orain aippatu ditudanac, bayeta orduan çure Loctenent general **Agramondeco** Iaunaren ezhortatione handiac (...)", Leizarraga (1990 [1571]: 251-252).

- "...eta Errege-orde Nafarroako, zeñaren baratxtasun modu andikoaz baliatu izan zan Errege Fededuna, **Agramontestar**, eta Beaumontestarren berezkiak donarioturik bakean ifinteko", Iztueta (Gipuzkoako probintziaren kondaira; OEH-ko Testu Corpusa).

- "Ago, urzoa, izilik Franzian ez duk Anglesik. **Agaramuntek** Baionan jinak oro erhaitean tik. Eztuk Petiriñalako zaragolla luze hetarik", Euskal Baladak (Euskaltzaindia, OEH-ko Testu Corpusa).

"Auzoak hortzak xorroxturik kanpotik beha, eta barnean Nafartar guziak ondikotz ez ados, batzu **Agramontes**, Erregearen alde, hala

nola Echauze Baigorriara, besteaek Bamontes, Erregez kanbiatzeko prest”, P. Narbaitz (*San Frantses Jatsukoa; OEH-ko Testu Corpusa*).

- “*Horrela biltzen dituzte heren saretara, bertzeak bertze: Bidaxuneko Agarramont, Makeako Belzuntze, Meharineko jauna (...)*”, Lafitte (1990: 107).
- “*Agarramunt, Belzuntze, Meharine jaunek eta zonbait adixkidek Leizarraga hazkarki sustatu zuten, ez etsitzeko*”, Lafitte (1990: 108).
- “*Hiru minixtro protestant baziren hirixka hortan, zeren zen Lapurdiko muga-mugan eta hertzalde Bidaxuneko Agarramonten gerizapean*”, Lafitte (1990: 109).
- “*Oroitzen bagara gainera Agaramonteko dukearen gizona eta liburuzaina zela Arlande Oihenart bere denboran, ikusiko dugu errazki zein interesgarria izan den, Baionako Erakustokiko zuzendariak, Ribeton jaunak, Bidaxuneko jauregian, hots duke ospetsuaren eremuan, egina-razi digun itzulia*”, P.X. (Piarres Xarriton?, “Badela zer ikas Oihenartekin”, *Herria* 1992-10-01, 6, Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Orpustanek (1980: 95-96) *Agaramont, Agaramentisak* (Zuberoan) biltzen ditu, bai eta *Agramontesak* edo *Agaramontesak* ‘les Gramontais’ alderdi izena ere.

Ahoz bildutako formak:

Agramón horjék heméntzirén lehénik; ERititik abjátu dirá horjék, agramón horjék (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Orpustanek (1980: 96) izena euskarazko *ager(re)-mendi* ‘mont en vue’, edo *gar-mendi* ‘mont rocheux’-etik eratortzen du, nahiz aitortzen duen hizkuntza honetako etorkia frogakizun dagoela oraino. Erdarazko aldaerak hasierako *gar-* edo *ager-* horien hurbiltzeak besterik ez dirateke, eta *mont* bigarren osagaia *mendi*-ren itzulpena. Jarraian, ordea, erraten du itxurak itxura erdarazko izena ez dela ‘grand mont’, *Aspremont* edo *Montaigu*-rekin aldera daitekeen ‘Acremont’ baizik. Izenaren hastapenak *Akamarre*-rekiko nolabaiteko ahaidetasuna dnela gehitzen du.

Akamarre / Came

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 39): *Camer* (1193), *Cammes* (1463), *Cama* (1489).

Raymond (1873): *Camer* (1072-1105, 1105-1119, c. 1140, c. 1150, 1150-1167, 1167, 1167-1172, 1246; 4, 41, 104, 105, 113, 119, 121, 127, 155, 159, 180; 3, 32, 86, 87, 94, 100, 101, 103, 107, 130, 135 eta 153. orr.), *Acamer*, *Acamar* (1072-1105, 41, 32. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 136): *Camer* (1193), *Cammes* (1463).

Goihenetxe (1966: 403): *Acamer*, *Acamar* (1072-1105), *Camer* (1105-1119, c. 1150, 1150-1167, 1150-1170, 1190, 1193, 1241, 1246, 1249, 1255, 1266, 1297, 1328, 1343, 1364, 1378, 1381), *Camera* (1249, 1289), *Cama* (1489, 1492), *Cammes* (1463).

Gartzia Larrageta (1976-77): *Bernart caperan de Camer* (1316, 166, 657. or.).

Lemoine (1977): *Camer* (1193), *de Cama* (1289), *Cammes* (1463), *Cama* (1499).

Zierbide & Santano (1990): *Arnaut Aremon d'Agramont, seynor de Camer* (1380, 159, 161; 158 eta 159. orr.), *Arnaut d'Agramont, seynor de Camer* (1380, 160, 158. or.).

Orpustan (1990: 93): *camer* (1105-19, 1140, 1240, 1304, 1309), *camera* (1249).

Euskal testuak:

- “*Bastidako kantoinamenduan eta Akhamarren goldeak idukitzen ditu 34 ara eta 19 zantiara hurran; 68 libera haziren eraintza*”, Duvoisin (1986 [1858]: 66).
- “*Kaskoin herrietarik zonbait: Akamarre, Samatze, Bastida, Euskal-herri barne huntarik beste batzu (...)*”, Hiriart-Urruti (iloba) (1972: 189).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), **Dassancek** (1966: 167) eta **Goiheuetxek** (1966: 403) *Akhamarre* jasotzen dute; **Orpustanek** (1990: 93), berriz, *Akamarre* du. Herritarren izena *Akamartarr* da azken ikertzailearen arabera. **Lhandek** (1926: 25) *Akamarre* dakar, baina erraten du hau *Gamarthe*-ren euskarazko izena dela (ikus *Gamarte* sarrera), oker, bistean denez; herritarren izentzat *akamartarr* biltzen du.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 101) *Akamarre eta akamartar* aukeratu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003b: 1075) *Akamarre eta akamartar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako formak:

AhámaRè, akamáRtaRàk; akamáRtaRèk eztuté eskwára emáiten, bjáRnésa emáiten duté; AkámaRén ehún bát jendé bizi dá, AkámaReàt juánbeaut, AkámaRetik héldu níz etxerát (**L. Kuri**).

Eman diren etimologia azalpenak:

Mitxelenak dio (FHV, 158) Ipar Euskal Herrian zenbait euskal aldaerak izen ofizialean falta den A- izaten dutela: *Akhamarre / Came, Amikuze / Mixe* —ikus sarrera honetan dioguna—, *Ahurti / Urt*; cf., gainera, Bartzango *Amaiur / Maya* parea. **Dauzat & Rostaingek** (1983 [1963]: 136) erraten dute herria gain batean dagoela eta zeltaren aurreko **cam* ‘hauteur’ batetik atera datekeela menturaz; *Camaret, Chamaret* toponimoak aztertzean (ibid., 135) erroa zeltaren aurrekoa datekeen *Kam-ar-* ‘hauteur arrondie’ dela zehazten dute.

Lemoinek (1977: 254) gaskoiko *cami, camin, camidú* eta okzitanierako *cani*-rekin lotzen ditu *Akamarre, Gamere, Gamue* eta heste. **Orpustanek** (1990: 93) antzinako grafien bukaerako dardarkariak gaskoiko *cami*-rekilako lotura guztiak baliogabetzen dituela erraten du, hai eta, orobat, izen hau euskal aldaeran A- dutenen artean sartu behar dela ere: *Ahurti / Urte, Amikuze / Mixe, Atarratze / Tardets*. Izen hauek guztiak, Orzaizeko irakaslearen irudiko «azterketa ilunekoak» dira, «d'analyse incertaine» hitzez hitz. Hastapeneko A- hori etimologikoa dela uste du eta erdarazko izenean galdu dela, preposizioaren alderako analogiaz eta erdarazko izenen hasierako c-ren ugaritasunaz. Proposatzen dituen etimologiak *akara* ‘nard, lis mathiole’, *akher* eta *barr* ‘barnekoa, beherekoa’ dira, baina ondorioztatzen du bide horretatik lortutako adierek ez dutela asebetetzen. Azkenik, erdal izenaren bukaerako dardarkariaren galera Erdi Aroaren ondokoa dela erraten du.

Bistan da lehen lekukotasunetako hasteko A- eta bukaerako -er batetik, eta euskarazko aldaera bestetik, toponimo honetan zeltatikako **camminus* (*i luzea*) terminoaren ondorengoak iknstearen aurka mintzo direla, argi eta garbi. Era berean, eta arrazoi beragatik, toponimoan ezin daiteke ikus **Dauzat & Rostaingek** proposatzen duten **cam-*.

Bidaxune / Bidache

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 31): *Vidaren* (1312), *Vidayxon* (1329), *Bidaxen* (1489).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 82): *Vidaxen* (1312), *Bidaxen* (1489).

Goihenetxe (1966: 402): *Bidaren* (1293, 1294, 1381), *Vidaxen* (1312, 1389, 1489), *Bidassun*, *Bidaischen* (1328), *Vidayxon* (1329, 1342), *Bidayssso* (1329), *Bidassen* (1347), *Bidayshen* (1348), *Bidaysssen* (1364), *Bidaxe* (1415).

Gartzia Larrageta (1976-77): *per la auctoritat de mosser de Gramont en lo dit loc de Bidaxe* (1305, 133, 592. or.), *Santz de Gaston e Iohan d'Oyhanart parropiantz de Bidaxun* (1316, 166, 657. or.).

Lemoine (1977: 123): *Vidaxen* (1312), *Vidayxon* (1329), *Bidaxen* (1489).

Orpustan (1990: 92): *bidezon* (1142 baino lehen), *bidassun* (1292, 1304), *bidayssun* (1304), *bidaissun* (1305, 1306), *vidaxen* (1312), *vidayxon* (1329), *bidaren* (1342).

Zierbide & Santano (1995): *Escriupte au castet de [Vidaxen]* (1454, 349, 179. or.).

Barragán (1997): *los castieylos de Agramont et de Bidaysson* (1329, 55, 89. or.), *Bidasun* (1341, 142, 247. or.)

Zabaltza (1997): *e Iohan d'Oyhanart, parropiantz de Bidaxun* (1316, 265, 458. or.), *Feyt fo a Bidaxe XV iorns dou mes de nouembre; en lo dit loc de Bidaxe* (1305, 184, 333. or.).

Euskal Testuak:

- “*Laurgarrena deitzen da Atturri (nic lehen erran neçaque Ithurri) ceina heldu baita Bidachuingo aldetik*”, Etxeberri Sarakoa (1907 [1712]: 79).
- “*Bidachunetic hasiz higan Alduderat, / Eta Arneguin gaindi ethor Heletarat*”, Hiribarren (1853: 77).
- “*Bidaxungo kantoinamenduko goldean badira 24 ara eta 32 zantiara*”, Duvoisin (1986 [1858]: 66).
- “*Bertze kantonamenduetan gibeletik zen; bertzeari hurbilenik Bastidan, eta urrunenik Bidachunen*”, Hiriart-Urruti (1971: 195).
- “*...zeren den hurbilago, bainan Luhuson gaindi, hurbilago direlakotz Garazi eta Spainia, Ezpeleta, Kanbo, bai eta ere Baiona, han baitute*

egitekorik gehienetan gehienek. Zer zeie orduan Ahurtirat edo **Bidaxunerat kurutzatuko den otomobila?**”, J. Etxepare (1988: 29-30).

- “*Mandorik deus kasik etzen; zirenak ere etzuten erostun handirik, ez Landesetarik, ez Spainia aldetik. Etxez-etzetxe ez ote ziren ibiliak aitzinetik erosleak? Bidaxunen, halaber, feria hitsa*”, J. Etxepare (1996: 38).
- “*Bidaxuneko halaber, euskarazko sariketetan barne sartzen dela hitzeman daukute*”, J. Etxepare (1996: 176).
- “*Deputatu-gai agertu zelarik 1893an. Mgr. Diharassarry garraitu zuen, Bidaxuneko kashoineri esker*”, Lafitte (in Hiriart-Urrutia, 1971: 151).
- “*Horrela biltzen dituzte beren saretara, bertzeak bertze: Bidaxuneko Agarramont, Makeako Belzuntze, Meharineko jauna (...)*”, Lafitte (1990: 107).
- “*Hiru minixtro protestant baziren hirizka hortan, zeren zen Lapurdiko muga-mugan eta bertzalde Bidaxuneko Agarramonten gerizapean*”, Lafitte (1990: 109).
- “*Bidaxun eta Bardoze aldean ere: bardoztar batek (Berhocoirigoin) 300 ahate galkatu zituen 1985 an, duela bi urte*”, Nekezari (“Laborarier”, Herria, 1987-12-10, 1931 zk., 6, Euskara Corpusa).
- “*Hain segur, esperientzia hori ez dezakegu den bezala sar beste leku batzuetan, hala nola Hazparne, Bastida, Bidaxuneko eskualdeetan*”, Bardozeko Laborari Eskola (“Bardozenturismoaz laborantza-ko eskolan”, Herria, 1989-05-05, 2002 zk., 7, Euskara Corpusa).
- “*...ikusiko dugu errazki zein interesgarria izan den, Baionako Erakustohiko zuzendaria, Ribeton jaunak, Bidaxuneko jauregian, hots duhe ospetsuaren eremuan, eginarazi digun itzulia*”, P.X. (Piarres Xarriton?, “Badela zer ikas Oihenartekin”, Herria 1992-10-01, 6, Euskara Corpusa).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Raymondek (1863: 31) eta **Tournier-ek** (1949: 160) euskaraz **Bidachune** erraten dela diote. **Lhandek** (1926: 163), **Agud & Mitxelenak** (1958: 10), **Dassancek** (1966: 167), eta **Goibenetxek** (1966: 402) **Bidaxune** biltzen dute; **Lemoinek** (1977: 125) **Bidachüne** du. **Orpustanek** lebenik **Bidaxune** dakar (1990: 92), baina beranduagoko beste lan batcan (1999: 254) **bidaxun(e)** ematen du **Bidache**-ren euskal aldaeratzat. **Irigoienek** (1990: 52) **Bidaxune** aipatzeu du eta dio zubereraz **Bidaxüne** erraten dela. **Herritarren** izena **bidaxundarr**, **Bidaxundarr** da **Lhandereu** eta **Orpustanen** arabera.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Bidaxune* eta *bidayundar* proposatu zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003b: 1075) *Bidaxune* eta *bidayundar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako aldaerak:

Bidaxunè, bidaxündarRök, Bidaxúne(t) jwánbeaut, Bidaxúnetik héldu niz etxerát, Bidaxunèn ehún bát jendé bizi dá, biáxundaRék eztuté eskwára emáiten; Agramón, Bidaxunèn dá hóri (L. Xuri).

Eman diren etimologia azalpenak:

Tournier-ek (1949: 160) *Bidachune-n* eta *Guichune-n* bukaera bera dagoela uste du, baina ez du argitzen toponimoak zer erran nahi duen. Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 82) euskarazko *bide*-ren eratoritzat ematen dute, *Bidarrai* eta *Bidarte* bezala. Lemoinet (1977: 123) *Betuscius* antropónimotik eratortzen du, eta erraten bukaeraren atonotasuna berria dela eta herriak izena eman diola “bere oinetarik” igarotzen den *Bidouze* (*Bedose, Bidosa* 1360an) ibaiari. Autore honek *Gixune / Guiche* aztertzean (ibid., 125) zehazten du aldaerarik zaharrenek *-anum* bukaeran pentsarazten dutela, zein gero *-en* bihurtu —sudurkaritu— baita.

Orpustanek (1990: 92-93) Lemoineren azalbidea ezesten du eta bi etimologia bide desberdin proposatzen ditu: 1) **bid(e)-aitz-un* edo **bid(e)-aitztsu-un* ‘lieu du chemin où la pierre abonde’, 2) bertatik igarotzen den *Bidouze* ‘trière de Bidache’ ugaldearen izenarekiko lotura eta, hedaduraz, *Bidasoa*-rekikoa ere bai. Ikertzaile honek dio lekukotasun zaharrek euskarazko *-un* bukaera gaskoiko *-en-era* igaro dela era-kusten dutela, *Gixune*-ren kasuan bezala (*Guiche erdaraz*), nahiz honen lekuko zaharren artean *-un-dun* aldaerarik ez den ageri. Beranduagoko beste lan batean (1999: 33, 254) erraten du *Bidache* Erdi Aroko *Bidaitzun-en* forma erromanzatua dela.

Guk ez dakigu bidronimoa eta toponimoa loturik daudenez —ibaiaren izena *la Bidose* da 1316ko agiri batean (Zabaltza, 1997, 265, 458. or.)—, ez eta toponimoan *haitz* ageri den ere, dokumentazioan ez haita sekulan *Bidaitzun-en* modukorik azaltzen. Egia da Orpustanek *bidezon* jasotzen duela, bots, -z-dun aldaera, baina gainerako lekuko guztietan sabaiko soinuaren transkripzioa dagoela dirudi. Lehen osagaia *bide* izan daiteke, eta bukaerakoa *-un* ‘unea, tokia’, baina euskaraz *Bidaxon* > *Bidaxun* geratu dela pentsatzea ez da neke, partikulazki o hori sudurkari ondoan

dagoela kontuan hartzen bada. Bestalde, Etxeberri Sarakoaren lekukotasunean garbi ikusten da XVIII. mendearren hastean, leku genitiboan segurik, ez zela bukaerako -e paragogikoa atxikitzen (cf. egungo *Azkaine* baina *Azkaingoa*, *azkaindarra*⁴⁶); bai ordea XIX. mendean, Hiribarreni sinestera.

Irigoieneek (1986: 187-188) *bide*-ren elkarketako aldaera den *vidadakusa* lehen osagaitako, eta identifikatzen ez duen beste elementu bat bigarrentako. Ikertzaile berak beste lan batean (1990: 52) *Bidaxune / Bidache eta Guiche* (ez du *Gixune* aipatzen) -gune, -gue duten Nafarroako *Etxague*, *Olague*, *Egozkue*-ren moduko toponimoen tankerakoak izan daitzkeela erraten du, bestelako azalpenik eman gabe, ordea.

46. Elizanburuk *Azhain*, *Azkainat*, *Azkaindarrek*, *Azkaindik*, *Azkamen*, *Azhaingo herritik* darabiltza *Piarres Adame-n* (19-23. orr.).

Burgue / Bergouey

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 28): *Bergui* (c. 982), *Bergoy* (1286), *Bergoi* (XIII. m.), *Bergoey* (1397).

Raymond (1873): *Berguy*, *Bergoi* (c. 1125, 79, 63. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 73): *Bergui* (c. 982), *Bergoy* (1286), *Bergoey* (1397).

Lakarra (1965): *Bergoin* (1201, 225, 242. or.)⁴⁷.

Goihenetxe (1966: 402): *Bergui* (c. 980, 1294), *Bergoi* (c. 1125, XIII. m.), *Berguy* (1293, XIII. m., 1381), *Bergoy* (1286)⁴⁸, *Bergoey* (1248, 1381), *Berguynn* (1293-1294), *Berguey* (1364), *Bergoet* (1381).

Coromines (1972: 311): *Bergui* (982), *Bergoi*, *Bergoy* (XIII. m.), *Bergoey* (1397).

Lemoine (1977: 228): *Bergui* (c. 982), *Bergoy* (1280), *Bergoi* (XIII. m.), *Bergoey* (1397).

Orpustan (1990: 94): *bergui* (c. 982, 1304), *bergai* (1150-67), *berguy* (1292, 1304).

Ruiz (1998): *Berguy* (1362, 592, 259. or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Berguey* dakar, **Lhandek** (1926: 187) *Bürgüe*, **Dassancek** (1966: 167) eta **Orpustanek** (1990: 94) *Burgue*, eta **Goihenetzek** (1966: 402) *Burge*. Herritarren izena *bürgüár* (**Lhande**), *Burguetarr* (**Orpustan**) da.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Burgue* eta *burguetar* hautetsi zituen *Burgue-Erreiti* eta *burguetar-erreitiar* segidetan.

47. Lizarra ageri da, emaitza agiri batetako lekuo baten "deitura" edo identifikatzailertzat. Ez dakigu seguru *Burgue* edo *Bergouey* den, baietz irudi badu ere.

48. Nergay ageri da Goihenetxeren lanean, baina uste dugu oker daktilografiko hutsa dela.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003b: 1075) *Burgue eta burguetar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako aldaera:

BúRgue (**L. Xuri**).

Eman diren etimologia azalpenak:

Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 73) erroa segur aski *berho* 'forêt' akitaniar-euskalduna datekeela diote eta atzikzia *-gui* multzokaria dela. **Corominesek** (1972: 311) *Bergouey* ia *Arancou*-ren aurkezean dagoela erraten du eta honen moduko etimologia duela, *Ibar-góie(n)* 'lo alto de la ribera' hain zuzen ere, nahiz daitekeena den, ikertzaile katalanaren irudiko, *ibar*-en partez *iber* aldaera akitaniarra egotea. Autore honek dioenez, biarnesaren hizkeretan zalantza izan ohi da ñ diptongoaren ondokoak diren *wei* eta *ui*-ren artean. Gaineratzen du izena franko errepikatzen dela Pirinioetako errromantzean eta beti ugalddekin zerikusia duela, herria erreka baten aldamean dagoelako edo ubide baten izena delako: *Bergouey* (Landesetako herria), *Bergouets* (Ossau ibarreko oihan handietako bat), *La Bergoue* (Aturriarekin bat egiten duen erreka), *Barguia* eta *Bar* (Cerdanya Behereko herriak, Katalunian; etorkiak *Ibargoia* eta *Ibar* dira Corominesen arabera).

Lemoinek (1977: 228) latineko *vervex*, *vervecis* 'bildotsa'-ren eratorri batetik ateratzen du toponimoa; hizkuntza bereko *vervagere*, *vervactum*, *vervecale* aipatzen ditu, bai eta, orobat, okzitaniera zaharreko *berbeguerias* eta gaskoiko *bargus*, *barguèrus* 'parc à moutons, bergeric' ere. **Orpustanek** (1990: 94-95) toponimoaren etorki erromanikoa ezin dela erabat baztertu erraten du eta euskal izena etimotik urrundu dela, alegia, dokumentatutako aldaeretarik urrundu dela erran nahi duke, etimoa zein den ortzaiztarrak ez baitu sobera garbi ikusten: *ibar-goi* proposatzen du, Corominesen bidetik, lehen *Arancou* / *Erango-rako Aran-goien* proposatu duen bezala; hastapeneko *i-* soinua *bai-* duten *Bayonne*, *Baygorry*-rekiko analogiaz galdu dateke.

Guk ez dakigu *Burgue* leku gora den eta *Ibar-goi* ontzat har daitekeen, alderdi honetatik; euskal aldaeraren lehen *-u-* hori, etimologikoa ez bada, ondoko *b-* ezpainkariaren eraginari zor lekiroke, apika. Bistan dena da *Ibar* ez dela sekulan agertzen, hots, ez *i-* eta ez *-a-* duen lekukotasunik.

Erango / Arancou

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1863: 8): *Arancoey, Arancoenh* (c. 1360), *Arrancoeynh, Arancoinh* (1372), *Aranquoen* (1403), *Arancou* (1584).

Raymond (1873): *Aranchoen, Aranque* (1119-1136, 97, 80. or.), *Arancoe, Aranque* (1119-1136, 98, 81. or.), *Aranquein* (1249, 159, 135. or.).

Dauzat & Rostaing (1983 [1963]: 23): *Arancoey* (c. 1360), *Arancoenh* (c. 1360).

Goihenetxe (1966: 401): *Aranque, Arranque* (1119-1136)⁴⁹, *Arancoen, Arancoe* (XIII. m.), *Aranquein* (1246), *Aranquoeu* (1328, 1403), *Arancoey* (1360), *Arancoenh* (1360), *Arrancoy* (1364), *Arrancoeynh* (1372), *Arancoinh* (1372), *Arenchu* (1400).

Corominas (1972: 311): *Arancoenh, Arancuey* (1360), *Arrancoeynh, Arrancainh* (1372), *Arranquoen* (1403), *Arancoenh* (1481).

Gartzia Larrageta (1976-77): ...et aus vezins d'Arancoey (...) Et en Saubat, caperan del Ospitau et de Sant Martin d'Arancoey et Bernat de Hedembag, vezins d'Arancoey (...) vezis d'Aranquoey (1305, 133, 590-591. orr.), S. Arnalt d'Arancoey (1316, 166, 657. or.).

Lemoine (1977: 123): *Arancoey, Arancoenh* (c. 1360), *Arrancoeynh, Arancoinh* (1372), *Aranquoen* (1403), *Arancou* (1584).

Zierbide & Santano (1990): *Arancoey, Arancoeyn, Aranquoey* (1305, 1, 37 eta 38. orr.).

Orpustan (1990: 94): *aranque, arancoe* (1119-36), *aranchoen* (XII. m.), *arancoyen* (1309), *arancohen* (1360), *arancoeynh, arancinh* (1372).

Zabaltza (1997): *Per Arnaut d'Otchauacuhe et Gassie de Muneyn, vezins et estaganz d'Arancoey (...) et aus vezins d'Arancoey (...) a llor medix et aux vezins d'Arancoey* (1305, 184, 331, or.).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170) *Errangua* dakar, **Dassancek** (1966: 167) *Erango*, **Orpustanek** (1990: 94) *Erango* eta *Erangoarr*.

49. Sordeko dokumentazioa aipatzen du, baina bilduma horretan ageri dena *Aranque* da, ez *Arranque*.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 99) *Erango eta erangoar* eman zituen aldaera araututzat.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003b: 1075) *Erango eta erangoar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako aldaerak:

ERángwe, ERángué eRtendá, erángwaRák, Erángotik (h)eldu níz etxerát, ERángorát abja níz, ERánguaRtaRék sósá bauté, ené húsià Eréngwen bizi dá (L. Xuri).

Etimologia azalpenak:

Dauzat & Rostaingek (1983 [1963]: 23) *aran* ‘vallée’ akitaniarretik era-tortzen dute; bigarren osagaia iluna da autoreon irudiko. Corominesek (1972: 311) uste du etimoa *Aran-góien* ‘arriba del valle’ dela eta gero bearnezez ohikoa den *ng* > *nk* ultraznzenketa bnrutn dela (*lingua* > *lenque-n* bezala). Dio egungo aldaera diptongoaren laburzetik atera dela (*Arankóen* > *Arankón*), eta dokumentazioko lekukotasunetan hiatoak azentua mugiarazi zuela (-*koén*, *kwéñ*), baina Arancoey forma *-góie(n)*-etik atera zela, azentu ondoko *-n*-ren galtze goiztiarra.

Lemoinek *Arancus* antroponimo dokumentatugabea eta *-one* atzizkia proposatzen ditu orrialde batean (1977: 119) eta *Aranc(i)us* bestean (ibid., 123); azken honen bukaera lekukotasun zaharretan sudurkariturik dagoela erraten du. Orpustanek (1990: 94) Lemoineren etimologia arbuiatzzen du eta, Corominesen bidetik, azaltzen du toponimoaren oinarrian **aran-góien* ‘vallée la plus haute’ dagoela (gaskoiak eragindako herskariaren ahoskabetzearekin, nahiz euskarazko aldaerak ahostuna atxiki duen) edo **arankóain* ‘haut de la petite vallée’.

Gnre ustez hitxia da Corominesek eta Orpustanek proposatzen duten *Arangoien* etorkizko aldaera dokumentazioan inoiz ez azaltzea; egia da 1309an *Arancoyer* ageri dela, baina egia da, orobat, lehen lekukotasunetan –salbuespen bat bada: Sordeko *Aranchoen-* eta oraingo aldaeretan sudurkaririk ez dagoela. Bukaeran *-en*, *-enh*, *-eynh*, *-inh* azaltzeak menturaz bukaerako kontsonantea sabaikaria zela erran nahi duke. Honek gogora dakarkigu *-ain-dun* toponimoetako batzuk, Nafarroa Garaian, Erdi Aroan sabaikariz agertzen direla, nahiz orain horrelako soinurik ez den aditzen. *Arangoien* etimoa onartzeko, gainera, herriaren kokapena ongi ikusi behar litzateke, hots, nolabaiteko harana den ala ez, toki gora den ala ez.

Euskarazko aldaera, bestalde, oinarrian *harango* ikustearen alde mintzoda (cf. *Arangoa* deitura; *Aranko* <*haranko* ere bada toponimian), ahostuna duen lekukorik ez izanagatik, baina dokumentazioak bukaeran beste zerbait ere bazela salatzen du. Toponimoa azaltzeko bestelako bide bat Nafarroan ohikoa den *-gue* 'gunea' zegoela kontu egitea da, beharbada *-gue* edo *-guè*, bokal arteko kontsonante sudurkariaren aztarnatzat ondoko bokala sudurkaritu dela onartzen bada. Zernahi gisaz, dokumentazioko lekuko gehienek *-oe-* dute bukaeran.

Erreiti / Viellenave

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Goihenetxe (1966: 405): *Villanueva* (1247), *Villa noua* (1247), *Vyla nueva* (1247), *Villanova* (1247), *Villanaua* (1308), *Viele nave* (1359), *Reyti* (1257, 1381), *Erreyti* (1381).

Lemoine (1977: 253): *El castillo de Villanueva* (1247), *lo castet de Villanueva* (1308).

Zierbide & Santano (1990). Lan honetan *n'Otssoe Martinitz de Bielenave* (1356, 11, 55. or.), *Johan de Bielenave* (1359, 18, 60. or.), *Gassernaut de Bielenave* (1376, 70, 98. or.) agertzen dira, baina denak Donibane Garaziko bizilagunak ziren. Ez dakigu, beraz, *Bielenabe* horrek erreferentzia Erreitiri egiten dion, Garaziko Hiriberri edo beste zerbaitei. Garazikoa, dugun dokumentazio urrian, *Yriuerry*, *Iriberry*, *Iriberry* nahiz *Villanova* bezala ageri da.

Autoreek biltzen dituzten formak:

Léclusek (1826: 170), **Dassancek** (1966: 167), **Goihenetzek** (1966: 404) eta **Orpustanek** (1990: 95, 1999: 33) *Erreiti* ematen dute herriaren euskarazko aldaeratzat; herritarren izena *Erriiarra* da (**Orpustan**).

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 100) *Erreiti* eta *erreitiar* hautetsi zituen, *Burgue-Erreiti* eta *burguetar-erreitiar* segidetan.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003b: 1075) *Erreiti* eta *erreitiar* hobetsi ditu.

Ahoz bildutako aldaerak:

Eriti, lehén-lehén tokjá intzutén Erítin; ERítitik abjátu dirá horjék, agramón horjék (**L. Xuri**).

Etimología azalpenak:

Lemoinek (1977: 172, 253) izen gaskoia dela dio eta osagaiak *vieille* 'domaine rural' (maiz) eta *nave* 'berria' direla. **Orpustanen** arabera (1990: 95) euskarazko *Erreiti*-ren oinarrian, herria Nafarroako erregearen Iparraldeko gotorlekua zenez gero, *errege* zegoela koutu egin daiteke; buka-

era ez da biziki argia ikertzaile honen ustez, eta onartzeko moduko atzikirik ez baitago, erraten du *atxe* 'porte, passage'-ren itxuragabetzea proposa daitekeela. Salbaterra ondoko *Oreyte*-ren izena 1397an *Erreyti* zela gehitzen du.

Samatze / Sames

Erdal dokumentazioko lekukotasunak:

Raymond (1873: 79): *Sames* (c. 1125).

Goihenetxe (1966: 405): *Sames* (c. 1125, 1255), *Saymes* (1463).

Lemoine (1977: 128): *Sammes* (1463).

Euskal testuak:

– “*Kaskoin herrietarik zonbait: Akamarre, Samatze, Bastida, Euskal-herri barne huntarik beste batzu (...)*”, Hiriart-Urruti (iloba) (1972: 189).

Autoreek biltzen dituzten formak:

Dassancek (1966: 167) *Samatze* jasotzen du.

Akademiaren lehengo erabakia:

Euskaltzaindiak (1979: 103) *Samatze* eta *samaztar* hautetsi zituen.

Akademiaren azken erabakia:

Euskaltzaindiak (2003b: 1075) *Samatze* eta *samaztar* hobetsi ditu.

Eman diren etimologia azalpenak:

Lemoinek (1977: 128) *Samnius* antropónimotik eratortzen du eta dio bukera azentugabea dela.

Guk izena nondik atera den ez dakigu, baina burutara dakarkigu mendiez beste aldeko *Ustaize* (euskaraz) / *Ustés* (erdaraz) parea (etorkia **Ustaize(-)*-ren moduko zerbait zatekeen, euskaraz normalena *Uzt-* izanen balitz ere kasu honetan⁵⁰); herri hau, *NHI*-n ikus daitekeenez (172. or.) beti *Ustes*, *Vstes*, *Hustes* da dokumentazioan; -aize-ren aztarnariak ez dago. *Samatze*-ra itzuliz, bukaerako -e paragogikoa dela pentsatzen bada, -(a)tz bukaera duten herri eta toponimoekin batean sailkatu behar genuke, *Aldatz*, *Anderatz*, *Aranatz*, *Aratz*, *Gesalatz*, *Imatz*, *Nabatz*, *Olatz*... eta besterekin batean (ikus Salaberri).

50. Iglesiasek (1999: 145) **Ustariz* proposatzen du Zaraitzuko herri izen horren etorkitzat; autore honen arabera bukaerako -e paragogikoa da. Nolanahi ere, *Ustaize* / *Ustes* ez da inoiz -r-rekin agertzen, dakigunez.

- AZKUE, R. M. (1927): "Aezkera edo Petiriberro-ingurueta mintzaera", *Euskera*, 179-300.
- (1969 [1905]): *Diccionario Vasco-Español-Francés*, La Gran Enciclopedia Vasca, Bilbo, bi ale.
- (arterik gabe): *Las mil y una canciones populares vascas (edición manual)*, Bartzelona.
- BÄHR, G. (1948): *Baskisch und Iberisch*, in *Eusko-Jakintza*, 2. alea, Baiona.
- BARANDIARAN, J. M. (1974): "Rasgos de la vida popular de Dohozti", *Ikuska 2º. Monografías de la Vida Popular*, in *Obras Completas*, IV. alea, 17-104, La Gran Enciclopedia Vasca, Bilbo. Lan hau lehenago *Eusko-Folklore-n* karrikaratua zen, 151-179. zenbakietan.
- BARBIER, J. (1987): *Suparter sokoan*, Klasikoak 16, Euskal Editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza, Donostia.
- BARBIER, J. & LAFITTE, P. (1967): *Fantasia y Realidad. Selección Literaria Vasca*, Aunamendi 53, Donostia.
- BARRAGÁN, D. (1997): *Archivo General de Navarra (1322-1349). I. Documentación Real. Fuentes documentales medievales del País Vasco* 74. Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- BONAPARTE, L. L. (1881): "Observaciones acerca del vascuence de Valcarlos", *Revista Euskara* IV, 161-166.
- CAMPIÓN, A. (1907): "Defensa del nombre antiguo, castizo y legítimo de la lengua de los Baskos contra el soñado EUZKERA", *RIEV* I, 217-241.
- CARO BAROJA, J. (1945): *Materiales para una historia de la lengua vasca en su relación con la latina*, Salamanca, 1945. Bada Txertoa argitaletxeak egindako beste argitalpen berriago bat. Donostian, 1990ean.
- (1985): *Los vascones y sus vecinos*, Txertoa, Donostia.
- CARRASCO, J. (1973): *La Población de Navarra en el siglo XIV*, Nafarroako Unibertsitatea, Iruña.
- CARRASCO, J. (zuzendaria) (1999): *Acta Vectigalia Regni Navarrai: documentos financieros para el estudio de la Hacienda Real de Navarra. Registros de Teobaldo II, 1259, 1266*, Nafarroako Gobernua, Iruña.
- CASTRO, J. R. (1952-1970): *Catálogo del Archivo General de Navarra. Sección de Comptos*, 50 liburuki, Nafarroako Foru Aldundia, Iruña.
- COROMINES, J. (1972): "De toponimia vasca y vasco-románica en los Bajos-Pirineos", *FLV* 12, 299-319.
- COROMINES, J. & PASCUAL, J. A. (1987): *Diccionario Crítico Etimológico Castellano e Hispánico*, Gredos, Madrid.
- DASSANCE, L. (1949): "La Forêt au pays basque français", *Eusko-Jakintza*, 3. alea, 2-3 zenbakiek, 205-216.

- (1966): "Herrien eta herritarren izenak eskuaraz", *Gure Herria* 38, 159-168.
- DAUZAT, A. & ROSTAING, Ch. (1983): *Dictionnaire étymologique des noms de lieux en France*, Paris, bigarren argitaraldia; lehen aldiz 1963an atera zen karrikara.
- DÍEZ MELCÓN, G. (1957): *Apellidos Castellano-leoneses (Siglos IX-XIII, ambos inclusive)*, Universidad de Granada.
- DOLÇ, M. (1960): "Antropónimia latina", *Enciclopedia Lingüística Hispánica*, lehen liburukia, 389-419, CSIC, Madrid.
- DUVOISIN, J. (1986 [1858]): *Laborantzako liburua*, Euskal Editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza, Zarautz.
- (1987 [1884-1885]): *Baigorriko Zazpi Liliak*, J. San Martinek prestatutako argitalpena, Elkar, Donostia.
- DUNY-PÉTRÉ, P. (1996): *Xirula Mirula*, Eusko Press, Baiona.
- EEBS: *Egungo Euskararen Bilketa-ian Sistematikoa*.
- EHHA: *Euskararen Herri Hizkeren Atlas*.
- EKIZA, B. & MONREAL, I. & IZKO, A. (1984): "Labiano: Estudio etnográfico-histórico", *CEEN* 43, 5-38.
- ELIZALDE, J. "Zerbitzari" (1995): *LVII.a Gerlan*, P. Urkizuk prestaturiko argitalpena, Alberdania, Irún.
- ELIZANBURU, J. B. (1982): *Piarres Adame*, Elkar, Donostia.
- ERNOUT, A. & MEILLET, A. (1994): *Dictionnaire Étymologique de la Langue Latine. Histoire des Mots*, Paris, Éditions Klincksieck, 4. argitalpenaren berrikusketa.
- ETXALAR, E. de (1911-25): "Disertación sobre el análisis e interpretación de los nombres topónimos vascos", *Geografía General del País Vasco·navarro. Navarra*, lehen alea, 1049-1099.
- ETXAMENDI, E. (1988): *Gilentegiko Gilen*, Gipuzkoako Kutxaren Argitarapenak, Donostia.
- ETXEBARNE, E. (1989): *Erramun Harginaren Oroitzapenak*, Auspoa Liburutegia 198, Etor, Donostia.
- ETXERERRI, J. (1907 [1712]): *Obras vascongadas del doctor labortano Joannes d'Etcheberri* (1712), J. Urkixok paratu argitalpena, Paris.
- ETXEGARAI, B. (1952): "Origen de la voz «Vizcaya» y ámbito de su difusión", *BRSVAP* 11, 323-343.
- ETXEPAIRE, J. (1980 [1910]): *Buruxkak*, Elkar, Donostia.
- (1984): *Jean Etchepare Mirikuaren (1877-1935) Idazlanak. I Euskal Gaiak*, P. Charritonek paratua, Elkar, Donostia.
- (1985): *Jean Etchepare Mirikuaren (1877-1935) Idazlanak. II Mediku-solas*, Piarres Charritonek prestatu argitalpena, Elkar, Donostia.

- (1987 [1931]): *Beribilez, Klasikoak 17, Euskal Editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza*, Donostia.
- (1988): *Jean Etchepare Mirikuaren Idazlanak. III Kazetaritza (A) (1903-1915)*, Piarres Charritonek prestatu argitalpena, Elkar, Donostia.
- (1992): *Jean Etchepare Mirikuaren Idazlanak. IV Kazetaritza (B) (1916-1935)*, Piarres Charritonek prestatu argitalpena, Elkar, Donostia.
- (1996): *Jean Etchepare Mirikuaren Idazlanak. V Euskalerriko Bizia (1932-1935)*, Piarres Charritonek prestatu argitalpena, Elkar, Donostia.

EUSKALTZAINDIA (1979): *Euskal Herriko Udalen Izendegia*, Bilbo.

- (1990): *Nafarroako Herri Izendegia / Nomenclátor Euskérico de Navarra (NHI)*, Nafarroako Gobernua, Iruña.
- (2000b): "Lapurdiko udal izendegia", *Euskera XLV*, 267-271.
- (2002): "Nafarroa Behereko Herri Izendegia (I)", *Euskera XLVII*, 716-720.
- (2003): "Nafarroa Behereko Herri Izendegia (II)", *Euskera XLVIII*, 1034-1035.
- (2003b): "Nafarroa Behereko Herri Izendegia (III)", *Euskera XLVIII*, 1075.
- (datarik gabe): *OEH-ko Testu Corpusa*, CD formatuan ateratako lana.

GARTZIA LARRAGETA, S. (1976-77): *Documentos navarros en lengua occitana*, lan hau *Anuario de Derecho Foral II*-ren separatatzzat atera zen, Nafarroako Foru Aldundia & Consejo de Estudios de Derecho Navarro, Iruña. Beranduago Eusko Ikaskuntzak argitaratu zuen berriro. *Fuentes documentales medievales del País Vasco* bildunako 26. alean, Donostian.

GAVEL, H. (1920): *Éléments de Phonétique Basque*, Paris - Biarritz. La Gran Enciclopedia Vasca Bilbon 1969an egindako berrargitalpena baliatu dugu.

- (1929): *Grammaire Basque*, lehen alca, Baiona.
- (1931): "Du nom de Bayonne et de quelques autres noms de lieux aquitains ou espagnols", *Bulletin Trimestriel de la Société des sciences, lettres, arts et d'études régionales de Bayonne*, 7. zkia., 37-47.
- (1934): "Chronique de toponymie", *Revue des Études Anciennes*, 36. alea, 489-496. Lan honen hondarreko orrialdeak G. Lacomberenak dira.
- (1938): "Sur l'origine du nom des Aldudes", *Gure Herria* 18, 86-87.

GAZTELUZAR, B. (1983 [1686]): *Eguia catolicae salvamendu eternalaren eguiteco necesario direnac*, Lino Akesolok paratutako argitalpena, Euskararen lekuoa 8, Euskaltzaindia, Bilbo.

GODOY, J. (1871): *Ensayo Histórico Etimológico Filológico sobre los Apellidos Castellanos*, Madrid.

GOIHENETXE, E. (1966): *Onomastique du nord du Pays Basque (XIe - XVe siècle)*, hirugaren zikloko doktorego tesia, Bordeleko Letra Fakultatea, argitaragabea.

- GOÑI, J. (1997): *Colección Diplomática de la Catedral de Pamplona. 829-1243*, Nafarroako Gobernua, Iruñea.
- GORROTXATEGI, J. (1984): *Onomástica Indígena de Aquitania*, Euskal Herriko Unibertsitatea, Bilbo.
- GROSCLAUDE, M. (1991): *Dictionnaire Toponymique des Communes du Béarn*, Escòla Gaston Febus, Pau.
- HARIZTOI, P. (1883): *Recherches historiques sur le Pays Basque*, Lafitte Reprints, Marsella, 1977.
- HATAN (1895): *Explication des principaux noms propres des villages du Pays Basque et des provinces basques*, Pau.
- HIRIART-URRUTI, J. (1971): *Mintzairia, Aurpegia: Gizon!*, Jakin, Arantzazu-Oñati.
- (1972): *Zerenak Errepublikan*, Jakin, Arantzazu-Oñati.
- (1995): *Gontzetarik jalgia raziak*, Iñaki Caminok paratu argitalpena, Klasikoak 67, Euskal Editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza, Donostia.
- HIRIART-URRUTI, J. (iloba) (1992): *Aitaren etxerat. Mundu berri. Eliza berri. Itxaropena*, Zarautz.
- HIRIBARREN, J. M. (1853): *Eskaldunak*, Baiona. Hordagok Donostian 1979an egin-dako argitalpen faksimilea erabili dugu.
- HUMBOLDT, W. von (1959 [1821]): *Primitivos Pobladores de España y Lengua Vasca*, Minotauro, Madrid.
- IDOATE, F. (1969): "Una carta del siglo XV en vascuence", *FLV* 2, 287-290.
- IGLESIAS, H. (1998): "Sur quelques similitudes toponymiques galaico-basques et le problème que posent certaines d'entre elles", *Lapurdum* 3, 1-27.
- (2000): *Noms de lieux et de personnes à Bayonne, Anglet et Biarritz au XVIIIe siècle*, Elkarlanean, Donostia-Baiona.
- IRIGARAI, A. (1958): *Prosistaz navarros contemporáneos en lengua vasca. XX-garren mendeko Nafarroako euskal idazlariak*, Príncipe de Viana, Iruñea.
- (1971): *Noticias y viejos textos de la "Lingua Navarrorum"*, Sociedad Guipuzcoana de Ediciones y Publicaciones, S.A., Donostia.
- IRIGOIEN, A. (1974): "Sobre el origen del topónimo Tudela", *Estudios de Deusto* 22, 221-226.
- (1983): *La lengua vasca en relación con la antropónima y otras cuestiones medievales*, doktorego tesia, Euskal Herriko Unibertsitateko argitalpen zerbitzua, Gasteiz.
- (1986): *En torno a la Toponomía Vasca y Circumpirenaica*, Deustuko Unibertsitatea, Bilbo.
- (1990): *Sobre toponomía del País Vasco Norpirenaico (Observaciones en torno a la obra Toponymie Basque de Jean-Baptiste Orpustan)*, Bilbo.

- (1992): "Gnómica oihenartiana", in *De Re Philologica Linguae Vasconicae IV*, Bilbo, 1-77.
 - (1992b): "Miscellanea toponymica et anthroponymica (II)", *De Re Philologica Linguae Vasconicae IV*, 203-211, Bilbo.
- ITURRALDE, P. (1982): *Murtuts eta hertzeariak*, Elkar, Donostia-Baiona.
- IZTUETA, J. I.: *Gipuzkoako probintziaren kondaira*, Euskaltzaindia, OEH-ko Testu Corpusa.
- JAURGAIN, J. de (1912): "Toponymie basque", *RIEV* IV, 161-171.
- (1913): "Toponymie basque", *RIEV* VII, 398-418.
- JIMENO JURÍO, J. M" (1996): "Juan de Amendux, poeta euskaldun de Pamplona (c. 1540-1580)", *FLV* 71, 99-117.
- JIMENO JURÍO, J. M" (zuzendari) (1990etik aitzina): *Nafarroako Toponimia eta Mapagintza / Toponimia y Cartografía de Navarra (NTEM)*, Nafarroako Gobernua, Iruñea.
- KAMINO, P. & SALABERRI, P. (2001): "Hitz eratorriak Luzaideko hizkeran", *FLV* 86, 67-86.
- KARASATORRE, R. (1993): *Borrance - Burunda*. Morentin.
- LABORDE-SALA, P. (2002): "I. Un pays, des paysages", in "Urzaiz". *La vallée d'Ossès en Basse-Navarre. Orzaizeko ibarra. Bidarray, Ossès, Saint-Martin-d'Arrossa, Izpegi, Baigorri*, 13-26.
- LACOMBE, G. (1911-17): *Le parler basque des Aldudes*, lan argitaragabea, Olaso Dorrea Sorrerakundeak.
- (1938): "En marge de l'article précédent", *Gure Herria* 18, 87-88. Gavelen 1938ko lantxoaren gehigarri edo eranskina da.
 - (1942): "Aldude, ou bien Alduda?", *Aintzina* 2, 13. or.
- LAFITTE, P. (1972): *Mañex Etchamendy bertsularia*, Donostia.
- (1990): *Euskal Literaturaz*, Klasikoak 35, Euskal Editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza, Donostia.
 - (2002): *Kazetari-lan hautatuak*, P. Sudupek prestatua, Elkarlanean, Donostia.
- LAFITTE, P. & BARBIER, J. (1967): *Fantasia y realidad. Selección literaria vasca*, Auñamendi, Donostia.
- LAFON, R. (1954): "Sur l'usage de la langue basque actuelle dans l'interprétation des toponymes", *Revue Internationale d'Onomastique* 4, 247-253.
- (1956): "Pour l'étude de la langue aquitaine", *2e Congrès International d'Études Pyrénées*, 1954, Luchon, 8. alea, 7. saila, 53-63.
- LAKARRA, J. M. (1965): *Colección Diplomática de Irache*, lehen alea, CSIC, Zaragoza. Bigarren alea Iruñean argitaratu zen, 1986an.

- LANDART, D. (1978): *Aihen Ahula*, Elkar, Donostia.
- LAPHITZ, F. (1986 [1867]): *Bi saindu heskualdunen bizia*, Klasikoak 1, Euskal Editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza, Donostia.
- LARRAÑAGA, M. & LEMA, J. A. (1995): *Colección de Documentos Medievales del Convento de San Bartolomé (San Sebastián) (1250-1515)*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 58, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- LARRAÑAGA, M. & TAPIA, I. (1993): *Colección Documental del Archivo Municipal de Hondarribia. Tomo I (1186-1479)*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 48, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- LARRE, E. (2001): *Ene artrain-etxolak*, Auspoa, Oiartzun.
- LECLUSE, F. (1826): *Grammaire Basque*, Frantziako Tolosa – Baiona. J. A. Lakarra eta B. Urgellen “Lécluse-ren Hiztegia. Euskalaritzaren Historiarako Lanabesak (II)” lana ere ikus daiteke, ASJU XXII-1, 1988, 99-211.
- LEIZARRAGA, J. (1990 [1571]): *Iesus Christ gure Iounaren Testamento Berria. Kalendrera ABC edo Christinoen instructionea*, Arroxela. Euskaltzaindiak Th. Linschmann eta H. Schuchardten 1900eko argitalpena baliatuz Bilbon 1990ean egindakoa ibili dugu.
- LEMOINE, J. (1977): *Toponymie du Pays Basque Français et des Pays de l'Adour*, Éditions A. et J. Picard, Paris.
- LHANDE, P. (1926): *Dictionnaire Basque-Français*, Paris.
- LUCHAIRE, A. (1873): *Études sur les Idiomes Pyrénéens de la région française suivie de Recueil de Textes de l'ancien dialecte gascon*, Paris, Slatkine reprints, Genève, 1973.
- (1874): *Remarques sur les noms de lieux du Pays Basque*, Pau.
- (1874b): “Sur le nom de Baigorry”, *Bulletin de la Société des Sciences, Lettres et Arts de Pau*, 1. zkia., 99-102, Pau.
- (1874-75): “Du mot basque *iri* et de son emploi dans la composition des noms de lieux de l’Espagne et de l’Aquitaine antiques”, *Bulletin de la Société des Sciences, Lettres et Arts de Pau*, IIe Série, Tome 4e, 18-27, Pau.
- (1881): “Sur les noms propres basques contenus dans quelques documents pyrénéens des XIe, XIIe et XIIIe siècles”, *Revue de Linguistique et de Philologie Comparée*, XIV. alea, 150-171.
- MARTIN DUQUE, A. (1983): *Documentación Medieval de Leire (siglos IX a XII)*, Nafarroako Foru Aldundia, Príncipe de Viana Erakundea, Iruñea.
- MARTÍNEZ, C. (1995): *El Privilegio de la Unión (1423) de Carlos III el Noble de Navarra*, Iruñeko Udala, Iruñea.
- MENDISKO, B. “Benat Karrika” (1990): *Armendaritze Haur Begiez*, Auspoa, Tolosa.
- MENÉNDEZ PIDAL, R. (1952 [1918]): *Toponimia Prerrománica hispana*, Gredos, Madril. Lehen aldiz RFE-n atera zen, 1918an.

- (1962 [1918]): "Sobre las vocales ibéricas e y o en los nombres topónimos", in *En torno a la lengua vasca*, Espasa-Calpe argentina, Buenos Aires, 1962, 72-118. Hau lehenengoz RFE V, 1918, 225-255-en atera zen, eta gero *Toponimia prerrománica hispánica* lanean, Gredos, Madrid, 1952, 8-50.
 - (1986 [1926]): *Orígenes del Español*, Espasa-Calpe, Madrid, hamargarren argitalpena.
- MENÉNDEZ PIDAL, R. & TOVAR, A. (1962): "Los sufijos españoles en -z y especialmente los patronímicos", *BRAE* 62, 371-460.
- MITXELENA, K. (1950): "Notas etimológicas vascas", *Emerita* XVIII, 467-481.
- (1951): "De fonética vasca. La distribución de las oclusivas aspiradas y no aspiradas", *BAP* VII, 539-549.
 - (1951b): "La sonorización de las oclusivas iniciales. A propósito de un importante artículo de André Martinet", *BRSVAP* VII, 571-582.
 - (1953): *Apellidos Vascos* (AV), Biblioteca Vascongada de los Amigos del País, Donostia. Txertoak egindako bosgarren argitalpena ere ibili dugu (Donostia, 1997).
 - (1954): "De Onomástica Aquitana", *Pirineos* X, 409-455.
 - (1956): "Introducción fonética a la onomástica vasca", *Emerita* XXIV, 167-186 eta 331-352.
 - (1957-58): "A propos de l'accent basque", *Bulletin de la Société Linguistique de Paris* LIII, 204-233.
 - (1961): "Johannes Hubschmid. Substratprobleme", *BRSVAP* XVII-3, 355-360.
 - (1964): *Textos Arcaicos Vascos* (TAV), Minotauro, Madrid.
 - (1969): "Notas lingüísticas a «Colección diplomática de Irache»", *FLV* 1, 1-59.
 - (1969b): "Johannes Hubschmid, die asko-/usko-Suffixe und das Problem des Ligurischen", *FLV* 3, 397-401, erreescina.
 - (1988 [1955]): "Estellako aita Hilario Olazaranek esan digu", *Euskal idazlan guztia I. Bertsio berriak, berriketan, zinea eta adabakia*, Eusko Jaurlaritza & Euskal Editoreen Elkartea, Klasikoak 21, 59-64.
 - (1990): *Fonética Histórica Vasca (FHV)*, «Julio Urkijo» Euskal Filología Mintegiaren Gehigarriak IV, Gipuzkoako Foru Aldundia, Donostia, 4. argitalaldia.
- MITXELENA, K. & IRIGARAI, A. (1955): "Nombres vascos de persona", *BAP* XI: 3-4, 405-425.
- MORALEJO, A. (1944): "Observaciones sobre el estudio de la toponimia gallega", *Cuadernos de Estudios Gallegos* 1, 59-72.
- NARBAITZ, P. (1966): *San Frantses Jatsukoa*, Donostia.

- “P. Arradoy” (1999): *Kattalinen Gogoetak*, Elkarlanean, Donostia.
- NIETO, E. (1997): *Breve diccionario de topónimos españoles*, Alianza Editorial, Madrid.
- OIHENART, A. (1637): *Notitia utriusque Vasconiae, tum Ibericae, tum Aquitaniae*, Paris. 1656koa den bigarren argitalpenaren faksimilea erabili dugu. Eusko Legebiltzarra, Gasteiz, 1992. R. Zierbideren hitzaurre luzea eta J. Gorosterratzuren itzulpena ditu.
- (1935 [1657]): *Atsotizac edo refrauac*; *RIEV XXVI*, 201-264 eta 665-719. Txillardegik 1971n *Atsotitzak eta Neurtitzak* titulupean eman zuen argitara; berrikiago, 1992an, A. Irigoienek *DRPLU IV* liburuan karrikaratu zuen, 33-77.
- ORPUSTAN, J. B. (1990): *Toponymie Basque*, Presses Universitaires de Bordeaux, Bordele.
- (1996): “Histoire et onomastique médiévales”, *Lapurdum I*, 199-221.
- (1999): *La langue basque au Moyen Age (IXe-XVe siècles)*, Izpegi, Baigorri.
- (2000): *Les noms des maisons médiévales en Labourd, Basse-Navarre et Soule*, Izpegi, Baigorri.
- (2002): “Introduction. Des «vallées» aux «cantons»”, in “*Urzaiz. La vallée d'Ossès en Basse-Navarre. Orzaizeko ibarra. Bidarray, Ossès, Saint-Martin-d'Arrossa*”, Izpegi, Baigorri, 7-12.
- (2002b): “II. De la préhistoire à la Révolution française: événements et repères chronologiques”, in “*Urzaiz. La vallée d'Ossès en Basse-Navarre. Orzaizeko ibarra. Bidarray, Ossès, Saint-Martin-d'Arrossa*”, Izpegi, Baigorri, 27-73.
- (2002c): “IV. Le bornage de la forêt d'Ossès en 1632, d'Ugarçan aux limites de Cize: peuplement et toponymie de Bidarray de 1632 à 1675”, in “*Urzaiz. La vallée d'Ossès en Basse-Navarre. Orzaizeko ibarra. Bidarray, Ossès, Saint-Martin-d'Arrossa*”, Izpegi, Baigorri, 91-123.
- (2002d): “VIII. Dans la littérature basque”, in “*Urzaiz. La vallée d'Ossès en Basse-Navarre. Orzaizeko ibarra. Bidarray. Ossès. Saint-Martin-d'Arrossa*”, Izpegi, Baigorri, 255-278.
- (2002e): “La vallée de Baigorry en quelques mots”, in *La vallée de Baigorry. Baigorriko ibarra*, Izpegi, Baigorri, 25-33.
- (2002f): “Peuplement et toponymie”, in *La vallée de Baigorry. Baigorriko ibarra*, Izpegi, Baigorri, 69-83.
- OSTOLATZA, I. (1978): *Colección Diplomática de Santa María de Roncesvalles (1127-1300)*, PV-CSIC, Iruñea.
- OTSOBI (1966): *Lan orhoitgarriak*, Baiona.
- (1992): *Alegiak eta Poemak*, Klasikoak 63, Euskal editoreen Elkartea & Eusko Jaurlaritza, Ainhoa Beolak paratu argitalpena, Donostia.

- PALAY, S. (1991): *Dictionnaire du Béarnais et du Gascon Modernes*, Éditions du Centre National de la Recherche Scientifique, Paris. Lehen argitalpena 1974koa da.
- PIEL, J. M. (1947): "Nomes de 'possessores' latino-cristãos na toponimia asturo-galego-portuguesa", *Biblos* 23, 143-202.
- POUVREAU, S. (1892): *Les petites œuvres basques de Sylvain Pouvreau*, Chalon-sur-Saône, J. Vinsonek egindako argitalpena.
- RAYMOND, P. (1863): *Dictionnaire Topographique du Département des Basses-Pyrénées*, Paris.
- (1873): *Cartulaire de l'abbaye de Saint Jean de Sorde*, Paris-Pau.
- ROHLFS, G. (1952): "Sur une couche préromane dans la toponymie de Gascogne et de l'Espagne du nord", *Revista de Filología Española* 36, 209-256.
- (1956): "Un type inexploré dans la toponymie du Midi de la France et de l'Espagne du Nord (Le suffixe -és, -iès)", in *Studien zur romanischen Namenkunde*, München, 114-126. Gaztelaniaz *Archivo de Filología Aragonesa* XI, 1955, 45-59-n argitaratu zen.
- RUIZ, M. T. (1997): *Archivo General de Navarra (1349-1381) I. Documentación Real de Carlos II (1349-1361)*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 76, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- (1998): *Archivo General de Navarra (1349-1387) II. Documentación Real de Carlos II (1362-1363)*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 82, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- SAINT-PIERRE, J. "Anxuberro" (1998): *14eko Gerla Handia*, P. Charritonek paratu argitalpena, Euskal Editoreen Elkarte & Eusko Jaurlaritza, Donostia.
- SALABERRI IBARRROLAKOA (1856): *Vocabulaire de mots basques bas-navarrais traduits en langue française*, Baiona.
- SALABERRI ZARATIEGI, P. (1994): *Eslaba Aldeko Euskararen Azterketa Toponimiaren Bidez*, Onomasticon Vasconiae 11, Euskaltzaindia, Bilbo.
- (1997): "Euskal toponimiaz mintzo (Nafarroakoaz bereziki)", *FLV* 74, 7-39.
- SARASOLA, I. (1997): *Hiztegi Batua*, Kutxa fundazioa, Donostia.
- SATRUSTEGI, J. M. (1963-64): "Vocabulario popular", *Euskera* VIII-IX, 255-283.
- (1965): *Bordel Bertsularia*, Auspoa, 45-46, Donostia.
- (1967): *Luzaideko kantiak*, Auspoa, 65, Donostia.
- (1969): "Libro de cuentas de un herrero de Valcarlos", *FLV* 2, 133-269.
- (1971): "Correspondencia familiar vasca del siglo XIX", *FLV* 9, 291-306.
- SAUGUIS, B. de (XVII. m.): *Los Refranes Vascos de Sauguis Traducidos y Anotados por Julio Urquijo e Ibarra*, *RIEV* II, 1908, 677-724 eta *RIEV* III, 1909, 144-157.

- SCHUCHARDT, H. (1908): "Die iberische Deklination", *Sitzungsberichte der philosophisch-historischen Klasse der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften*, 157, II, 1-90, Wien.
- (1909): "Iberische Personennamen", *RIEV* III, 237-247.
- (1912): "Bask. i., e.", *RIEV* VI, 282-283.
- SOUBELET, D. (1947): *Bulogneko Ama Birjina; datuak Euskara Corpusa-tik hartu ditugu*.
- TARTAS, J. (1975 [1666]): *Ontsa hiltzeko bidea*, A. Eguzkitzak prestatutako argital-pena, Jakin, Arantzazu.
- TOURNIER, M. (1949): "L'usure du Basque", *Eusko-Jakintza* 3. alea, 2-3. zkiak., 159-162.
- TREKU, M. (1981): *Etxe rokotik kantari*, Auspoa Liburutegia 151, Tolosa.
- TXILLARDEGI (1971). Ikus Oihenart.
- URANGA, J. J. (1952): "La Población de la Navarrería de Pamplona en 1350", *PV* 52, 46-47, 67-106.
- VINSON, J. (1909): "Importance des noms topographiques, lieux-dits, etc., pour l'étude de la langue basque", *RIEV* III, 349-356.
- (1912): "Toponymie basque", *RIEV* VI, 405-411.
- (1925): "Les Lieux-Dits et la Grammaire Basque", *Gure Herria* V, 625-632.
- XALBADOR (1976): *Odataren mintzoa*, Auspoa, Tolosa.
- ZABALTZA, I. (1995): *Archivo General de Navarra (1274-1321). I. Documentación Real*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 61, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- (1997): *Archivo General de Navarra (1274-1321). II. Documentación Real*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 75, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- ZIERBIDE, R. (1993): *Censos de población de la Baja Navarra*, *Patronymica Romanica* 7, Niemeyer, Tübingen.
- ZIERBIDE, R. & RAMOS, E. (1996): *Documentación Medieval del Monasterio de Santa Clara de Estella (siglos XIII-XVI)*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 66, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- (1997): *Documentación Medieval del Monasterio de Santa Engracia de Pamplona (Siglos XIII-XVI)*, Fuentes documentales medievales del País Vasco 73, Eusko Ikaskuntza, Donostia, 1997.
- ZIERBIDE, R. & SANTANO, J. (1990): *Colección Diplomática de Documentos Gascones de la Baja Navarra (siglos XIV-XV)*. Archivo General de Navarra. Tomo I, Fuentes documentales medievales del País Vasco 25, Eusko Ikaskuntza, Donostia.

- (1995): *Colección Diplomática de Documentos Gascones de la Baja Navarra (siglos XIV-XV). Archivo General de Navarra. Tomo II, Fuentes documentales medievales del País Vasco 59*, Eusko Ikaskuntza, Donostia.
- ZUBIRI, E. "Manezaundi" (1990): *Artikulu Bilduma*, R. M. Pagolak paratu argital-pena, Klasikoak 41, Euskal Editoreen Elkarte & Eusko Jaurlaritza, Bilbo.

8. EUSKAL IZENAK ABC ORDENAN

Agaramont	315
Ahatsa	7
Aiherra	141
Ainhize	11
Aintzilla	13
Aiziritze	225
Akamarre	319
Aldude	91
Altzieta	17
Altzumarta	227
Amendüze	231
Amikuze	221
Amorotze	235
Anhauze	97
Arberatze	239
Arberoa	137
Arboti	241

Arhantsusi	185
Armendaritze	145
Arnegi	19
Arrosa	101
Arroze	187
Arrueta	243
Azkarate	103
Azme	189
Baigorri	107
Banka	115
Bastida	149
Bazkazane	23
Behaskane	245
Behauze	249
Behorlegi	27
Bidarrai	117
Bidaxune	321
Bithiriña	253
Bizkai	257
Bunuze	191
Burgue	325
Buztintze	31
Donaixti	193
Donamartiri	153
Donapaleu	259
Donazaharre	33
Donibane Garazi	37
Donoztiri	157
Duzunaritze	43

Eiheralarre	47
Erango	327
Erreiti	331
Ezterenzubi	51
Gabadi	265
Gamarte	55
Gamue	267
Garazi	1
Garrüze	269
Heleta	161
Hiriberri	57
Hozta	195
Ibarre	197
Ibarrola	199
Iholdi	165
Ilharre	275
Irisarri	169
Irulegi	121
Izpura	59
Izturitze	173
Izura	203
Jatsu	63
Jutsi	207
Labetze	277
Lakarra	67
Landibarre	211
Laphizketa	279
Larribarre	281
Larzabale	215

PAIXI SALABERRI ZARATIEGI

Lasa.....	125
Lekunberri.....	71
Lüküze	283
Martxueta.....	287
Mehaine	177
Mendibe	75
Monjolose	77
Oragarre	291
Ortzaize.....	127
Ostankoa.....	295
Oztibarre.....	181
Samatze	333
Sarasketa	79
Sarrikota.....	301
Sorhapürü.....	299
Suhuskune.....	81
Uharte Garazi	85
Uhartehiri.....	303
Unaso	305
Urepelé.....	133
Zaro	89
Zibitze	219
Zilhekoa	307
Zohazti	309
Zohota	311
Zokotze.....	313

9. ERDAL IZENAK ABC ORDENAN

Ahaxe	7
Aicirits	225
Aincille	13
Ainhice	11
Alciette	17
Amendeuix	231
Amorots	235
Anhaux	97
Arancou	327
Arbérats	239
Arbéroue	137
Arbouet	241
Arhansus	185
Armendarits	145
Arnéguy	19
Arraute	243
Arros	187

Ascarat.....	103
Asme	189
Ayherre	141
Banca	115
Bascassan	23
Béguios.....	249
Béhasque	245
Béhorléguy.....	27
Bergouey	325
Beyrie-sur-Joyeuse.....	253
Bidache	321
Bidarray.....	117
Biscay.....	257
Bunus.....	191
Bussunarits	43
Bustince	31
Çaro.....	89
Came	319
Camou	267
Charritte	299
Cibits.....	219
Cize	1
Estérençuby	51
Gabat.....	265
Gamarthe	55
Garris	269
Grament.....	315
Hélette	161
Hosta.....	195

Ibarolle.....	199
Ibarre	197
Iholdy	165
Ilharre	275
Iriberry.....	57
Irissarry	169
Irouléguy.....	121
Ispoure	59
Isturits	173
Jaxu.....	63
Juxue.....	207
Labastide-Clairence	149
Labets	277
Lacarre.....	67
Lantabat	211
Lapiste	279
Larceveau	215
Larrabar	281
Lasse	125
Lecumberry.....	71
Les Aldudes	91
Luxe	283
Masparraute.....	287
Méharin	177
Mendive	75
Mixe	221
Mongelos	77
Oneix	305
Orègue.....	291

Orsaneo	295
Ossès	127
Ostabarret	181
Ostabat	203
Saint-Esteben	157
Saint-Etienne-de-Baigorry	107
Saint-Jean-le-Vieux	33
Saint-Jean-Pied-de-Port	37
Saint-Just	193
Saint-Martin-d'Arbéroue	153
Saint-Martin-d'Arrossa	101
Saint-Michel	47
Saint-Palais	259
Sames	333
Sarrasquette	79
Sillègue	307
Sorhapuru	301
Succos	313
Suhast	309
Suhescun	81
Sumberraute	227
Sussaute	311
Uhart-Cize	85
Uhart-Mixe	303
Urepel	133
Viellenave	331

Nafarroa Beherea (Baxenabarre)

9 788423 527151